IMANAH vânătoare SPAȚII almanah DOMENIU DE VÂNATOARE OM SI NATURA ÎN SPAȚIILE ȚEI MAME FĂRĂ PISTĂ TANAR VANATOR Moscova "Cultură fizică și sport" IN STRAINATATE VÂNĂTOR - BIBLIOFIL LBC - Compilator R V Dormidontov Colegiul editorial: N Valov, V Dezhkin, I Debrin, R Dormidontov, V Herman, V Gusev, A Keleinikov, G Semenov, A Rogozhkin, B Kholostov, M Sholokhov, F Shtilmark, I Shishkin Spații de vânătoare: Almanah Emisiune / Comp - R Dormidontov - M : Cultură fizică și sport, - p , ill Materialele almanahului familiarizează în mod tradițional cititorii cu viața naturii native și a locuitorilor ei Secțiuni speciale sunt dedicate celor mai importante probleme ale vânătorii moderne, problemele de protecție a naturii și creșterea faunei cinegetice, turismul cinegetic, oferă sfaturi unui tânăr vânător, vorbesc despre noua vânătoare sportivă în țara noastră și în străinătate Almanahul este conceput pentru o gamă largă de vânători și iubitori de natură - O - ( )- LBC , (c) Editura "Cultură fizică și sport", Foarte des în forfota și vuietul metroului, fluierul troleibuzelor și anvelopelor autobuzelor pe asfalt, printre zdrobirea autostrăzilor centrale și fumurile de benzină ale unui oraș mereu grăbit care se repezi undeva, când, strâns din toate părțile în orele de vârf, oameni obosiți ca mine, pasageri posomorâți, închid ochii pentru un minut, predându-mă mișcării mașinii care se leagănă ritmic, plină la capacitate, din adâncurile întunecate ale memoriei, imaginea unei persoane care merge brusc începe să fie proiectată cu un raza subtire După ce a apărut, imaginea devine mai clară și mai strălucitoare, "ecranul" se apropie rapid de ea, umplând tot spațiul, vârfuri de lumina soarelui despărțite de trunchiuri și ramuri de copaci zboară spre mine, iar acum am intrat deja într-un alt prezent și el cu tenacitate mă îmbrățișează cu realitatea mirosurilor, a luminii, a greutății unui rucsac la spate, a elasticității cărării pădurii sub picioarele mele, a senzației de spațialitate, liniște și blândețe revărsată în natura înconjurătoare Figura unui bărbat în salopetă albastră, cu un pistol la spate, este înconjurată de un fir sclipitor al luminii de fundal a soarelui, ceea ce face să pară că această strălucire vine de la el însuși, dintr-o sursă aflată în interior Merge înaintea mea printr-o pădure arsă, transparentă, parcă zgâiind cu pandantive de sticlă: scurt, îndesat, puternic Într-un mod de afaceri, el se uită rapid în jurul tufișurilor, iarbă, vârfurile copacilor Aici, după ce a ocolit poteca, se apropie de trunchiul unui pin înalt și slab, ca un bici, îl înfășoară cu brațele, îl scutură puternic Un animal pufos se desprinde de sus și, întins în aer, zboară ca un fulger roșu către un copac vecin Veverița apasă imediat pe trunchi, încercând să se îmbine cu suprafața sa, să se deghizeze Dar poți Nu-l înșela pe bătrânul vânător, el îi vede fiecare mișcare, deși nu va trage acum "Uite, se ascunde, de parcă nu o văd Da, nu ești nevoie de tine acum! Uite, nu te prinde iarna, va fi o altă conversație! Râde vesel, molipsitor, dând ușor cu degetul Acest bărbat este un lunetist celebru, un participant la Marele Război Patriotic, Ivan Nikolaevich Kulbertinov, un Evenk după naționalitate Acum lucrează ca vânător-furnizor al unei pepiniere de vulpi negre-argintii în filiala Tyansky a fermei de stat Dimitrovsky din districtul Olekminsky al Republicii Socialiste Sovietice Autonome Yakut A trecut prin mii de morți și pericole în război, el însuși rămânând în siguranță - Cum ai reușit să faci asta, Ivan Nikolaevici? "Pentru că sunt viclean Unde sunt ei împotriva mea! - însoțitorul meu împărtășește de bunăvoie experiența sa - Până la urmă, am crescut în taiga, trăiesc în ea toată viața, am plecat doar la război și am plecat, dar m-am întors aici! A început să

vâneze la vârsta de cinci ani Încă nu puteam ținti cu mâinile mele, așa că tatăl meu a făcut un bipod special pentru mine - ei bine, un suport, asta înseamnă - și a tras din el Și a vânat - veveriță, samur Nemții, desigur, aveau și lunetişti buni, dar nu au trecut printr-un asemenea antrenament Așa că s-a dovedit că în mâinile mele pușca a funcționat mai repede! Am fost întotdeauna primul care a fost, nu lunetistul inamic I N Kulbertinov cu un "palmier" Poza autorului Dacă cel puțin o dată s-ar întâmpla contrariul, nu ne-am plimba aici cu tine în taiga! Și în plus, vă spun un secret, sarcina mea a fost mult mai ușoară acolo: am lovit ținta și e în regulă Și aici, în taiga, ați auzit, psdi, încercăm să învingem fiara în așa fel încât să nu stricăm shk / ru Nu este deloc necesar ca un fascist să lovească exact ochiul, să piardă timpul cu țintirea Pentru ce? La urma urmei, nu trebuie să dezlipesc pielea de pe el, oricum nu o vei da nicăieri Da, iar pielea lui este rea, nu este bună de nimic La veverița de vară, acolo, și chiar mai bine Inutil să spun, glumețul Ivan Nikolaevici Oamenii din Taiga iubesc și apreciază o glumă puternică și sărată Și cumva nu-mi vine să cred că această persoană mereu veselă, calmă, binevoitoare a fost un luptător formidabil al invadatorilor germani, iar faima lui a tunat pe multe fronturi ale Războiului Patriotic, atât pe acesta, cât și pe celălalt front "Hitler însuși m-a cunoscut", continuă Kulbertinov, mergând acum lângă mine de-a lungul malului unui pârâu întortocheat acoperit cu pietricele mari care se rostogolesc sub picioarele lui - Odinioară aduceau "limbi", iar în timpul interogatoriului spuneau că lunetiştilor lor li s-a citit ordinul special al lui Hitler de a-l distruge pe lunetistul sovietic Ivan Kulbertinov, pentru că, spun ei, acolo unde apare, germanii provoacă pierderi deosebit de grele în forță de muncă Numai că, oricât s-ar fi străduit, n-au putut îndeplini acest ordin, - vânătorul termină de râs, iar toată fața lui adună riduri vesele care îi curg din ochi, ca niște raze Acest lucru este ușor de crezut Presa din prima linie a publicat adesea scrisori și documente confiscate de la naziștii capturați și uciși Deci, în ziar era o scrisoare a unui ofițer german ucis lângă Cernigov; Această scrisoare conține următoarele rânduri: " Suferim pierderi uriașe din cauza lunetiștilor ruși Ne urmăresc în toate locurile și nu ne lasă să ridicăm capul Uneori trebuie să înduri o sete chinuitoare Mi-e sete, dar nu vei ieși din pirog: lunetistul va face poze Dintre morții și răniții din batalionul meu, cei mai mulți dintre ei au căzut din împușcăturile unor asiatici Nu a fost dificil să stabilim numele acestui "asiatic" - aici "a lucrat" trimisul taiga Yakut, maestrul focului bine țintit Ivan Kulbertinov Nimeni încă nu poate stabili cu exactitate cât de mult i-a distrus pe naziști, acest om legendar Multe documente s-au pierdut de-a lungul anilor, dar, conform comandamentului, la sfârșitul războiului erau mult mai mult de patru sute, iar acestea îi includ nu numai pe cei uciși cu un singur împușcătură de la o pușcă cu lunetă, ci și pe cei care au făcut-o nu scăpa de pedeapsa din mâna unui Evenk într-o luptă cu baionetă, de la exploziile de grenade aruncate de el, de la exploziile de mitralieră cu care a cosit inamicii de la mitralierele germane respinse chiar acolo în luptă Și câte "limbi" " a primit, de câte ori a mers la recunoaștere, ieșind adesea din situații aparent de neconceput și aducând cele mai valoroase informații pentru comanda noastră, pierduse deja socoteala și nu o considera o vitejie deosebită, ci doar un front obișnuit- lucru la linie, un fel de a merge la vânătoare Dar, pentru ca cititorul să nu atribuie toate cele de mai sus zonei de exagerare din cauza marii, nu voi ascunde, afecțiunea personală pentru eroul poveștii

mele, să trecem la rândurile medii ale documentelor Din cartea "Contribuția popoarelor din Yakutia la cauza victoriei (-)" "Kulbertinov Ivan Nikolaevici, sergent de gardă, lunetist, născut în , originar din satul Teene (Tyanya) din fostul district Tonkinsky al Republicii Socialiste Sovietice Autonome Iakut, Evenk Vânător înainte de război A fost înrolat în armată în A participat la Marele Război Patriotic împotriva invadatorilor naziști din februarie în Nord-Vest, de la aprilie în Centru, din septembrie la Voronej, apoi pe - Fronturile m și ucrainene ca parte a Regimentului Gărzi Airborne Rifle Uzhgorod din Divizia Gărzi Airborne Prozorov Are mai multe răni Cavaler al Ordinului Steag Roșu Pentru fapte militare, i s-au mai acordat ordine: Războiul Patriotic, gradul I - pentru bătălia de la periferie și capturarea orașului Moravian Ostrava, în care I N Kulbertinov a distrus două șevalet, mitraliere ușoare, lunetiști inamici și mai sus la de soldați și ofițeri inamici; Gradul al II-lea Război Patriotic - pentru curaj, curaj, hotărâre în luptele din Carpați Când pericolul amenința, tovarășul Kulbertinov cu focul său bine țintit și sigur mici ținte inamice care apar În zona satului Yablunov, a ucis ofițeri și soldați inamici, a distrus un echipaj de mitraliere, lunetişti, a întrerupt contraatacurile inamice; Gloria gradul III - pentru eroism în menținerea și extinderea capului de pod de pe malul drept al Niprului, unde au fost uciși în luni soldați și ofițeri; medalii "Pentru meritul militar", "Pentru curaj", "Pentru capturarea lui Koenigsberg", etc I N Kulbertinov s-a dovedit a fi un luptător remarcabil al armatei sovietice În toate bătăliile, el a trecut cu îndrăzneală și hotărâre dincolo de formațiunile de luptă, lovind rapid ținte care apăreau cu focul său bine țintit "În luptă, îndrăzneț, hotărât în vremuri grele; riscându-și viața, a luptat până la victorie ", spune una dintre foile de premiu pentru Kulbertinov I N "* Din palmaresul pentru I Kulbertinov " octombrie Participarea la luptele pentru menținerea și extinderea capului de pod de pe malul drept al râului Nipru, tovarăș sergent de gardă Kulbertinov a fost continuu pe prima linie ca lunetist între și octombrie și în acest timp a ucis de soldați și ofițeri inamici La octombrie , când înaintarea trupelor noastre a fost împiedicată de focul a mitraliere inamice, a înaintat și a distrus echipajele acestor mitraliere, asigurând astfel înaintarea în continuare a unităților fără pierderi Medvin, în timpul eliminării străpungerii inamicului la treceri, tovarășe Kulbertinov și-a schimbat "pușca cu lunetă" într-o carabină și a fost primul care a atacat cu exclamația "Pentru Patria noastră!", duși de exemplul său pe restul luptătorilor unității Pentru curaj și vitejie tovarășe Kulbertinov a primit medalia "Pentru curaj" Este cel mai bun lunetist din regiment Demn de un premiu guvernamental - Ordinul Steagului Roșu Comandantul Regimentului de pușcași de gardă aeropurtată, maiorul KOSHMYAK octombrie "** * Contribuția popoarelor din Yakutia la cauza victoriei (-) TI Yakutians pe fronturile Marelui Război Patriotic al Uniunii Sovietice Yakutsk, editura de carte Yakut, , p - ** Arhiva Ministerului Apărării al URSS, f , op , dosar , l Original Iată ce persoană faimoasă rătăcesc pe traseele de vânătoare în taiga Yakut! În fiecare zi, lăsându-ne sateliții, bărcile, corturile, echipamentele la următoarea oprire atunci când ne deplasăm în cursul superior al râului Tonko, Kulbertinov și cu mine suntem ușoare, după ce am capturat doar arme și cele mai necesare lucruri, am pornit pe un drum de cincisprezece drumeție de douăzeci de kilometri în speranța de a-l găsi pe uriașul pădurii După prima astfel de plimbare, în ritmul sugerat de vânător, întorcându-mă în tabără, literalmente "nu mi-am simțit picioarele sub mine", dar am încercat să nu o arăt - Mergi

din nou? întrebă Kulbertinov a doua zi Am răspuns afirmativ, deși mă durea tot corpul: nu era nimic de făcut - m-am oferit voluntar! A doua oară a fost mai ușoară, iar a treia deja mă consideram un locuitor experimentat de taiga Încă nu am dat peste Suhaty, deși urme, adesea ale familiilor întregi de elani, abundau pe malurile noroioase ale micilor lacuri, oxbow lacuri, locuri lângă mlaștini - În timpul zilei, elanul merge departe în taiga, ascunzându-se departe de râu Este necesar să păzim noaptea pe furiș, apoi o vom obține ", a spus rangerul după o altă campanie nereușită, încă sperând cu încăpățânare să-și atingă scopul în timpul zilei: și-a amintit de promisiunea lui de a-mi arăta că vânez elan în lumina strălucitoare a zilei, așa că că aș putea filma acest episod (de fiecare dată când am pus în rucsac o cameră de film de cinci kilograme, care mi-a frecat destul de mult vertebrele) Mai pot să țin cumva pasul cu el prin pădure, dar aici este o mlaștină în față, care trebuie străbătută, altfel ocolul ne va adăuga câțiva kilometri în plus În ambele sensuri se întinde o zonă perfid de plată, acoperită cu verdeață strălucitoare, cu mici "ferestre" de apă stătătoare În față, la vreo șase sute de metri, miriștea de subarbust de conifere se întunecă, unde trebuie să găsim continuarea potecii care se termină aici Kulbertinov continuă să înainteze, fără să încetinească, pășește drept, încrezător, sare din cucui în lovitură ca o minge Dar eu, stând pe o bucată de pământ șubredă, acoperită de iarbă de mlaștină, simt cum merge sub mine, vibrează, alunecă din - sub picioare Fac un salt, dar când sunt respins, cucuiul insidios, răsărind, mă aruncă într-o cu totul altă direcție Abia am timp să mă agățăm de următorul, dar totuși, neputând rezista, alunec în "fereastră", plonjând deasupra genunchiului într-un vâscos maro goo Salvează numai liceanele Ies cu greu și continui să trec bariera de apă, după cum se spune, cu succes diferit Kulbertinov, strâmbând șiret, mă așteaptă de cealaltă parte a mlaștinii - De ce te plimbi beat? Se pare că tu și cu mine nu am băut astăzi", râde, motiv pentru care toată fața lui este din nou acoperită de riduri strălucitoare care ies din ochi - Neobișnuit în astfel de mlaștini, Ivan Nikolaevici - Nu e pentru tine să mergi pe asfalt! "Așa este, așa este - Și încă tânăr! sunt un batran - Uau, bătrâne! Toată lumea ar fi așa - Nimic nimic Te vei obișnui Ei bine, hai să luăm o pauză Unde este medicamentul tău? Să ne udăm, da? "Ar trebui să fie, sunt complet blocați, la naiba Scot din buzunarul rucsacului o sticlă de lichid, concepută pentru a lupta cu "ei" și adusă special de la Moscova Ne udăm frunțile, obrajii, urechile, mâinile cu ea Amestecându-se cu transpirația, usturã pielea, dar acest lucru nu este nimic în comparație cu felul în care "înțepă" țânțarii locali Până la urmă, nu am spus încă o vorbă despre acești reprezentanți ai faunei locale, fără a căror prezență obligatorie nu poți face nici un pas aici și al căror zumzet neîncetat cu multe voci seamănă cu bătăiile puternice ale unei orgă Toate ideile mele anterioare despre țânțari, bazate pe experiența comunicării cu ei în centrul Rusiei, s-au prăbușit sub atacul unor indivizi din varietatea Yakut a acestor insecte mici înaripate Numărul acestora, activitatea în atingerea scopului stabilit, nepretenția, adaptabilitatea și calitățile excelente de luptă îl fac pe cercetător să simtă un mare respect față de ei "Au lovit în mișcare, fără să rateze, ca niște bombardiere cu reacție", a spus odată Kulbertinov însuși despre ei; i-a plăcut foarte mult lichidul meu, fără de care eu personal nu știu ce aș face aici Dar localnicii se descurcă În taiga, nu vând astfel de sticle Apropo, pe etichetă, producătorul ar trebui să facă o modificare în legătură cu condițiile Yakut: spune că o "rugăciune" este suficientă pentru - ore,

dar, în realitate, țânțarii-inovatori locali, durata medicamentului s-a redus la , - ore - după acest timp, primii țânțari de recunoaștere "preiau o probă" prin stratul de otravă din urechile tale, iar în curând informațiile pe care le raportează sunt puse la dispoziția celor mai apropiate "diviziuni", "regimente" și "formații", care întreprind imediat masiv raid în toate zonele expuse corpului tău Cum să transmiți câți țânțari se învârt în jurul tău în același timp? Aici cifrele, chiar și cele mai astronomice, nu vor face impresia potrivită Care sunt numerele? Statistici uscate Imaginile sunt necesare aici și sunt determinate de viața reală și de experiența personală Nu trebuie să mergi departe: mi-am amintit bine că în parcare, salopetele proaspăt spălate ale lui Ivan Nikolaevici erau de un albastru strălucitor Acum părea gri, deoarece un țânțar, sau chiar doi, stă pe fiecare milimetru al suprafeței sale, cufundându-și nasul "curios" într-o cușcă de materie și adulmecând cu nerăbdare mirosul corpului uman din această carapace vie Arăt exact la fel în trusa mea de turism kaki, acum și gri Mai multe imagini? Anterior, înainte de a veni în această zonă, mi s-a răspuns la întrebarea delicată dacă aici sunt mulți țânțari: "Tot aerul este format din ei Un bărbat trece în fața ta cu trei pași prin taiga, așa că pe unde a trecut, rămâne un coridor gol și de jur împrejur este un țânțar solid Acum, mergând în spatele lui Kulbertinov, am putut observa acest fenomen Daţi-i drumul Există numeroase urme de pași în jurul mlaștinii, pe sol umed Kulbertinov le citește ca pe o carte dactilografiată cu litere mari, determinând în mod inconfundabil nu numai ziua, ci chiar și ora, când ce animal a trecut pe aici, ce a făcut, unde a hrănit, a întins, a vânat la patru picioare, a adulmecat; dar în cea mai mare parte se limitează la o privire superficială, descifrând fără greșeală și imediat cărțile de vizită ale reprezentanților regatului taiga Erudiția lui în acest domeniu este uimitoare - Erau dimineaţa O mamă, o vacă de elan, cu doi copii", spune el, uitându-se la lanțurile de urme care se intersectează pe o turbără, lângă apă "Am plecat de aici la șase sau șapte Este tot dimineața? Întreb, arătând spre adânciturile adânci și crocante din stânga mea - Nu, a venit acum trei zile bienal, tânăr", răspunde vânătorul, aruncând o privire ușor în direcția pistei, care în aparență nu diferă deloc de acești "dimineți" Aici, în tufișuri, unde terenul urcă, se vede un fel de grămadă de ramuri schițate, bulgări de pământ Kulbertinov scoate carabina de pe umăr, trage șurubul La fel fac la semnul lui "Stai aproape de mine", spune el în șoaptă Simțindu-mă vag anxioasă, mă uit în jur încordată Aici, lângă potecă, se află o copită de elan tăiată cu o parte dintr-un os ros, puțin mai departe, alta Venim Sub ramuri și bucăți de gazon carcasă elan - Treaba proprietarului A închis-o ca să nu-l prindă alții Prada lui El este aici, aproape, urmărește Crede că vrem să luăm, să furăm, - se poate grăbi, așa că trebuie să fii mai atent aici Să plecăm de aici, - spune trackerul pe un ton subțire Trei sute de pași mai târziu, Culbertin se oprește în fața unei bucăți putrede de trunchi de pin căzut, ruptă pe lungime în două jumătăți El examinează cu atenție fragmentul în sine, urmele din jurul lui În lemnul putred există numeroase pasaje de insecte - Era dimineaţa Furnicile au mâncat E ca o bomboană Furnicile sunt foarte iubite de - OMS? - Ursule, cine mai - vânătorul mă privește cu degete, clar surprins de prostia mea Mergem mai departe, intrăm într-o tufă densă mixtă Deodată, undeva în apropiere, se aude ciocănitul caracteristic al unui cocoș de munte Ne îndreptăm cu grijă înainte, împingând crengile de molid, uitându-ne Foarte aproape, la vreo treizeci de metri depărtare, un mare cocoș de pădure stă pe un leuștean, tăcut brusc, de

parcă ar aștepta ceva "Ei bine, haide, trage," șoptește Kulbertinov, întorcându-se spre mine Din emoție, nu pot introduce imediat cartușul în receptorul "tozovka", degetele îmi tremură "Ei bine, grăbește-te, nu va aștepta", se grăbește Ivan Nikolaevici În cele din urmă, șurubul cade la loc, țintesc, apăs pe trăgaci O lovitură Nu mă îndoiesc că, desigur, am ratat-o Dar spre uimirea mea, pasărea grea sare pe loc si, batand din aripi, cade in iarba "Da, totuși ești un trăgător", desenează Kulbertinov zâmbind - Lunetist! Aceasta este prima mea pradă din viața mea, nu am vânat până acum Cu ajutorul a două bețe, Ivan Nikolaevici atașează cocoșul de munte de rucsac Povara devine cu zece kilograme mai grea Dar aproape că nu o simt de bucurie Drumul s-a încheiat pentru astăzi, ne întoarcem spre tabără În timp ce mergem în tăcere pe potecile izvorâte din ace de pin, ne croim drum prin tufișuri, traversăm mlaștini și râuri, îmi amintesc de sosirea în Tyanya și de prima întâlnire cu Kulbertinov, apoi pentru mine "un om dintr-o legendă * Coborâm din avion Aproximativ treizeci de oameni, cel puțin, s-au înghesuit în jurul lui, privindu-i cu curiozitate pe nou-veniți Toată lumea se apucă imediat de treabă și, în curând, o grămadă de mărfuri aduse crește pe locul din apropierea aeronavei Încerc să-mi scot eu rucsacii cu echipament de film, casete și cutii de film, dar apoi mâinile prietenoase ale cuiva apucă curelele localnicii care au sosit cu noi se amestecă imediat cu mulțimea de oameni care ne-au întâlnit, schimbând știri Avionul de aici este singura legătură, în afară de radio, cu "lumea mare", așa că fiecare dintre aparițiile sale este un eveniment major al zilei și al săptămânii Însoțitorul meu, scriitorul popular din Yakutia D Suorun-Omollon stă deja într-un cerc de oameni, vorbind animat cu ei Mă sună, îmi prezintă directorul adjunct al filialei fermelor de stat V Terentyev, maistrul M Yakovlev și alții Apoi arată un bărbat îndesat, bronzat, într-o cămașă galbenă, care participă activ la descărcarea aeronavei; apucând o geantă mare cu ambele mâini, le trage până la grămada comună - Și iată, uite - cel din cauza căruia am venit: Ivan Nikolaevici Kulbertinov Îl sună Terentiev, iar Kulbertinov vine la noi Sa ne cunoastem Ochi îngusti, căprui-gălbui, mă priveau iscoditori, fața mi s-a luminat cu un zâmbet alb, fără un singur defect, dinți, iar toată fața mea s-a acoperit instantaneu cu o rețea de riduri strălucitoare, care au început imediat să semene cu suprafața unui scoarța copacului și în același timp soarele, așa cum o desenează de obicei copiii Deci așa este acest celebru lunetist Mărturisesc, am simțit un tremur în avans la gândul cum aș strânge mâna lui Abia mai târziu, într-o campanie, am aflat cât de mult poate și poate face această mână Poate repara motorul exterior și poate face o arbaletă pentru sable, realizată în cele mai bune tradiții ale strămoșilor ei, poate construi un magazie de vânătoare (depozit) pe grămezi înalți pentru ca animalele să nu se urce înăuntru, și frumos, într-un loc special în mod local, așezați plase de pescuit în ghirlande mari, aruncați în mod potrivit un "palmier" - un cuțit-suliță, găsit doar printre popoarele din nord și care datează din timpuri imemoriale și exploatează cu profesie o căprioară, aprinde un foc cu un chibrit și , sprijinind ferm un stâlp de fundul râului, aduceți barca prin repezi până la țărm, când motorul s-a defectat Și, cel mai important, această mână va veni mereu în ajutor în momentele dificile și oricine se ocupă de ea poate fi întotdeauna convins de puterea sa, participarea prietenoasă și fiabilitatea (Se termină în numărul următor al almanahului) Până acum, cititorul nostru Stanislav Kunaev era cunoscut drept poet Douăsprezece culegeri de poezii ale sale au fost deja publicate; printre ele se numără și unele cunoscute precum

"Spațiul de noapte", "Companionul etern" Suntem foarte încântați că, ca prozator, Stanislav Kunyaev cu povestea "După vânătoare" apare pentru prima dată pe paginile almanahului nostru Povestea este plină de un sentiment de responsabilitate profundă față de toți cei care trăiesc pe Pământ Sensul acestei lucrări a fost exprimat foarte exact de scriitorul Georgy Semenov: "Autorul, fără tunete și fulgere, se opune uciderii nesimțite și crude a unei păsări de pradă, trezind în sufletul cititorului aceste tunete și fulgere îndreptate împotriva braconierii " STANISLAV KUNYAEV DUPĂ VÂNĂTOARE Până în a doua jumătate a lunii august, râul taiga întunecat Kuchem ar putea fi vadat Dar Serghei știa cum era primăvara Când țăranii au ajuns la coliba de iarnă după potop, au văzut că aceasta, dărâmată ferm toamna din frunze, era toată înclinată, pentru că apa noroioasă din gol și-a revărsat malurile în urmă cu câteva săptămâni, a ridicat coliba de iarnă ca o cutie de chibrituri, și, întorcându-se înapoi în canal, și-au lăsat coliba deloc unde au tăiat-o, ci la celălalt capăt al poienii Auzind zgomotul unui motor dinspre râu, Seri a coborât pe țărm pe o potecă călcată printre tufe de caprifoi și trandafir sălbatic, ale căror fructe, mari, stacojii și parcă ușor ceroase, atârnau greu de tufișuri Evenki cerul jos atârna deasupra țărmului "Mă întreb câte rațe au umplut?" îşi spuse Sergey, uitându-se la Kazanka care zbura până la ţărm Barca de fier, ridicând un val maro, a scrâșnit de pietricele și a zburat pe podeaua carenei pe malul de lut Misha Safyannikov, un bărbat cu fața întunecată, cu o fantă în ochi care trăda prezența sângelui Yakut sau Evenki, a sărit peste lateral Valul a înclinat barca și Serghei a văzut în ea wigi, purcei de verdeață, sclipitoare albastre mallard "Mult timp ar fi trebuit să mă uit la kaltus îndepărtat!" gândi el invidios Mișa Safyannikov s-a aplecat peste barcă, și-a deșurubat jacheta matlasată și a tras cu grijă de sub ea o pasăre mare, pestriță, de capetele aripilor - Agur! Zborul a fost doborât când s-au dus la râu! Şoimul şi-a aruncat capul dintr-o parte în alta, şi-a mişcat convulsiv labele, dar nu a putut face nimic, pentru că Mihail îl ţinea de ambele aripi, răsucit în sus - Văd, m-am ridicat din arborele de vulpe și am mers de-a lungul râului! Ei bine, am zburat și l-am lovit! Safyannikov a aruncat pasărea în iarbă Asirul, zgâriind pământul cu ghearele, a vrut să se îndepărteze de oameni, dar, se pare, rănile îi erau grele, iar mișcarea nu l-a adus beneficiu Încremeni, uitându-se la creaturile teribile care îl înconjurau cu ură rece în ochii lui rotunzi, galbeni De ce ai nevoie de el? întrebă Sergey, încercând să facă întrebarea să sune indiferentă - De ce, cocoșul negru trage, cocoșul de alun Uite, tu! Mihail se îndreptă spre pasărea mârâită - Am vrut să sar din barcă, mi-am smuls cizma cu ghearele a trebuit să o înfund puțin cu un băț Din coliba de iarnă au ieșit trei adolescenți - fiul lui Mihail Volodka cu doi camarazi Erau deja implicați în afacerea cu vânătoarea și au înțeles ceva despre asta Ieri, adormind pe paturile acoperite cu piele de urs fierbinte, Sergey i-a auzit pe băieți împărtășindu-și impresiile despre zorii serii În timpul conversației lor, Serghei, lânceind din cauza tocanei de rață și a căldurii uniforme care emana de pereții cu gudron ai colibei de iarnă, a adormit - poate cel mai sănătos somn din viața lui - Tata! Și ce să faci cu ea? l-a întrebat fiul pe Mihail și a mutat cu grijă pasărea uitată cu un băț Asirul se cutremură, o peliculă albicioasă i-a scăpat din ochi, a apucat ambele labe ale unui ram de pin, și-a întins aripile colorate și a pocnit cu ciocul, arătând o limbă ascuțită însângerată - Încă e nasol! Să vedem care dintre voi este primul trăgător Hai, du-l la ciot! Băiatul a luat o creangă cu un șoim atârnat cu capul în jos și s-a dus la un molid cu mușchi ciot

Asirul se târa de-a lungul ierbii, urmărind vigilent fiecare mișcare a inamicului, de parcă ar aștepta momentul când va fi posibil să-l zvâcnească cu laba sau să-l lovească cu ciocul Dar când Volodia a adus șoimul la ciot, a făcut o mișcare scurtă a aripilor, a sărit pe ciot, a coborât aripa ruptă la pământ, și-a clătinat capul ciufulit și a privit nemișcat cu pupilele galbene la oamenii care stăteau la vreo douăzeci de metri de l - Adu-l pe cel mic! i-a spus Michael fiului său - Vei trage doar în cap! Soția lui Mihail, Olga Ivanovna, s-a ridicat din râu cu gălețile pline de apă, cu o fiică de șase ani cu obrajii roșii, care a alergat imediat la fratele ei - Mamă, uite! Vovka împușcă un șoim! țipă ea de încântare și de frică - Hai fetițe! A mers! Trebuie să curățăm cartofii, să gătim supă de pește! - Olga Ivanovna a luat fata de mână și din chipul ei era evident că nu voia să-și vadă fiul trăgând într-o pasăre înghețată pe un ciot, ca o statuie egipteană Olga Ivanovna nu era din localnici În urmă cu cincisprezece ani, soarta a adus un tânăr profesor din Leningrad în satul taiga Yerbogachen, unde chiar în prima primăvară un mestizo cu chipul roșu, frumos, cu părul aspru, Mihail Safyannikov și-a răsucit capul Băiatul ridică pușca A țintit mult timp - nu a vrut, se pare, să-și lovească fața în pământ în fața lui Mihail Am așteptat încordați și în tăcere împușcătura Dar glonțul trebuie să fi alunecat de-abia un fir de păr de la șoim; a dat din cap, pârjolit de aerul fierbinte, s-a mutat din picior în picior și a înghețat din nou, privindu-ne cu ochii galbeni nemișcați "Oh, tu!" a spus Mihail - Dă-i pe "cel mic" lui Igor Și Igor a țintit mult timp, dar a tras și mai rău, iar șoimul nu a răspuns la această lovitură cu o singură mișcare Al treilea tip cu ochelari a luat pușca Era oarecum încrucișat și, prin urmare, purta un fel de ochelari speciali Însă Serghei și-a amintit că acest adolescent neîndemânatic și zdruncinat a fost cel care a adus aseară mai multe rațe decât tovarășii săi "Șoimul va muri oricum!" - Serghei și-a amintit cuvintele lui Mihail, și-a aprins o țigară, știind că pasărea va fi acum ucisă și că era deja imposibil să faci ceva și că era imposibil să pleci fără să privești până la sfârșit cum se va întâmpla totul "Păi, de ce întoarce capul? - gândi Serghei cu tristețe, uitându-se la șoim "Pentru că este mai ușor să intri în ea!" În acel moment, o lovitură trosni sec Prădătorul a zburat de pe ciot, băieții au alergat spre el, iar băiatul cu ochii încrucișați cu mândrie tăcută a târât pasărea la picioarele lui Mihail La apus, după ce a sorbit supă de pește caras și a băut vodcă la revedere, toți au plecat la Yerbogachen Doar Serghei a rămas în coliba de iarnă Voia să rătăcească încă o zi sau două cu pușca prin taiga, să se uite la pinii Evenki, la apa întunecată a Kuchemei, să mănânce din tufișuri boabele albastre terne ale caprifoiului amar În ascuns, spera să se întâlnească cu un cocoș de munte cu sprânceană roșie, undeva într-o poieniță însângerată, dar a încercat să nu se gândească la asta, ca să nu tachineze fericirea vânătorului Mihail a împins barca cu motor de pe țărm și, aproape luând apă în cizmele înalte de vânătoare, s-a cățărat pe margine, a tras starterul și, făcându-și la revedere, a dat benzină Serghei a stat pe mal, a fumat, a luat apă cu palma, s-a îmbătat, apoi a despărțit iarba groasă cu mâinile și s-a uitat la șoim Capul lui sfărâmat cu sânge uscat era deja acoperit dens de muște verzi A luat pasărea de aripa tare, a mers până la stâncă, s-a legănat și a aruncat șoimul în apa neagră La început, curentul lin a întors încet corpul păsării roșii întins pe apă, apoi pasărea a fost dusă din ce în ce mai repede de-a lungul unui pârâu maro deschis, înconjurat de spumă galbenă; apoi, făcând cercuri, a înotat până la ruptură, aproape zăbovind pe ea, a ieșit la mijlocul râului și, urmând cotitura râului,

a dispărut din vedere Viață, ești par sau ciudat? Cine a plănuit evadarea? O lovitură - iar cocoșul de alun tremură fin, îngropat în zăpadă Voi, moralişti şi judecători, acest tremur este pe umărul meu Înțelegi că de fapt tremur cu el! Ghiciți calea după stelele nordice, rătăciți din zori până peste noapte, cădeți epuizat și scoateți apă de pe o potecă de elan cu palma De-a lungul căilor animalelor prin poteca maro, străduiți-vă să găsiți surse transparente, urmăriți pasărea și diluați alcoolul cu seva rece de mesteacăn Să stai pe jumătate adormit și să privești lângă foc cum cărbunele se preface în cenuşă, să te gândeşti la viață: încă nu a trecut, de când flacăra sărută vântul! Și nopțile albe stau în pădurea de pini, târându-se spre mlaștini și pe litoral, iar peștele roșu se strecoară de-a lungul râului negru de la Marea Albă DMITRY DURASOV VANATOARE CU ALI Mai jos, la poalele muntelui, atârnă o ceață galbenă prăfuită Înfundarea de cincizeci de grade a deșertului se ridică încet și se topește în aerul proaspăt al munților Mult mai jos, în spatele piramidelor munților de jos, în spatele dealurilor fără copaci cheli, în mod transparent, la jumătatea lumii, marea devine albastră În această zi fără nori, munții s-au îndreptat spre cer, ca în mare: fără granițe, fără linie clar trasată, orizont; Vârfuri albastre, verde pal, galbene, pătate și spumând de la soare, se ridicau în valuri spre cer și, înghițind aer, păreau să se umfle și să se ridice din ce în ce mai sus Era ora cinci seara când ne-am dus la vânătoare cu vânătorul Ali Nu știu cum e în alte locuri, dar în Azerbaidjanul de Est oamenii merg la vânătoare într-o pereche de jachete negre, într-o șapcă cu o stemă uriașă, strălucitoare misterios, în pantofi ascuțiți și cu o pușcă de calibru Cojile înguste, afumate, sunt puternic înfundate cu pulbere neagră și strânse cu gloanțe rotunde care arată ca alunele Cartușele sunt turnate cu nepăsare într-un buzunar pendul și zac în liniște acolo, lângă un mic cuțit ascuțit ca un pumnal Un pistol rar curățat este acoperit cu o pânză nobilă de funingine, la fel de veche ca lumea, praful drumurilor de munte, este calcinat de soare și de la uzura constantă devine la fel de natural ca un braț și un picior Ali a ieșit să vâneze sub licență un mistreț trist și gânditor, de parcă ar fi mers la o întâlnire cu o fată care se îndrăgostise de el și, văzând urme proaspete, a oftat, băgându-și degetul în ele : - Ah! Din nou bug-ul a dispărut Mare poveste adevărată Păcat! Ali vorbea rusă cu accent siberian volum Juicy "totuși", "essho" nu și-a părăsit limba - serviciul din îndepărtatul district Baikal a fost afectat - E! a explicat - Puteți cunoaște limba rusă Ce e pe cap? Capac! Ce ai în mână? Linguriţă! Ce e pe burtă? Cataramă! și a râs răutăcios Ridic mâna și spun "Ascultă, Ali, ce vezi? "Dragă, nu văd nimic " "Uite," spun din nou, "e un șanț lângă drum!" Măgar pe drum! Mestecând churek învechit! Și se uită la tipul stăpânului! - Și eu râd Așa că, râzând și glumesc, mergem în sus Muntele, ca un cort uriaș, stă în fața noastră și se pare că podelele cortului sunt pe cale să se despartă, ardă cu foc verde și fabuloasa divă musulmană, spiritul muntelui, va ieși "tremurând în furie" Mai mult decât atât, pe o parte a muntelui, o instalație de foraj strâns atașată de versant cântă și mâncărime ca un țânțar - Și fiarei nu se teme de turn? - Nu! Fiara noastră azeră nu se teme! Ali face un gest măreț cu mâna - E obișnuit! Ascultă, uh, avem platforme peste tot - uleiul este peste tot Și avem animale peste tot, mistreți, căprioare, urs, tur, cocos de zăpadă, keklik Totul este acolo, dragă, nu?! Mă uit din nou în jurul munților și simt o încredere plăcută la vânătoare în fiară În munții aparent pustii, neobișnuiți cu vederea unui vânător rus, în prun înțepător, dud, alun, printre desișurile de pomi fructiferi sălbatici, unde chiar

sub picioarele lor zac pere și meri, ar trebui găsite nenumărate turme de vânat Cumva uit de cele două vânătoare nereușite anterioare și îi strâng emoționat mâna lui Ali Continuăm să urcăm pe munte Mergem pe vechiul traseu de vânătoare și animale Timp de secole, animalele și oamenii au făcut astfel de poteci în desișul de nepătruns, iar poteca, ca o albie veche a râului, acoperită de maluri și a intrat adânc în pământ și piatră Pe terenul dur, parcă șlefuit și lustruit, este foarte greu de observat urmele animalelor Ali merge înainte și din când în când arată în lateral cu degetul unui pantof lung și jos și spune în șoaptă: - Mistreț căprior Mă aplec și de cele mai multe ori nu văd nimic La un moment dat, Ali se oprește, scutură din cap, dă clic și spune important: Ursul a trecut! O oră și jumătate mai târziu ajungem aproape în vârful muntelui Traseul se nivelează și începe să serpuiască prin copaci groși cu creștere joasă și poieni cu iarbă înaltă și netulburată - Mergem sau facem un sit-in? întreabă Ali și mergem de-a lungul potecii bifurcate - Ali în sus, iar eu în jos - Nu merge departe, într-o oră e timpul să faci un sit-in, lingoul ar trebui să plece azi Jur pe Allah, trebuie! Pășesc în tăcere pe o potecă pustie, complet împletită cu verdeața umedă Vânătoarea de la apropiere necesită tăcere specială, abilitatea de a pune piciorul fără sunet, în timp ce asculti și privești în umbra crepusculară a căii către durerea din ochi Seara, mistreții coboară din vârful muntelui într-o groapă de apă, iar vânătorul are ocazia să-i întâlnească frontal Farmecul unei astfel de întâlniri este clar pentru orice vânător L-am tot întrebat pe Ali ce să facă când, complet supărat de două lovituri grăbite, un porc de de kilograme sau un mistreț, hrăniți cu nuci, se năpustesc spre noi din vârful potecii? - E! Asculta! Despre ce vorbesti, draga? Ai un pistol în mână? Țineți! Ceva lingou împotriva unui pistol va călca în picioare? Ali nu se gândise la posibilitatea unei rateuri cu pușca lui Timpul care mi s-a dat să explorez poteca se termină, mă întorc, îmi aprind pipa și, adulmecând și pufnind în fum, mă duc să-l întâlnesc pe Ali Deodată, la zece pași în spatele tufișurilor groase, se aude un zgomot liniștit, un trosnet slab de ramuri înghet și ascult; fumul din pipa fumeaza in nas, vrei sa stranuti si sa te stergi cu maneca Sunetele ciocanelor bătute ale vechiului meu "Bayard" se aud în urechile mele Viața ascunsă, retrasă în spatele tufișurilor nu este dincolo este pe moarte Cu fiecare pas atent, foșnetele se intensifică, atrag, fac semn Champingul devine distinct audibil, scârțâitul rădăcinilor rupte, umezeala pământească tulburată, deschisă trage din spatele tufișului Îmi apăs cu fața chiar de frunze și ridic încet trunchiurile Chiar în fața mea, parcă absorbind tot întunericul pădurii, stă un urs Un cap uriaș cu o frunte joasă și îmbufnată, ca o bucată mohorâtă de stâncă, se întoarce încet și se uită Cosme de blană atârnă în pământul săpat de gheare Ochii roșii mă privesc cu încăpățânare drept la mine și nu au nici furie, nici milă pentru mine Ursul se uită direct în secțiunile botului de calibru al doisprezecelea, în care se află două cochilii groase, adormite liniștite, cu ochiuri mari de mistreț Înghețăm, la doar zece pași distanță O secundă se întinde, o secundă, o a treia Văd un fior curgând prin carcasa fiarei, transpir peste tot, degetele îmi alunecă singure de pe cârlige și mi se pare că nu voi avea timp să trag și nu voi putea determina unde să trag În spatele labelor din față sunt pete chele albe, de parcă un urs s-ar fi urcat într-o piele care nu era a lui și s-ar fi sfâșiat sub axile, iată un gât presărat cu praf de pământ, aici sunt ochii și gura umedă roz Ursul tocmai a săpat o groapă și a rupt rădăcini, iar acum stau în fața lui - dușmanul său etern, un bărbat cu

o armă Ursul nu este dușmanul meu, nu vreau să-l ucid, dar mi-e frică și pot să trag Multă vreme îi văd cadavrul plutind, pot să trag, dar îmi iau degetele de pe cârlige și mă așez pe potecă Orice vânător visează să obțină un urs Este bine să atârnești pielea peste pat și să spui: "Atunci și acolo am luat odată acest urs!" Vânătorii de urși sunt respectați și uneori, din păcate, un urs este bătut oriunde este posibil și de toți cei care au un glonț în buzunar și suficient spirit pentru a face o lovitură chiar și de la distanță Vânătoarea specială de urs glorioasă și nobilă nu se desfășoară aproape niciodată nicăieri și puteți citi despre aceasta doar în dosarele revistelor vechi de vânătoare "Am făcut ceea ce trebuie, că nu am lovit prostește ursul " mă gândesc, urcând pe potecă și retrăind o întâlnire neașteptată Ali, după ce mi-a ascultat povestea, și-a lăsat capul în mod neașteptat și trist: - Ah ah ah! Îl cunosc pe ursul acela - este șchiopăt, un bărbat de la instalația de foraj l-a împușcat, nu l-a ucis Știu că acest urs este șchiop - Și cum rămâne cu omul cu instalația de foraj? intreb cu atentie - Scuze, ce? E! A împușcat, nu a ucis, s-a dus acasă să bea ceai Nu prins, nu hoț! - zice Ali și cutează poteca cu o crenguță, de parcă e de vină pentru ceva Stăm în ambuscadă de ambele părți poteci Sunt mai sus pentru că trebuie să trag mai întâi, Ali e mai jos pentru asigurare în caz că ratez Direct în spate este un deal abrupt, acoperit de copaci mici E deja șapte seara, se întunecă La sfatul lui Ali, scot un pătrat de hârtie albă și, după ce saliv, îl lipesc până la capătul cadrului de țintire al pistolului - acum poți trage chiar și la amurg Petrificați, stăm în întuneric Adiere ocazională care se ridică părul mată pe frunte De-a lungul marginilor potecii, licuricii verzi mocnesc în tufișuri Un "chakal" scapă undeva pe muntele vecin, stelele estice rotunde, apropiate ard pe cer În doar o oră de stat, spatele devine insuportabil de amorțit, piciorul mușcat de furnică, vreau să respir adânc și să expir Tăcerea tăcută apasă în urechi, nerăbdarea, pasiunea de vânătoare, ascunsă în piept, necesită o ieșire Mai sus pe panta, o cocîcă începe să țipe frenetic și dezgustător Pentru noi, vorbăria lui sună ca muzică Magpie nu va țipa degeaba O secundă mai târziu, auzim țipete care se apropie, suspine scurte, mormăituri O puiet de mistreți este pe potecă Animalele se vor apropia de poteca în sine și vor asculta cu atenție și vor privi poteca strălucitoare care duce la locul de adăpare ca o fântână În față este un cârlig bătrân, la distanță de el este un porc cu purcei și purcei Ei stau și ascultă Cineva trebuie să iasă primul - îl voi împușca pe primul Și acum ceva și mai întunecat, cocoșat, pe picioare neașteptat de înalte, nu "ca porc", picioare subțiri și grațioase se desparte de întunericul tufișului Îmi arunc pistolul, pietre cad de sub mine cu un vuiet, mistrețul se ghemuiește, apasă de potecă și reușesc să trag de două ori - în lateral și în gât Fiara își înfige botul în pământ și îngheață Se aude un zgomot de-a lungul muntelui, trosnetul ramurilor rupte - toate viețuitoarele aleargă cu capul drept din acest loc Mă simt singur și neliniștit, dar Ali se apropie, lovește cadavrul în felul lui, cu un râs scurt îl întoarce pe spate și repede, taie repede gâtul mistrețului cu "pumnalul" de buzunar Pe vreme caldă, este important să scurgeți foarte repede sângele animalului vânat, altfel puteți rămâne fără trofeu - Ah ah ah! Noroc, totuși! Vom mânca grătar? Vom face, Ali, vom face! "Știu că carnea de porc nu este deosebit de respectată la munte, dar serviciul în armată și o specialitate de vânătoare l-au învățat pe Ali această carne "Ehe-he, he-he, he-he " Ali râde și cântă ceva vesel Aprinzând lanternele, noi, clătinându-ne de greutatea prăzii, coborâm În față este un kishlak, ceai tare, shish kebab și prăjituri delicioase

de pâine caldă Mâine plec în oraș Vladimir Ashcheulov s-a născut în în Kazahstan, în orașul Kzyl-Orda Acolo a absolvit școala tehnică de hidrorecuperare A lucrat ca maistru în udarea pășunilor, maistru, șef de șantier În prezent, el este șeful departamentului de organizare a muncii și salarii al trustului Kzylordasovkhozstroy A început să publice în Romanele sale "Sary-Su", "Vânătorii", piesa "Șarpe sub o lalea", poezii, povestiri, eseuri au fost publicate în ziarul regional Kyzyl-Orda "Calea lui Lenin" A fost publicat în ziarele republicane "Kazakhstanskaya Pravda" și "Leninskaya Smena" Cu poezii - una dintre ele publicăm astăzi - a apărut în revistele "Vânătoarea și economia vânătorii", "Prostor" și în programele postului de radio Yunost Îi place vânătoarea încă din copilărie, așa că aproape toate lucrările sale conțin pagini dedicate naturii Kazahstanului și vânătorii Povestea "Vânătorii", un fragment din care oferim cititorului, este o reflecție asupra locului unei persoane în viață, despre dragostea pentru natură, despre o luptă ireconciliabilă, nu pentru viață, ci pentru moarte, împotriva braconierii prădători Eroii poveștii "Vânătorii" sunt doi prieteni de nedespărțit - Kostya Samorodov și Slava Platonov, în numele cărora se povestește, după sfârșitul a zece ani, vin să lucreze într-o brigadă de vânătoare În prima lună a șederii noastre în brigadă, Anfiyanovich a fost cu ochii pe noi, încercându-ne în diferite tipuri de pescuit Am vânat fazani și rațe, am păzit mistreți pe culturi și am pescuit În cele din urmă, brigadierul ne-a determinat rolul "Cu toate acestea, Stiapanych și Slavka nu știu nimic despre mângâietoare și fazani", a declarat el într-o zi la cină, adresându-se tuturor deodată și nimănui în special, ca de obicei - Cred că da, lasă-i fără vânătoare și lână de porci Noi cu o bredeshka și plase, presupun, ne putem descurca în patru Cum am putea presupune că, trimițându-ne să "lânăm porcii", Anfiyanovich, pentru a folosi stilul vag al diplomaților, își urmărea propriile scopuri secrete, dar destul de precise N-am putut să-mi dau seama de ce, chiar și atunci când aveam patru cârlige pe noapte, maistrul a aruncat o privire dezamăgită și a mormăit nemulțumit: - Acesta este un porc? Răsfățul este unul Ah, rude! Totuși, monotonia plictisitoare a acestor reproșuri VLADIMIR ASHEULOV VÂNĂTORI (fragment din poveste) nu se potrivea în nici un fel cu expresia calomnioasă a ochilor brigadierului, unde exista o așteptare prudentă a unui protest sau a unei întrebări Dar nu am protestat și nu am întrebat nimic "Bătrânul este întunecat", a remarcat Kostya într-o zi - Apasă asupra psihicului - De ce are nevoie? Am fost surprins "Vrea să ne convingă că vânătoarea de ambuscadă este o pierdere de timp și efort", a explicat Kostya zâmbind - Puzikov, desigur, cunoaște secretul pescuitului de pradă la porci și, poate, ne va spune dacă îl întrebăm despre asta Dar nu vom întreba Lasă-l să propună Amintindu-ne de instrucțiunile lui Gladyshev, am îndurat mormăiala brigadierului fără să mormăim și ne-am făcut treaba în tăcere, sperând că într-o zi să-l plătim pe Anfiyanovich pentru pătrunderile sale Și apoi, sincer, am vrut să ne uităm măcar cu coada ochiului ce fel de lucru era - vânătoarea de mistreți cu câini Și odată maistrul nu a mai suportat - Razi vânează? - el dispreţuitor co miji la uriașul cârlig, pe care îl dărâmasem noaptea trecută și pe care Lev Ivanovici îl smulgea cu pricepere - Nu există cuvinte, roboții încearcă, nu dorm noaptea, dar este inutil - Anfiyanovich a scos un chicotit elocvent, care exprima aproape clar gradul extrem de nemulțumire și a concluzionat: - Nu poți câștiga pâine cu astfel de trofee Mulțumesc, peştele va ajuta A fost prea mult Deschisesem deja gura, intenționând să-i demonstrez printr-o simplă aritmetică acestui mormăior absurd că muncim nu mai puțin decât restul

pescarilor, dar, dând peste o privire de avertizare a unui prieten, mi-am mușcat limba Neauzind nicio obiecție nici măcar față de acest indiciu insultător despre dependență, Anfiyanovici ne-a privit suspicios Neobservând nimic, se pare că a decis că ne-a convins pe deplin de dependența noastră economică de brigadă și a continuat deja destul de natural: - Nu, robyata, sit-in-urile sunt inutile Porcii trebuie să vâneze cu câini Kostya mormăi ceva de neinteligibil și își ferește ochii strălucitori "Nu este încă momentul", a remarcat Anfiyanovich, luând tăcerea noastră drept consimțământ și a explicat: "Vânarea fiarei prin copaci cu frunze groase este o nevrățire Câini de îndestulare în momentul de față, ca femeile în demolare Și dacă se întâmplă un satar de rahat în suporturi, câinii vor fi uciși într-o clipă Așteptați puțin, frunza de stuf se va deschide - să dăm o lumină mistreților Cât ai câștigat într-o lună - îl vom lua pentru ieșire În ajunul pescuitului a avut loc o altă conversație "Băieți, aruncați o privire mai atentă mâine, aflați ce este", a instruit brigadierul - Vzlaya-dacă câinii - devin mai puternici nu devin mai puternici - zgârietură la lătrat Te avertizez doar: trebuie să alergi spre fiară în aer Și ferește-te de câinii de împușcat Atâta timp cât nu vezi clar mistrețul, nu trage Și cel mai bine, de preferință cu un cuțit Buna afacere Am plecat la vânătoare dimineața devreme Era sfârșitul lunii octombrie Frunze de stuf, doborâte de un îngheț nopți recent, acopereau pământul, încrețit de bătrânețe, într-un covor gros și foșnet Slaițe subțiri, strălucitoare, din stuf, încununate cu mahalka ne uzate încă de vânturile violente, au creat impresia că multe mii de oameni s-au aliniat în fața noastră, păzind granițele limitelor lor rezervate Tufe de sacrificiu de tamaris, luminate de natură în cinstea zeiței toamnei cu părul auriu, ardeau cu o flacără galbenă pufoasă în plăcile argintii concave ale lacurilor sărate secate Și acest lucru a întărit și mai mult iluzia că ne aflăm printre războinicii tăcuți îmbrăcați în armură de bronz într-o țară necunoscută și minunată, unde încă se îndeplinesc rituri de cult în cinstea misterelor zeități divine și nemuritoare ale anotimpurilor Noi cinci am mers într-un lanț rar rupt de-a lungul unui lac în formă de potcoavă pufnind cu fum albicios În față, cu limbi roșii de foc atârnând într-o parte, alergau câini de diferite culori, "de cel mai pur sânge nobil" Pe flancul drept al formațiunii noastre, chiar pe marginea apei, pe alocuri sclipind cu mici cristale de gheață, pe spatele unei cămile cu o singură cocoașă, figura neagră a maistrului se legăna monoton, ca un bobblehead chinezesc Anfiyanovich mi s-a părut un conducător feroce și fără milă al unei bande de conchistadori care au invadat această țară frumoasă pentru a-i jefui bogățiile, pentru a transforma pământurile înflorite într-un deșert sterp Cum pot acești lăncieri înalți să stea împotriva puștilor noastre care eructă vuiet, foc și moarte? Ce pot opune ei puterii elastice și setei de sânge de nestins a acestor câini furioși și furioși, care își pot străpunge în fiecare minut rândurile zvelte cu berbeci musculoși de trupuri cu aceeași ușurință cu care un cuțit de oțel străpunge o bucată de unt? M-am îmbolnăvit M-am simțit ca un participant la un fel de performanță aventuroasă, mobilată cu splendoare blasfemioasă, dar crudă în realismul ei de gladiatori, pentru că în acțiunile sale ar trebui să curgă nu apă falsă nuanțată, ci sânge adevărat care fumează într-un parc sărat Am vrut să scuipă peste tot și să mă întorc Dar ce se va schimba dacă plec? Absolut nimic Cinci oameni, printre care și cel mai bun prieten al meu Kostya Samorokov, căruia, știam sigur, nici nu-i plăcea un astfel de mediu, vor completa rolurile pe care le-a definit Și am mers împreună cu toată lumea A mers pentru a elimina pentru

totdeauna această dramă ticăloasă de pe scena lui Taldy-Kul Kostya și cu mine eram cercetași în tabăra care încalcă legile vânătorii și nu aveam dreptul să devin acru Sunt mulți dintre noi, astfel de băieți, conducând în capcane ale prădătorilor bipezi în întinderile nemărginite de la Kurile până la Carpați, de la tundra înzăpezită până la deșerturile sufocante ale Turkmenistanului Astăzi suntem martori necunoscuți ai atrocităților de braconaj, dar mâine ne vom transforma în acuzatori aspri, incoruptibili și, în numele poporului și în folosul lui, îi vom judeca pe distrugătorii naturii cu un proces îngrozitor, dar echitabil Gândurile mi-au fost întrerupte de un fluier scurt, staccato M-am întors la stânga și l-am văzut pe Vorobyov ridicând mâna în semn de avertizare Aktaban - liderul haitei, un câine căptușesc și cu ochi ciudați, - ridicându-și capul greu, cu lobi urși, trase zgomotos aerul înghețat și limpede Restul bătrânilor erau și ei în gardă Ei s-au apropiat de lider și, după ce au luat forma unei formații de luptă în formă de pană, al cărei vârf era încununat cu un Aktaban pufnit, au înghețat în ipostaze tensionate și au început, de asemenea, să adulmece cu sârguință mirosurile venite din stuf Anfiyanovich a coborât din cămilă și, apropiindu-se de stuf, a închis semicercul de trăgători, în centrul căruia se aflau câini În dreapta, la o sută de metri de mine, stătea Kostya Între el și Anfiyanovich, au fost atașați gemeni Flancul stâng a fost ținut de Vorobyov Ducându-și palmele la urechi și aplecându-se în față, Lev Ivanovici ascultă cu atenție liniștea fragilă a stufului Apoi, îndreptându-se brusc, dar fără să-și scoată pușca cu două țevi de pe umăr, a dispărut în trestii "A început!" M-am gândit condamnat, simțind un fior între omoplați, destul de diferit de emoția de vânătoare Cu un mârâit înăbușit, Aktaban a sărit în aer și, descriind o traiectorie abruptă, ca o scoică la capăt, a străpuns stuful În spatele lui, sufocându-se cu un lătrat rău de joc, se repeziră alți n-uri Această lătrat asertivă și rezistentă, înmulțită de o sută de ori de un ecou discordant, era ca vuietul de rău augur al tamburinelor șamanilor Vânătorii s-au repezit după câini Purtat de impulsul general, m-am repezit și eu în desișuri, dar unul dintre "războinicii" de bronz, rezemat pe spate, m-a luat cu blândețe pe un "scut" plat și, îndreptându-se brusc pe neașteptate, m-a aruncat deoparte cu atâta dexteritate și forță că cu greu am rezistat pe jos Uimit de o respingere atât de hotărâtă, am fost momentan într-o pierdere Apoi, cu umărul înainte, s-a aruncat din nou în stuf Și imediat mai multe "săgeți" mi-au străpuns fața, iar lamele aurite ale "săbiilor" sclipeau amenințător în fața ochilor mei "Mâinile" tenace ale cuiva, apucând pușca cu două țevi, au încercat să mă dezarmeze Ochii îi umpleau transpirația sărată fierbinte, iar zgâcnirile de pe față îi usturau de parcă ar fi fost mânjite cu iod Furios de această durere, m-am acoperit cu mâna stângă și am mers înainte, reflectând ca un boxer lovituri îndreptate spre mine Se auzi un zgomot furios de luptă corp la corp de ambele părți S-a auzit respirația rapidă a "luptătorilor", axele "sulițelor" s-au spart cu o crăpătură uscată, "armură" zgomotând acoperiș, "războinicii" învinși au căzut unul peste altul cu gemete grele Și în față, vocile strigăte ale câinilor băteau cu un bubuit alarmant de alarmă O lovitură a răsunat în dreapta Acest sunet se întâmplă atunci când trag de la o distanță apropiată și glonțul ajunge la țintă O clipă mai târziu, în aceeași direcție, dar ceva mai aproape, o aurie a scârțâit isteric și s-a auzit, înăbușit de peri, huruitul triumfal al vreunui câine, scalpându-și victima de viu Dintr-o dată, în spatele unui zid înalt de stuf, s-a auzit un trosnet care se rostogoli rapid și un hohot răgușit al unei fiare furioase Și

imediat, în golul îngust al cărării mistrețului, chiar în fața mea, a apărut un bot de porc rânjit cu ochi însângerați de ferocitate Doamne, dacă asta se vede în vis, trezi cu o sudoare rece Spre marea mea fericire, țevi de arme au fost îndreptate în direcția din care a apărut acest monstru Fără să țintesc, am apăsat ambele declanșatoare simultan Botul străpuns de gloanțe mi-a întepenit picioarele Fum ruginit curgea din urechea proeminentă și păroasă a porcului Mirosul insipid al stufului era amestecat cu mirosul ascuțit de praf de pușcă și duhoarea greață a perilor pârjoliți Și deodată, neașteptat, ca o lovitură în plexul solar, frica întârziată s-a răsucit sub lingură și, stropind pieptul cu transpirație lipicioasă și urâtă, și-a întins cinci degete, a întins mâna spre gât, tăind respirația Genunchii îmi tremurau puțin Voiam să țip sălbatic, să arunc pistolul și să fug fără să mă uit înapoi din jungla asta de stuf, unde sunt mastodonti cu colți feroce Cu un efort uriaș din toată puterea mea spirituală, am înăbușit acest atac dezgustător de lașitate în mine și, cu o încetineală deliberată, am reîncărcat pușca cu două țevi Între timp, zgomotul vânătorii se deplasase oarecum înainte și spre dreapta Numai în direcția în care se afla Lev Ivanovici, un mistreț a țipat gundoso și stufurile trosneau asurzitor de zgomotos, de parcă acolo păștea un stol de hipopotami Atunci nu cunoșteam încă toate sporturile remarcabile proprietatea lui Vorobyov și, hotărând că un mistreț decent îl învârte, s-a grăbit să-și ajute tovarășul Pe neașteptate, trosnetul s-a oprit și, în aceeași clipă, s-a auzit țipăitul gâlgâit al unui mistreț pe moarte Se pare că, urmând întocmai directivele brigadierului, Lev Ivanovici mânuia un cuțit Totul a ieșit așa Când m-am apropiat de Vorobyov, el își ștergea cu sârguință baioneta japoneză însângerată de perii crescuți ai unui cârlig sănătos Lângă el era un negru, ca un bulgăre de cărbune brun, un bărbat pe nume Zhuk Câinele a înnebunit, dar l-a chinuit complet fără zgomot pe mistrețul învins În ajunul vânătorii, dând o scurtă descriere a fiecărui câine, Anfiyanovich s-a oprit asupra meritelor lui Zhuk Potrivit maistrului, Zhuk a apucat mistrețul doar de nichel și, întinzându-se într-o sfoară, a amorțit într-o transă ciudată de tetanos Animalul și-a întors capul fără sens și, scârțâind cu o pronunție franceză clar exprimată, a lovit pe cât posibil corpul osificat al unui câine pe pământ Dar era imposibil să se elibereze de strânsoarea buldogului câinelui Și numai când vânătorul a alergat împușcat sau a întins cârligul, Gândacul și-a deschis fălcile de oțel și, după ce s-a odihnit puțin, a început să bată joc de cadavrul inamicului Acest câine Anfiyanovich s-a întâlnit în piața orașului, lângă măcelării Muțelia câinelui l-a atins atât de mult pe Puzikov încât l-a târât imediat pe Zhuk acasă, crezând naiv că această creatură tăcută va avea un efect benefic asupra soției sale excesiv de vorbăreț Cu toate acestea, un indiciu atât de transparent a revoltat-o atât de mult pe bunica vorbăreț, încât a declarat-o imediat pe Beetle persona non grata și a dat-o afară din curte Apoi Anfiyanovich, făcându-i milă de câine, l-a adus la Taldy-Kul Și chiar de la prima vânătoare, Beetle a dovedit clar că mutitatea nu este în niciun caz principalul defect fizic Zhuk a preferat să vâneze în tandem cu Vorobyov, deoarece mânuia foarte abil un pumnal și rareori folosea o armă Din anumite motive, sunetul împușcăturii i-a pus nervii pe Beetle "Un câine inteligent", a lăudat Lev Ivanovici, punând pumnalul în teacă "Deși este prost, are un talent - îmi cer scuze!" - Si-a indreptat bandoliera si a remarcat: "Numai aici un receptor are unul pur miner" Faceți o greșeală o dată - și amintiți-vă numele gândacului Vocea lui Vorobyov era imperturbabil de bună fire, de parcă altcineva ar fi terminat acest mistreț, în timp ce

Lev Ivanovici prepara ceaiuri în sânul naturii Și m-am simțit din nou insuportabil de rușine de recenta mea lașitate Întrerupând extazul sadic al câinelui cu o lovitură puternică, Vorobyov strigă: - Haide, Beetle! Rulează-l! Rula! Câinele a zăngănit la Vorobyov cu colții și a dispărut instantaneu în stuf Am alergat după Vânătoarea a continuat Lătratul câinilor, scârțâitul sfâșietor al porcilor, focuri de armă și șuieratul șuierător al gloanțelor ricoșete și al bombelor s-au contopit într-o cacofonie de neimaginat Stufia s-a rărit oarecum, iar eu și Vorobyov ne-am trezit într-o poiană plină de vîntare maro uscată, peste care se înăbușau tufișuri spinoase asemănătoare porcilor gigantici Lev Ivanovici a întors brusc la stânga și m-am repezit în direcția în care, după presupunerile mele, ar fi trebuit să fie Kostya Ceva s-a schimbat la vânătoare Câinii băteau chiar în fața mea cu o ferocitate deosebită frenetică Cu coada ochiului l-am văzut pe Kostya, pâlpâind rapid între tufișuri și am accelerat și eu Brusc, la vreo patruzeci de metri în fața mea, un câine negru a zburat stângaci în aer și, întorcându-și încet capulețe, a căzut greu Era ceva mistic în acest zbor nefiresc, fără aripi, al Gândacului, dar în această zi în întreaga lume, se pare, nu mai era nicio teamă care să mă sperie sau să mă oprească Cu riscul de a rămâne fără ochi, mi-am croit drum prin susținerea de netrecut al spinilor cu un izbucnire și am văzut o imagine uluitoare Maro și uriaș, ca un mamut, un mistreț, sprijinindu-și spatele de un tufiș, a luptat cu înverșunare împotriva câinilor apăsați Cu o respirație guturală de măcelar, a lovit în dreapta și imediat a aruncat o lovitură lungă cu privirea în direcția opusă cu viteza fulgerului Părea că nu colții îi ieșeau din gura înclinată, ci cimitare strâmbe de ieniceri Picioarele lui, larg distanțate, ca și cum ar fi crescute într-o sare întărită, erau pline de pete negre-roșii Era tot ce a mai rămas din nefericitul Gândac Era imposibil să tragi Câinii mușchi se învârteau în jurul fiarei cu o viteză atât de violentă încât un glonț l-ar fi prins pe unul dintre ei Și, în general, toată această scenă de luptă arăta ca un televizor cu o rată de cadre defectuoasă Gurile rânjitoare străluceau neîncetat, ochi injectați de sânge, urechi turtite, ceafă în sus Lătrat vicios, urlete, țipete, mârâit, țipete furioase ale fiarei și un zgomot ascuțit de sabie de colți amestecate într-un haos inimaginabil de sunete zoologice, din care sângele curge rece în vene și gerul sfâșie pielea Vorobyov, Kostya, Anfiyanovich și cu mine am sărit din tufișuri în același timp Ne grăbeam cu toții, pentru că în orice moment încă unul dintre câini putea împărtăși soarta tragică a Gândacii Lev Ivanovici s-a repezit la locul luptei cu sărituri mari, scoțând în mișcare o pușcă cu două țevi de la spate Strigând ceva și fluturând frenetic brațele, Anfiyanovich toca Am alergat și eu, deși, sincer, nu știam ce voi face Cel mai probabil, voi despărți câinii cu trunchi și - un salut de foc! Cel mai apropiat de mistreț era Kostya Aruncând pistolul deoparte și smulgând un pumnal lung cu două tăișuri, Samorokov a dat cu picioarele cu piciorul tăios de pământ și, zburând ca o pasăre peste un glob de trupuri de animale, a căzut pe spatele fiarei Cleaver a clătinat din cap, încercând să-l prindă pe Kostya cu colții, dar Aktaban l-a prins imediat de gât cu o strângere de moarte Mistrețul a apăsat instantaneu câinele de pământ cu maxilarul inferior, dar era prea târziu Lama pumnalului a fulgerat ca un fulger, totul se terminase Lovitura a fost atât de puternică și de precisă, încât mistrețul s-a zvâcnit doar de două ori și a tăcut - Asta e strânsoarea! Vorobyov alergă uluit - Acest lucru va fi, totuși, mai rău decât lovirea cecurilor cu gloanțe! - apoi, pe chipul lui buzunar, decojit de soare și vânt, a apărut o expresie de întristare: - Eh, păcat de Cărăbuș! Un

caine exceptional Scăpat de suflare, Anfiyanovich a alergat Era posomorât și iritabil După ce l-a certat imediat pe Kostya pentru cea mai gravă încălcare a regulilor de siguranță și pe noi pentru lenețe, maistrul s-a aplecat asupra câinelui mort - Eka el este! exclamă Anfiianovici întristat și se întoarse spre Kostia - De asemenea, ca tine pe banda furiei "Sunt om", a mormăit ofensat Kostya, neaşteptându-se la o asemenea întorsătură în conversaţie - Și apoi tu însuți ai spus: de preferat cu un cuțit "Dacă ești bărbat, trebuie să cunoști locul unui bărbat", îl întrerupse Anfiianovici furios, clătinând dezaprobator din capul dezordonat - Cine sunt mistreții ăștia cu un cuțit? O, părinte! Gerka și Romka Solyanov, frați gemeni, au izbucnit din desiș Blonzi și pistruiați, semănau ca doi bucăți Fiecare dintre ei a târât câte o pereche de purcei - Voi, cetățeni, nu aveți inițiative! - scârțâi nemulțumit Anfiyanovich, aruncând fraților o privire ofilită "Apropo, ar trebui să alerge după mistreți Deci aici este Tu, la prima verstă, te-ai deschis, ca găinile E dezordine Îmi pare rău, suntem dependenți în mod inutil "Nu ne-am plimbat inactiv", se răsti Romka - Poftim! a aruncat porcii la picioarele maistrului - Mai sunt trei bucăți întinse în stuf "Numai Lev Ivanovici este norocos în marea afacere", a spus Gerka cu invidie - Uite ce taur a eșuat! Trei cenți vor fi îndrăzneți "În timp ce te răcorii, mistrețul l-a sacrificat pe Zhuk", mormăi Lev Ivanovici iritat Arătă spre porci: "Sau nu e nimic altceva de făcut? - Unde au fost? Herka trase resentită, arătând spre noi "Se pare că suntem dependenți, iar acești khanuriks sunt muncitori de neînlocuit", și-a susținut Romka fratele - Se dovedește o ureche interesantă! "Ei bine, oameni murdari!" Vorobyov era indignat - Străduiește-te întotdeauna să te îngropi pentru alții Un astfel de câine s-a acoperit, iar ei! "Nu există victorie fără sacrificii", a spus Anfiyanovich cu jale, privind în jos și l-a întrerupt: "Vorbește! Haide, hai să mai facem câteva pixuri În timp ce vine costumul, trebuie să lucrezi - Toate! Fără zăvoare, a declarat Kostya hotărât - distracție și atât! Încă câteva astfel de raiduri - și nu veți găsi porci în Taldy-Kul în timpul zilei cu foc Să o ducem la rădăcină "Gol", maistrul flutură cu mâna nonşalant - Știi câți porci sunt în Kyzyly? Întunericul este întuneric Vor veni mai multe - Doamne ferește, spuse Kostia "Dar oricum, de acum înainte, vânătoarea de porci cu câini este anulată Uite câți porci au fost sugrumați Este o crimă! - Acesta este? se grăbi brigadierul De ce este anulată vânătoarea? "Există o lege specială", a explicat Kostya - Este interzisă otrăvirea porcilor cu câini "Cunosc legea asta", îi făcu semn Anfiya * Kyzyly în Kyzyl-Kum local incepator - Te citeam - Și deodată a făcut un zgomot fără nicio pauză, trecând la falsetul unui cocoș: - Nu pentru mine, haide, încerc! Oamenii ne vor mulțumi pentru carne Ești tânăr, băiete, pentru a preda! "Oamenii nu știu cum eliminăm creaturile vii", a obiectat Kostya - Ne-ar mulțumi cu un pumn sfânt pe gâturile blestemate - Se dovedește că ordinul nostru nu ți se potrivește? - Brigadierul a pus întrebarea fără rost - În acest caz, oală pe oală și cranii în lateral! - Deranjamentele tale nu mi se potrivesc, spuse Kostya impresionant - Nu locuiți într-un alt stat Legea este aceeași pentru toată lumea Anfiianovici l-a ascultat absent, dar nu l-a întrerupt Când Kostia a terminat de vorbit, Anfiyanovich a devenit brusc extrem de politicos și a spus, înclinându-se ceremonios: - La revedere, Konstantin Styapanych Ai vorbit cu noi, dar noi, apropo, nu avem timp Trebuie să lucrez Avem un plan Pokedova - Apropo, despre plan, îl întrerupse Kostya, ridicând vocea - M-a interesat Timokhin Rezultă că brigada a dublat sarcina lunară pentru extragerea cărnii de porc Și eu și Slavik am rezolvat-o

pe sit-in-uri fără câini Și totuși nu a fost ucis nici un porc Având în vedere trofeele de astăzi, acesta este jumătate din plan Nu cred că ne grăbim în mod special Dar să vorbim inimă la inimă - este timpul - Așa este, aprobă Vorobyov - Nu am ce să vorbesc cu tine, spuse cu încăpăţânare brigadierul, ignorând cuvintele lui Vorobyov "Fie fă cum îți spun eu, fie du-te dracului să bei găluște "Putem pleca, dar mai întâi veți semna un act privind producția de vânătoare în mod ilegal", a observat Kostya sumbru - Deoarece nu vrei să vorbești ca o ființă umană, lasă-l pe Gladyshev să se ocupe de tine am spus totul La menționarea numelui inspectorului șef de vânătoare al regiunii, chipul lui Puzikov a devenit vizibil plictisitor și întins La urma urmei, nimeni altcineva, și anume el, Anfiyanovich, l-a convins pe Pavel Vasilyevich Gladyshev că "căinii sunt de rahat și arăta ca un bandit, dar, ea-ea, sunt obișnuiți doar pentru vânătoarea de arme" - De ce imediat la Gladyshev? Anfiyanovich a devenit instantaneu îngrijorat, schimbându-și tonul - Hai, hai să ne dăm seama - Sdreyfil, bătrâne, mormăi ironic Vorobyov "Am fost prăbușit, dar nu foarte bine", a spus brigadierul cu demnitate - Dar de ce să scoți lenjeria murdară din colibă? "E timpul să ne aerisim coliba cu mult timp în urmă", a observat Lev Ivanovici încruntat Kostya are dreptate Rotund la dreapta Dăm mult statului, dar îi aducem și mai mult rău A lovit porcul cu piciorul cu vârful cizmei " La ce folosește acest animal?" Fara carne, fara piele! Nu o poți preda receptorului: te vor amenda Nu o vei duce la piață: rușine Nici nu vei sare: carne proaspătă în vrac Deci, se dovedește că există o singură cale de ieșire - să hrănești acești purcei câinilor Și ce, spune-mi, este bine pentru stat dacă câinii noștri se plimbă cu burta umplută? Și niciunul! - A lăsat capul în jos și a continuat gânditor: - Dacă nu i-am lipsi pe acești "băieți" de viață, ar crește din ei mistreți cumsecade De mai multe ori s-ar fi amuzat fratele nostru, vânătorul, oftă din greu - Nu, nu e în regulă să găzduiești Fără calcul Trăim o zi "Cu astfel de ultimatumuri, vei deveni inevitabil un om drept", a spus Romka - De acum înainte, nu vom mai vedea oameni bonus ca propriile noastre urechi, iar câștigurile vor fi mult reduse Se uită furios la Samorokov - Încearcă să cucuci noaptea pe ambuscadă într-un asemenea ger! Snot îngheață instantaneu în trunchi Autoritățile ne-au impus paraziți pe gât! Cu astfel de fotografii, nu este un plan de îndeplinit, ci purici pe aragaz să faceți clic Prin lege nu este interzisă prinderea puricilor - Romka a tras aer în piept și, scuipând dispreţuitor, a continuat: - Mereu e așa, nu la rahat, dar pe malul nostru se vor spăla așchii - Acum, celelalte brigăzi ne vor sufla nasul, oftă Gerka - În mod clar, o vor face - Inspirat de sprijinul fratelui său, Romka a fost și mai inspirat "Nu există inspectori în alte brigăzi Romka se uită sfidător la Kostya - Presupun că când peștele-mâine a urlat, acest intelectual-boxer și-a îngrămădit pantalonii Acum vrea să se apere, așa că se arată Mi-am adus aminte de legile Eka nevăzut - legi! - Taci, ticălosule! se răsti brigadierul la Romka - Poti raspunde mai intai singur, apoi da vina pe oameni I-a aruncat geamănului o privire devastatoare - Pokedov tu și fratele tău ați tras porci, Stiapanych a ucis acest mistreț cu un cuțit! - O să vă vorbesc separat despre acoliții inspectorului, promise Kostya, aruncând o privire neplăcută către geamănul surprins - Prin canale diplomatice - Ține minte, îți vor înțepa cana - pe bună dreptate - aruncându-se o privire la fratele său, Gerka se disociază - Eu nu sunt inculpatul pentru un prost "Nici măcar nu poți să-ți exprimi o părere", a fost jignit Romka - Există astfel de legi care să bată fața pentru critici? Se uită la Kostya fără aroganța lui anterioară - Vorbești cu limba, dar

nu-ți lăsa mâinile libere Toată lumea a râs, iar incidentul s-a terminat Din acea zi am fost recunoscuți ca membri egali ai brigăzii LA PET SHOP Este un moment greu în magazinul de animale de companie Chimkent din Trade: În acvariul înfundat albastru - Prăji, ca o împrăștiere de argint În cuști standard, canarii scot în evidență un motiv de curcubeu, Și o familie de papagali îi ecou, uitând junglă Cât de vulgar și de jalnic este imnul captivității, Cât de gol și meschin este glasul păsării! Dar lăsați-i să iasă în pădure sau pe câmp - Cântăreții vor pieri la aceeași oră Păsări crescute în robie, Alții care n-au cunoscut soarta, Sunteți stăpânii închisorii voastre, Dar sunteți și robii ei Dumnezeu să fie cu tine, Pește și pichug, Care n-a știut ani și ierni, Care n-a știut căldura și viscol, Magazinul nu e faimos pentru tine Aici e alt fel de bunuri, Cu ochii plini de dor, Trăind ca albinele în fagure, Închis în cușcă, ca în menghină Ca niște trăsături amuzante Pentru un joc diabolic, agonizant, aici se schimbă veverițe vii, livrate din Angara În taiga ar trebui să sară peste brazi Și să trosnească la vulpi de la înălțime, Dar în cuști s-au potolit veverițele, Atârnând capul în jos O, dacă s-ar întâmpla o minune, veverițele ar intra în pădure pentru o oră! Și atunci va fi - Lasă să fie, Chiar dacă între ochi e un glonț! Ei bine, ce fel de viață este pentru ei în captivitate, Printre ruladele canare? π ROSTISLAV DORMIDONTOV PASI Erau trei Cel mai mare, Veprin, avea o față bărbătească, dar oarecum slăbită și uscată, cu părul luxuriant și deja foarte cărunt Al doilea - mai tânăr, Andrey, înălțime de aproape doi metri, cu umeri lați, cu o față neagră și păr blond, ușor creț - arăta ca un erou nordic din poveștile lui Jack London, sau poate așa este cel mai tânăr membru al companiei , al cărui nume era Slava, și-a imaginat acești eroi De asemenea, era destul de înalt, dar avea umeri înguști, slab și ușor aplecat Fața mobilă, mișcările bruște, vorbirea grăbită - totul trăda în el o persoană nervoasă, impresionabilă Într-o dimineață însorită de primăvară, au coborât din tren într-o gară mică înconjurată de câmpuri ocru acre de căldură și o pădure moale mov și încă complet goală, la baza căreia se întindeau pete albe murdare de zăpadă Slava a fost primul care a auzit trilul unei ciocârle găurind cerul, și-a întins brațele larg, s-a întins și, expirând ascuțit, a spus cu plăcere: - Ei bine, cum! Fratilor! Andrei a zâmbit ușor, strâmbând ochii în soare, și-a aruncat un rucsac pe umeri, l-a îndreptat astfel încât curelele puștii și ale puștii sale de calibru mic să nu se rostogolească și a pășit îndrăzneț și vesel pe drumul noroios, zdrobind oglinzile strălucitoare bălți albastre Veprin mormăi pe un ton mic: - Prea clar Oricât de frig este noaptea Își puse pistolul pe umăr și se grăbi după Andrei Slava a închis alaiul Au traversat repede câmpul și s-au oprit la marginea unei păduri de mesteacăn Andrey a aruncat un rucsac pe un deal uscat, și-a șters transpirația de pe frunte cu mâneca - E cald, spuse el, scoțându-și bucuros haina și jacheta verde Veprin i-a urmat exemplul, iar Slava s-a așezat pur și simplu, rezemat de un mesteacăn, și a ascultat conversațiile zgomotoase ale mierlelor Pământul aburit mirosea a umezeală, frunze putrezite, praf așezat pe iarba de anul trecut și prospețimea rămășițelor de zăpadă care încă nu se topise Undeva, în depărtare, un cuc cânta zgomotos, un porumbel gălea zgomotos în insula de molid din spatele Slavei, iar jos, ca coarda de bas a unei chitare, fredona în apropiere un bondar "Nu avem unde să ne grăbim Să ne aşezăm, - a sugerat Veprin şi a urmat exemplul Slavei Andrey se sprijini de rucsac cu un ac de tricotat Nu au vrut să se miște Exasperați de căldură, uluiți de mult așteptata discordie a păsărilor, închizând ochii și expunându-și fețele la razele directe ale

soarelui, au tăcut mult timp "Iată încă o primăvară", gândi Veprin, "și câți dintre ei au trecut deja Probabil că va veni vremea când vor înceta să-mi facă plăcere și să mă surprindă, și nu mai este cine să ceară să oprească momentul Strigă întregului univers - nu vei striga Nu te poți ascunde de timp "Nu vom fi, dar măcar ceva pentru lume", și-a amintit el pe Omar Khayyam "Tatăl meu obișnuia să meargă pe acest drum pentru curent, dar el nu mai este acolo și nici pământul, nici iarba, nici acești mesteacăni nu-și amintesc pașii "" O perioadă uimitoare este primăvara! se gândi Andrey - Stau întins ca o pisică pe pervaz și nu vreau să mă mișc Simt că aș putea muta munții, dar nu vreau Nici măcar nu vreau afecțiunea unei femei Soarele este ceea ce contează primăvara! Iarna, cu greu o vedem Totul este înnorat, întuneric la ora patru Dar acum, probabil, noi, ca niște bureți, absorbim razele de apă Ei bine, o zi! Glory nu s-a gândit la nimic Alunecând ca niște umbre, câteva fragmente de gânduri, acum despre împingerea viitoare, apoi despre fata iubită pe care nu a invitat-o cu el în călătoria acestui bărbat, apoi despre Serghei - al patrulea și constant însoțitor al călătoriilor lor de vânătoare, care nu s-a putut alătura ei din cauza examenului de la institut Gândurile erau confuze, de parcă vocile păsărilor le întrerupeau și le blocau, ca interferențe radio - E timpul să mergem mai departe! spuse Veprin ridicându-se hotărât "E încă un drum lung până la loc, dar trebuie să te uiți în jur În timp ce punem cortul, în timp ce pregătim lemne de foc Fără tragere de inimă, Andrei și Slava s-au ridicat, și-au pus rucsacul în spate și au mers de-a lungul drumului în adâncurile tufăturii mixte Ridicându-și vârfurile cizmelor înalte de cauciuc, trecură cu greu șanțul plin cu apă topită și toți remarcă cu satisfacție că broaștele deja făcuseră icre Apoi au pătruns cu bocancii de-a lungul a marginii a două mlaștini, oprindu-se scurt la al doilea dintre ele pentru a asculta strigătul alarmant al celor două locuri mici care se învârteau deasupra lor și, în curând, ajunseră într-o poiană uscată din interiorul unei mici plantații de pini Aici toată lumea a decis să se odihnească din nou Și-au dezlegat rucsacii Au scos un termos de ceai, sandvișuri cu cârnați, ouă fierte Mâncau culcați, concentrați și tuturor li se părea că, împreună cu mâncarea, absorb aerul gros de primăvară, infuzat cu aur însorit și aromă de conifere Veprin termină primul masa și se grăbi mai departe - Mestecă și hai să mergem! -Porunci el, dar cuvintele lui nu au produs efectul dorit - Oh nu! a obiectat Andrei "Acum trebuie să-l diger "Andrey, de ce ai luat pușca până la urmă?" a întrebat Slava pe neașteptate "Nu pot fi separat de ea, trebuie să trag mai des", a răspuns Andrey calm "Este un maestru al sportului", a spus Veprin Acum ne va arăta de ce este capabil "De ce, nu este o pușcă sport, ci o pușcă de vânătoare ușoară", a spus Slava cu îndoială - Şi ce dacă? Un trăgător maestru, și chiar un campion, ar trebui să tragă mai bine cu o pușcă ușoară decât cu una grea - Incepe! Andrei mormăi nemulțumit Ei bine, ce țintă să alegem? - Și iată, - Slava se trezi, scoțând cartuș de pușcă din carton de buzunar - Să-l punem la marginea aia a luminișului și să-l lăsăm pe Andrey să-și lovească amorsa de aici - O idee interesantă, încuviinţă Andrey, iar Slava alergă spre marginea opusă a poianei şi puse cartuşul pe un ciot de copac care abia s-a înălţat cu iarba zbârcită - Asta nu va merge! strigă Andrey - In spatele cartusului trebuie sa pui ceva ca sa vezi cum cad gloantele Trebuie să trag Slava se uită în jur și, găsind o bucată mare de scoarță de pin, o așeză cu latura concavă în spatele cartușului și întrebă: - Se potrivește? - Se potrivește! a răspuns Andrei Își întinse mantia și, punând la un capăt o jachetă împăturită într-un sul strâns,

se întinse cu pușca Slava s-a întors de la marginea poienii, a stat lângă Andrei și a început să privească cu interes cum se pregătește să tragă Andrei desfăcu picioarele, puse mâna stângă cu pușca pe jachetă, se frământă puțin, așezându-se comod, de parcă ar fi vrut să apese în pământ și s-a liniștit, țintind Clipind frecvent în așteptarea unei împușcături, Slava se uită la capătul înghețat al țevii puștii Veprin s-a aşezat într-o parte, privind gânditor la patul slab de alamă de la baza cartuşului Clicul unei împușcături și șuieratul ușor și explozia lentă a unui cartuș s-au auzit aproape simultan - Wow! spuse Slava cu entuziasm - Nu-i rău, încuviinţă Veprin cu un strop de invidie în voce Slava s-a urcat la cartuşul sfâşiat, l-a ridicat, uitându-se la crăpătura neagră zdrenţuită a cartonului, apoi a călcat în picioare boia care abia fumea în apropiere, a scos un cartuş nou şi l-a pus la locul lui - Lovitura s-a trezit foarte aproape, - spuse el, întorcându-se la Andrei, și întrebă: - Lasă-mă să încerc Slava și Veprin au tras câte cinci focuri, dar niciunul dintre ei nu a reușit să lovească amorsa Nici măcar un glonț nu a lovit baza cartușului - Calmează-te, i-a convins Andrey, "am ajuns și eu acolo din întâmplare " În cele din urmă au trecut mai departe Era deja amiază, iar pădurea de pini, încălzită la soare, respira, ca dintr-un cuptor, amărui rășinos căldură Drumul s-a urcat apoi spre dealuri blânde și abia vizibile, mai uscate, apoi a coborât în zone mlăștinoase inundate pe alocuri În vizorul vânătorilor, o vacă de elan cu vițel a traversat calmă un poian mare Abia vizibil printre iarba cenușie și, părea, la fel de praf, un arici foșnea la marginea drumului Un mic stol de purcei, într-o viraj bruscă și rapidă, aproape că a prins vârfurile copacilor și s-a înălțat în sus, de parcă nu ar fi fost rațe, ci luptători care făceau acrobații Pe la ora patru, vânătorii au traversat un pârâu larg care curgea printre ierburi moi și s-au oprit la colțul unei păduri vechi mixte - Ei bine, iată-ne, spuse Veprin, uşurat, aruncându-şi rucsacul sub un baldachin de crengi lângă trunchiul unui molid mare "Să punem un cort aici", a spus Andrey, arătând spre o zonă curată dintre copaci S-au apucat să lucreze împreună Andrei a început să pregătească lemne uscate pentru foc Veprin a scos din rucsac o rolă compactă de cort și s-a dus în tufișul din apropiere pentru a tăia cuiele necesare, iar Slava și-a pus mănuși de piele și a început să taie labe de molid pentru podeaua sub cort cu o presa grea de vânătoare A ales doar ramurile cele mai joase, care deja începeau să moară, și a încercat să taie un număr egal de ele din fiecare molid, astfel încât părțile inferioare ale copacilor să nu pară desfigurate Curând a fost amenajat un mic cort de pânză, un mic foc fumuriu trosnind în fața lui, iar un ibric afumat negru și-a luat locul obișnuit pe o grindă de lemn deasupra focului Când soarele a atins vârfurile tinerilor mesteacăni, iar umbrele înclinate traversau drumul și s-au odihnit de peretele pădurii vechi, Veprin s-a oferit să urce pe tracțiune Pentru el însuși, a ales un loc într-o adâncime de lângă pârâu, presupunând că cocoșii ar trebui să tragă de-a lungul zonei joase Andrei s-a hotărât să urmeze drumul înapoi până la cea mai apropiată mlaștină, în timp ce Slava a rămas la colțul pădurii vechi de la intersecția poienilor, la vreo zece-cincisprezece pași de cort I se părea că era încă departe de începutul împingerii Prin urmare, s-a așezat calm pe un ciot bătrân, ușor putrezit, și-a sprijinit coatele pe genunchi, și-a pus capul în mâini și a închis ochii Un fel de stare de somnolență pe jumătate l-a cuprins, și chiar și umbra apropiată a unui zgomot și un zgomot alarmant Nici zborul de nicăieri, zhelna luată nu i-a tremurat niciun muşchi al feţei El s-a gândit că poate aceeași beatitudine este experimentată de yoghinii care se plonjează în nirvana

Spatele este relaxat, o răcoare plăcută înconjoară capul, respirația este liberă - abia perceptibilă De ceva vreme chiar i s-a părut că nu-și simțea propriul corp și s-a dizolvat treptat în aerul din jur și, devenind vag și cețos, ca un nor, include pământul umed rece, copacii din jur și păsările cântătoare Veprin coborî încet spre pârâu Am mers puțin de-a lungul cursului său și am stat cu spatele la un tufiș mare de salcie, în fața unei poieni înguste care se ridica pe un deal A privit soarele apus în spatele copacilor, a ascultat cum păsările se potolesc treptat și s-a gândit cât de bine era că sufla doar un vânt abia perceptibil, că zorii vor fi cald, deși senin, ceea ce înseamnă că curentul ar trebui să fie activ Totul se încorda în el în așteptarea chinuitoare a apariției primului cocoș de pădure, iar când un cocoș nerăbdător mormăi dintr-odată undeva departe, el nu-i zâmbi decât slab, așa cum se zâmbește unei cunoștințe plăcute care trecea pe acolo Andrei a trecut peste deal spre mlaștină Auzindu-i pașii grei, broaștele, murmurând spre seară, au tăcut și sturzi zgomotoși s-au împrăștiat S-a oprit chiar lângă drum Aici era cea mai bună priveliște, iar cocoșilor, știa el, le plăcea să zboare peste drumuri Andrei nu era un vânător pasionat, vânatul aproape nu a provocat niciodată în el atacuri de pasiune de vânătoare, nu era stăpânit de entuziasm, dar mila pentru o pasăre moartă nu i-a agitat niciodată sufletul Avea, în general, un caracter neobișnuit de puternic și calm Orice, inclusiv non-vânătoare, excursii și drumeții pe care le-a considerat necesar pentru comunicarea cu natura În ele, el a atras putere pentru munca grea la o fabrică metalurgică și era sigur că doar o schimbare de impresii prelungește viața omului Acum nu se gândea la nimic S-a întrebat doar de unde ar putea veni cocoșul și, în timp ce se antrena, a țintit un becaș care zbura deasupra mlaștinii Soarele era complet ascuns în spatele copacilor Deasupra peticilor de zăpadă, deasupra bălților roz din zori și peste câmpiile mlăștinoase, se ridica o ceață cenușie de ceață Sturzii neliniștiți încă ciripeau și se certau, iar undeva în adâncul pădurii o bufniță fredona deja întunecată, iar prima strălucitoare - Orez B Fedotova o stea tremurândă s-a luminat pe cerul strălucitor Slava s-a ridicat de pe ciot și s-a uitat la stea, dar tocmai în acel moment, în direcția zorilor, s-a auzit un hor-cane liniștit și care se apropia cu repeziciune Părea că persoana invizibilă se repezi pe cer în cizme moi și înfundate care scârțâie Atenția vânătorului s-a îndreptat imediat către acest sunet mult așteptat Se întoarse brusc spre el O creangă a crăpat, o pasăre cântătoare s-a așezat pentru noaptea a zburat zgomotos O cocoșă a zburat peste zidul pădurii spre vânător De la distanță arăta ca o bufniță mică, mai aproape arăta ca o molie Inima lui Slava bătea mai repede, respirația i se opri, lumea întreagă s-a îngustat într-un petic de cer roz, peste care, ca pe o peliculă invizibilă, sprijinită de aripi, aluneca o cocoșă vizibilă ca o siluetă Micul nisip, pe măsură ce se apropia, creștea în ochii vânătorului până la dimensiunea unui vultur, ochii lui bombați și ciocul coborât la pământ au devenit vizibili Vânătorul și-a aruncat pistolul, pădurea s-a cutremurat de împușcătură, liniștea s-a închis, iar micul nisip, care devenise din nou o mică pasăre de țărm, s-a repezit înfricoșat în lateral și a dispărut în spatele vârfurilor copacilor cei mai apropiați - Da, ce sunt eu? La naiba! Ca o obsesie! Slava a înjurat cu voce tare și a hotărât să se retragă și să continue să tragă mai calm Următorul cocoș s-a strecurat dintr-o dată din colțul pădurii vechi și, descriind un mic semicerc, a dispărut nevătămat, în ciuda faptului că vânătorul a reușit de data aceasta să facă o lovitură dublă: prima dată când a împușcat spre pasărea zburătoare, al doilea - a fura "Csyk! Tsyk!" - s-

a auzit în spatele lui, de parcă cineva ar fi tras două săgeți una după alta, iar al treilea cocoș părea să fi căzut la Glory din vârfurile brazilor care stăteau lângă el, iar împușcăturile tună cu întârziere, iar în tăcerea care a urmat, se auzeau bălți pe apă, rupându-și suprafața densă, împușcătura se trezea Ceva ciudat s-a întâmplat cu cocoșii în această seară Încălcându-și obiceiurile, păsările nu au făcut un zbor de curte peste mlaștini și pâraie, ci una după alta, la intervale scurte, au tras peste pădurea veche, apoi au coborât brusc în tufăr, au descris un semicerc deasupra ei și s-au ridicat din nou deasupra vechiului aspeni, mesteacani si brazi Andrei a auzit doar împușcăturile lui Slava Nu a reușit să vadă nici măcar un cocoș Veprin nu și-a dat seama imediat că woodcocks azi n-ar zbura peste ea, iar când am văzut pe ce traseu trăg, aproape că am fugit până la locul cotiturii lor peste tufăr și, abia trăgându-mi răsuflarea, m-am oprit acolo unde tocmai zburase din nou nisipul de pădure "Hrr-um! Hrum! Tsyk!" - a zburat un alt cocoș, privind în jos la scânteirile apei printre iarba de anul trecut și la bălțile drumului Și deodată, după o fulgerare bruscă și orbitoare, lumea s-a stins pentru el și a încetat să mai existe Veprin a ridicat cu grijă corpul moale și cald al păsării de pe frunzele de rouă de anul trecut și, în timp ce-și admira penajul gri cu pete maronii, peste el s-au întins încă două cocoși unul după altul Și lui Slava îi lipseau acele păsări Cerul din spatele copacilor abia strălucea acum Pe fundalul ei, dantela neagră a ramurilor părea deosebit de clară Stelele s-au estompat pe nesimțite și au început să clipească languit, de parcă din când în când umbre impetuoase invizibile le treceau peste ele După o pauză chinuitoare, au mai zburat doi cocoși, dar nu a mai fost posibil să-i vadă, iar Veprin s-a îndreptat spre cort Slava stătea deja lângă foc O strălucire de lumină și umbră s-a aruncat printre copacii din jur, crengi de pin trosneau în foc și roiuri de scântei roșii zburau rapid - Ai primit multe? întrebă Veprin - Nici unul Eu doar i-am speriat", a răspuns Slava în glumă Veprin tăcea A mutat mai multe labe de molid mai aproape de foc și s-a întins pe ele, iar lângă el a așezat cu grijă o cocoșă Andrew a fost ultimul care s-a întors la foc - Ei bine, a fost o tun! a bubuit el "Au fost uciși cinci sau șase?" "Nu, l-au lăsat să plece în pace", a răspuns Veprin De ce au tras atât de mult? "Eu am aranjat artificiile pentru primăvară", a răspuns Slava, glumând din nou - Oh, nenorocitule! spuse Andrey fără răutate, aşezându-se lângă foc "Și nici măcar nu am văzut unul - Dar ce zori petrecut! spuse Slava solemn și liniștit "Da, zorii au fost buni", a încuviințat Andrey, întinzându-și un rucsac întins lângă el Veprin a pregătit sandvișuri, iar Slava a atârnat un ibric deasupra focului și, parcă apropo, a spus: - Nu vreau să mănânc încă, mă duc să ascult noaptea S-a întors la același ciot pe care stătea înainte de începerea împingerii În pădure domnea un asemenea întuneric, încât Slava nici măcar nu-și putea vedea propriile picioare La început a auzit doar trosnitul unui foc și conversația prietenilor, dar apoi a auzit ceva mișcare în pădure și și-a concentrat atenția asupra acestor sunete încă obscure Printre copaci se auzi un foșnet liniștit, ca o șoaptă umană Undeva deasupra, o creangă uscată a crăpat și a căzut zgomotos pe pământul umed A scârțâit slab, parcă gemând în vis, cel mai apropiat molid, iar Slava și-a dat seama că vântul nopții era cel care vorbea cu crengile Atunci o bufniță a urlăit în adâncul pădurii și, când a tăcut, Slava a auzit deodată pașii cuiva în tufă El Mi-am încordat toată atenția și chiar am încetat să respir Nu era nicio îndoială: cineva mergea cu pași lenți, teribil de lenți și precauți lângă tabăra lor de noapte În acești pași, se auzea foșnetul abia

perceptibil al ierbii și trosnetul liniștit al crenguțelor mici și zgomotul moale al pământului ud La gândul că cei care stăteau lângă foc nu văd nimic în jur, iar ei, luminați de flăcări, se văd de departe, Slava s-a simțit neliniştit S-a întors cu precauție la cort, a luat un pistol cu cartușe și, întrerupând conversația prietenilor săi, l-a invitat pe Andrey cu el - Ce este acolo? întrebă Veprin "Cred că cineva se plimbă prin apropiere", a răspuns Slava confuz - Ei bine, du-te să verifici, a fost de acord Veprin Andrei a luat o pușcă și o lanternă, iar împreună cu Slava s-au întors în colțul pădurii vechi și s-au ascuns La început, Andrei nu a auzit nimic, dar după mai multe întrebări persistente ale Slavei, a rostit în șoaptă tragică: "Auzi? Auzi?" au auzit pași misterioși și au aprins o lanternă în direcția lor O rază de lumină strălucitoare și îngustă a alergat de-a lungul drumului, a alunecat de-a lungul trunchiurilor albe de mesteacăn, a scotocit prin câmpia umedă și, negăsind nimic suspect, s-a stins și încă se auzeau pași Apoi Andrei i-a sugerat Slavei să se despartă de el în direcții diferite, să intre mai adânc în pădure și, ascunzându-se, să asculte acolo Și așa au făcut Depășind un fior neplăcut, strângând în mâini țevile reci ale unui pistol, Slava merse douăzeci-treizeci de pași în adâncurile tufăturii și încremeni Pași misterioși răsunară la aceeași distanță Prietenii s-au întors în colțul pădurii În jurul lor mai răsunau pași "Pentru ce sunteți blocați acolo?" le strigă Veprin, se apropie zgomotos de ei și tăcu în apropiere, ascultând După câteva clipe de tăcere, scuipă furios: - O, vânători! Încă nu ai auzit cum se dezgheță pământul primăvara? Ea este cea care respiră și vi se pare prostule că cineva se plimbă pe aici Ajunge, să mergem la culcare, - se oferi el conciliant, iar prietenii liniștiți s-au întors la cort Era înghesuit, dar destul de cald Veprin și Andrei au adormit aproape imediat Slava s-a întins lângă perete, dar mult timp nu a putut să închidă ochii și a tot ascultat foșnetul nopții În cele din urmă, și somnul l-a biruit S-a trezit din frig și zgomot și a fost surprins că prietenii lui nu au auzit nimic, dar au sforăit calm și liniștit în apropiere, în timp ce totul se mișca în jurul cortului: copacii scârțâiau și gemeau, ramurile trosneau, un zgomot de rafale, ca fluturașul cortului mare, s-a rostogolit peste vârf, iar apoi, rezonând, prelata strâns întinsă a fredonat și a urlăit încet Slava a descheiat ușile cortului, a privit afară și a văzut imediat fulgi de zăpadă care zburau dens Fără tragere de inimă, Andrei și Veprin s-au ridicat, dar de îndată ce și-au dat seama ce se întâmplă în jur, au început să se adune repede O jumătate de oră mai târziu, la colțul pădurii vechi, nu mai era nicio amintire de foc și cort Oamenii au plecat și chiar și urmele lor au fost acoperite cu pulbere și acoperite cu zăpadă O răceală bruscă a oprit primăvara, a dat timpul înapoi, iar acum nimănui nu-i venea să creadă că păsările cântau aseară, cocoșii au tras și vânătorii stăteau pe tracțiune Nimic din toate acestea nu s-a întâmplat încă BORIS NAKONECHNY OMUL LUP Ea apare atunci când zăpada este deja adâncă și huskiii nu o pot ajunge din urmă și o aterizează Acesta este un bărbat bătrân și mare, încrezător în puterea colților, a nasului și a obrăzniciei Lupiului îi lipsesc două gheare pe laba dreaptă Aceasta vorbește despre o experiență de viață, în special, că capcanele îi sunt bine cunoscute Dar rănirea nu împiedică cel puțin fiara să înceapă să se familiarizeze cu site-ul dvs imediat după sosire Imaginați-vă zăpadă, cedri groși, molizi înalți, eversion, korezhnik Și, de asemenea, imaginați-vă schiuri kamus torturate cu petice, câteva vadrători încăpătoare și un nas înghețat de sub capota unei kamleyka bătută cu cărbuni Imaginați-vă toate acestea pe teritoriul unui mic

stat european Peste tot pe acest site puneți capcane în sobe de zăpadă, aruncați momeală în pungi și seara vă restabiliți puterea pierdută cu ajutorul porțiilor crescute de acumulare înghețată și a ceaiului gros "comerciant"; ascultând focul bâzâind în hornul unei sobe de fier, încercând să ghicesc câți sabi și veverițe s-au pierdut în capcanele tale Și nu bănuiți că, poate, chiar în acest moment, toate speranțele voastre zboară în coș împreună cu fum Căci Wolverine ți-a întâlnit urmele și merge de-a lungul ei Ea nu respectă deloc munca umană, mai mult, ea consideră toată munca pe care ai făcut-o ca pe o provocare pentru propriul ei pântece Ea deschide cabane de zăpadă cu laba ei din partea în care se află momeala și nu există nicio capcană și îți lasă o gaură străpunsă în zăpadă, asemănătoare cu o gaură pentru gogoși Cu kulems, ea acționează într-un mod mai uman Această mătușă de obicei neglijentă nu le rupe - doar din respect niya la proprietatea industriei pescuitului Fiara cu laba ei lată fără două gheare deschide peretele din spate, scoate momeala și o închide din nou Și dacă un animal negru cu blană prețioasă a căzut înainte în capcană, atunci poți fi sigur că nu va deveni prada ta Cu fiecare astfel de verificare, probabilitatea de a prinde un sable va scădea, iar gaura din buzunar va crește Există o modalitate sigură de a evita acest dezastru natural - să prindă însăși lupodul Dar trebuie să lucrezi Tăiați gura - și prădătorul va cădea Wolverine este un animal puțin studiat Asta scriu ei în lucrări științifice Mă uitam la acest prădător și am vrut să surprind câteva momente interesante din viața lui într-o fotografie Sau, ca ultimă soluție, obțineți fotografii cu un lupț viu stând într-o capcană Și iată ce a ieșit din asta Pe malul lacului, ea a zdrobit un vițel Din terciul de elan și urme de lupice, mi-am dat seama că elanii liniștiți digerau o mâncare copioasă de salcie pe paturile lor Dar apoi a apărut și a făcut o scenă din viața naturii primitive Bătrânele animale au alergat să-și salveze pielea peste lac, iar vițelul a rămas întins - fără cap Wolverine a mestecat-o și a târât-o departe Am pus capcane pe poteci și la carcasă Erau capcane mari, cu două izvoare cu un caracter recalcitrant și iute Cu înfățișarea lor impunătoare, semănau cu mine care sunt așezate împotriva tancurilor grele și am evocat peste ele ca un sapator Am lins zăpada și, când am îndoit izvoarele, am transpirat, deși gerul era patruzeci de grade Le-a mascat cu sânge și păr de elan Și crezi că e ceva acolo? Indiferent cât de! Când am ajuns câteva zile mai târziu, capcanele zăceau singure pe o parte Wolverine a scos aceste mine din zăpadă cu lese, le-a păzit cu grijă, le-a pus în grămadă și, deloc stânjenită de prezența lor, a luat masa pe coaste din carcasa unui vițel Și plecând, ea și-a ridicat laba din spate deasupra acestui morman de fier și l-a coborât Și în acest fel și-a lăsat urmele în locul ei însăși Dar ce zici de fotografie? Trebuie să admitem cu sinceritate că știința a suferit o pierdere grea; ochiul meu încă plânge Am părăsit câmpul de luptă și am mers la cea mai îndepărtată colibă, purtând pe umeri o tehnică formidabilă Dar chiar și acolo mă așteptau deja urme familiare fără două gheare pe laba dreaptă Am deschis ușa întredeschisă a vestibulului și la picioarele mele am văzut doi saci cu burta ruptă Anterior, erau cu pesmet, atârnau sub baldachin și nu făceau rău nimănui Acum biscuiți, spre deliciul șoarecilor, zăceau peste tot în vestibul Lăsând pungile și negustând din conținutul lor, lupoaica a continuat să facă cunoștință cu proviziile mele de mâncare, având, evident, o dorință secretă de a mă înfometiza După ce a trecut pragul colibei, nu a fost interesată de astfel de delicatese precum ceaiul și zahărul, ci s-a dus direct la masă și s-a uitat într-o cratiță adâncă Mai devreme în această tigaie

era unt - două kilograme și jumătate M-am uitat si in tigaie si nu am gasit nu este nimic mai atrăgător decât imaginea de pe fundul propriei fețe Expresia lui era acra, imi amintesc clar, pentru ca fundul oalei era lucios, de parca cineva s-ar fi gandit sa o spele Chiar m-am gândit la început că acest "specialist în alimentație", acest "degustător de unt" are un obicei de invidiat de a spăla vasele după masă; și am încercat fundul lucios cu degetul După o masă copioasă, care s-a desfășurat într-o atmosferă primitoare și într-o singurătate deplină, lupoaica a aruncat tigaia pe jos și a părăsit coliba, plecând într-o direcție necunoscută Dar aici și-a demonstrat pentru ultima oară toată esența ei ticăloasă Cert este că ea nu a ieșit pe ușă, ci a sărit pe fereastră, a scos geamul și a aruncat în curte lampa cu kerosen care era pe pervaz Așa face un spărgător când intră într-o casă, își încarcă geanta cu bunurile altcuiva și iese pe fereastră, lăsând locuitorii într-o stare de criză de nervi și de profundă tristețe După ce a aterizat cu succes, ghipuciul a continuat să-și facă treaba, iar eu am luat lampa, cioburi, m-am așezat pe pat și am ascultat vântul șuierând prin geamul spart Fotografiile cu lupii vii nu mă interesează încă Mâine o să-mi tai gura Se spune că această ciumă vagabondă într-o piele de animal intră bine acolo și nu mai iese Dumnezeu să o întâlnească acolo NIKOLAI PLOTNIKOV VISE TOBOL În zori, a suflat sub lână, până la subpelacul cald, vântul a intrat cu neliniște în corpul adormit Tobol își ridică capul lat, lung și sever adulmecând norii invizibili Vântul a suflat dinspre nord, din deșerturile de gheață Nimeni nu i-a văzut, dar erau acolo, iar de acolo vântul a adus primul miros de toamnă Închizând ochii, Tobol a atras din infinit știrile de noapte: mișcarea norilor, zgomotul cenușiu al mării, zgomotul umed al pinii, foșnetul boabelor de nisip pe casa de bușteni, legănarea plaselor putrede Marea a suflat în nori, casa a suflat, Tobol a ascultat respirația lângă a unei vaci, guma ei de mestecat, trecând peste, scârțâitul fânului, țipătul gutural al unui pui, clinchetul unui clopoțel Toate acestea erau casa lui și nu cunoștea niciodată alta Nu va ploua, dar va fi o algă și el a scâncit în sinea lui Pomors nu lăsau huskii să intre în casă Greabănul lui Tobol tremura și și stomacul, când se ridică și se întinse de durere și-și scutură pielea zgomotos, apoi, căscând, pocnind încet din gheare, începu să coboare în curte S-a urcat pe sub verandă, în mirosul dens de gunoi de pui și piele putredă Nu batea vânt aici, oftă resemnat și își puse obosit botul pe labe Era bătrân și, prin urmare, supus Acolo, în spatele băii, acum era înăbușit, dar din ce în ce mai zgomotos și mai gălăgios, și imperceptibil, în tăcere, o cățea înaltă și cenușie a intrat în întuneric Ea a roade o coastă de elan lângă fântână; în vis, mirosurile au devenit mai ascuțite și de aceea a văzut această coastă cu carne uscată, iarbă întunecată de vară cu bulgări de rouă, fum mic în spatele acoperișului, amestecată în brazi cu stâlpi solari Cățeaua cenușie și-a ridicat capul și a devenit alertă, în pupilele ei cafenii era o pășune inversată și verde, strălucea cu fiecare păr curat Trecu de parcă pe lângă ea, dar spre ea Tobol își zvâcnea adesea labele în somn Pași deasupra capului au alungat-o pe cățea, iar vara și verdeața - pașii scârțâiau pe scândură Pistolul zăngăni pe buiandrug A sărit cu viteză, a coborât și, sărind la Stepan, a urlat răgușit, jubilat "Ia-l deja!" a spus Vasilisa "Unde poate fi Tsyts, Tobol!" Doamna - neagră, proastă, tânără - se învârtea ca o buruiană Tobol o mişcă cu umărul; stătea tremurând de la gât până la picioare și nu încerca decât să recunoască ochii lui Stepan cu ochii - Tsyts, Tobol! Stai aici! - Întărindu-se, spuse Stepan nepoliticos și făcu cu mâna Și-a îndreptat pistolul și, fără să se uite înapoi, a

plecat în spate Doamna ocoli mlaștina mult dincolo de baie Tobol stătea în picioare în timp ce se auziră pași Apoi a devenit imediat rece și gol Norii alergători abia au ruginit în est, când de acolo, din adâncurile străine ale mării, s-au apăsat încet și puternic de acoperișuri, de coastă și de păduri cu un vuiet mecanic vâscos Era potrivit pentru Karelia Tobol nu alerga acum cu alți câini: îi disprețuia și pe ei și pe această distracție Au alergat în jurul lui: și-au amintit dinții lui, deși acum era bătrân și buzele îi erau cenușii Stătea pe aleea de la poarta lui și privea indiferent cum huskiii și oamenii mergeau și alergau, în timp ce femeia striga: "Nu scăpa Mitka, Irod!" Ea se prefăcea că este indiferentă, dar îi era frică de el, iar coada îi tremura ușor de ură Dar acum nu a urmărit pisicile Oamenii se întorceau de pe vapor, și erau pași mai ciudați (știa toți pașii din sat), iar cei trei aveau pași complet diferiți Acești trei au lăsat lucrurile jos și au început să se uite la el și să vorbească la fel de mult și la fel de repede niciunul dintre Pomors Nu s-a uitat la ei, dar a văzut totul - Uite ce vulpe! Nu te apropia de ea, Anya! S-au uitat la un husky ghemuit, cu cap mare, cu urechea sfâșiată și buzele cicatrici Neagră cu gri, cu pieptul lat, ea se uita somnoroasă dincolo de toată lumea Avea ochii înclinați și duri ai unui pescar - Este o femeie sau un bărbat? Asa ar fi la ea! Să o întrebăm pe Vlasovna cui este, - spuse Tânărul, respirând greu - Trebuie să fie Stepana, spuse Bătrânul încet - Stepan Golikov Tobol a simțit că Femeia nu se teme, că Bătrânul era nepăzit și că Tânărul avea frică în genunchi Cel mai tânăr a râs, iar Tobol s-a simțit inconfortabil și s-a ridicat încet și a plecat fără să se întoarcă Era cald din palmele femeilor din spatele urechilor, iar florile putrezite respirau în nări El și-a lăsat nasul pe podea și a strănutat, iar ea a râs și a împins pâine crocantă roz sub buza lui - Îi vei hrăni cu toate prăjiturile, Anya - Pentru voi, proștilor, încerc Tobol nu înțelegea femeile și nu le plăcea Dar mâna acestei Femei nu putea să lovească și în vocea ei se auzi un murmur constant de căldură Zâmbi, încrețindu-și buzele, iar Bătrânul începu și el să zâmbească, uitându-se la ei, iar Tobol se simțea stânjenit, adorat și speriat de noi senzații Zi de zi i-a destrămat pe acești oameni care l-au hrănit acum Acum locuia cu ei, pentru că Stepan nu l-a dus în pădure și, de asemenea, pentru că nu mâncase destul de mult timp și nu dormise niciodată într-o cameră A stat întins sub pat ore în șir și a ascultat Cel mai mare era mai de înțeles pentru el decât oricine - era oboseală și putere în intonațiile și mersul lui Cel mai mic era neclar - contradictoriu și zgomotos și avea pupile ciudat de schimbătoare Tobol l-a tolerat pentru că Tânărul era soțul femeii Dar Bătrânul i-a vorbit cu mai multă grijă și cu mai multă amabilitate Cu toate acestea, toți erau oameni domestici, ca femeile din sat, și nu cunoșteau principala forță a vieții - pădurea Au aprins soba, iar Tobol a rămas nemișcat, temându-se din obișnuință să nu-l observe și să-l alunge și a ascultat trosnitul cărbunilor de mesteacăn și scârțâitul patului deasupra capului lui și ciocănitul - bătaia din inima Femeii Prin saltea, picioarele patului, această bătaie slabă a trecut pe podea și a intrat în zgomotul mării, iar Tobol s-a întins în întuneric și l-a ascultat, iar în gura ei avea gust de biscuiţi, palmele ei, cel mai fin păr gâdilat El era pe jumătate adormit, o păzea, deși erau ziduri groase de jur împrejur, iar când ea se răsuci și se întoarse, el a vânturat nesigur și sensibil podeaua cu coada S-au dus la proprietarul Tobolului și s-au așezat în bucătărie cu mirosul de shaneg proaspăt și de pește sărat "Laika a fost drăguță", a spus Vasilisa, pentru că dorea ca moscoviții să-l hrănească pe Tobol -

Stepan a împușcat doi urși cu ea, primul meu bărbat isho încă o dată Lexey-ot Este cartea lui sub ceas - Și cum i-a ucis, adică i-a luat? întrebă Junior roșind - Și cine știe Carnea a fost sărată într-o cadă Au mâncat, au mâncat, au dat rudelor toată iarna - părea înfundat Și tu, ei bine, de la Moscova, așa că ai venit aici? Stăteau în curte cu rucsacuri și cizme, iar cauciucul și oțelul uleios îl făcură pe Tobol să-l apuce de gât - Nu te pierde acolo, spuse Anya veselă și neliniştită - Tu, Misha, ai grijă de Petka Tobka, Tobolik-șoim, la revedere, blackie, dă-mi o labă! Tobol s-a eschivat de sub palmele ei și s-a așezat din nou vizavi de Bătrân Ochii îi erau atașați de armă, s-au luminat, iar nasul îi era umflat Nu a observat-o pe Femeie, a așteptat, tremurând și scâncind - A mers! spuse Senior Pentru încă o secundă, Tobol nu a crezut în fericire, apoi s-a ridicat în galop și a lătrat răgușit, încordat în sus Făcu cu mâna peste filator, se împiedică și, din râsul Tânărului, alergă deja liniştit înainte în spatele băilor - Tobol! La revedere, Tobol! strigă Anya, dar nu se uită niciodată înapoi A încercat să prindă briza din taiga Vântul bătea lateral, între brazi și mare, dar apoi s-a mișcat, iar apoi fundul cald și mlaștinos al pădurilor a suflat din adâncul acelor, iar gâtul lui Tobol se strânse din nou Își amintea totul, fiecare fir de miros, fiecare penumbră verde Încă o dată a fugit de la bătrânețe într-o viață fără sfârșit Ledum l-a lovit pe spate, rogozul i-a atins urechile, s-a grăbit, uitându-se înapoi la cei doi, iar pe margine a plecat imediat în căutare, mergând în dreapta și în stânga cărării de pescuit de lingonberry spre lacuri Imediat în spatele băilor, această potecă mergea de-a lungul pășunii, apoi intra în mlaștina cu mușchi și șerpuia de-a lungul gatului în locuri mlăștinoase, spălate, până la primii porci Gatul a putrezit, s-a înecat și pe alocuri mușchiul s-a dus pe sub mlaștina ierboasă cu noroiul negru al "ferestrelor", apoi au mers vânătorii, sondând la fiecare pas și fără a spăla țânțarii Tobol și-a făcut drum încet, respirând răgușit, blana de pe burtă i s-a udat, pleoapele i-au fost mâncate de țânțari, inima îi bătea cu putere în coaste Dincolo de mlaștină, poteca pătrundea în păduri pure Aici ea a devenit un putik, aici o puiet tânără de urme i-a năvălit imediat de sub picioare, dar Tobol nici măcar nu a întors capul Pe uscat, s-a așezat și a început să-și lingă degetele - Uite, Tobol! "Nu latră cocoși", a spus Bătrânul "Pescarii le înțarcă Ce, obosit, bătrâne? De ce s-a săturat? Nu sunt obosit - Trebuie să ajungem la Rosstan pe Ilmatino și mai sunt doi kilometri și - Nyurskoye Vom petrece noaptea pe lac Au mers mai departe, iar el încă mintea, dar apoi a rătăcit după Cauciucul cizmelor lor a ucis mirosul pădurii, iar câinele s-a târât spre dreapta în ace, fierbinte după-amiaza, în mucegaiul umed al eversionului cu ciuperci și acid formic pe scoarță Acolo, de la depărtare, mirosea a pene sălbatice amare Tobol gemu, cutreieră, se opri, iar când vântul i-a trecut peste vârful capului, l-a prins, s-a repezit și ceva din el s-a spart spontan și necontrolat într-o lătrat răgușită Spărgând spre el prin lemnul mort, Junior s-a transformat în piatră de la tunetul aripilor, a înjurat, și-a apucat pistolul și a tras cu întârziere și fierbinte - Oh, Tobol, la ce fel de pin latri? Tobol continua să latre în vârful capului, frământându-se pe spate - Du-te, du-te, nu e acolo Acolo stătea Du-te, prostule orb! Pașii oamenilor au plecat complet și atunci Tobol a înțeles Mai adulmecă și, îndoiindu-se, supărat, rătăci abătut după Lacul a devenit alb prin vas abia la amurg Moale s-au înnegrit ca niște coarne, iar liniștea de la apusul soarelui stătea în spatele lor, puțin aurie, de gheață Era un deșert proaspăt de apă și păduri; pădurea de mușchi i-a privit de

neînțeles, mov indestructibil, din spate a dat foc încet lunii portocalii Știuca a lovit, iar apoi Tânărul a spus: - Cat de bine! - Da Locuri păgâne Tobol a băut apă și s-a cățărat în lingonberries de la țânțari A auzit sunetul unui topor, bubuitul, zgomotul unei pălării melon, a văzut umbre uriașe pe fumul luminos; nu se potrivea, deși se numea: labele ardeau, țânțarii umflau botul, durea și lânceia sub inimă - Tobol, du-te să mănânci! În cele din urmă, Bătrânul l-a găsit în merișoare - Era complet orb de țânțar Treci sub afumător, bătrâne Pe! Tobol adulmecă pâinea și untul și se întoarse, dând din coadă vinovat - S-a îmbolnăvit? - Cine ştie Stăteau și se uitau în foc când Tobol se apropie și se întinse încet Toți priveau acum în foc, în adâncurile lui albastre și tremurătoare, unde grămezi trandafirii de fantome se prăbușeau și se ridicau Căldura uscată a trecut prin ochi și piele în cap, în piept și sângele a început să zumzeze în urechi și, ca niște amintiri străvechi, pinii foșneau în spate Amintiri Despre ce? Tobol și-a înșurubat ochii tari și obosiți, a ațipit, și-a pus botul pe labe Lupii albaștri, fără miros și fără nume, au fugit undeva în spațiu Focul a luminat rădăcinile musculare de la groapă, a ferit de frică, acolo unde umbrele imponderabile ale lupilor au fugit de-a lungul drumurilor luminate de lună Tobol nu și-a amintit de ele, dar toți au fugit din adâncurile timpului prin suflarea cărbunilor pe moarte Vede ceva în visul lui - Cine ştie - Dacă te uiți în foc mult timp, se pare că te pierzi - Da Hai să dormim, Petya - Începi să înțelegi totul în toată lumea, aproape să înțelegi, vei înțelege cam - Da Sa dormim - Să stai atât de mult, de mult Noaptea, ploaia bătea în apă, pe cort, foșnea în pini Tobol s-a trezit pentru că nu mai miroase: apa a inundat mirosurile A fost foarte periculos S-a ridicat Prin sute de zgomote și scârțâituri de înțeles, a încercat să prindă pașii târâtori ai întunericului Cărbunii abia erau palizi, șuierau și se contractau din picături Pentru o clipă vântul a căzut în pădure și a ieșit din nou spre lac, apoi un pericol secret a lovit nările cu pofta caldă de lup Tobol mârâi și se repezi spre cort Oamenii respirau uniform în somn, iar el, agățat de prelată, continua să mârâie în întunericul pământesc al toamnei Nu a înțeles ce i se întâmplă, apa s-a inundat până la strat și un fior i-a crescut în gât de umezeală, furie și dor Tobol a văzut un corp cenușiu elastic bătând pe frunzele umede de mesteacăn, miros de gură de lup, sânge de lup, stropit pe grosime i blană, miros de pământ înghețat, praf de pușcă care arde Vasul a mocnit pe humus, iar el a mers în jurul lui înainte de a apuca de sub urechea pereyarka A auzit pașii lui Stepan în spatele lui și a știut că totul s-a terminat când viața altcuiva, tremurând, a plecat sub colți Dar chiar și atunci îi era frică și ura croșenea în el de frică, de parcă tocmai s-ar fi sugrumat Așa că a stat singur în fața intrării dantelate a cortului, iar ploaia a lovit lacul, frunzele și capul Apoi Junior s-a trezit și a strigat speriat: - Tobol! Misha! Trezeşte-te! E cineva acolo! Când Bătrânul s-a aplecat și l-a mângâiat pe Tobol, părul îi era încă încrețit, iar trupul îi tremura de un mârâit Apoi i s-a făcut rușine, pentru că mirosul a dispărut de mult Era doar ploaie, zori și oameni S-a întins sub aripa cortului, dar până dimineața avea ochii reci și precauți, iar urechea sfâșiată a încercat să prindă pașii nemiloși din spatele lui "Îi este luat fundul, nu-i așa?" spuse Junior dimineața - Probabil că m-am răcit - Aici au contactat un infirm Tobol cu greu își putea desface articulațiile, nu înțelegea ce s-a întâmplat cu picioarele lui, dar nu s-a plâns - nu știa cum să facă asta Rareori picura din arinul înnegrit, dimineața cenușie joasă era caldă, dar pământul se răcea ca toamna - Hai, Tobol! Mergeau în tăcere, în filă

Tobol îşi coborî coada şi urechile, cu umilinţă şi încet a intrat în noua zi de pădure Când soarele a încălzit movilele de sub ace, a prins cocoș de lemn proaspăt și a tras la dreapta Cel mai mic mergea zgomotos și stângaci, rupând bețe, îndoind inutil ramurile înapoi Apoi a tușit și aripi puternice au bătut în desișul de ciuperci aspen Tobol și-a uitat de picioare și de plictiseală, s-a plâns de entuziasm și indignare Tânărul clipi vinovat, ștergându-și țânțarii striviți de pe frunte - Tobol! Dar câinele nu s-a apropiat de el Spatele și ochii mijiți erau disprețuiți la rece, adulmeca cu sârguință un fel de iarbă - Oh tu! spuse Senior Mergeau, mlaștinile pluteau toată ziua, țânțarii le ardeau spatele transpirat al capului Tobol nu se mai uita, s-a tras în urmă, s-a întins în mușchi în pauzele de fum și nu a vrut să se ridice Senior se legăna & [- La naiba, m-ai speriat! Tobol, alergând în sus, încremeni, se întinse încet spre potecă Încet și tare, zgomotul gâtului începu să se ridice, urechile apăsate pe spate, buza se ridică - Să urmăm? întrebă Junior roșind • Bătrânul privea atent, de neînțeles i Tobol conducea, din când în când privind înapoi: oamenii îl urmăreau cu sârguință și încordare Dar nu era sigur: nu bătea vânt, mirosul era încâlcit, înmuiat în rogozul îngrozit, cizmele stângace foșneau țeapăn, zgomotos în spate Tobol stătea în fața punții de mușchi, prinzând briza Botul lui era serios: "Ca tine, și eu sunt, dar nu mai mult", spuse expresia ei Oamenii s-au ridicat și ei - Să mergem la? întrebă Junior - Cred că a plecat A plecat, Tobol? Tobol se scărpină abătut "Desigur, a dispărut de mult", spunea el "Ar trebui să strigi și mai tare aici!" Era nemulțumit de sine și de ei Azi îi lipsea ceva A fost surprins de flacciditatea mușchilor, de respirația scurtă, de căldura care îl făcea rău și indiferent Nu se temea de o amprentă goală, dar și-a dat seama că totul este inutil Dar tot timpul, în timp ce urmărea oamenii de-a lungul cărării, în timp ce ei găteau supă lângă râu, prind lipan și puneau un cort, tot timpul urmele ursului împuțiau în el ascuțit și sălbatic, ca atunci, în tinerețe Apoi oamenii s-au așezat pe un buștean deasupra apei, iar el a adormit Apa, aproape invizibilă în întuneric, zdrobea stropii focului, murmura la nesfârșit și începea cu șoapta fântânilor de piatră Mergea și mergea, rece și de neînțeles, spălând lutul Glasul apei s-a dus la mare, toate fluxurile de taiga s-au dus la Marea Albă - râuri de conifere întunecate "Așa merge viața", a spus Bătrânul "De cât timp stau aici?" "Da Intră în mare, se dizolvă în ea, nu se termină niciodată", a gândit Tânărul și a spus: Da, alergand - Tobol s-a descurcat bine, spuse Bătrânul pe neașteptate "Uite, nu se plânge, un infirm cu părul cărunt, așa că va muri pe potecă Își întrerupse cuvintele și se aplecă spre apă, de parcă ar fi vrut să o înțeleagă în întunericul care devenea din ce în ce mai gros și mai rece Au tăcut complet Tobol dormea și urme adânci de chenille în crusta ruptă Sângele și părul au rămas pe crusta de gheață; gâfâind de căldură, a înghițit zăpadă pe fugă și s-a repezit din nou înainte, iar Băiatul - al doilea husky, cenușiu, furios - toate cap, iar Junior a aruncat conuri în câine și s-a enervat Și apoi din nou desișul foșnea, trosnea, cizmele spărgătoare și a fost nevoie să ducăm înainte trupul greu, în spatele oamenilor plecați, care se îndreptau undeva spre un scop uman de neînțeles Doar într-un singur loc și-a îndreptat Tobol urechea și s-a oprit Un molid singuratic s-a prăbușit odată și a zdrobit tufișul, iar sub eversiune de pământ neagră a fost expus nisip cu un bolovan de granit roșcat Tobol se întoarse precaut spre acest bolovan, aici ar fi trebuit să afle totul Înainte de ploaia nopții, pe aici a trecut un lup tânăr, purtând un iepure de câmp și întinzându-l pe nisip, ascultând ceva Atunci lupul s-a speriat de cineva, a luat

iepurele și a plecat cu un salt după vânt și mai departe Îi era frică de un bărbat care mirosea peste tot a pește și a benzină de la karbas Bărbatul era de pe coastă Stătea aici și fuma makhorka Era din satul lor - urmele cizmelor erau în același rumeguș care era lângă brutărie Și în plus, se simțea un miros slab al jachetei lui matlasate și al palmei cu care se sprijinea de bolovan când se ridica Era un husky cu persoana respectivă Tobol și-a studiat traseul mult timp A fost surprins că nu o poate recunoaște, dar apoi și-a dat seama că era doar un cățeluș prost îngrozit de lup și și-a pierdut orice interes pentru ea Sângele iepurelui s-a înmuiat puțin în nisip și s-a încețoșat, Tobol și-a încrețit fața și a lins locul Nu, nu a găsit ceea ce căuta Odată Tobol l-a văzut pe Stepan, care a trecut pe lângă această piatră cu pielea udă și grea pe spate L-a rostogolit cu capul în jos și a purtat pistolul la gât Iar din pielea ursului și din sudoarea lui Stepan vântul purta un larg de miros în pădure Tobol adulmecă din nou granitul rece, prinse urmele scorpiei și ridică obosit capul Pașii oamenilor nu s-au auzit de mult Și oamenii stăteau în acest moment în fața barajului de lângă pârâu și priveau amprenta goală din noroi de sub tulpinile mlaștinilor Călcâiul era profund deprimat, era un tubercul între călcâi și degete, iar degetele se terminau ascuțit - A dispărut după ploaie, spuse în cele din urmă Bătrânul și și-a descheiat gulerul - Uite, mai e un alt traseu Și săpa iarba! - Vorbeste mai linistit Au rătăcit în jur, aplecându-se, apoi ceva foșni și Junior își apucă arma s-a străduit să alerge în jurul lui, iar el l-a lipit cu umărul în pământul virgin L-au condus pe animalul rănit printr-o mlaștină înghețată cu coarne de sushi, printr-un aspin gol cu frunze roz moarte, printr-o pădure căzută de foc acoperit de zăpadă către o insulă singuratică unde ursul s-a întins Și în spatele meu, schiurile s-au apropiat melodios și constant, iar Tobol s-a învârtit din nou în jurul fiarei cocoșate care se scufunda, a apucat și a scuipat lâna mirositoare, a sărit, a lătrat și, numărând fiecare venă a mușchilor întinși, a așteptat, cu dibăcie și din nou, s-a străduit să zvâcnească Și tot timpul auzi schiurile șuierate încăpățânate, credea că vor veni și, simțindu-le în cele din urmă la spate, urlă de furie și de triumf Apoi ursul a lătrat și a tras de el și l-a aruncat pe brad, iar bradul s-a aruncat înapoi pe o parte A existat un moment de neputință odioasă, de disperare, când un bot cu gura mare, un ochi brutal și un rânjet uriaș molipsitor - toate acestea atârnau, s-au întors și au trecut repezi, apoi Băiatul urlă furios și plângător, iar Tobol sări în sus și i-a văzut burta ruptă roz, intestinele și ultima înghițitură de gât cenușiu În același timp, două bile de focuri au răsunat foarte vesel și zgomotos, ursulețul s-a ridicat cu greu pe Stepan, iar Tobol, pentru ultima oară și nefiind deja atent, a apucat pantalonii fiarei Tobol își lingea sângele sub omoplatul drept când Stepan s-a urcat în zăpadă lângă el și a spus pentru prima dată: "Tobolik!" Mereu nemișcat, fața lui Stepan era roșie, udă, zâmbitoare, ochii lui cenușii și duri deveneau atenți, ca ai Vasilisei, la fel și palma lui grea Această mână obișnuia doar să-l bată sau să-l lege Dar acum Tobol pentru prima dată, pentru o secundă, renunțând să lingă rana, l-a lins pe Stepan pe bărbie Apoi Stepan l-a cărat pe schiuri, înfășându-l într-o jachetă matlasată, dar Tobol a fost rănit și sălbatic și a mârâit până în sat Tobol s-a scâncit plângător și a tresărit peste tot în somn Focul încă ardea, iar oamenii beau ceai Bătrânul întoarse capul Împotriva focului, părul său gri părea violet, iar ridurile păreau să se adâncească A întins mâna și a strigat, dar a fost dureros și frig să se ridice Ceva a durea sub omoplatul drept Tobol se aplecă și începu să lingă vechea cicatrice

"Uite, rana i s-a deschis Cine este așa? - O rană veche Uite, părul a ieșit aici cu mult timp în urmă inflamat - Oh, vagabond, spuse Bătrânul Vocea lui era blândă și înțelegătoare Tobol și-a adulmecat mâna și a lins-o jenat - Ai ajuns la ceva, bătrâne! Asta este în ordine Tobol oftă și își puse capul pe labe Prin durere, umezeală și singurătate, căldura focului s-a apropiat încet, o mână ciudată i-a mângâiat încet blana Treptat, din ce în ce mai adânc, ea a devenit a ei În a treia zi, oamenii au ieșit de pe poteca de-a lungul coamelor în chiar sălbăticie, în "suzyomok" Nici măcar Tobol nu fusese niciodată aici Pasajele erau grele, bataile de vânt au spart brazi, putregaiul a înflorit în gropi Tobol se așeza din ce în ce mai des și își lingea omoplatul: muschii lipiți de carne - Va muri pe drum, spuse Junior furios - Și-au impus o povară! Bătrânul nu spuse nimic, mergea greu, obosit în față Au căzut, au sfâșiat acele, iar tânărul elan a ascultat îndelung drumul lor zgomotos prin taiga Stătea în pădurea densă mlăștinoasă de aspen, nemișcat ca un bolovan cenușiu și doar urechea lui mare se mișca în spatele pașilor lor Urechea spunea că aceștia nu erau pescari care mergeau încet, vigilenți și periculosi prin taiga Dar când nasul cocoșat s-a ridicat și a prins aerul aproape stagnant, elanul a știut că și un husky merge pe acolo Apoi, el, dezlănțuind inaudibil copacul aspen, a început să intre sub adiere prin mlaștină Se oprea uneori, ochii lui inteligenti bombati se uitau în desiș, iar liniștea verde se sparge în oglinda lor de agat Gaiul țipă la el, iar elanul și-a aplatizat urechile furios Tobol auzise deja garoul și plecase de pe potecă din dreapta Îndreptându-se încet spre briză, a traversat poteca copitei Urma ascuțită și proaspătă era mai puternică decât oboseala și boala lui, iar Tobol a galopat de-a lungul ei, surprinzând pocnetul slab al mișcărilor cuiva în foșnetul continuu al pădurii Un ecou albastru gemu din lătratul furios, oamenii s-au oprit pe potecă, iar elanul, întorcându-se blând și îngrozitor, și-a coborât fruntea în întâmpinarea lui, iar ochii ei inteligenți Au devenit cruzi Tobol sări până la botul taurului; răvășit, mângâietor, era de neînțeles pentru nepăsarea lui, dar numai el însuși știa că acesta este ultimul lui elan și se va repezi și se va ține până la capăt Încăpăţânarea lui era înspăimântătoare, iar elanul, făcând un atac mincinos, a sărit imediat în desiş, rupând stropii, făcându-şi drum cu pieptul Zumzetul a trecut prin pădure A murit în adâncuri odată cu lătratul, iar oamenii, lăsându-și rucsacii, alergau după el Petya era cu mult înaintea Bătrânului și s-a oprit când a devenit sufoca complet Inima îi bătea atât de tare încât îi era greu să asculte, dar când s-a liniştit, a fost linişte deplină Nu se auzea lătrat, nu se auzea decât tremurul frunzelor de aspen și scârțâitul țânțarilor Pădurea a devenit diferită - nu vânătoare, ci străină, negru-maro, umedă, presărată cu trunchiuri moarte, mohorâtă din tăcerea înnorat în vârfurile brazilor Petya și-a înghițit saliva, a privit încordat în jur Apoi, foarte departe, lătratul a bubuit din nou, iar el a alergat cu bucurie, a urcat, sfâșiindu-se, poticnindu-se și scuipând pânze de păianjen Elanul a trecut râul deasupra pragului și stătea toți la vedere în ferigi, așteptând câinele Nu s-a arătat multă vreme, apoi el a auzit-o răsuflarea împinsă și a văzut-o L-a văzut și ea și a sărit imediat în apă Dar râul a doborât-o chiar pe mal, a târât-o peste pietre cu un pârâu negru și înghețat, iar Tobol și-a dat seama că apa devenise mai puternică decât el Și elanul a înțeles acest lucru și a stat nemișcat și a privit calm cum husky se clătina, scântea și se zgâria, cum se cățăra înapoi și din nou lătră răgușit și înverșunat Dar acum era neputință în acest lătrat Elanul a înțeles și asta, a clătinat din cap,

a pufnit furios și disprețuitor și, încet, a alunecat măturator Când Petya, o jumătate de oră mai târziu, a ieșit în sfârșit la râu, câinele umed se văita spre malul celălalt Ochii i s-au stins, urechile i s-au lasat, o balta murdara curgea din blana ei Râul era fără nume și sălbatic Acolo unde ducea într-o poiană, du-te-întors erau îngrămădite, copacii de rowan de toamnă erau roșii ruginiu Apa trecu prin osul zgomoturilor, foșnind monoton peste bolovani Petya și-a așteptat mult timp tovarășul - nu știa unde să meargă Dar Bătrânul tot nu a venit și apoi s-a rătăcit înapoi Tobol era perplex: Petya se întorcea undeva la stânga, ieșea de pe vechiul potecă și striga adesea În pretinsul său "hei!" note stridente taie urechea Nu a observat cum Tobol adulmeca un rucsac lăsat pe potecă, pe care era fixată o notă: "Așteaptă aici Aprinde un foc M " Tobol nu a înțeles de ce nu a auzit împușcăturile - una, alta - undeva lângă râu, de ce mergea atât de zgomotos, convuls și strâmb Petya a trecut pe lângă rucsac, a urcat un fel de râpă A mers din ce în ce mai încet încă două ore, apoi a stat mult timp, fumând și înjurând în șoaptă Tobol s-a supus și s-a întins în mușchi Nu a vrut să caute Bătrânul și cărarea, nu a vrut acum nu mai voia - ultimul lui elan plecase Ceva tânăr, vesel, real l-a lăsat cu vuietul unei alergări de elan și a plecat pentru totdeauna Acum a înțeles asta până la capăt și a acceptat-o cu rece și obosit, ca multe alte lucruri care inevitabil și teribil și-au prins rădăcini în vechiul său trup Amurgul zilei a trecut în amurgul serii; rogoz, scoarță și mușchi cenușiu decolorat Mlaștina trimitea un răcoare de ceață, întunericul se acumula sub brazi A devenit imposibil să mergi, iar Petya a început să aprindă un foc, să taie acele cu un cuțit A numărat cartușele, a pus chibrituri, jumătate de biscuit, un borcan cu unguent, un Belomor mototolit, cârlige de pește, o batistă și caramel acoperit cu firimituri pe căciulă Asta e tot ce avea Nu era nici o busolă; lenjeria și șosetele erau umede și nu se încălzeau Fie stătea, fie sărea în sus, la atingere a rupt crenguțe putrede, care doar fumau, se transformau adesea în întuneric Stătea pe un copac bătrân mort și începu să tremure, de oboseală capul plecat până la pământ, sprâncenele îl dureau, dar îi era frică să se întindă S-a coborât, șoptind: "O găsim mâine, la naiba O găsim!" Îi era rușine să tragă, să cheme ajutor Cu ochi duri și înclinați, Tobol urmărea cum bărbatul se lupta cu frica, cum îi tremura spatele tăiat, cum se stingeau sticlăurile putrede și ceața se târa prin lingonberries și învăluie cărbunii, genunchii, umerii În cele din urmă, Tobol s-a ridicat și a plecat să caute locuri mai uscate Dimineața, era atras chiar de brazi, soarele era invizibil, aburul rece s-a instalat, mlaștina nu părea să se trezească și doar picături foșneau din crenguțele goale Surditatea de bumbac a scutit o lovitură de ajutor și a devenit și mai înăbușită și fără speranță în jur Au rătăcit complet la întâmplare, pentru că Petya nu a înțeles unde este marea, au rătăcit de-a lungul marginii unei mlaștini uriașe până în a doua seară Petya a devenit slăbit și s-a întrerupt, nu a observat cum a mâncat restul biscuitului și cum a pierdut cuțitul Când picioarele i s-au oprit din mișcare, a căzut pe mușchi și a rămas acolo puțin timp, ascunzându-și fața în mâini Știa că era imposibil să-l găsesc aici Tobol a venit și a adulmecat omoplații unui bărbat pe care nu l-ar putea înțelege niciodată Aici minte inutil și nu miroase a joc Tobol s-a scâncit și l-a înfipt cu nasul sub axilă Bărbatul s-a așezat Avea o față nebărbătească umedă și ochii închiși - Da, Tobol, da Petya deschise ochii și văzu un mare cocoș de alun cenușiu pe un aspen zburător Cocoșul alun se uită la ei Mușcându-şi buzele, Petya ridică încet butoaiele tremurătoare, le opri pe pieptul pestriţ strâns, iar

vuietul unei lovituri duble rupse tensiunea tăcerii Tobol s-a repezit spre aspen, a încetinit și, îndelung, a urmat cu urechile bâzâitul stins al aripilor Doar o singură pană ciugulită, în cerc, plănuită pe muşchi Undeva, în adâncul pădurii de molizi, cocoșul de alun a înțepat - s-a așezat, dar Tobol nu a alergat acolo: a fost inutil - Țintisem atât de tare! spuse bărbatul cu o voce subțire și disperată - Nu puteam rata! Tobol! Tobol nu a întors capul A adulmecat pana, a prefăcut căscat și a plecat să caute apă Apa era sub o umflătură și a bătut-o când vântul dinaintea nopții a răsărit Vântul venea dinspre nord, pădurea vorbea, iar Tobol ridică botul A prins ceva îndepărtat și familiar în această ciudată mlaștină moartă, dar acest familiar era și mort și greu și îl simțea din ce în ce mai puternic, înaintând încet înainte Un aspen uriaș zăcea peste râpă, iar Tobol și-a adulmecat rădăcina mult timp Centimetru cu centimetru, se deplasa de-a lungul trunchiului în mijlocul ferigilor uscate, până când se opri, tremurând până la vârful cozii Acolo, în ferigi, sub un strat de frunze și praf, se simțea acel miros familiar și groaznic care nu avea nume, pentru că era mirosul unei persoane demult și iubite moartă Obuze verzi de cupru, ulei amar de armă, pânză putredă și, cel mai important, cizme de pâslă prăbușite, ca o lovitură de memorie, toate acestea erau de mult aici și undeva adânc în Tobol A luat lâna și s-a tot dat înapoi până a ieșit din groapă Stătea și își aminti, așteptând ceva, sugând în aer, până când dorul i-a făcut spasme la gât și un urlet scurt și gutural i se ridică în gât El însuși s-a speriat de ecoul reciproc, și-a băgat coada și a pășit cu greu în lumina focului Petya s-a bucurat de el și l-a mângâiat fără sens, dar Tobol nu a observat acest lucru, pentru că nu era aici S-a întins cu capul înspre nord, în vântul nopții, aducându-i vechea poveste a morții unui bărbat în sânul căruia s-a odihnit ca un cățel Cineva gemu într-un vis: "Tobol! Tobol! Nu era vocea lui Petya, venea cu vântul de nord de la ferigile din groapă și Tobol, tânără și puternică, a alergat neobosit prin zăpadă către această voce răgușită nativă Pista ducea printr-un aspen uriaș căzut și în jos, iar în groapă era vocea proprietarului Fața lui Alyosha pădurarul, cu buzele groase și roșiatice, era acoperită de zăpadă și zvâcnită de durere în partea zdrobită și piciorul răsucit Alyosha i-a fost frică să se miște - apoi sângele din ramura plantată curgea mai puternic, dar Tobol simțea în voce și mirosul de sânge și durere, se văita, se răsuci și apoi lătră de neputință pentru a înțelege ce s-a întâmplat - Acasă, Tobol, acasă! Vasilisa, Tobolik, aduce acasă, Tobolik Tobol nu a înțeles și nu s-a dus Zăpada a căzut noaptea, s-a întins pe pălăria aruncată a gazdei, pe aspen, pe ferigi brune într-un strat gros și cald Tobol a dezgropat când a auzit un geamăt și nu a plecat Toată ziua, Alioșa a vorbit singur cu o voce slabă, necunoscută, iar spre seară a tăcut Tobol își ascultă foșnetul respirației sub zăpadă, ațipit, dar când stelele înțepătoare înghețară întunericul până la îngheț în genele lui, sări în sus cu un mârâit și și-a încrețit gâtul Ceva a ieșit din întuneric, mut și înfundat, și a stat chiar lângă cadavru Acolo, în groapă, Alioșa și-a mișcat mâinile și a tăcut, iar acum nu mai era decât "ea", inevitabil și indiferent, mai mort decât pietrele în pământ Așa că Tobol a aflat despre moartea unui om, mare și ciudat, în afară de moartea plantelor, a veverițelor și a păsărilor Toată noaptea a urlat de singurătate și confuzie, era atunci tânăr și afectuos Și în zori a fugit în sat și a plâns, a alergat în jurul vecinilor Vasilisa, iar țăranii și-au pus schiurile, dar din nou o furtună de zăpadă din Ocean s-a învârtit și Alioșa nu a fost găsită Tobol știa unde se află cadavrul, dar nu s-a dus - era doar "el" acum, și nu Alyosha, iar acum îi era frică chiar de

acest loc Câinele a deschis ochii și a tras vântul dimineții Gustul de ger proaspăt mi-a limpezit capul, totul era alb de brumă, frunza de mesteacăn s-a prăbușit sub labe Dar "a" și-a făcut din nou drum prin limpezime, de unde stropii căzuți au putrezit în râpă Necazurile trăiau acolo, ea se apropie de ei, stătea deasupra spatelui slab al capului Petitului adormit Trebuie să scapi de necazuri A pleca acasă, la căldura unui grajd, dialectul Vasilisei, la foșnetul paielor prăfuite sub cerdac Tobol îl împunse pe bărbatul adormit, lătră de nerăbdare, fugă și se opri, așteptând Urechile i s-au ridicat, ochii i sclipeau Petya s-a ridicat prin putere, degetele nu se puteau desprinde de frig, capul, pieptul și gâtul îi erau acoperite de umezeală zbârcită Dar în sfârșit a înțeles: - Acasă, Tobol? Da? Tobol a fugit și a strigat iar și iar, nasul îi era strălucitor, și-a scos limba - Și unde este marea, Tobol? Nu există soare Dar Tobol știa unde sunt marea și soarele - a suflat în nori căldura amară a picăturilor de toamnă, era mereu în el Acum Petya s-a împiedicat, bâlbâind, numai după câinele, care a fost condus direct în casă de un instinct de spațiu de neînțeles Tobol, fără să stea pe gânduri, a ales locuri înalte de pini, a simțit de la distanță umezeala ascunsă a câmpiilor Nu era soare, dar s-a caldut, iar gerul s-a topit pe poieni Petya mergea indiferent, punându-și greu picioarele degerate Pământul întărit scârțâia sub bocancii lui, crenguțele de gheață izbucneau zgomotos, iar el a mers mai departe, temându-se să se oprească complet Nega avea un zgomot lung și monoton în urechi și, deodată, văzu ceva larg, albastru-gri în spatele pinii și își dădu seama că auzea zgomotul mării Voia să țipe de bucurie, dar nu putea, îi era atât de strâns gâtul Toată fața lui tremura și râdea, mici lacrimi îi curgeau pe nas Genunchii lui au început să cedeze și s-a ridicat Și Tobol nu mai aștepta Cu o ultimă împingere, împinse prin ienupăr și se ridică, strâmbându-și ochii, cu urechile pe spate O întindere uriașă de cer și apă s-a repezit în capul meu cu un hohot și forță Lumina nordică, verde adânc, ca într-o piatră de lună, stătea peste tot: atât în inimă, cât și în nori - și respira încet spre ei pe nisipul rostogolit Brazi solitari se ridicau la linia albă a mareei, ultimele avanposturi ale pădurilor Stăteau ca niște steaguri negre, tăiate de furtună, glandulare cu sare și mândrie Vântul a ridicat lâna; și-a umplut buzele cu o umezeală amară, puternică, cu iodul algelor ofilite, cu sarea unui schivnik care se usucă Vântul purta mirosul de gheață al norilor scânteietori, spumă subțiată, ciupia pupilele, nările și gâtul Iar Tobol, înghețat, și-a expus vântului fiecare păr din capul său cu sprânceană lată Un pescăruş se plimba pe nisipul dur de lângă apă, prea alb în această tăcere cenuşie şi sidefată Direct către ea dinspre marginea cerului, o umflătură strălucitoare s-a rostogolit și s-a rostogolit și s-a împroșcat pe țărm fără oprire, somnoros și sever Deasupra acestei umflături, strălucea un punct luminos, iar în cele din urmă soarele a apărut în ceață, iar mesteacănii din întunericul acelor s-au aprins în întâmpinarea lui, iar Tobol simți cu cât și mai ascuțit mirosul de piatră umedă și bruma dezghețată de toamnă Dintr-o dată, toată coasta pădurii, cu nervuri de frunziș ofilit, cu o cale de căruță singuratică pe vechiul ton de pescuit, a devenit clar și departe Așa că aici a întâlnit din nou marea și pădurile Abia acum Tobol a răsuflat uşurat, şi-a întins capul obosit şi greu spre lumină pe o mică stâncă de scoici de la rădăcinile unui pin Acum vuietul apei ajungea peste țărm, prin cap și piept, până în adâncul memoriei sale În această amintire ecou, inima lui suprasolicitată bătea mai încet și mai greu A simțit-o pentru prima dată, dar nu a fost surprins pentru că trebuia să fie Foarte aproape, pe nisip, a văzut scoici prăbușite, ace căzute și

conuri uscate, o urmă de spumă solară și o pană de pescăruș și vechile lui urme de pași prăbușindu-se de pe margini Simțea că toate acestea și el însuși sunt una, pentru că era iarăși un cățeluș, cald, pe jumătate orb, cu un miros dulce de lapte al burtei goale, cu care se lipește de pământul uscat, dându-i pulsația nesfârșită de Marea Alioșa l-a adus aici împreună cu frații săi, l-a înfășurat într-o haină din piele de oaie și l-a așezat într-un loc cald în timp ce repara karbasul, iar cățeii s-au târât, împingând, adulmecând și fără teamă de nimic Era cea de-a treia oră a zilei, era, după cum spun pomorii, "apă blândă" - un calm profund și mat între valul înalt și refluxul Botul cu părul cărunt și tăiat al lui Tobol se zvâcni și el a scâncit abia auzit: a respirat mirosul mamei sale, acum la fel de viu și de înțeles ca căldura moale a mării El a văzut cum ea s-a ridicat și a mers calm spre Alioșa, spre mare, iar Tobol a rămas în spatele ei, iar ea s-a uitat înapoi, a așteptat și a început încet să se contopească cu umflarea verzuie lăptoasă care mergea de la marginea cerului până la margine a pădurilor Îi vedea încă ochii căprui inteligenți, franjuria translucidă a blănii ei, iar apoi în semi-lumină nu mai rămăsese decât mirosul sfârcurilor mamei, sare care se evapora, picături granulare și zgomotul apei în scădere - zgomot mereu stins - îl purta în gropile decolorate ale uitării Acum stătea întins complet liniştit, cu capul dat pe spate, cu urechea sfâşiată răcorindu-se, stătea întins complet nemişcat, iar pescăruşul continua să meargă de-a lungul refluxului şi se uita cu un ochi rotund portocaliu, iar apa murmură, curgând din cursa albastră în pietricele Orez A Semenova A ι £ -* / ina IGNATY PONOMAREV BUNICUL YEVSEI SI ADAMCA Lovitura a spart Zibelul, trântind bucătăria din ramurile de cedru, zbură în jos și se prăbuși în zăpada afanată Adamka s-a repezit spre el cu un țipăt, dar strigătul sever al bunicului Yevsey l-a făcut să se oprească Câinele pufni nemulțumit și se uită înapoi la stăpânul său "Nu fii șaluri", i-a spus bunicul Yevsey, aruncând tozovka la spate Nu va pleca, e gata Bătrânul s-a urcat la samur, l-a scos din zăpadă și l-a scuturat Blana animalului în razele soarelui dimineții strălucea de aur Bunicul Yevsey a zâmbit cu buzele bătute de vreme, crăpate după o lungă ședere în frig și a spus mulțumit: - Frumoasă fiară Bine, da A fost al șaizeci și treilea sable luat de bunicul și Adamka în acest sezon Vânătorul a jupuit animalul și a spus vesel: - Toată lumea, Adamka, coven, vânat! E timpul să mergi acasă A ajustat legăturile de pe schiurile de piele - Hai, prietene! Bărbatul și câinele se mișcau de-a lungul cedrului "Vom ajunge acasă și vom merge imediat la băi", a glumit bunicul Yevsey, "și Ustinya ne va găti găluște fierbinți în acea oră!" Îți plac găluștele, Adam, nu-i așa? Nu-ți răsuci coada, știu că-ți place Pelmeni nu este un șprot într-o roșie pentru tine În cele trei luni petrecute în sălbăticia taiga, bătrânului i-a fost atât de dor de căldură, confort și conversație cu o persoană vie, încât nu putea să tacă mult timp - a continuat să vorbească și să vorbească neîncetat, întorcându-se acum către pădurea, acum pentru sine, dar mai des pentru câine - Da, ne-am săturat de conservele astea, și tu, taiga, - a continuat să mormăie bunicul - Și cum am ratat tu și cu mine, Adam, elicopterul, nu? La urma urmei, a zburat de trei ori, iar în acel moment, după cum a vrut norocul, am cutreierat crestele, nu? Dar e în regulă, vom ieși cumva, fără elicopter, nu este străin Trei zile de plimbare - și acasă Deci nu? Adamka dădea cu simpatie din coadă la fiecare întrebare a proprietarului, de parcă ar fi înțeles despre ce era întrebat - De n-ar izbucni vremea rea, dar așa, la găleată, ne târâm în viață Sarcina nu este grea - a luat-o și a plecat, ce este acolo! Așa că, după gâghiul

nebunesc al bunicului lor, și-au făcut drum spre coliba de iarnă - o colibă de vânătoare, care stătea pe malul râului înghețat taiga Maralikhi Câinele, alergând înaintea stăpânului, s-a oprit brusc, a mârâit și a încrețit, adulmecând în zăpadă urmele largi ale pașilor cuiva, de parcă ar fi fost stors de pantofi de ciupercă Bunicul s-a uitat la ei și a mormăit nemulțumit: "Această holeră a venit din nou Nu o căuta", i-a spus el câinelui, care se repezi prin colibă - Ea a fugit deja, nu o cunoști, sau așa ceva - murdară ca pisica, dar lașă ca iepurele Ne-a simțit - și du-te Uf! Era vorba despre oaspetele nepoftit al colibei de iarnă - lupul, care necăjește încontinuu omul și câinele cu raidurile sale: fie dădea geamul de la fereastră, apoi tavanul se întorcea - Hai să mergem la cină, ei bine, curva ei În colibă, bunicul a gătit paste pe un aragaz care înlocuia aragazul, le-a asezonat cu șprot în sos de roșii și l-a hrănit pe Adamka, apoi a mâncat singur Și-a aprins o țigară și a început să se pregătească de drum Numărat prada Pe lângă blana de zibel, avea și două sute șase piei de veveriță, trei jder și o duzină de piei de hermină Bunicul i-a pus în pungi și a spus cu satisfacție: "Dar ce, frate Adamka, nu am făcut rău, totuși, am muncit mult cu tine, deloc rău, da! Genți de blană, rucsac cu alimente, bătrânul a pus melonul, toporul și alte obiecte simple de vânătoare pe sănii ușoare, a acoperit toată încărcătura cu piei de urs și a tras strâns toate acestea de stâlpii săniii cu o frânghie de nailon Înainte de a începe, bunicul Yevsey a intrat pentru ultima oară în colibă și a privit cu atenție pereții, colțurile, paturile, masa - dacă ar fi uitat ceva Pe un corn de maral bătut în cuie pe perete atârna un receptor cu tranzistor într-o carcasă de piele - un cadou de la nepotul lui Volodya, care a venit vara trecută la bunicul său din Ust-Kan dintr-un oraș regional Receptorul nu a mai funcționat de mult timp: s-a epuizat energia din baterii Pentru orice eventualitate, bunicul l-a scuturat și i-a adus-o la ureche, dar nu, receptorul a tăcut - Dar a fost o consolare - stai la mai mult de o sută de mile depărtare de oameni și știi tot ce se întâmplă pe lumea asta, da - Bunicul mângâie cu afecțiune receptorul și l-a pus pe gât - Dintr-o dată, Adamka, tu și cu mine trebuie să luăm mai multe baterii, altfel Bunicul a oftat trist și și-a amintit din nou de elicopter Și cum ne-a fost dor de el? Să le comand piloților - ne-ar fi aruncat o șină de baterie Suntem proști, Adamka, da Și chiar prin acest lucru, de o lună nu știm cât de vie este lumina albă Poate că războiul a izbucnit sau dezarmarea mondială este pe drum Și apoi, poate un bărbat a zburat către o stea, da Orice se poate întâmpla În general, noi, prietenul meu, am rămas o lună întreagă în urma oamenilor buni, acum trebuie să ajungem din urmă Și totul pentru că piloții nu au decis când să-i aștepte Deși nu, am convenit, îmi amintesc, să ne întâlnim cu ei în noaptea de Revelion, și aici ai o furtună de zăpadă pe tine, înțepă-o, tocmai a căzut în acele zile, da Bătrânul s-a uitat din nou la colțuri și pereți și și-a notat că părăsește coliba în conformitate cu legea nescrisă a taiga în ordinea cuvenită: există o rezervă de lemn de foc, aprins, o lampă cu kerosen pe masă, pe raftul de tuesok cu făină, o cutie de conserve, o pungă de sare, niște provizii de vânătoare - doar tot ce este necesar pentru un călător la întâmplare în necaz "Ei bine, Adamka, totuși, să mergem încet", a spus bunicul Yevsey și tocmai era pe punctul de a ieși în stradă, când a înghețat brusc, uitându-se accidental deasupra ușii Pe buiandrug strălucea o cutie de metal Era o lanternă Bunicul îl apucă și indignat cu bucurie: "Oh, pierdut! Și eu și Adamka l-am căutat aproape toată iarna Ești un nenorocit, unde te-ai ascuns! Bunicul mișcă butonul de comutare - lumina din lanternă a aprins puternic, luminând chipul

bătrânului și aruncând o umbră din capul lui pe tavan - Ardere! a exclamat bunicul - Ei bine, Adamka, acum avem și lumină și muzică Dar cum a ajuns acolo? - îşi spuse bunicul, uitându-se mai întâi la buiandrug, apoi la receptor - Ah, îmi amintesc! Wolverine, tu și cu mine, Adam, într-o seară ne-am dus să sperie De îndată ce s-au întors din libertate, îl iau și îl pun acolo, și după aceea am uitat unde l-am pus: fiara blestemata de la acea oră mi-a bătut toată memoria La urma urmei, la început nu am luat-o drept ursuleț, ci cu o biela, zburând, știi, glumele sunt rele, da! Spunând asta, bunicul Yevsey a scos o baterie descărcată dintr-o lanternă și a încărcat tranzistorul cu ea Comutatorul a declanșat și vechea colibă de vânătoare, tăiată în acele vremuri îndepărtate, când șamanii cu tamburine rătăceau în jurul taiga, era plină de sunetele gâtului Adamka s-a uitat la receptor cu curiozitate, a ascultat o vreme, apoi a început cu nepăsare să pieptăne puricii de la ureche - Nu pare? Nici eu nu mă simt rău Bunicul Yevsey a căutat un alt val Din receptor se revărsa muzică monotonă și tristă Bunicul a ascultat-o și a concluzionat: - Se pare că turcii plâng Încă o dată "cotrobăi" în aer, căutând vorbirea rusă, dar în acel moment, posturile de radio autohtone, parcă intenționat, transmiteau doar muzică și cântece "Ei bine, Rusia cântă, așa că totul este în ordine", a concluzionat bătrânul și și-a ascuns tranzistorul pe piept sub o haină din piele de oaie - Ayda, Adamka! Ieșind din colibă, bunicul Yevsey a sprijinit ușa cu un buștean, și-a pus schiurile și s-a înhămat de liniile saniei Înainte de a face primul pas, s-a uitat la pădure, la munți, a privit cerul și a văzut deodată un fenomen rar: în stânga și în dreapta soarelui, înconjurat de un uriaș aureolă curcubeu, mai strălucea un soare De la gemenii marelui luminar, razele multicolore directe s-au separat în direcții diferite Bătrânul se încruntă - Nu e bine, Adamka Bunicul Yevsey nu era superstițios Doar că știa perfect ce îl așteaptă în taiga pe un bărbat care pornește într-o călătorie sub trei sori - Înghețul va fi peste patruzeci de grade noaptea, da! spuse bunicul încrezător "Ne-a fost frică, Adamka, de o furtună de zăpadă, dar s-a întâmplat opusul - ne așteaptă ferocitatea Exista o singură cale către Ust-Kan - de-a lungul unui râu înghețat care curgea în munți Și râurile de munte sunt supărătoare iarna - în frig foarte puternic în alte locuri îngheață până la fund, apa, întâmpinând un obstacol, sparge gheața cu un vuiet asurzitor, iese la suprafață și se repezi peste gheață aproape mai repede decât primăvara în timpul potopului Dacă gheața te ajunge din urmă într-un defileu, unde malurile sunt abrupte și inexpugnabile, consideră că ești pierdut - N-ar trebui să ne întoarcem, Adamka, și să așteptăm frigul în colibă, nu? întrebă bunicul - Sau Doamne miluiește - vom ajunge cumva acolo? Genele și mustața lui Adamka au devenit albe de îngheț, întreaga lui "blană" era acoperită de ger, dar câinele era vesel, agil și, ca niciodată, vesel, pentru că își dăduse de mult seama unde avea să-l ducă acum bunicul Yevsey - Deci, ce e de făcut - să pleci sau nu, nu? Câinele nu a acordat atenție vocii proprietarului În așteptarea unei iminente întoarceri acasă, în acel moment se repezi înainte și înapoi, plin de bucurie, de-a lungul cărării vechi și bine îngrijite, care ducea de la colibă la râu, unde era vizibilă o gaură de gheață și de unde poteca către a lui a început satul natal Ust-Kan - Bine, ce să fie, asta nu poate fi evitat Să mergem, Adamka! spuse bătrânul și începu hotărât să coboare panta blândă până la râu, târând sania în urma lui Bunicul Yevsey s-a oprit la gaura de gheață, a luat un târnăcop lung de pe gheață și a băgat-o sub lesă pe sanie - Util pentru a face o gaură pe drum Poate unde putem prinde lipan Ustinya va coace apoi o plăcintă cu pește, va găti o

ureche Nu, Adamka? "Da, corect, corect! Doar hai să mergem mai repede, ce tragi? - a răspuns câinele cu toată înfățișarea și comportamentul lui, care era nerăbdător să pornească pe Maralikh A mers ușor Zăpada de pe gheață era puțin adâncă și atât de tare încât nici măcar labele subțiri ale lui Adam nu puteau cădea Era mai greu să mergi când erau pete de gheață goală pe drum Pe suprafața alunecoasă, schiurile bunicului și labele lui Adam au încetat să se supună - au început să se împrăștie în direcții diferite Bărbatul și câinele au încercat să ocolească locurile alunecoase unul lângă altul - de-a lungul țărmului Dar acolo sateliții erau în căutarea ca astfel de blocaje și brize de vânt să treacă prin care bunicul Yevsey cu o sanie nu a putut reuși și a ieșit din nou pe gheață Gheața era limpede ca sticla Prin el se vedea clar fundul stâncos Pe întinderile în adâncimea verzuie închisă, se putea desluși uneori o școală de lipan adormită sau un "shirokolobok" întins pe fund - un gobi de râu Pe gheață, ca într-o oglindă, s-au reflectat stânci de coastă multicolore, munți albaștri și taiga maro înghețată "E frumoasă, eh! ", repetă bunicul din când în când Ocolind locurile unde râul era măturat de zăpadă, vânătorul, din obișnuință, a citit cartea vieții de iarnă a animalelor și păsărilor taiga Aici un râs a traversat râul, lăsând în zăpadă adâncituri largi și rotunde Făcând sărituri uriașe, un iepure se repezi ca o săgeată - îi era frică de un loc deschis În apropierea unei mici deschideri, bunicul Yevsey a observat sânge, solzi de pește și urme de pași care arătau ca ale unei gâște "Vidra îngrașa", a conchis el, "tâlharul Râul șerpuia Mergând de-a lungul ei, soarele putea fi văzut fie în stânga, fie în dreapta Curând soarele a dispărut - era ascuns de munții înalți Și imediat s-a făcut foarte frig Obrajii și nasul bunicului Yevsey s-au înroșit Un îngheț gros îi acoperea barba și sprâncenele, iar țurțurile lungi îi zgâlțâiau pe mustață Jeturi de abur au început să iasă din nări Din când în când începu să strângă una sau alta din labele lui Adam și să țipăie ușor - Ce, labele sunt reci? Haide, arată-le Gheața a înghețat între ghearele lui Adamka Bunicul le-a luat și a spus cu afecțiune: - Ai putina rabdare Aici vom ajunge la bușteanul Dergachev, iar acolo ne vom încălzi Mergi mai repede! Am petrecut noaptea la gura pârâului care se varsă în Maralikha Bunicul Yevsey a tăiat un munte de lemn uscat, a greblat zăpada sub un molid și a aprins două focuri deodată În timp ce ardeau, vânătorul a construit peste unul dintre ei un baldachin de brazi aluși Când focul de sub șopron s-a stins, bătrânul a scos cărbunii și a aruncat ramuri de brad pe pământul încins A aruncat câteva sushi groase de cedru într-un alt foc, a atârnat o oală cu apă deasupra focului și a început să facă patul - Înghețul e viclean, iar noi suntem și mai vicleni, - acoperind ramurile calde de molid cu piei de urs, a vorbit cu O doamnă - Vom dormi ca pe aragaz Confort! După cină, care a constat din aceleași paste cu șprot și biscuiți și bulion fierbinte măceșe, care înlocuiau ceaiul, bunicul Yevsey s-a urcat până la brâu într-un sac de dormit, s-a acoperit cu una dintre pieile de urs și l-a chemat pe Adamka: "Întinde-te lângă mine, va fi mai cald!" Adamka sa scufundat sub piele și și-a pus cu încredere botul pe genunchii stăpânului său "Oh, câine păros!" l-a bătut pe bunicul său Yevsey pe ceafă și a început să sufle piciorul caprei Era deja seară adâncă Stele mari și reci străluceau puternic pe cerul negru Împuşcăturile răsunau prin pădure Copacii izbucneau de ger Focul ardea fierbinte Bucătăria din brad s-a topit și a picurat De sub copertina zburau abur gros Bunicul Yevsey a fumat o țigară, s-a urcat în sac până la gât și s-a întins, întorcând spatele la foc Apoi s-a acoperit cu o piele Focul i-a încălzit spatele, iar Adamka i-a dat căldură pieptului

Din labele de brad a venit un spirt de gudron fierbinte și m-a adormit "Confort", a repetat bunicul și și-a amintit brusc de tranzistorul care stătea pe piept sub haina lui de piele de oaie De ce uităm de radio? A pornit receptorul și a dat imediat de vocea Moscovei Două persoane au vorbit pe rând - crainicul Herzog și o altă femeie Au transmis ultimele știri Potrivit poveștilor lor, bătrânul și-a dat seama că totul în lume este relativ calm Lyudmila Zykina a cântat la radio Ea a cântat despre cum curge Volga și despre șaptesprezece ani Bătrânul îl iubea pe acest cântăreț Din anumite motive, vocea ei a evocat mereu în memoria bunicului imaginea lui Ustinya, soția lui, o femeie puternică și rotundă din toate părțile - Ustya - Bunicul Yevsey a zâmbit și a guturat: - Am avut unul bun, sănătos Da, și încă este în formă - al optulea deceniu al ei, dar până acum nu se plânge pe o parte, da Și iată-mă, Adamushka, simt că inima a ceva a început să clintească nu așa Da, este de înțeles - ani, războaie, șoc cu obuz, și atunci acesta este comerțul nostru, înțepă-l Bunicul a tăcut, apoi a vorbit din nou: - Da, meseria noastră este tortura Dar trebuie, trebuie Adamka Suntem alături de voi, în aspectul final, nu doar vânători, ci și furnizori de finanțare La urma urmei, blana este aur Prin urmare, munca noastră este de mare importanță națională și cea mai politică Iată, frate, ce fel de oameni suntem, deși dormim astăzi în zăpadă sub stele! În mod evident mulțumit de concluziile sale, bătrânul s-a urcat cu capul în sacul de dormit și a tăcut o vreme Apoi a început să-și dea seama câți bani va primi pentru blănuri "Dacă aruncă patruzeci pentru un samur, atunci cu restul blanii vor fi trei mii de ruble", a rezumat el - Nu-i rău, frate Adamka Vom da orice datorii pe care le avem, vom cumpăra o barcă cu motor și vom avea încă suficient de trăit până în sezonul viitor Pur și simplu nu știu cum să-ți mulțumesc, câine păros La urma urmei, fără tine, nu pot primi nici măcar o a zecea cotă, nu? Bunicul îl iubea pe Adamka ca pe un frate Uneori chiar am uitat că Adamka nu este un bărbat, ci doar un câine Se hrănea cu el din aceeași oală, împărțea pâinea și căldura în mod egal Cinci sute de ruble i-au fost oferite bunicului Yevsey de către vânători și, în plus, au promis cățeluși de la cei mai pursânge husky Dar bătrânul nu a poftit nici pe unul, nici pe celălalt A răspuns la toate sec și scurt: - Nu vând prieteni Clar? Adamka a fost un prieten adevărat al bunicului său De mai multe ori în cei opt ani de viață comună de pescuit, el l-a salvat pe bătrân de la moarte sigură și l-a salvat la nesfârșit din necazuri Odată, pe vreme rea, bunicul a fost lovit cu o ramură înțepătoare de molid în ambii ochi și a fost orbit Era în pustie "Nu văd, Adamka!" a spus vânătorul și a luat câinele în lesă - Conduce, prietene! Și Adamka a condus Și l-a scos pe orbul din sălbăticia taiga Când viziunea bunicului a fost restabilită, el a jurat că îl va proteja pe Adamka mai mult decât propriii lui ochi Și coasta De la oameni răi și fiare prădătoare Adamka a simțit acest lucru și i-a răspuns stăpânului său cu o fidelitate nemărginită Odată, oamenii invidioși l-au furat pe Adamka și l-au dus undeva Timp de două zile și două nopți, bunicul Yevsey nu și-a putut găsi un loc Din melancolie și-a pierdut pofta de mâncare, și-a înnegrit fața și slăbit - Ce nenorocire - mi-am pierdut câinele, - râseră cunoscuții de bătrân - Da, sunt atât de mulți dintre ei care aleargă pe stradă - doar alegeți! "Acelea sunt curve, nu câini", a răspuns sumbru bunicul Yevsey, dând un sens special cuvintelor "Am nevoie de Adamka, nu de acest vagabond de stradă Adamka s-a întors acasă în a treia zi A roade lesa pe care îl ținea cineva și așa, cu o bucată de frânghie la gât, a apărut în fața stăpânului său De bucurie, bunicul Yevsey a vărsat chiar și o lacrimă Dar Ustinye, observând această slăbiciune de

moment, a spus: "Cu toate acestea, ceva nu este în regulă cu ochii din nou Nu ai mâncat multă vreme - pentru că, sau ce? Sudați pentru noi cu găluște Adamka Îi este și foame - de la un străin, știu, nu o va lua Pescarii, care au văzut cum lucrează Adamka în taiga, i-au pus porecla Dog Golden Nose Și a meritat: nu a existat o zi în care câinele să nu conducă un samur într-un copac sau să urmărească o veveriță Lucrând cu el, bunicul Yevsey a abandonat de mult saci și plase: de ce are nevoie de aceste tackle atunci când sunt înlocuite cu succes de flerul cinematografic al lui Adam, talentul său deosebit? "Nasul de aur " zâmbi bătrânul "Păi hai să ne culcăm" Omul și câinele s-au trezit dintr-un vuiet groaznic și cod Bunicul a aruncat pielea înapoi, s-a aplecat din geantă și s-a așezat, ascultând zgomotul care venea dinspre râu, învăluit de ceață Trezindu-se, nu a putut să-și dea seama multă vreme ce se întâmplă acolo Părea că cineva uriaș bătea pe râu cu o labă de os, sparge gheața și adulmecă - Uau, - realizând în sfârșit care era problema, spuse neliniștit bunicul Yevsey - Faptele noastre sunt rele, Adamka Maralikha era uluită Da, ar trebui, s-a întâmplat așa: ce Evon geros - a înghețat și focul Acolo unde un incendiu uriaș aprinsese puternic încă de seară, acum mocneau zgomote, aburii curgând peste ele Era încă destul de întuneric, dar cerul deja se luminase puțin - Ei bine, - ieșind din sacul de dormit, spuse bunicul Yevsey, - haide, Adamka, ridică-te și gândește-te cum ar trebui să fim acum Bătrânul a reînviat focul, aruncând lemne în el și s-a dus la mal să se uite la Maral ikha Râul și-a revărsat malurile Gheața, pe care curgea apa, s-a crăpat și a coborât Toate acestea au fost înecate într-o ceață densă și rece Nu a fost nimic la care să te gândești să mergi de-a lungul râului și să te îndrepți spre Ust-Kan de-a lungul malurilor - cu atât mai mult: nu poți depăși stâncile, paravanul și desișul cu o sanie - Deci, frate Adamka, - revenind la foc, spuse bunicul Yevsey, - vom ierna, se pare, aici Bunicul a început să fiarbă ceaiul, având în vedere situația Gheața de pe râu nu este adâncă, dar mersul de-a lungul ei în cizme de pâslă înseamnă moarte - Cu toate acestea, sabelii și veverițele noastre ne pot costa foarte mult Tu și cu mine avem mâncare pentru două ședințe, iar ea, Maralikha, poate face o săptămână, sau chiar mai mult Dar nimic, mai rău s-a întâmplat Bunicul a băut ceai și a început să se pregătească de drum, complet neștiind cum va reuși să depășească râul perfid Și deodată, când totul era deja legat de sanie, bătrânul și-a îndreptat atenția spre scobitorul de gheață - Și iată-te, albastru, ne vei salva! exclamă el vesel - Adamka, pregătește-te! Să călărim acum, ca o troică După ce a târât sania până la râu, bătrânul a coborât-o în gheață și l-a așezat pe Adamka în față El însuși a stat pe spate și, așezându-și scobitorul de gheață pe gheață, a mutat sania de la locul ei și a plecat În ciuda nămolului gros de zăpadă din glazură, sania sa mișcat repede De ce nu ne-am gândit să mergem așa ieri? "Oriunde ai fi astăzi! Este adevărat ce se spune: trăiește pentru totdeauna, învață pentru totdeauna " Lucrând cu târnăcoapă, bătrânul a manevrat cu dibăcie între gheață și bolovani care ieșeau din gheață Uneori se oprea și înfășura câinele în pielea ursului, spunând: - Mi-e cald, chiar fierbinte - Lucrez Iar tu, prietene, nu-ți scoate nasul în ceață: îl ai auriu și ne va potrivi de o mie de ori Și au continuat "Am parcurs deja douăzeci de kilometri", a remarcat bunicul Yevsey până la prânz - Pentru a depăși gheața, atunci ne-am rostogoli și mai repede Dar rapid nu au reușit să depășească gheața: pe drum au dat peste o porțiune de râu, acoperită cu zăpadă Zăpada, înmuiată cu apă, era întunecată și suspectă Sania s-a sprijinit de el cu alergători de gheață și nu a mers mai departe "A eșuat " a mormăit bunicul - Dacă totul este greșit! Cum

să ieși acum? Se uită la maluri: erau abrupte și încă impracticabile În față, cât putea vedea ceața, se întindea o lapoviță de rău augur Bătrânul se uită la cizmele lui, împodobite cu cauciuc roșu, și mormăi supărat: - La naiba Dar trebuie să-ți asumi riscuri, nu te poți gândi la nimic altceva aici Bunicul, strâmbându-se, a pășit în noroiul înzăpezit, apoi s-a înhămat de fir și a mers, strângându-și ghetele Adamka a încercat să-l urmeze pe proprietar, dar acesta i-a ordonat să rămână pe sanie Bunicul nu trecuse nici măcar o sută de pași, când ghetele de pâslă i s-au udat și picioarele au început să înghețe Bătrânul a început să trapească, dar în curând a rămas fără abur Și zăpada perfidă nu avea un sfârșit în vedere Depășind oboseala și durerea în picioare, bunicul a încercat din nou să fugă, dar nu a reușit: s-a înjunghiat în partea dreaptă Bătrânul făcu un pas, mormăind cu regret: - Asta-i necazul-то E chiar atât de prost să pieri - nici în baie până la urmă nu voi face baie de aburi? Ei bine, nu-nu Nu, nu! Mă voi îmbolnăvi, dar voi scăpa Voi alege, Adamka! Bătrânul a început din nou să alerge, eliberând zgomotos jeturi de abur din gură și repetând cu încăpățânare: "Tu minți, Maralikh, o să ies, te rănesc Zăpada umedă s-a încheiat destul de neașteptat În față a apărut din nou gheață limpede, peste care apa curgea într-un strat subțire - Cu mult timp in urma! - bătrânul a fost încântat și, sărind pe spatele saniei, apucă scobitorul de gheață - Înainte, Adamka, undeva foarte aproape, coliba de iarnă Solovyov ar trebui să fie Dacă picioarele lui nu s-ar osifica înaintea lui Pe cizmele de pâslă ale bunicului Yevsey, gheața se așezase într-un strat gros, fără formă, iar bunicul însuși era peste tot și s-a făcut alb, ca o femeie de zăpadă - Apăsă, Yevsey! s-a încurajat el, mânuind o pleacă Curând, sania a depășit gheața (s-a revărsat ca lava într-un pelin larg la una dintre cleme), s-a întins pe gheață uscată și s-a repezit de-a lungul pantelor abrupte ale fisurilor înghețate Târnăcoaica a sunat, bunicul a târâit, alergătorii săniilor zdrăngăneau ca oasele Cabana de iarnă a vânătorului Solovyov (aceeași colibă cu cea a bunicului Yevsey) stătea la gura unui izvor fără gheață După ce a condus sania spre malul în pantă ușor, bătrânul a sărit pe zăpadă și a pornit cu toată puterea spre colibă Adamka se repezi după el Cabana era goală și rece, dar în soba de fier era lemne de foc Bunicul a dat foc scoarței de mesteacăn, iar buștenii uscati au luat imediat foc cu o flacără strălucitoare Bunicul și-a scos cizmele de pâslă și șosetele umede de lână, expunându-și picioarele roz - Ruddy - nu e nimic Dacă s-au făcut albi, atunci ar fi fost mai rău - Bunicul și-a scos "tozovka" din spate, apoi o haină de piele de oaie și și-a înfășurat picioarele înghețate în jurul lor Soba era înroșită, coliba era plină de căldură, iar picioarele bunicului s-au încins chiar "Ei bine, tocmai eram pe cale să-mi iau rămas bun de la lumea albă Mulțumesc, Solovyov, pentru lemne de foc Ei bine, Adamka, n-ar trebui să petrecem noaptea aici?" Să ne odihnim, să ne usucăm și mâine dimineață ne vom muta la Ust-Kan, nu? Și au rămas peste noapte în colibă Necazul a lovit la prânz a doua zi, când Ust-Kan era la vreo opt kilometri depărtare Bătrânul a mers chiar de-a lungul țărmului, evitând pragul abrupt Deodată, piciorul drept i s-a spart într-o crăpătură și a zburat pe spate, lovindu-și ceafa de gheață Dintr-o smucitură puternică, urmele au fost dezlegate, iar sania, luând viteză, s-a rostogolit pe panta abruptă a pragului, unde se vedea o polinie mare - Adam, ţine-o! - Bunicul și-a smuls piciorul din crăpătură, s-a rostogolit pe burtă și a alunecat neîncetat după sanie Câinele nu a înțeles ordinul proprietarului și s-a repezit să-l țină singur, lipindu-și dinții de podeaua hainei de oaie Dar gheața era alunecoasă,

iar bunicul era greu, așa că Adamka, oricât s-ar fi împotrivit, nu l-a putut ține pe bătrân Sania, împreună cu încărcătura, a zburat în gaură și s-a învârtit în apă O potecă în abis a fost pregătită și pentru bărbat și câine, dar în ultimul moment, bunicul Yevsey a reușit în mod miraculos să se apuce de o piatră ieșită din gheață și să stea literalmente la doi pași de gaură Adamka s-a oprit și el cu el De ceva vreme, bunicul a rămas nemișcat, încă fără să creadă că a supraviețuit Apoi și-a ridicat capul, s-a așezat, sprijinindu-și spatele de piatră și abia atunci a simțit o durere insuportabilă la piciorul drept Și-a mișcat piciorul și și-a dat seama că i s-a rupt piciorul "Leshak te mănâncă " gemu el, scrâșnind din dinți și aruncă o privire spre sanie Apa se învârtea în jurul ei, peste care se învârteau aburi "Sacii se vor uda, iar sania va trece pe sub gheață", gândi bunicul cu teamă "Fiecare minut contează " A încercat să se târască din piatră de-a lungul pantei înghețate, dar s-a convins curând că această idee era inutilă: gheața era netedă, iar panta abruptă - nu era nicio cale de a ieși În plus, bătrânul a început să se simtă foarte amețit și a început să se facă rău Totuși, acesta este sfârșitul Bunicul și-a scos "tozovka" de pe umeri și a tras de mai multe ori în aer, fără să spere deloc să-l audă cineva - Da, sfârşitul La revedere, prietene Adamka! Se pare că asta e soarta noastră - să dispară așa prostește La revedere! Și îmi pare rău că te-am ruinat pentru un adulmec de tutun Iartă-mă, frate iartă-l pe bătrânul prost Bunicul l-a tras pe Adamka spre el, i-a lipit fruntea de bot, iar lacrimile curgeau pe obrajii batranului Câinele tremura: și-a dat seama că proprietarul are probleme ireparabile și i-a lins fața cu limba ei fierbinte În mod neașteptat cu Baka a înghețat și și-a ciulit urechile, privind în ceața de deasupra apei Dar nu era nimic deosebit de văzut, doar sania continua să se rotească Dar câinele s-a eliberat brusc de îmbrățișarea bunicului Yevsey, a sărit hotărât în pelin și a dispărut în ceață - Adamka! - a exclamat bunicul - Înapoi! Nu a existat niciun răspuns "Am ucis câinele, bătrâne diavol L-am omorât!" Bunicul cu fundul "tozovka" a început să ciugulească cu disperare gheața pentru a face pași în ea Dar apoi bătrânul a fost cuprins de atâta slăbiciune, încât a scăpat tozovka din mâini și a zburat în apă Pentru a nu cădea el însuși în pelin, bunicul s-a rezemat de piatră și a înghețat Ultimul lucru pe care l-a văzut a fost chipul hidos al unui lupcăr Răpitorul stătea întins pe locul unde bunicul și-a rupt piciorul și îl urmărea în permanență pe bărbat - Aștepți sfârșitul, ticălos Frații Kozhukhov au povestit mai târziu despre restul În ziua aceea, au urcat pe un cal după fân pe Maralikha "Mergem, atunci", a spus fratele mai mare, "și deodată auzim: undeva departe, departe, un "glonț mic" s-a auzit Ne-am oprit și ne-am întrebat: ce ar putea însemna asta? În timp ce ei ghiceau, judecau și vâsleau, vedem că câinele aleargă în sus Înghețat peste tot, ca o linguriță dintr-un purtător de apă Părinți, acesta este Evseev Adamka! Și țipă, ne apucă de podea și fuge înapoi - ne invită să-l urmăm Ei bine, am întors calul și l-am urmărit Conducem până la polinie și vedem prin ceață: pe cealaltă parte, bunicul Yevsey zăce Îl sunăm - nu răspunde Speriat: este deja mort? - S-a dovedit că era fără memorie, - mai tânărul Kozhukhov a terminat povestea - A primit o comoție, după cum sa dovedit mai târziu Ei bine, l-am scos din necaz Nu fără dificultate, desigur Apoi au scos sania din apă și au pornit cu viteză maximă spre Ust-Kan Adamka stătea tot drumul în sanie lângă bunicul său și el continua să delige: "Adamka, înapoi! Întoarce-te, Adamka! În general, fără Adamka, nu l-am mai vedea niciodată pe Yevsey în viață F STILMARK PIATRA DE BANI Citind rândurile medii ale

informațiilor din ziar că s-a creat undeva o nouă rezervă, mulți dintre noi nu realizăm cât de mare și grea este munca investită în această chestiune Și uneori chiar și experților le este greu să răspundă cine și când a pregătit organizarea unei noi rezervă Mă uit la un raft lung ocupat de caiete multicolore care s-au întunecat cu timpul Acestea sunt jurnalele profesorului Serghei Sergeevici Turov, un om de știință, fotograf, artist, binecunoscut vânătorilor noștri (inclusiv cititorilor almanahului) pentru numeroasele sale cărți și articole despre natură și vânătoare Să deschidem un caiet gros într-un calicot negru, acoperit complet cu un scris de mână mic și îngrijit, și să revenim la memorabilul an pentru poporul nostru Era prima vară postbelică, iar Direcția Principală pentru Rezerve din cadrul Consiliului de Miniștri al RSFSR își făcea deja planuri pentru crearea mai multor rezerve noi Anul acesta, rezervațiile Darwin și Moscova au fost deja organizate, au fost primite propuneri și cereri din Orientul Îndepărtat, din multe regiuni din Siberia și Nordul Îndepărtat, nu au existat preocupări cu privire la conservarea naturii A fost necesar să se taie păduri chiar lângă orașe și orașe, să se pună în funcțiune noi fabrici, fără să se gândească la instalațiile de tratare În unele locuri, taiga s-a subțiet, sunt mai puține animale în ea Astfel, profesorul S S Turov și membru al Prezidiului Consiliului Central al Societății Ruse pentru Conservarea Naturii A P Protopopov s-au dus la Urali pentru a ajuta la crearea unei noi rezervații de stat Trenurile de pasageri mergeau încă încet, trecând pe lângă trenuri cu marfă deosebit de importantă, așa că a durat aproape trei zile pentru a călători Dar la Sverdlovsk, timpul a alergat în galop - vizitatorii au fost literalmente învolburați de un vârtej de întâlniri urgente, cunoștințe, dezbateri aprinse despre locul unde ar trebui să fie rezerva S-au exprimat o mare varietate de opinii pe această temă Departamentul regional de vânătoare, consiliul local de tradiție locală, autoritățile forestiere - toate s-au întrecut pentru a-și oferi opțiunile Era și despre zonele suburbane de pe Iset și despre Lacul Peschanoe și despre vecinătatea Nijni Tagil și despre râul Chusovaya În primul rând, am decis să vedem locuri asociate cu memoria celebrului compatrion, scriitorul D N Mamin-Sibiryak S S Turov și A P zonele forestiere îndepărtate, ne-am întâlnit cu reprezentanți ai diferitelor departamente, iar majoritatea planurilor prezentate anterior au trebuit să fie respinse Nu este atât de ușor să găsești un site pentru o rezervă! Fie au protestat tăietorii de lemne - teritoriile desemnate au fost incluse în bazele fixe de lemn, apoi geologii care exploraseră deja zăcăminte valoroase s-au opus, iar biologii nu trebuie să argumenteze cu astfel de argumente Dar, până la urmă, necesitatea de a consolida protecția a naturii, în special a faunei de vânătoare, nici nu a ridicat îndoieli Iată ce a scris, de exemplu, S S Turov în timpul rătăcirilor sale în Urali în vara anului : "Recent, conform localnicilor, numărul păsărilor și animalelor de vânătoare a scăzut foarte mult Absența vânătorilor în timp de război ar fi trebuit să aibă un efect pozitiv asupra populațiilor de animale Dar creșterea jocului nu este vizibilă acum Probabil că există o scădere a numărului unor specii comerciale, în special, păsările galinacee Sărăcirea vânatului depinde de distrugerea pădurilor, de pășunatul vitelor în pădure Acest lucru este curios, dar pădurarii nu își închipuie clar că curenții de cocoș de munte sunt legați de un loc, iar dacă aici este tăiată pădurea, cocoșul de munte va dispărea și curentul nu se va relua Păsările se vor rupe undeva de-a lungul altor curenți Mediul va fi distrus Se va tulbura și situația pentru fertilizarea normală a femelelor, acestea vor rămâne singure, iar cocoșul de munte

vor fi din ce în ce mai puțini în fiecare an Atunci intră în scenă considerația remarcabilă a țăranului, remarcată de Leskov: "Jocul a plecat, se spune, undeva jocul, unde ar putea merge?" Și nimeni nu se uită la faptul că cocoșul de munte se va aduna mult timp în apropierea curentului tăiat și va chema cocoșul de munte cu un croc plângător În plus, copiii adună ouăle tuturor păsărilor la rând În cele din urmă, în urma unor discuții îndelungate, au fost determinate două secțiuni principale ale viitoarei rezervații - nordul (Ivdelsky) și sudul (Visimsky) Adevărat, acesta din urmă a ridicat îndoieli în legătură cu extinderea exploatării forestiere Sa decis să se acorde atenția principală lui Ivdelsky, iar Serghei Sergheevici plecase deja singur în orașul Serov (fosta mină Nadezhdinsky) Acolo, au reușit să cadă de acord cu privire la explorarea teritoriului viitoarei rezervă cu un avion U- A fost, de fapt, prima sau una dintre primele experiențe de utilizare a aviației pentru proiectarea rezervei Astăzi, sondajele aeriene în astfel de cazuri sunt efectuate în mod regulat Iată cum descrie S S Turov acest zbor interesant, care a avut loc la septembrie , în jurnalul său: "Am zburat la Severouralsk și apoi la Solva Au zburat peste coturile Sosvei * Mesteacanul galben, pe alocuri aspen roșu intercalate cu verdeața bradului, molidului și cedrului creează un frumos covor pestriț Vârfuri muntoase înalte se înalță dinspre vest În cele din urmă, am văzut Munții Urali, care nu îmi fusese cumva vizibil nicăieri până acum Drumurile sunt vizibile, pe alocuri ceață Severouralsk (fostul Petropavlovsk) a fost ușor de recunoscut datorită bisericii mari albe Dincolo de Petropavlovsk am văzut Piatra Denezhkin Acesta este un munte mare (m deasupra nivelului mării**), alungit, cu vârful tăiat, deja acoperit cu zăpadă Termometrul arăta ° Celsius Am urcat la o înălțime de m Un nor imens, negru și albastru venea dinspre vest, pete albe de nori s-au repezit spre noi cu viteză mare Pe vârful alb al Denezhkino Kamen, nori gri zăceau în grămezi A trebuit să ne alunecăm între Denezhkino Kamen și creasta de la vest până în valea Solva De la est, cerul era mai bun, nori cumulus roz luminați de soare În vest, munții erau albastru închis, dedesubt era întuneric și doar pete de lacuri și panglici întortocheate de râuri scânteiau Am trecut de Sosva, apoi s-a dus raul Solva, si in sfarsit am vazut satul Solva Asta însemna că am intrat printre munți Piatra Denezhkin s-a ridicat ca un zid alb în dreapta Crestele mici, acoperite cu pădure, erau sub noi - acestea sunt abordările către Piatra principală Formulele uscate de descriere a fiscalității, la care lucrez de dimineață, prind viață Să adăugăm în numele nostru că, în timpul unor astfel de anchete, este foarte important să ne familiarizăm cu planurile de împădurire și descrierile de impozitare înainte de zboruri - exact ceea ce fac prospectorii actuali "Dar acum covorul verde și galben al pădurilor este înlocuit cu pătrate gri-violet Acesta este un incendiu, rezultatul unui mare incendiu din A venit * Râul Sosva este un afluent al râului Tavda (a nu se confunda cu Sosva de Nord, care se varsă în Ob) ** Înălțimea reală, conform datelor actuale, este de m deasupra nivelului mării din Europa, din regiunea Molotov (Perm) Ele se extind, aceste zone și ocupă spații mari la granița daciei Shegul-tanskaya Există o pădure verde pe creastă, doar mesteacănul galben curge în limbi Chiar și de la o înălțime de m, trunchiurile de copaci culcate sunt vizibile Este înfricoșător să privești acest cimitir uriaș din pădure, care se întinde pe zeci de kilometri Deodată, avionul a început să cadă, apoi vârful Pietrei Banilor a căzut cumva peste noi, pilotul a oprit motorul și, întorcându-se spre mine, a strigat: "Ai verificat totul?! Mă îndrept acasă!" Am zburat aproximativ oră de

minute cu o viteză de de kilometri pe oră Am confirmat cu semne că se poate întoarce Am fost ușurat din inimă - înseamnă că ne-am întors doar foarte brusc și nu cădem Am mers de-a lungul lui Shegultan și am ieșit între Piatra Denezhkin și un fel de deal M-am întors de câteva ori și prin coada avionului am încercat să surprind în memorie o poză cu munți albaștri, goluri de cer galben-roz printre un haos de nori și nori albi Poza tristă a zonelor moarte ale pădurii a stricat starea de spirit; pe de o parte, era trist să văd o distrugere atât de teribilă a taiga de molid-cedru, iar pe de altă parte, aveam o alternativă: ce să fac? Să fii o rezervă aici sau să nu fii? Ce, să-i comand gari sau să refuzi cu totul această opțiune? Să luăm aceste epuizări de refacere în cincizeci de ani? În timp ce mă gândeam la asta, avionul a continuat să zboare peste pădurile nemărginite Imediat ce am trecut de munți, motorul a încetat brusc să funcționeze, iar de la o înălțime de m am coborât imediat la m Nu mă așteptam, iar gândul a trecut prin mine că motorul a trecut și inevitabil am fi avut a sta pe copaci Mi-am amintit bine poveștile tânărului meu pilot despre cum a prăbușit avionul și cât de rău este să zbori aici, deoarece poți ateriza doar în Petropavlovsk Dar temerile mele au fost în zadar, am ajuns la m, iar motorul a început să funcționeze din nou clar și fără greșeală A fost o coborâre normală de la o altitudine mare acum inutilă Am trecut Tonga Aproape că nu sunt incendii aici, pădurea este proaspătă, strălucitoare, iar acum simți viteza zborului De fapt, am văzut cea mai mare parte din rezervație, a zburat în jurul Pietrei Banilor În fața ochilor mei am o creastă albastră, nori și Piatra Denezhkin strălucind de zăpadă Bineînțeles, S S Turov a avut perfectă dreptate când a hotărât să părăsească zonele arse din rezervația creată Pentru natură, precum și pentru oameni, timpul este cel mai bun medic, iar capacitatea de restaurare a pădurii ne permite acum să vedem potențiale sălbatici în zonele arse, și nu numai pustii întunecate După zbor, Serghei Sergheevici a plecat spre Severouralsk și, împreună cu inspectorul forestier A D Ragovin, a făcut un traseu lung prin Tonga până la Solva, descriind în detaliu vegetația și fauna de vânătoare În jurnalul său, el notează poieni masive în vecinătatea Severouralsk Peisajul Ural Fotografie de R Dormidontov Apoi au început păduri parțial detunizate mai mult sau mai puțin conservate, au apărut mlaștini, în una dintre care calul lui Ragovin aproape că s-a blocat Blocajele de pe zonele arse au blocat drumul; a traversat cu greu unele râuri Pe parcursul traseului a fost necesar să se examineze nu numai pădurile, ci și așezările care erau planificate a fi incluse în aria protejată Vânătorii locali au susținut cu căldură nevoia de a păstra pământurile locale "În satul Tonga", scrie GG Turov în jurnalul său, "a avut loc o nenorocire: un urs a ucis o junincă Noaptea, vânătorii locali au mers să-l păzească, dar s-au așezat lângă vitele hărțuite lângă foc Apoi au plecat și s-au întors cu un cal după carne În a doua călătorie, au văzut un "urs mare și negru* lângă carne Într-o întâmplare ciudată, pistoalele ambilor nemvrozi* au fost încărcate cu împușcături În timp ce își reîncărcau puștile cu o singură țeavă, ursul a dispărut, poate din fericire Carnea era adusă în Tonga, măruntaiele erau lăsate să ademenească ursul* În urma tuturor sondajelor, s-a putut concluziona că a fost oportun să se organizeze o rezervație în zona Dunzhkino Kamen, la joncțiunea dintre Europa și Asia, unde au fost reprezentate formațiuni tipice ale taiga Uralului Mijlociu Autoritățile locale sovietice și publicul au susținut activ această idee, iar în Consiliul de Miniștri al RSFSR a decis să organizeze două rezerve de stat în regiunea Sverdlovsk - Denezhkin Kamen * cu o suprafață de mii hectare și Visim * (, mii hectare) Așa că drumețiile, excursiile și

zborurile nu au fost în zadar, iar GG Turov a lăsat mai multe schițe și multe fotografii ca amintire a Uralilor Adevărat, soarta ulterioară a rezervelor Ural a fost dificilă Rezervația Visim a fost închisă în și abia în a fost parțial restaurată pe o suprafață de , mii hectare, iar în prezent suprafața totală a Rezervației Visim este de , mii hectare** În restul ariei odinioară protejată a fost instituit un regim de zonă protejată În legătură cu construcția unei noi hidrocentrale pe Sulak, o parte din noua rezervă va fi inundată, prin urmare, este probabil să aibă loc o nouă schimbare a limitelor acesteia Situația cu Money Stone* este și mai complicată În , trist pentru rezervații, suprafața acesteia s-a redus la , mii hectare, dar în curând a fost din nou restaurată și chiar extinsă la , mii hectare Cu toate acestea, odată cu noua "ordonare* a rețelei de rezerve din , rezerva a fost lichidată Pe teritoriul său a început să funcționeze economia de pescuit și vânătoare de stat, păstrându-și denumirea anterioară * Vânători ** Comitetul Executiv Regional Sverdlovsk a propus rezervarea a de hectare, dar Ministerul Pădurilor și Industriei Prelucrării Lemnului din URSS s-a opus - Comitetul Executiv Regional Sverdlovsk a luat mai multe decizii și a cerut restabilirea rezervei Într-adevăr, pe teritoriul său există păduri de munte deosebit de valoroase! S-au făcut observații științifice interesante în rezervă, au fost publicate colecții de lucrări Elan și reni sălbatici, urși, vidre, sable trăiesc aici Numărul acestor animale a scăzut după organizarea întreprinderii industriale de stat, care, de altfel, desfășoară și exploatarea forestieră, stăpânind pădurile vechi de pin din centura montană inferioară Oamenii de știință din Sverdlovsk, în special, regretatul academician S S Schwartz, membru corespondent al Academiei de Științe a URSS, doctor în științe biologice B P Kolesnikov, director al Institutului de Ecologie a Plantelor și Animalelor al Centrului Științific Ural al Academiei de Științe a URSS, Doctor în științe biologice V N Bolshakov, Comisia pentru protecția naturii a Centrului Științific Ural al Academiei de Științe a URSS a solicitat în mod repetat restaurarea "Denezhkino Kamen" * ca rezervă La început, directorii de afaceri s-au opus, dar acum atât întreprinderea industrială de stat în sine, cât și Direcția fermelor de pescuit și vânătoare din cadrul Direcției șef de vânătoare RSFSR susțin și ea opinia că rezerva ar trebui revigorată Și deși toată lumea este acum unanimă, problema nu poate fi rezolvată în niciun fel, doar că mâinile nimănui nu pot ajunge cum trebuie Între timp, iată ce a scris recent fostul director al rezervației Denezhkin Kamen, candidatul la științe biologice N S Gashev , care a vizitat recent în Uralii de Nord în calitate de reprezentant al Comisiei pentru Protecția Naturii a Centrului Ural al Academiei de Științe a URSS: "Întreprinderea de Stat efectuează tăierile clare în pădurile de munte din primul grup care i-a fost atribuit în zona de captare a râurilor Ural Așadar, la granița de est a fostei rezervații, de-a lungul versanților Zhuravlev Kamen în valea râului Shgultan, sunt distruse șiruri unice de păduri ușoare extrem de productive sub pretextul răririi* În ultimii cinci ani, peste % din producția brută a fermei industriale de stat a fost prelucrarea lemnului Continuarea exploatării forestiere pe versanții montani în zona izvoarelor râurilor Tavda și Tura va atrage după sine o risipă insensată a fondurilor colosale cheltuite și deja cheltuite pentru proiectarea conductelor de apă pentru a transfera debitul acestor râuri spre sud Managementul nerezonabil și dezvoltarea braconajului au dus la o reducere bruscă a faunei comerciale de pe teritoriul întreprinderii industriale de stat Densitatea populației principalelor specii de

animale recoltate aici s-a dovedit a fi atât de scăzută încât în ultimele sezoane de pescuit pot fi prinși doar - elani și - jder Achiziționarea de nuci de pin, ciuperci, fructe de pădure și materii prime tehnice ușoare reprezintă - % din volumul total de producție Gospromkhoz s-a transformat până acum într-o instituție neprofitabilă, nepromițătoare, ale cărei activități, se poate argumenta, nu fac decât să dăuneze oamenilor economie și natura Uralului Dar până de curând, doar în mlaștina Kutnma, fără a te deplasa dintr-un loc, se putea observa simultan până la ï de elani! Și încă o împrejurare va trebui luată în considerare acum la stabilirea limitelor rezervației, când va veni în sfârșit momentul refacerii acesteia Pe fostul său teritoriu, în apropiere de granița de est, geologii au descoperit un bogat zăcământ de materii prime valoroase, iar dezvoltarea va începe în curând O parte din fostul teritoriu va trebui retrasă din rezervă, dar compensarea este posibilă în detrimentul altor situri Asta este situația " "Recent, am avut ocazia să văd din nou Money * kick Stone, despre care S S Turov a scris atât de pătrunzător, într-o fotografie mare A fost în circumstanțe oarecum neobișnuite Nu departe de rezervația naturală Kabardino-Balkar* recent organizată, gazdele ospitaliere au susținut un seminar la baza turistică "Lacul Goluby" cu paznicii forestieri din rezervațiile țării noastre Pădurari și pădurari, directori de rezervații au adus multe fotografii, iar în Foaierul spațios a fost amenajată o expoziție Pe tribune puteți vedea taiga, munții și minunile pădurilor din îndepărtatul* est Atenția mi-a fost atrasă de un mic stand, deasupra căruia se vedea inscripția: "Este necesară restaurarea" Acest material este puneți întreprinderea industrială de stat "Denezhkin Kamen", și era vorba despre necesitatea de a returna cât mai curând posibil regimul rezervei în regiunea muntoasă Ural Oamenii s-au oprit lângă stand, au clătinat din cap, au oftat M-am apropiat de unul dintre liderii sistemului nostru de rezervă și l-am întrebat dacă ne putem aștepta la o restaurare reală a Pietrei Banilor Interlocutorul a răspuns că Direcția șef Vânătoare RSFSR, de care depinde în principal soluționarea acestei probleme, nu se opune, dar în actualul plan cincinal, adică până în , practic nu se va putea crea o astfel de rezervă "Planul nostru este prea intens, sunt prea mulți alți "candidați" pentru conservare în republică, iar posibilitățile noastre în acest sens sunt foarte, foarte limitate Dar pentru următorii cinci ani, este necesar să se includă "Denezhkin Kamen" în planul de stat pentru crearea de noi rezerve Vom sprijini Este necesar, desigur, este necesar, cine argumentează Dar avem o mulțime de astfel de "pete de ars" Acesta este Lacul Khanka din Primorye și tundra din Taimyr și stepele din Kalmykia Și aproape că nu există rezerve în toată taiga de Nord Dar ne amintim despre Denezhkin Kamen și îi va veni rândul Mi-e teamă că această modestă publicație va ajuta la refacerea rezervei Si as vrea Rezervația naturală Khoper castorii Fotografie de M Redkin * Plimbarea de dimineata Fotografie de N Nemnonov Rezervă în Issyk-Kul Urși Fotografie de Ts Zhiganov L STEPANOVA, N STEPANOV VÂNATOARE ÎN epoca de piatră Chiar și în lumea modernă, există zone și țări întregi care au încă o densitate a populației foarte scăzută Și în vremurile îndepărtate ale apariției primilor oameni pe Pământ, cu sute de mii de ani în urmă, natura sălbatică domina întregul glob, supunându-se doar propriilor legi Inepuizabil divers și bogat, inospitalier și adesea periculos cu distanțe necălcate, necunoscute, l-a înconjurat pe omul epocii de piatră Nenumărate stoluri de păsări călătoare blocau soarele ca norii; devastând totul în cale, valuri s-au rostogolit peste pământ mari nomazi ai diverselor insecte și rozătoare; pământul a tremurat și

a făcut praf din cauza mișcării turmelor uriașe de ungulate; prădători feroce, fără frică de oameni, rătăceau în stoluri și familii, urmărind prada Cutremurele și erupțiile vulcanice, uragane și furtuni, incendii gigantice de pădure și stepă - toate aceste multe procese au înconjurat o persoană de la naștere până la moarte Dar omul s-a dovedit a fi mai puternic decât toate elementele, iar propriile sale mâini, uneltele de muncă și de vânătoare și rațiunea l-au ajutat să depășească mediul ostil Chiar în zorii istoriei sale, omul s-a dovedit a fi creatorul noului, iar creativitatea l-a ridicat deasupra lumii naturii vii Prin urmare, noi, descendenții îndepărtați ai vânătorilor primitivi, vom fi mereu interesați de viața lor și oricât de mult am trăi pe Pământ, indiferent de spațiul pe care l-am cuceri, vom considera mereu cu recunoștință și interes primele obiecte realizate de om mâinile Primele unelte de piatră, arme Câtă observație, ingeniozitate, dexteritate și splendoare, a fost nevoie de o persoană pentru a toca, a bate cui, a face vârfuri de săgeți, săgeți, sulițe! Cele mai vechi (aproximativ de secole î Hr) așezări ale vânătorilor primitivi de Neanderthal de pe teritoriul țării noastre au fost descoperite în Crimeea, Abhazia și Uzbekistan Neanderthalienii făceau unelte de vânătoare din silex, cuarț, cornfel sau șisturi Flint a îndeplinit cele mai importante cerințe: a fost ușor de rupt, Botka sa dovedit ascuțite, tăietoare Uneltele din silex se distingeau printr-o mare putere, iar prima dintre ele a fost un topor de mână, iar apoi au apărut cuțitele și racletele de silex O suliță de lemn cu capătul ars ascuțit a căpătat un rol tot mai mare în vânătoare Pentru rezistență și creșterea forței de impact, o suliță de lemn a început să fie echipată cu un vârf de silex sau os Deteriorarea condițiilor naturale - glaciarea iminentă - a condus o persoană la nevoia de a-și proteja corpul de frig, de a folosi adăposturi, de foc Stilul de viață vânătoresc a fost o etapă necesară în procesul de formare și dezvoltare a omului Oriunde a trăit un om primitiv, la locul așezării sale, din deșeuri a apărut un așa-numit strat cultural, în care s-au păstrat oasele animalelor, uneltele de muncă, vânătoarea și viața de zi cu zi Studiul acestor descoperiri a făcut posibilă identificarea animalelor vânate de strămoșii noștri îndepărtați În siturile de peșteri situate în teren stâncos, puternic disecat, se găsesc adesea oase de animale - locuitori din peșteri și chei -: o peșteră sau urs brun, un leu, o hienă Acolo unde un om trăia înconjurat de pădure, printre rămășițele prăzii sale au fost găsite oase de rinoceri, căprioare mari, elani, mistreți, râși, lupi În alte situri, există rămășițe de animale de stepă, cum ar fi saiga și rozătoare de stepă În siturile nordice au fost găsite oase de animale - reprezentanți ai tundrei: vulpe arctică, lemming, lupă, reni Cunoscutul istoric A P Okladnikov în timpul cercetărilor arheologice din sudul Uzbekistanului în grota Teshik-Tash a descoperit rămășițele sitului vânătorilor de capre siberieni de Neanderthal Vânătoarea de succes pentru un animal atât de rapid și precaut indică faptul că vânătorii au studiat bine obiceiurile acestor animale Au condus caprele pe stânci stâncoase separate de crăpături adânci pe care doar cele mai puternice animale puteau sări Mulți nu au putut să sară peste abis, au căzut pe fundul lui stâncos, unde au fost terminați Comoditatea prăzii și abundența fiarei le-au permis oamenilor să trăiască într-un singur loc mult timp Neanderthalienii vânau urși de peșteră în Alpi Cea mai mare așezare de vânători de Neanderthal a fost găsită în Austria în Peștera Dragonului La curățarea acestuia s-au găsit rămășițe de incendii, unelte din piatră și oase, precum și multe oase de urși de peșteră Fundul peșterii era căptușit cu pietre plate, pe care probabil s-au

așezat lângă un foc aprins Oamenii veneau aici doar când aveau de gând să vâneze I-au speriat pe urși cu foc și țipete, i-au forțat să fugă de-a lungul unui pasaj îngust din peșteră În locul în care s-a extins, erau vânători cu bâte, pietre, sulițe, la pândă după urși Este posibil ca urșii de peșteră să fi fost uciși chiar în peșteri sau să întindă capcane la intrare În timp ce vânau animale mari, oamenii erau adesea răniți Când examinăm oasele și scheletele oamenilor primitivi, urme ale loviturilor colților unui mistreț pe piciorul unei persoane care a încercat să scape, ghearele unui urs de peșteră, care rupeau umărul și partea vânătorului până la foarte os, au fost găsite În Paleoliticul târziu, acum aproximativ de mii de ani, a început o nouă etapă în dezvoltarea omenirii, care a fost marcată de apariția unei persoane care aparținea aceluiași tip de oameni ca și noi Siturile acestor oameni erau mult mai răspândite pe Pământ, au lăsat multe dovezi ale dezvoltării lor superioare Erau vânători puternici și pricepuți, care aveau multă experiență Armele lor au devenit mai avansate Sortimentul de unelte din silex a crescut: cuțite, dalte, răzuitoare, perforatoare Sculele au început să fie mai atent prelucrate prin retușare (cipuri mici) Uneltele mari erau ținute direct într-o mână strânsă, cele mici erau încorporate în mânere din lemn sau din os În plus, din oasele animalelor moarte au fost fabricate pumnale, vârfuri de lance și săgeți, ace, elemente de fixare și bijuterii Cea mai importantă unealtă de vânătoare a fost o săgetă de aruncare cu o piatră ascuțită, durabilă sau un vârf de os, care are un dispozitiv de întărire în ax O suliță, îndreptată de o mână experimentată, era o armă foarte serioasă atunci când se vâna animale mari: reni, cal, zimbri S-au folosit și plăci speciale de aruncare, cu ajutorul cărora vânătorii aruncau sulițe și săgeți, dându-le o viteză mai mare și putere de pătrundere Adesea, vârfurile osoase ale sulițelor și săgeților erau prevăzute cu șanțuri longitudinale, care facilitau curgerea sângelui și făceau astfel posibilă slăbirea rapidă a animalului urmărit Din coarne de ren și oase puternice, vânătorii au învățat să confecționeze harpoane cu crestături mari, care, cu o lovitură puternică, formau o rană largă și lacerată Descoperirile de harpoane în locuri îndepărtate de corpurile de apă indică faptul că această unealtă a apărut pentru prima dată ca unealtă de vânătoare, nu ca unealtă de pescuit Descoperirile din unele locuri de bile de piatră aflate trei împreună sau în perechi indică faptul că vânătorii primitivi foloseau și bole Aceste unelte de vânătoare erau bile de silex, gresie, calcar, care erau fixate la capetele curelelor Cu bola-sami au vânat animale în zona de stepă Bolile, aruncate pe măsură de vânător, încurcau picioarele sau gâtul animalelor care alergau Bolile cu pietre mici erau folosite pentru vânătoarea păsărilor Uneori, în stratul cultural al siturilor există și bile de piatră separate, adesea sculptate din calcar, care, din punctul de vedere al multor cercetători, indică faptul că vânătorii primitivi erau familiarizați cu praștia Uneltele de vânătoare făcute din lemn aproape că nu au reușit să supraviețuiască până în vremea noastră, dar se poate presupune că vânătorii primitivi dețineau, de exemplu, o armă atât de comună printre popoarele moderne înapoiate, cum ar fi o bâtă de aruncare O bâtă de aruncare curbă plată în mâinile unui vânător primitiv era indispensabilă pentru vânătoarea de animale relativ mici În parcări, ei găsesc și acele unelte care au fost folosite pentru a prelucra prada de vânătoare Cadavrele au fost tăiate cu cuțite de silex Răzuitoarele au îndepărtat miezul de pe pielea ruptă Puncturile și sculele erau necesare pentru coaserea hainelor din piei Cu toate acestea, vânătorii au fost ajutați nu numai de arme perfecte, ci și de

noi metode de vânătoare Pe potecile animalelor care duceau la izvoare, oamenii au săpat gropi adânci, le-au deghizat cu gazon și ramuri Uneori animalele erau împinse în mlaștini și mlaștini, unde erau ucise În plus, au fost întinse diverse capcane, ale căror imagini au supraviețuit până în zilele noastre în picturile rupestre ale unor peșteri Se cunoaște o imagine a unei capcane, care era un gard cu o singură intrare, care a fost închisă atunci când un animal a fost împins în capcană La vânătoarea multor animale se foloseau capcane și capcane Pentru vânătoarea păsărilor de apă, cum ar fi rațele, probabil a fost inventată o plasă țesută din păr sau fibre vegetale Pe poieni, în locurile de zbor de păsări de apă, erau amenajate supraponderali Pentru tricotarea plaselor supraponderale, cel mai probabil, s-au folosit ace mari de os curbate găsite în unele locuri La începutul verii, în perioada de năpârlire, când păsările, pierzându-și vechiul penaj, se adunau în stoluri și nu puteau zbura timp de două-trei săptămâni, erau vânate în masă Cel mai important obiect de vânătoare din acea vreme era mamutul Desenele omului din paleolitic îl înfățișează ca un zdruncinat, cu un cap proeminent și un spate cocoșat, care, potrivit unor cercetători, reprezenta o formațiune grasă pe care animalul o îngrășa vara, când avea hrană din belșug Capătul trunchiului mamutului era aranjat diferit decât cel al elefantului indian modern Avea două palme asemănătoare proeminență - un dispozitiv pentru captarea vegetației polare joase Craniul său era decorat cu colți uriași, uneori depășind m lungime și cântărind peste kg În ciuda puterii sale și a armelor aparent formidabile, era un animal greu și greu de manevrat Omul a vânat-o în mod constant, a exploatat-o în cantități mari, dovadă fiind numeroasele rămășițe de oase de mamut din locurile primitive O mulțime de oase de mamut au fost găsite în parcarea de pe strada Kirillovskaya din Kiev, la situl Kostenki de lângă Voronezh și în numeroase locuri din Siberia Mamutul l-a atras pe om prin masa de carne și grăsime pe care o dădea carcasa lui și prin cantitatea mare de grăsime din creier și oase Multe kilograme de membre și un cap uriaș de mamut au fost aduse în locurile de parcare Oasele se găsesc întotdeauna într-o formă divizată Pietrele mari folosite pentru aceasta se găsesc adesea în săpăturile din siturile paleolitice Colții de mamut au fost, de asemenea, apreciați, deoarece o persoană a învățat să prelucreze un os Vânătoarea unui mamut era de natură specială, se desfășura colectiv, deoarece era nevoie de o mare putere și ingeniozitate pentru a înconjura și prinde fiara Principalele sale mijloace urmau să fie corralele, gropile uriașe de vânătoare sau capcanele naturale, pentru care erau folosite malurile abrupte accidentate ale văilor râurilor În epocile glaciare reci, vânătorii primitivi alegeau peșteri pentru taberele lor În vremurile mai calde, când ghețarul se retragea spre nord, taberele erau amplasate sub copertine de stâncă sau în aer liber Focul a ars lângă intrarea în peșteră, speriend prădătorii Pe așezările în aer liber, vânătorii și-au construit locuințe precum colibe sau semi-piguri Pentru construcția lor s-au folosit ramuri groase, piei de animale moarte La situl Buret de pe râul Angara, lângă Irkutsk, au fost descoperite locuințe făcute din oase de mamuți și rinoceri lânoși Aici era o stepă fără copaci, așa că colții, tibiile mari de mamut au fost folosite pentru suporturi care susțineau acoperișul Pereții locuințelor, fundațiile lor, erau făcute din cranii de rinoceri lânoși și din oase mari ale diferitelor animale Acoperișul este făcut din coarne de ren Iarna, cu o vânătoare reușită, vânătorii primitivi puteau depozita carnea pe durata furtunilor de zăpadă și a înghețurilor severe Vara, vânătorii primitivi au învățat

treptat să usuce și să afume carnea, așa că foamea și dorința au scăzut Pieile și blana de animale erau folosite pentru a face haine, care erau esențiale în sezonul rece În multe locuri din acest timp, au fost găsite pungi și piercing-uri, ceea ce indică faptul că oamenii au putut să coasă piei separate și să facă haine din ele O figurină a unei femei a fost găsită la situl paleolitic Buret de pe râul Angara Îmbrăcămintea acestei femei seamănă cu o salopetă de blană cu glugă Aproximativ mii de ani î Hr e epoca de Orez B Fedotova Eolitic - Epoca Medie a Pietrei Aceasta a fost perioada în care ultimul ghețar s-a retras și peisajul din jur s-a schimbat În locul câmpiei acoperite de gheață a apărut vegetația, s-a format tundră, apoi stepă și pădure Animale nordice: mamut, rinocer lânos, ren, vulpe arctică, iepure alb și altele - s-au retras cu ghețarul spre nord Zonele eliberate erau locuite de elani, lupi, urși și castori În epoca mezolitică, un vânător a inventat un arc cu săgeți, care a marcat o nouă etapă în viața umană Vânătoarea a devenit mai ușoară și mai productivă, accesibilă nu numai echipei, ci și unei singure persoane O atenție deosebită a fost acordată fabricării de vârfuri de săgeți din silex, care au fost retușate cu atenție pe ambele părți Dimensiunile varfurilor sunt diferite: de la , la cm lungime, in functie de obiectul de vanatoare Cel mai adesea, aceste sfaturi au o formă alungită în formă de frunză În epoca mezolitică, un bărbat avea un câine - primul animal îmblânzit, care a devenit partenerul său fidel atât la vânătoare, cât și în viața de zi cu zi În timpul săpăturilor arheologice ale sitului Chernaya Gora de lângă Ryazan și a multor situri de pe lacul Ladoga, au fost găsite înmormântări speciale de câini, ceea ce indică faptul că la acea vreme îndepărtată, oamenii au adus un omagiu recunoașterii acestor animale - ajutoare credincioși Experiența de vânătoare a fost îmbunătățită, acumulată și transmisă din generație în generație Dispozitivele auto-fabricate au fost instalate pe potecile forestiere - bucle în care a căzut un iepure care alergă sau alt animal Chiar și animale atât de mari, cum ar fi căprioarele sau elanul, ar putea ține bucle de piele brută groasă Au fost instalate tunuri autopropulsate Animalul în drum a tras o frânghie sau tijă, special conectată la coborâtor, arborele curbat s-a bombat, dând mișcare unei săgeți sau săgeți În alte cazuri, ciocnirea unei tije sau stâlp în calea animalului a pus în mișcare dispozitive de presiune - capcane din bușteni înclinați sau pietre care au căzut peste animale de sus Au pus capcane păsărilor - nu numai pe pământ, ci și pe copaci În mileniul V î Hr e ultima perioadă a epocii de piatră - neoliticul sau noua epocă de piatră Pe căile navigabile, omul a pătruns în Nord, a stăpânit noi spații în căutarea unor terenuri bogate în animale și rezervoare cu pești Lagărele de vânători din Epoca de Piatră au apărut în Scandinavia, pe Peninsula Kola În aceeași perioadă a început să apară agricultura Bărbatul a început să se înmulțească animale domestice, dar vânătoarea a jucat încă un rol important Tehnica de prelucrare a pietrei și osului cu ajutorul găuririi și șlefuirii este în curs de îmbunătățire Omul a învățat să prelucreze vârfurile de săgeți și săgețile din silex cu retușuri zimțate, ceea ce le-a sporit și mai mult puterea de lovitură Un vârf de săgeată interesant a fost găsit pe situl neolitic de lângă satul Gavrilkovo de pe malul râului Shosha din regiunea Kalinin, ceea ce indică faptul că meșterul care l-a realizat a avut o idee despre proprietățile aerodinamice ale zborului săgeții Curbura poate fi urmărită în profilul vârfului - o îndoire dublă specială Panta, întreaga formă a curbelor, echilibrează rezistența aerului și, în ciuda liniei curbe vizibile a profilului vârfului, proprietățile aerodinamice

ale zborului săgeții sunt menținute Trebuie să presupunem că maestrul care l-a făcut să înțeleagă că un vârf cu astfel de îndoituri ar putea provoca o rană mai gravă Nu mai puțin interesant este un alt vârf de săgeată - din silex negru Forma sa seamănă cu pielea turtită a unei vidre Sunt marcate patru atele proeminente laterale, asemănătoare cu labele unui animal; În picturile antice rupestre ale omului primitiv, animalele erau adesea descrise lovite de sulițe sau săgeți Astfel de desene aveau o semnificație magică pentru vânătorii primitivi După ce au lovit fiara din imagine, vânătorii primitivi sperau să aibă noroc și la vânătoare Probabil, acest vârf de săgeată figurat avea și el un sens similar Stăpânul primitiv care l-a realizat i-a dat forma unei piei de animal, mizând pe succesul la vânătoare Uneltele tezaurului neolitic Volosovsky, găsite în pe malul râului Oka, lângă satul Volosovo, regiunea Gorki, se disting prin tehnologia înaltă de fabricație Tezaurul, probabil îngropat de un vânător primitiv în timpul ciocnirilor tribale, conține unelte de silex Printre acestea se remarcă pumnale de vânătoare inedite, de vârfuri de săgeți și săgeți din silex Pistoalele sunt prelucrate cu cele mai fine retușuri de bijuterii Cu cât săgețile vânătorilor primitivi zburau mai departe și mai precis, cu atât mai multe pământuri noi de-a lungul malurilor râurilor, lacurilor și mărilor erau așezate de oameni, cu atât mai complet au început să stăpânească în munți, stepe și păduri, pregătind pentru urmașii lor un era stăpânirii forțelor naturii A BLOKHIN, Y BLOKHIN PE OBI În acest număr, dorim să prezentăm cititorilor lucrările fraților naturaliști Andrei și Yuri Blokhin Mai jos publicăm eseul lor despre călătoria de-a lungul Ob, iar în secțiunea "Fără pistol" vorbim despre drumul creator al fraților și prezentăm fotografiile păsărilor pe care le-au făcut Această vastă zonă monoton verde de pe harta fizică a Uniunii Sovietice, cu filonul albastru zimțat a lui Ob și Irtysh, toate punctate cu liniuțe de b'olot, a atras atenția în mod magic Având în vedere harta Siberiei de Vest, sau mai degrabă partea superioară a acesteia, fratele meu și cu mine am căutat cu atenție așezări de-a lungul râului Desigur, am vrut să aleg un loc unde sunt mai puțini Până la urmă, câmpul plat, verde, fără nume, adiacent șarpelui albastru al râului, a hipnotizat, aprinzând imaginația Am aflat de la prietenii care au vizitat Ob în diferite momente că chiar înainte, acum zece sau cincisprezece ani, acest râu nu era deosebit de sălbatic și la sate era destul de posibil să achiziționăm aproape toate produsele pentru excursie, să închiriem o barcă pt un timp Nu este greu să ajungi acolo: împreună cu marfa, vei fi dus la stația Labytnangi a Căii Ferate de Nord cu un tren, iar apoi, la Salekhard, cu o navă a companiei de transport maritim Irtysh Și iată-ne pe Ob Asamblați rapid și încărcați în grabă piroga noastră de pânză Cu plăcere ne sprijinim pe vâsle: până la Lopkharey, unde trebuie mai întâi să sunăm, doi-trei kilometri E deja trecut de prânz, trebuie să ai timp să iei provizii pentru a nu aștepta ziua de mâine dimineață Încă nu știm că navigăm de-a lungul Kunovatsky Sor Ob formează pe toată lungimea sa, și mai ales spre gura de gură, un număr nenumărat de ramuri și canale printre numeroase insule și insulițe, bancuri mari și mici Există chiar și un Ob Mare și Mic În plus, se turna periodic apă creează zone joase pe suprafețe vaste, transformându-le în așa-numitele sors, adică întinderi gigantice Până la sfârșitul verii, apa scade Canalul în timpul apei mari este marcat cu repere, de-a lungul cărora barca nu se rătăcește, nu vă pierdeți în canale După ce am ajuns cu mașina în sat, luând tot ce era necesar, până la căderea nopții ne-am îndreptat către un grup de sălcii ghemuite printre ierburi la înălțimea unui om și, după ce am ridicat în

grabă un cort, ne-am urcat în saci de dormit Razele de soare alunecau vesele pe acoperișul de pânză al cortului dimineața Era cald și liniste senin Trunchiurile negre noduroase ale copacilor contrastau cu fundalul verde moale al frunzelor și ierburilor După ce am ieșit din cort, ne-am repezit imediat la apă O oglindă magnifică, fără nici cea mai mică, chiar lumină, ondulație, întinsă în lung și în lat pe trei kilometri Vizibilitatea este excelentă Se pare că puteți distinge cele mai mici detalii pe malul opus Distrași pentru o clipă de la imaginea maiestuoasă, am observat cumva imediat o pasăre mare cu aripi lungi la aproximativ o sută cincizeci de metri distanță Nu, nu este un pescăruș! Acest osprey, sau vultur de apă, este o pasăre de pradă rară mâncător de pește, un locuitor al rezervoarelor Am văzut acest prădător cu penaj contrastant o singură dată până acum - deasupra unui lac de pădure din regiunea Vologda, cu toate acestea, aspectul său mi s-a părut surprinzător de familiar Păcușul a plutit, a fluturat deasupra apei, căutând ceva dedesubt, apoi s-a aruncat o clipă în apă și, dând din aripi, tremurând deja în zbor, a zburat în direcția noastră În labele căzute, strălucea un mic pește, pe care pasărea încerca să-l prindă cu ciocul Schimbând ușor direcția, prădătorul a purtat încet victima de-a lungul coastei, în căutarea unui copac potrivit pentru masă Zborul ei a fost ușor; zburând pe lângă noi, a întors capul și s-a întors ușor în lateral Totuși, este timpul să luăm micul dejun după osprey și să pornim la drum Am navigat de-a lungul unui râu îngust taiga, unul dintre multele mii care formează Ob ren Fotografiile autorilor Rețeaua lor densă pătrunde în întreaga zonă joasă a Siberiei de Vest, conectându-se într-un singur sistem de apă cu râuri uriașe, lacuri și cele mai mici mlaștini surde și pâraie de taiga Caiacul a repetat cu îndemânare modelele complicate desenate de râu în taiga nesfârșită sumbră Pe ea, ca si pe drum, nu am indraznit sa urcam cat mai departe Țărmurile și-au schimbat rapid aspectul - deschise, mlăștinoase, acoperite de sălcii creț și ierburi luxuriante, treptat au devenit din ce în ce mai sus, pădurea s-a apropiat de apa însăși ca un zid La fiecare cotitură era un pui de rațe: o familie de cinci sau șapte rătuci și rațe Luați prin surprindere, au alergat cu repeziciune prin apă, ca prin sticlă, în desișurile cele mai apropiate, dar uneori una sau două rătuci înspăimântați s-au repezit îndelung în fața caiacului, lăsând pe apă o cale albă scânteietoare de bule de aer suprafaţă Am încercat să nu înspăimântăm sau să dispersăm puieții Păsările nu se tem de om în aceste locuri îndepărtate și chiar aproape că nu ne-au îndepărtat de puiet, ci pur și simplu au încercat să plece și să-l ducă pe suporturile de coastă Deși era deja jumătatea lunii august, multe puieți nu zburau și mai era foarte puțin timp până la deschiderea sezonului de vânătoare Prima oprire a fost făcută pe un mal abrupt, acoperit cu zada și pin Oprirea a fost forțată: de câteva ori ne-am întâlnit cu stoare care vânau pe malul râului Observând un alt animal, am decis să-l urmăm În aceste părți se găsește cea mai mare subspecie de hermină Prădătorul fie a coborât în apă însăși, fie s-a uitat sub umflăturile de mușchi, fie s-a ascuns printre plasătorii pietroși Xopô-sho, vizibil în mișcare rapidă, datorită colorației sale ocru, a devenit aproape invizibil când a înghețat brusc pe loc pentru o clipă Ochii lui negri l-au trădat Am înotat foarte aproape și abia atunci animalul a dispărut în taiga Aici am decis să ne oprim Apropo, aici erau atâtea ciuperci câte și-ar fi dorit cel mai neobosit culegător de ciuperci, însă, mai ales erau o mulțime de boletus În câteva minute în tabără, am adunat un deal întreg de ciuperci pentru prânz Au așezat într-o clipită un mic cort și au început să se ospăteze cu coacăze:

roșii și negre Desișurile adevărate ale acestei fructe de pădure sunt deosebit de abundente pe Insulele Ob, dar chiar și aici a fost abundent După ce am terminat prânzul, am intrat în adâncurile taiga Pădurea neatinsă stătea ca un zid, cu picioarele îngropate în sphagnum moale Copacii, vii și deja morți, erau acoperiți de o rețea de licheni În jurul paravanului, lemn mort - a fost posibil să mergeți cu greu În față, o potecă îngustă șerpuia de-a lungul râului Nu existau locuințe și oameni pe zeci de kilometri, iar poteca era cioplită de renii taiga Ne-am deplasat cu grijă prin labirintul verde Deodată, aproape chiar în fața lor, au observat un fir vechi ruginit De unde vine, acest laț pus de un braconier și nici măcar scos? Am scos arma de vânătoare barbară, dar starea de spirit a fost stricată Deci, nu suntem primii aici Mi-au venit gânduri în minte: "Dacă au săpat și aici o groapă de capcană Cum să nu cazi în ea!* Gândurile neplăcute au fost întrerupte brusc de fluierul melodic al unui cocoș de alun E foarte aproape Câteva păsări cenușii au căzut din crengi și s-au cocoțat din nou zgomotos pe labele lor de molid, zburând la vreo douăzeci de pași de noi În acest pui am numărat cinci păsări tinere Și o femelă foarte încrezătoare a rămas așezată pe un leuștean uriaș, la cincisprezece metri deasupra capului ei Au încercat să facă semn și, deși nu au făcut-o foarte priceput, tânărul cocoș de alun a fluturat în tăcere în poiiana noastră și s-a așezat la vedere pe brazi și mesteacăni joase Am părăsit familia taiga și ne-am retras în liniște, plini de speranțe strălucitoare: în curând se va deschide vânătoarea! Ne-am întors pe o altă potecă de căprioare, care ne-a condus către o mică mlaștină Ziua se apropia de sfârșit, căldura s-a domolit și armate de țânțari au zburat la vânătoare A trebuit să alerg, iar sub picioarele mele erau fructe de pădure, fructe de pădure, fructe de pădure: fructe de pădure, lingonberries, afine, afine; cizmele erau pătate de suc roșu-albastru de fructe de pădure mature, coapte și deja supracoapte, și am fost mânați de țânțari Ajunși în tabăra de salvare, ne-am ascuns într-un cort bine închis Se aude zgomote în urechi de la zgomotul țânțarilor, fața și mâinile sunt umflate și ars, dar acest lucru trece rapid Înainte de a merge la culcare, i-au ucis încă o dată pe acești "agresori" care au pătruns cumva ca prin minune în crăpăturile prelatei din cort Energia zgomotului nocturn de țânțari din jurul cortului s-a secat cu doar câteva ore înainte de zori, când temperatura aerului a scăzut brusc A venit dimineața Drumul de-a lungul râului taiga se apropia de sfârșit Cu cât navigam mai departe, cu cât taiga se apropia de maluri, râul devenea din ce în ce mai îngust Vârfurile copacilor căzuți peste râu aproape au ajuns pe malul opus, iar ramurile de brazi uriași au blocat cerul deasupra capetelor noastre Nu s-a putut urmări mai departe de-a lungul râului: un blocaj de copaci căzuți a blocat poteca, râul a devenit foarte îngust și puțin adânc Cu greu, caiacul a fost întors Timp de o jumătate de zi, locurile deja familiare au trecut de-a lungul râului și au ieșit la îndemână, pe care gâștele precaute din nord le-au ales pentru acea zi Apelul lor alarmant se auzea pe câțiva kilometri După apelul nominal, turma, împrăștiată în unanimitate în oglinda râului, a decolat și, cu un fel de chicotesc triumfător, a dispărut dincolo de marginea pădurii, deja atinsă de culorile primelor matinee de toamnă Calea noastră era spre nord După ce am navigat o duzină sau doi kilometri, am oprit din nou apele mari într-un alt canal, unde sunt mereu mai multe păsări, coastă mai pitorească, navigație mai calmă și mai sigură Ostridii pugnași s-au certat zgomotos și jalnic pe nisipuri și adâncimi Păsări zgomotoase precaute au lăsat caiacul să se închidă și, zburând, făcând un cerc, au aterizat din nou undeva înainte pe un

scuipat deschis sau pe pietre Aceste păsări de țărm cu ciocul și picioarele roșu portocaliu strălucitor și coada alb-negru sunt foarte frumoase, dar strigătele lor triste ar putea strica o dispoziție bună pentru oricine Și canalul s-a îndepărtat din ce în ce mai mult de Ob și s-a împărțit în numeroase ramuri, formând un sistem insular bizar și complicat - habitate minunate pentru păsările de apă Am petrecut noaptea pe unul dintre canalele surde din desișuri de sălcii, care a furnizat combustibil pentru foc și protecție împotriva vântului În următorul râu, ne-a interesat un cuib masiv al unei păsări de pradă pe un mic mesteacăn strâmb, la trei metri de sol Dedesubt, am adunat penele vulturului cu coadă albă vărsate de păsări în timpul năpârlirii Trei vulturi s-au înălțat pe cer, tânăra pasăre a zburat deja bine și a vânat împreună cu părinții săi Văzându-ne, prădătorii s-au mutat într-un rezervor din apropiere și s-au ridicat din ce în ce mai sus în cercuri, devenind puncte în abisul ceresc Mergând la un mic lac, prin binoclu am văzut trei lebede chilete, locuitori obișnuiți ai iazurilor din Moscova și a grădinii zoologice Lacul era la câțiva kilometri distanță Lebedele nu am fost văzuți și i-am putea speria fără teamă, le puteam observa comportamentul Întotdeauna se întunecă pe râu imperceptibil, imediat Soarele s-a scufundat în Ob, iar apusul s-a stins rapid, dar culorile purpurie aprinse au împodobit bolta de vest a cerului pentru o lungă perioadă de timp De data aceasta, noaptea este aranjată pe coasta abruptă a continentului, acoperită de larice vechi, vaste, aurii Și din nou am avut norocul să ne întâlnim cu vulturi cu coadă albă, sau mai bine zis, cu cuiburile lor Încă navigând spre râpă seara, am observat o structură ciudată, asemănătoare unui cuib, pe un leuștean uriaș În ghid ei scriu că cuiburile vulturului cu coadă albă sunt situate pe larice vechi înalte de-a lungul malurilor și râpelor mari ale râurilor bogate în pește Cuibul era imens: doi metri în diametru și un metru grosime, făcut din ramuri grosiere, bețe, ramuri Conținea o mulțime de pene și diverse gunoaie, excremente și resturi alimentare Pe un copac din apropiere, rămășițele unui alt cuib Vulturii, se pare, cuibăresc aici de mult timp și mai mult de o generație și-au crescut urmași în aceste locuri aspre, foarte aproape de Cercul Arctic Ne-am întors în tabără într-o dispoziție grozavă - în vremea noastră nu este adesea obișnuit să vedem vulturi, și cu atât mai mult cuiburi de prădători uriași care mănâncă pește, care au devenit rari în multe locuri și sunt enumerate în Cartea Roșie Dimineața a fost bună Foarte aproape, un cârcel a țipat trist și ciudat - un nisip foarte mare, cu un cioc lung în formă de seceră Micul dejun era pe foc Problema lemnului de foc în taiga nu există - pentru combustibil există lemn mort colectat la curățarea parcării Fumul se ridica din foc și se întindea de-a lungul desișurilor de sălcii de pe coastă Liniște La vreo zece metri de tabără, niște pichug zboară în jur Fritilare?! Greu de crezut Nefiind atenți la foc, la noi, au zburat liniștiți din taiga, s-au așezat pe copacii de lângă apă și păreau că moțenesc, încălzindu-se la soare, liniștiți de stropitul liniștit al valurilor Astăzi este o zi plină de bucurie Vânătoarea este deschisă! Avem câțiva cocoși Adunând ciuperci aspen, am dat peste vreo creangă Ce este o gamă? Da, este un corn de elan! L-am scos din mușchiul moale umed și l-am curățat de ace și frunze Nouă lăstari pe o lopată bună lată, nerăușită de șoareci Dar nu există nicio modalitate de a-l ridica și este prea greu pe o călătorie atât de lungă! Fără tragere de inimă s-a despărțit de el Navigam din nou În spatele deja sute de kilometri de canale de apă nesfârșite, bătăi, râuri, ajunge Ne grăbim acasă și traversăm curbele și golfuri din cap în cap, uneori la cinci până la șapte kilometri

între ele, în apă mare Ţărmurile pitoreşti ne făceau semn şi trecuserăm deja de câteva ori Ob-ul plin de curgere Ne-am transformat într-un singur golf Ascunsă în bătaie masa vântului de rațe migratoare nordice Un roi de ei care decolează arată ca un țânțar Câteva minute mai târziu, zgomotul vocilor păsărilor și zgomotul a mii de aripi s-au domolit Păsările s-au liniştit şi, coborând în apa golfului, şi-au continuat afacerea cu raţele De-a lungul marginii țărmului mlăștinos, formând un fel de lagună, se întindea un tufiș inundat, lăsând o fâșie șerpuitoare pe câteva sute de metri de continent O adiere slabă ne-a adus un miros neplăcut și foarte aproape am observat ceva înnegrit în apa de la marginea tufișului Tragedia primăverii trecute apare în imaginație Un elan uriaș, intenționând să traverseze golful drept, a căzut pe marginea topită a gheții - gheața nu a suportat uriașul pădurii Animalul a încercat să iasă, dar, încurcat în tufișuri, s-a înecat În spatele următoarei viraj a Ob, la orizont sclipea un scuipat de nisip auriu, pe care se odihneau mulți pescăruși uriași Păsările albe, apa albastră și nisipul auriu erau magnifice sub soarele din septembrie Și tristețea din cauza verii care trecea ne-a cuprins Adesea se găseau pășlănii cu gâtul negru pe brațe și în golfuri Nu a fost posibil să înot până la ei nici măcar o sută de metri Când ne-am apropiat rapid, dar cu grijă, de lângări, aceștia s-au scufundat într-o direcție necunoscută nouă și au apărut câteva minute mai târziu din lateral sau în spatele nostru, la - de metri distanță Jocul de-a v-ati ascunselea părea să le facă pe plac acestor păsări Am vrut să-i facem să decoleze, dar a fost un exercițiu zadarnic, deși dimineața ne întâlnim cu lăuți zburând de-a lungul râului Odihnește-te lângă foc - și din nou pentru vâsle Până să bată vântul, e bine să vâsli cu fluxul Soarele coboară până la orizont, iar coasta opusă devine neagră, dar stâncile înalte și bolovanii uriași de pe această parte sunt vopsite în tonuri de roșu aprins, iar pădurea de deasupra scânteie de aur Nici nu vreau să înot de aici, dar cotim drept în apus, spre țărm, care aruncă deja umbre lungi și albastre Un vultur uriaș maro stă stângaci pe vârful unui brad, departe de barcă, și pare ciudat cum copacul poate rezista greutății acestei păsări pline Ne apropiem de coastă Soarele s-a scufundat în pădure, a devenit mohorât și răcoros Septembrie ^ și suntem îmbrăcați într-o modă complet nevară - în jachete de blană În față, un scuipat de nisip este alb fantomatic, blocând calea Pe apa din jurul ei sunt o mulțime de siluete întunecate, ceața nu vă permite să distingeți păsările, dar puteți ghici totuși profilele unor rațe și nisipiși Coborând ușor vâslele pentru a nu stropi, ne apropiem de puțin adânc Caiacul se așează ușor în nisip Păcat, păsările sunt încă la șaptezeci de metri Coborâm din barcă, luăm armele Acum, după ce ne-am ridicat la înălțimea maximă, ne simțim inconfortabil în apa mică și deschisă - la urma urmei, în barcă ne-am înălțat doar puțin deasupra apei Rațele s-au îngrijorat, unele dintre ele s-au ridicat imediat și au zburat, un stol de lipicitori a zburat cu un scârțâit Inca putin si suntem deschisi Vânătoarea a dispărut! Cu toate acestea, am reușit să facem câteva dublete pe păsările care decolaseră Alergăm, stropind cu noroi lichid Destul de joc pentru ziua de mâine: o pereche de pintail maturi și câțiva dandi mari In jur totul tace imediat, scuipatul se goleste, briza rece ne aminteste ca este timpul sa mergem la barca Chiar și cu o săptămână înainte de deschiderea vânătorii, și mai ales acum, în septembrie, au început să sosească rațele din Nord Cirezme de pile, de peruci și de căpți roșu , o sută sau două sute una după alta, zburau peste Ob la mare altitudine Până în ziua deschiderii vânătorii, eram la doar câțiva kilometri de Pftlyar, un sat destul de mare ca

scară locală După ce s-au ridicat în ceața dinainte de zori, au fost chiar oarecum surprinși: nu departe de cort, stând chiar pe țărm și aproape chiar lângă barca, mai mulți scafandri cu ochi albi se hrăneau In timp ce curatam cortul, ratele nu ne-au dat deloc atentie Comportamentul lor scafandrii nu diferă în niciun fel de rudele lor de la Grădina Zoologică din Moscova și numai atunci când caiacul s-a îndepărtat de țărm au dispărut sub apă Nu le-am putut vedea din nou - păsările ne-au scăpat atât de inteligent și doar o potecă de bule indica direcția evadării lor Este aproape imposibil să sperii o rață ascunsă din căptușeală Frig dimineața, briza s-a transformat într-un vânt destul de puternic și ascuțit până la amiază, făcând spumă crestele valurilor Este imposibil să înoți chiar și cu fluxul împotriva unui val abrupt într-un caiac ușor Barca scârțâia metalic amenințător, scoate articulațiile și părea că nu va rezista mult După ce am experimentat ceva asemănător chiar la începutul călătoriei, lângă Lopkharey, am decis că ar fi mai prudent acum să ne adăpostim pe niște plysik, ferit de vânt Manevrând între vârfurile ascuțite ale tufișurilor inundate, unde un val puternic s-a străduit să ne arunce, am ocolit, în cele din urmă, palisada periculoasă într-un arc și am intrat în regatul verde al plantelor de suprafață și acvatice Aici era doar negru de la o rață fără stăpân Nu este prima dată când vedem o astfel de poză: pilele se acumulează în sute de stoluri în apropierea țărmului sub vânt, rațele zboară jos, deasupra apei în sine, zboară într-un caiac și în ultimul moment trec cu o piruetă incredibilă În astfel de momente, când o pasăre cade literalmente pe țevile unei arme, inima trăgătorului nu poate suporta, dar un adevărat vânător trebuie să se abțină: nu poți împușca păsările care sunt distrase de vremea rea Etica vânătorii nu permite și nici nu este sportivă Da, zborul păsărilor este întotdeauna interesant pentru vânător și iubitor de natură De asemenea, este caracteristic că în acest moment rațele se opresc în locurile cele mai aparent neașteptate și, după ce au stat puțin, trec în curând mai departe Pare surprinzător că chiar ieri o piscină retrasă, doar plin de vânat, astăzi este complet gol, iar câțiva melci confirmă cu tristețe acest lucru cu un strigăt Cumva, alegând un țărm pentru o noapte destul de lungă, am șerpuit de-a lungul canalelor înguste, printre insulele Ob, până la întuneric Am vrut să mă așez confortabil, undeva într-un loc ferit de vânt Navigarea pe lună plină a fost fantastic! Urcându-ne pe unul dintre canale, acoperit mai aproape de țărm, cu stuf de lac joase și rogoz, am găsit câțiva mallards care navigau calm departe de barcă În față s-au auzit mormăit mulțumit și stropire Rațele au înotat pe poteca argintie luminată de lună, fără a acorda, evident, nicio atenție bărcii care își croia drum în liniște prin noapte Parcă într-o șapcă de invizibilitate, am înaintat cu caiacul nostru Întregul canal, care s-a îngustat rapid și a dispărut brusc în iarba luxuriantă, a fost literalmente plin de rațe zburătoare Iar a doua zi dimineață am crescut aici doar trei purici și un wigeon Evenimentele nopții păreau o născocire a imaginației Când înotați în locuri interesante, întotdeauna doriți să vă opriți, să ajungeți pe țărm, să vă plimbați de-a lungul marginii pădurii de cedri, saturate cu mirosul eteric de rozmarin sălbatic Aici, pe un țărm jos, în pantă ușor, o colibă ghemuită din bușteni stă printre o pădure odată arsă Este complet înecată în Ivan-ceai și urzici și, se pare, așteaptă aici un timp cald până când cade imediat pe pământ o zăpadă abundentă Casa taiga își va găsi un proprietar pentru tot sezonul de pescuit și va deveni confortabil și cald în ea Între timp, aici este departe de confort, vânătorul va trebui să muncească înainte de a pescui, peticind

găuri în acoperiș și pereți, îndreptând ușa șubredă și scânduri sparte Doar cuptorul, roșu de rugină, stă înăuntru ca un monolit de neclintit pe picioare de fier Este umed în colibă, iar tâlhari de țânțari pătrund aici cu noi Nu merită să zăboviți aici acum: se pare că aceste locuri sunt cuiburi drojdie pentru insecte-sânge Mai degrabă spre apă, unde suflă briza salvatoare! Pe aici trec zilnic nave mari și mici de-a lungul Ob, iar în apropierea satelor sunt mereu multe bărci și bărci cu motor Mulți pe râu și echipaje locale de pescuit Îngrădând o porțiune a râului cu plase, pescarii prind pești nordici excelente: chebak, nelma Oamenii de aici sunt primitori și, în timp ce înoți pe lângă, auziți oferte constante să vă opriți, să vorbiți, să încercați pește delicios și supă de pește Mergem la pescari să gustăm din pește Când vremea rea ne-a forțat să stăm afară din cauza unui val puternic într-un golf retras, ne-am plimbat de-a lungul țărmurilor cu un pistol sau un aparat de fotografiat, iar timpul a trecut repede și imperceptibil Macarale zburătoare ciripeau pe cer, turmele de gâște înotau, stolurile de rațe treceau pe lângă Timp de câteva zile nu am văzut oameni, nici bărci, nici nave cu aburi; numai avioanele care transportau corespondență de-a lungul liniilor locale ne-au amintit de secolul al XX-lea Vânătoarea a fost grozavă Ceea ce vezi este unic și fabulos Apusurile de soare sunt unice în pajiștile de apă cu stive pitorești și zboruri excelente ale rațelor în zori; Munții Urali sunt fabuloși, se ridică dincolo de orizont, atât de aproape și atât de îndepărtat de neatins, dispărând în timpul zilei ca un miraj Pentru un vânător, pescar și călător - acesta este un paradis! Încrezători în cocoși de alun, lebede mândre, turme de gâște și nenumărate turme de rațe, vulturi aurii și vulturi de mare care se înalțează peste râu, mii de licetari de-a lungul zonelor noroioase și mlaștini, trasee de căprioare în taiga, cocoș de munte pe pietricele și urme imprimate de urși pe umed solul pâraielor de taiga - acesta este ceea ce o persoană va descoperi cine a venit în aceste părți Este necesar doar să ai grijă de tot ce trăiește și se vede aici Bogățiile Nordului nu sunt atât de "inepuizabile" N VLASOV "PUNCTUL ESTE DEPARTAT PARE APROAP " Într-o dimineață curată și răcoroasă de noiembrie, când zorii au aurit întinderile Caspicului cu părul cărunt și vârfurile munților scânteiau în primele raze ale soarelui răsărit, am părăsit Derbent Prietenii mei vânători din Daghestan sunt în mașină Suntem împreună în vacanță Grupul este condus de Stepan Kondratievich, un vânător de animale cu experiență și un expert în Munții Caucaz Alături de el, Vladimir Dmitrievich este și un vânător pasionat La volanul "gazikului" nostru Petr Petrovici Este un vânător începător, dar un șofer excelent, cu o vastă experiență în călărie montană Avem permise pentru a împușca doi urși bruni și mergem după ei în zona satului Borcha De la Magaramkent la Akhta, drumul trece prin valea pitorească a râului Samur, de-a lungul graniței cu RSS Azerbaidjan, ocolind lanțul Samur dinspre sud Calea Akhta-Borcha este un drum montan de km care se desfășoară de-a lungul versanților crestei Kyakaktepe Spre sud se înalță masele inexpugnabile ale Munții Caucaziene Principale Drumul șerpuiește ca un șarpe de-a lungul albiei râului Akhtychay, ridicându-se din ce în ce mai sus Și cu cât mai departe, cu atât "gazik" este mai încordat, depășind creștere după creștere Cu cât sunt mai înalte, cu atât pădurile de munte sunt mai goale Ploaia aurie a căderii frunzelor a acoperit versanții cu un covor luminos și moale de frunze căzute Un drum îngust de munte, ocolind Borch, duce la un mic sat La cină, avem un oaspete - un cioban local, care a sosit în sat pentru a avertiza despre sosirea oilor și se întoarce dimineața devreme la turmă Este vânător și a doua zi, după sosirea turmei, se angajează

să organizeze o vânătoare de urși cu câini Între timp, Vladimir Dmitrievich îl întreabă pe cioban dacă există tururi în aceste locuri, cât de departe sunt acum (ne-am dorit de mult să vedem aceste animale rare) - De ce până acum? Iarna, capra se apropie, iar acum rămâne încă în stâncile de la marginea pajiştilor Trebuie să mergi douăzeci de kilometri - Poate o mașină să conducă? întreabă Peter - Va trece măgarul Mașină, nu știu - Și în gând, ciobanul adaugă: - Nu vei dormi multă vreme dimineața - voi petrece jumătatea drumului - Du-te, e timp înainte de vânătoarea de urs, - ne sfătuiește Vladimir Dmitrievici, - dar voi rămâne: această cale este grea pentru inima mea Mă uit la Stepan - și el este de acord, Peter Dimineața, o ceață albăstruie umple defileul, acoperind fundul lanțului muntos, dar soarele răsărit îl alungă și se topește, dizolvându-se în razele strălucitoare ale soarelui de munte Odată cu venirea ciobanului luăm micul dejun și la ora șapte dimineața pornim la drum Motorul pe benzină urlă până la trecători fie de-a lungul râpelor și defileurilor de munte, fie de-a lungul albiilor pâraielor de munte uscate sau puțin adânci După trei ore de condus plictisitor, pădurea se termină, iar mașina, depășind ultima urcare, se rostogolește până la marginea pădurii În fața noastră sunt pajiști alpine Par nesfârșite, urcând în ceața albastră a munților Păstorul arată spre un grup de stânci cenușii În spatele lor, câmpurile de zăpadă și ghețarii din Maina Caucaziană sclipesc în razele soarelui Aceste pietre vor fi farul nostru Acolo, aproape până la marginea zăpezilor veșnice, drumul nostru va merge Există acum habitate pentru turs Dagestan și capre bezoar Lăsăm mașina la marginea pădurii Mergem repede la poteca animalelor Ea ne va conduce la etaj Stâncile noastre par aproape și nu îmi pierd speranța de a vedea excursii astăzi Traseul șerpuiește în sus și în sus Să mergem cu viteză Traseul se transformă într-unul foarte îngust, șerpuind complicat de-a lungul pantelor abrupte Din când în când facem scurte opriri pentru a ne obișnui cu înălțimea și aerul rarefiat al munților Pantele devin mai abrupte Apar mici gropi de piatră Acum înțeleg: vârfurile stâncilor prețuite par doar apropiate, dar de îndată ce faci o altă urcare, ești convins că mai trebuie să mergi și să mergi la ele Îmi amintesc de poeziile lui Rasul Gamzatov: Vârful îndepărtat pare aproape Din picior te uiți - la îndemână, Dar zăpadă adâncă, potecă stâncoasă Te duci și mergi, dar nu vezi sfârșitul Și cu cât mai sus, cu atât este mai greu să mergi și mai ales să respiri Altitudinea se face simțită în mod constant Ne oprim să ne odihnim la fiecare jumătate de oră Pe la ora două după-amiaza, epuizați de o urcare de patru ore, ne aflăm pe vârful unui mic platou În fața noastră este o panoramă largă a Munții Caucaziene Principale Conglomerația gigantică de munți sălbatici, acoperiți în mare parte cu un șorț alb orbitor de ghețari și zăpadă veșnică, este uimitoare măreţie şi măreţie Aici fiecare râpă este un defileu adânc, aproape de netrecut, fiecare stâncă este o fortăreață inexpugnabilă Există o fiară aici: pe potecă, bălegarul de uraci și caprele sunt din ce în ce mai frecvente A mai rămas foarte puțin timp pentru a ajunge la peli final Și avem un "al doilea vânt" Ca obsedat urcă sus Înălțimea este mai mare de m Suntem la înălțimi înalte Aici spațialitate, cer nesfârșit și, în ciuda după-amiezii și toamnei, soarele orbitor Salvați numai ochelari de protecție Ultimul kilometru al potecii trece peste abruptul Pe la ora cinci seara suntem la țintă - pe marginea defileului, a cărui sumbră sumbră ne atrage la început aproape hipnotic la sine Vizavi, stâncile noastre atârnă ca o masă cenușie deasupra defileului În spatele unui masiv stâncos scăzut Sub o pervaz atârnând peste o adâncitură în stâncă, formând un fel de grotă, un adăpost pentru noapte

și protecție fiabilă de vânt și ploaie Facem foc în adâncul nișei și gătim shurpa din carne de mistreț uscată Lângă foc ascultăm povestea lui Stepan Kondratievich despre vânătoarea de cer Stepan Kondratievich a vizitat aceste zone de mai multe ori, vânând uraci și capre cu barbă Vânătoarea este grea Pentru a obține fiara, trebuie să urcați abrupte periculoase, să urci pe stânci, să vă faceți drum pe margini înguste La aceste vânătoare, oportunitatea de a cădea în abis merge mereu lângă vânător Ieșim din ascunzătoare și ne uităm la munți Luna alunecă încet peste vârfuri În lumina ei strălucitoare, crestele ghețarilor sclipesc ca un cristal, stratul de zăpadă al munților sclipește cu diamante Apoi, desprinzându-se de la orizont, luna răsare repede, iar în strălucirea ei rece peisajul de noapte al munților se estompează Și când ajunge la apogeu, nu există nici cea mai mică urmă din imaginea fantastică tocmai văzută Vrăjiți de această frumusețe unică, uităm de timp Și deja e frig Frigul se scurge sub haine Ne întoarcem la foc, ai cărui cărbuni abia mocnesc se îneacă în cenușa răcită Aruncăm lemne de foc și, când izbucnește o flacără strălucitoare, mutam focul spre ieșire Punem jachete pe pietre încălzite Sub cap - bușteni, dimineața vor merge să pregătească micul dejun, restul lemnelor de foc - în foc Bem ceai și, după ce ne-am acoperit cu pături, adormiți de căldură și oboseală, adormim repede Ne așezăm în sufragerie încă întunecată Ne așezăm sub protecția unor pietre mari, zăbovind ca prin minune chiar pe marginea defileului Începe zorile Contururile munților devin din ce în ce mai distincte Soarele răsare din vârfurile lor Și prin binoclu văd clar turul Stă pe o bucată mare de stâncă, ca pe un piedestal Mai jos pasc două femele adulte și trei animale tinere, aproape de aceeași înălțime ca și mamele lor Ridicând cu mândrie capul și aruncându-și coarnele înapoi, liderul stă în picioare sensibil, asigurând siguranța turmei sale Fiecare animal este vizibil prin binoclu, dar liderul atrage în continuare atenția - postura lui de trecere înaltă, construcția zveltă, mușchii puternici și lâna strălucind în razele soarelui de dimineață Poza este atât de impresionantă încât uit complet să mă uit la partea mea Între timp, Stepan îmi apasă cu putere cizma Îmi ridic privirea din binoclu și mai degrabă ghicesc decât să-i aud șoapta: - Pușca Întinzând cu grijă Geigerul și sprijinindu-se de piatră cu mâna stângă, Stepan țintește cu atenție pe cineva, conducând încet butoaiele după țintă Cu coada ochiului văd cum un lup întărit trapează de-a lungul cornișei unei pante abrupte a unei stânci în direcția unei turme de ziri Ajuns pe o platformă mică, se oprește și se așează, cu capul dat pe spate Un urlet îndelung se aude peste defileu și imediat, undeva în spatele turmei, îi răspund mai multe voci ale turmei Tururile opresc pășunatul și rămân precauți, adunați într-un singur grup Acum sunt mai mulți - au apărut o altă femelă și un al doilea cerb frumos Turma a înghețat în așteptarea semnalului liderului Și fără semne de anxietate sau panică Se aude o împușcătură și văd un prădător gri ucis căzând în abis Cu un salt ușor, tur-leaderul zboară de pe un bloc de doi metri și se repezi spre stânci, iar turma pleacă în urma lui, respectând intervalele Animalele își accelerează alergarea și cu sărituri frumoase urcă ușor pe marginile stâncii până la margine Tururile se desfășoară, întinzându-se în lanț pe o pantă abruptă, aproape verticală, și, în ciuda acestei abrupte, se deplasează cu viteză mare, abia atingând poteca animalelor invizibilă pentru noi cu picioarele Și pe fundalul stâncilor abrupte, se pare că turma doar zboară prin aer Acolo unde lupul pregătea o întâlnire sângeroasă, poteca se bifurcă Tururile se repezi de-a lungul celei care urcă abrupt și dispar rapid în spatele vârfurilor salvatoare Și noi, fermecați,

avem grijă de ei mult timp Coborârea de întoarcere este și ea dificilă Picioarele obosesc, dar respirația devine mai ușoară Vedem cum deasupra defileului, în apropierea stâncilor familiare, se învârt vulturi - acești neîntrecuți ordonanți ai munților Și iată "gazik"-ul nostru Nu departe de el se află o turmă de capre Liderul ridică capul neliniștit din când în când, gata să tragă un semnal de alarmă la primul pericol Odată cu apropierea noastră, caprisele dispar în marginea pădurii La mijlocul zilei ne întoarcem în sat Există o trezire în ea - turma a coborât din munți, padocurile sunt pline de oi Vânătoarea de urs este programată pentru mâine J KAMMERER LA RÂNCHIREA AEROAZURILOR DE VÂNATOARE Toamna târziu Sfârșitul lunii octombrie - începutul lunii noiembrie Cerul Moscovei a devenit plictisitor: turbanii cu aripi iute, sonori nu-și căptușesc întinderile albastre, teiii și oaspeții pădurii de pe bulevardele orașului - mesteacănilor - și-au pierdut hainele de aur Din ce în ce mai des, un vânt furios pătrunzător ara un câmp de plumb pe rezervoare, ridicând valuri înalte cu coame albă Rar vezi soarele, orizontul este acoperit cu un văl gri de ploaie, nu, nu, da, iar cercetașii fulgi de nea zboară cu el, de parcă ar vrea să verifice cum s-a pregătit natura pentru venirea iernii Altă dată, recunoașterea este efectuată în luptă: va zbura o încărcătură de zăpadă - primul viscol Migrația de toamnă a păsărilor de apă nu s-a încheiat încă, dar vânătoarea sălbatică pentru un iepure, un mistreț este deja deschisă - schimbarea anotimpurilor Am avut noroc - în ani diferiți am reușit să întâlnesc zorii de dimineață și de seară la această oră în întinderile Mării Moscovei Sunt transportați la cabane cu bărci cu motor Plecăm în întuneric Printr-un canal îngust trebuie să traversăm limba îngustă de mlaștină a peninsulei În ceața de pe margine crește silueta unui animal mare - Cal! exclamă un prieten "Vacă", nu sunt de acord "Mistreț", explică vânătorul Un cârlig mare ne-a lăsat destul de aproape și ne-a coborât fără tragere de inimă în stuf Și acum stau într-o colibă chiar pe capul insulei cu stuf Golfurile Mării Moscovei merg în depărtare Cabana este construită sănătos pe patru stâlpi înfipți în fundul noroios, fundul scândurii este ușor ridicat deasupra apei, părțile laterale sunt acoperite cu un perete dens de stuf îngălbenit Când vântul alungă apa din mare, valul clătește dezgustător scândurile - squelch, squelch, când vântul este mai puternic, doar blocul de lemn pe care stai rămâne uscat Dimineața este nepotrivitoare: cerul alb-gri, deschis pe jumătate cu ceață se contopește fără o margine vizibilă cu apa plată înghețată în așteptarea zilei Nu vei înțelege unde este cerul, unde este apa Îngropate până la talie, insulele de stuf par a fi fâșii care atârnă în aer Un purcelă a sărit din senin și s-a așezat lângă animalele de pluș Trag din mână, - vai, mărturisesc, în poziţia aşezată Trecut După a doua lovitură din ridicare, a căzut Cu câmpul! Dimineața a fost rece de data asta, dar relativ liniștită Prin vălul lipsit de trăsături de nori translucizi, soarele topește plumbul pe apă și strălucește în valuri grele cu o strălucire metalică Iar când se uită la apă prin fereastra dintre nori, apoi sub ea, luminată de raze oblice, se va deschide o luminișă întinsă de argint pur De cealaltă parte a unui golf îngust, sub protecția brazilor întunecați, s-au refugiat mesteacăni grațioși îmbrăcați în rochii aurii și aspeni subțiri, până la glezne, în portocalii Scântei de păr cărunt s-au aprins în panicule de stuf - dovezi ale toamnei târzii Chiar pe baionetă până la efigii, coboară mallards, cinci sau șase Iată deja planifică, acum se vor așeza Apoi așteptați până când o pereche plutește sub o lovitură, apoi a doua din ridicare și cu un dublet vei îndeplini imediat norma Nu, nu este sport Astfel de fotografii nu vor

da satisfacție, nu vor fi amintite Îmi arunc pistolul, luneta este înaintea dracului - chiar momentul pentru o lovitură Rată de foc - păsările se înalță, în secunda în care trag peste cap la întâmplare - trecut Iluminați de soarele de toamnă, șase ochi de aur frumoși se repezi cu viteză mare După prima lovitură, îndoindu-și aripile, un drac cu aripi albe cade la colibă Întorcându-mă, țintesc la fel, iar el cade într-un bulgăre pe apă curată! Nu pot să-mi cred ochilor: o rață întunecată înoată peste golf - se pare că se înnegrește, dar fără cap, fără un singur corp Nu, nu vântul este cel care împinge cala întunecată de-a lungul valurilor - este cineva care înoată, și destul de repede, din partea ce este acum copleșită de gol pătrunde înăuntru Fotografie de J Kammerer aspeni ale insulei Poate capul este într-o poziție "sub apă" și pasărea caută ceva? Dar ea nu poate rămâne fără aer atât de mult timp și ce poți vedea în apa adâncă noroioasă! Rața misterioasă este din ce în ce mai aproape, doar douăzeci de pași au mai rămas, când am observat ochi pe "obiect" "Rața" s-a transformat în capul stăpânei apelor locale - o vidră, și a dispărut instantaneu, nu am mai văzut-o Întâlnire rară Zori de seară S-a întunecat Nu există nici un zbor, doar un teal pierdut, mânat de un vânt puternic cu o viteză nebună, s-a strecurat, dar a ratat și el E târziu, e complet întuneric, te poți muta deja la bază Am pus pistolul înapoi în carcasă și chiar în acel moment au trecut câțiva mallards pe sub animalele împăiate Părea că s-au așezat într-o pauză în spatele unui cap de stuf A trebuit să-mi scot arma Mă ridic Nu pot vedea nimic Aceasta înseamnă că rațele fie au zburat mai departe, fie au înotat Dintr-o dată, două siluete dorite apar din spatele stufurilor rare Primul s-a oprit, al doilea l-a prins dintr-o lovitură, dar nu ar fi reușit - ne-am văzut în același timp Cu toate acestea, la păsări, reacția s-a dovedit a fi mult mai rapidă Au decolat, dar după dubleu, o umbră a zburat Încă o zi Norii gri seamănă ploaie pe pământ Ce fel de vânt are nevoie să alerge în jurul spațiului mărilor și pământului pentru a colecta atâta apă? Și ploaia de astăzi nu este altceva decât din ocean - este foarte abundentă Gazdele au sfătuit să stea acasă Dar cum poți să stai nemișcat, de când ai ajuns la așa distanță! În plus, ei spun că pe vreme rea un val stropește o rață, îngheață și zboară mai mult decât de obicei pentru a se "încălzi" În vânt și ploaie, pasărea este mai puțin precaută și se așează cu mai multă îndrăzneală la animalele de pluș și nu este atât de meticuloasă în privința colibei Ei bine, perspectiva nu este atât de fără speranță, să ne încercăm norocul Nu știu dacă rațele îngheață într-o astfel de situație, dar până când am ajuns la loc în ploaie, sărind pe valuri și adunând o porțiune dublă de apă și vânt asupra ei înșiși, nu arătau cu nimic mai bine decât găinile ude în "non-umede" lor și s-au simțit în consecință Stăteau în colibe Se ridică un zori înnorat târziu, plasa de ploaie ascunde distanța Totul este așa cum ar trebui să fie, dar nu există rațe Nu trebuie să fie reci sau poate că nu știu că ar trebui să zboare și chiar mai mult decât de obicei Totuși, noi înșine eram convinși: în mișcarea pe timp de ploaie, este mai probabil să te ude Să stai pe apă este încă "mai uscat" Vântul a crescut, fulgi de nea despărțiți au fulgerat în șuvoiele de ploaie, apoi au fost din ce în ce mai mulți Și apoi a izbucnit o furtună peste mare Deja în colibă, sub vântul pătrunzător, s-a udat până la os Întoarcerea a fost și mai groaznică, când apa ne-a înconjurat din toate părțile și barca cu motor turna câte o găleată cu apă cu gheață la fiecare lovitură de val Nu s-a lovit de dinți Apropo, nimeni nu a văzut o singură rață Au blestemat vremea, soarta și nu i-au invidiat pe cei care stau într-un apartament cald, beau ceai cald cu dulceață de zmeură și urmăresc "În lumea

animalelor" sau "Cinema Travel Club" la televizor Încălzit, uscat Abia după ce te ud și te răcești, simți ce plăcere este să te schimbi în haine uscate și să te încălzești cu ceai fierbinte! Ce să fac? Furtună pe mare Poate-ți încerci norocul în pădure? Prietenul meu și cu mine aveam voie să împușcăm un iepure de câmp Nu există câini Vânătorul asigură că în acea mică insulă de pădure mixtă între bază și mare se află o întreagă "puietă" de albi și se găsesc și elani Desigur, creșterea unui iepure alb într-o pădure mică și densă de molid și iarbă groasă este un caz rar, trebuie să-i calcați literalmente pe coadă, dar armele au fost încărcate pentru orice eventualitate Pe alocuri pe poieni apar pete din prima pulbere, fulgi de nea flutura in aer Îmi iau arma - ceva colorat a fulgerat lângă grămada de lemn mort Hermină Încă nu s-a îmbrăcat într-o haină de blană albă ca zăpada și, prin urmare, este pestriț Fug până la o grămadă de tufiș, smulgând aparatul în același timp Știu: animalul este foarte curios - rareori nu se uită să vadă cine l-a împiedicat să vâneze Așa este, din cauza nodurilor, un bot ascuțit cu urechi scurte rotunjite și ochi strălucitori și întunecați M-am aplecat pentru o secundă și m-am ascuns imediat - nici nu am avut timp să mă înfrunt cu Zenith Ei bine, acum știu unde să mă uit! Din nou o pată alb-maronie a fulgerat ca un șarpe - se dovedește că animalul mă privea din alt loc Cât de agil își croiește drum între ramurile dens împachetate! Încă de câteva ori a mai apărut în diferite locuri și chiar a luat ipostaze cochete - scoate-l, spun ei, dar de îndată ce te miști - fulgeră ca fulgerul și a plecat Am făcut clic doar o dată Cobor încet dealul De sub răspândirea f Pe Marea Moscovei Fotografie de N Nemnonov a mâncat un bulgăre alb rostogolit și a fulgerat printre copaci Departe De ce s-a ridicat iepurele aproape o sută de trepte? A mai plecat puțin Ce este asta? Un tufiș maro dens chiar la marginea pădurii s-a mutat de la locul ei Da, este un tânăr elan! Se hrănește, dar nu mă vede Îmi aduc aparatul foto Tufișurile interferează Mă apropii, dau clic o dată, de două ori Voi încerca și mai aproape, ei bine, cel puțin pentru acest brad de Crăciun Vai, am auzit, am văzut, am fugit Imediat în spatele lui, invizibil înainte, a galopat al doilea A galopat, dar după câteva sărituri, nevăzând pericolul, s-a oprit nedumerit: de ce să fugă? Totul este liniștit Am dat clic și pe acesta Păcat, departe și printre tufișuri Am făcut vreo duzină de pași - din cauza bradului verde de Crăciun, o vacă mare de elan apare foarte aproape Pistolul de umeri, apuc camera, fiara se ascunde încet în spatele copacilor - nu am avut timp să o surprind Enervat de propria mea slăbiciune (unde sunt tineri, ar trebui să fie și bătrâni), pun Zenith-ul deoparte, îmi scot arma și din spatele aceluiași brad de Crăciun, încet încet, șeful familiei pădurii iese într-un loc curat S-a oprit, a întors capul cu cinci sau șase apendice și s-a uitat la mine fără nicio urmă de frică Trebuie să părăsim poteca elanilor - ne vor speria iepurii Acum a devenit clar de ce oblicul a sărit atât de departe - elanul l-a speriat înaintea mea Merg mai departe, mă opresc printre pomii de Crăciun pufosi jos - doar o grădiniță de molid Un prieten a plecat undeva Trebuie să strigi Dar ce este acest fulger alb printre verdeață? Sau părea? Am alergat câțiva pași și văd: la o lovitură de distanță lungă, rostogolește o coasă în chiloți înalți de zăpadă Trag din mână sat Da, așa că există Tovarăș potrivit: - Cu câmpul, acum au deschis vânătoarea de fiare! A fost anul în care, încălcând legile naturii și contrar prognozelor meteorologice de obicei optimiste, iarna în regiunea Moscovei a venit cu o lună înainte de termen Înghețurile au lovit, a căzut zăpada Copacii nu au avut timp să se schimbe în haine strălucitoare de toamnă și au stat cu

frunzele înghețate, dar fără a-și pierde culoarea verde, ușor ofilite (ca iarba cosită) Cei care s-au grăbit să îngălbenească au dus covorul de zăpadă cu aur Poza rară Toate rezervoarele de mică adâncime erau acoperite cu gheață, în sate băieții omniprezenti și nerăbdători, cu putere și principal, "goneau pucul" "Unde mergem? Ce altceva este vânătoarea de rațe? Iarnă" De fapt, totul este înghețat, dar pe curățile adânci, pe unde umblă vântul, este apă limpede Pentru a ajunge la el, sprijiniți "mergătorul" O barcă cu un motor puternic abia se mișcă înainte, împingând prin gheață două degete groase și chiar prinse de gheața subțire de noapte Plăcile de gheață se pornesc cu un zdrăngănit neplăcut, iar atunci când barca se lovește de o coajă de gheață clară și ascuțită în mișcare, te întrebi doar cât de subțire poate rezista metalul unui astfel de test Rațele locale au zburat cu toții Pe apa limpede, puncte negre rare pâlpâie în unele locuri - aceștia sunt oaspeți care au rămas din anumite motive Se vor odihni puțin înainte de o călătorie lungă și vor zbura noaptea Golfurile, unde au fost amenajate colibele, au înghețat, rămânem pe mici insule plate, mlăștinoase, acoperite cu ceva Stau până la genunchi în apă printre stuf, nu departe pe valurile întunecate care se legănă cu călcâiele eterogene de animale de pluș indiferente la tot ce este în lume Stuf grațios, înghețat, dar încă verzi, cu panicule pufoase, puse pe manșete de dantelă strălucitoare de gheață argintie Sunt puțin peste nivelul apei Merită să suflați vântul, căci prin foșnetul frunzelor uscate și înghețate se aude clinchetul melodic al sloturilor de gheață Vântul funcționează neobosit: fie împinge nori sfâșiați pe cer, fie umple cerul cu o turmă de nori cenușii stângaci Și altă dată se va strecura un nor imens și va acoperi marea - chiar și vântul se va potoli atunci și așteaptă ce se va întâmpla în continuare Și apoi o cârpă mohorâtă seamănă zăpadă albă Zăpadă albă din norii negri Ocazional, pentru minute scurte, cerul se va limpezi, iar apoi soarele va stropi cu raze strălucitoare, iar apele de până acum de culoarea oțelului vor deveni incredibil de albastre, iar stufurile ofilite, ca și cum ar ocupa strălucirea trupului ceresc, va străluci cu aur Zâmbești involuntar - cum să nu te bucuri de astfel de momente festive! Apoi trestii vor sopti din nou, valurile cu coama alba vor vorbi suparate si, in randuri egale, parca la atac, vor alerga spre tarmul indepartat inecati in albastru, se vor intra norii grei si culorile se vor estompa din nou Un peisaj neobișnuit, un sentiment ciudat Totul este ca în luna decembrie mohorâtă, când iarna și-a venit ferm și te întorci de la o vânătoare de iepuri și nu stai într-o seară de rață Chiar înainte de a pleca de acasă, am fost interesați de castori de către un vechi rezident al acestor locuri, Anatoly Nikolaevich - Nu am întâlnit niciodată un animal mai inteligent decât un castor Ați văzut cum sunt tăiați copacii? Du-te și vezi munca lor Este foarte aproape Într-adevăr, familia de castori s-a așezat într-un golf mlăștinos, la vreo de metri de bază, probabil pentru că este înconjurat de copaci de aspen - una dintre alimentele preferate ale castorilor (iată "aspenul amar" pentru tine!) Și că drumul este în apropiere și oameni la fel, așa că animalul nu se teme de o persoană dacă nu-l jignește "Nu ies ziua", continuă vânătorul, "dar noaptea îi vedem des, lucrează organizat, ca oamenii Vor cădea un copac, îl vor măcelări, ca într-o zonă de tăiere: mai întâi vor "taia" și vor lua ramurile, vârful, apoi vor "tăi" trunchiul Și nu cumva, ci pe metru, segmente de doi metri Un castor bătrân îi aruncă pe spate o astfel de cală, ca un lup o oaie, și-l târăște la apă - a văzut-o cu ochii lui Știți cât de mari sunt copacii tăiați? Ei roade până la jumătate pe o parte și așteaptă ca vântul să bată în

direcția corectă Nu trebuie doar să doboare copacul, ci pentru ca acesta să se afle mai aproape de apă și să fie mai ușor de tăiat Nu departe de casele bazei, lângă șosea, pe o fâșie îngustă din fața mlaștinii, se înghesuie aspini de toate vârstele - atât venerabili, cât și adolescenți Fie castorii așteaptă într-un mod de afaceri când tinerii cresc, fie copacii mari sunt mai gustoși, dar din anumite motive animalele care sunt mai groase se doboară Aici zace un aspen vechi, gros de un sfert de metru, tăiat pe jumătate Lângă ea stă altul de aceeași grosime - este pe jumătate tituit Acum este până la vânt De la "zona de tăiere" a castorului până la mlaștină există o potecă înghețată spinoasă Lângă apă, se transformă într-un șanț "plutitor" lățime de jumătate de metru, închis cu gheață fragilă după un îngheț nocturn Apoi se extinde și curge într-o întindere minusculă, unde, ca un teanc de fân ofilit, se ridică o colibă de castori Există toate motivele să credem că animalul, practic distrus în trecut de grijile oamenilor, va deveni din nou în regiunea Moscovei la fel de comun precum au devenit elanul și mistretul S MARAKOV COMANDANTI INSULA BERING* Arhipelagul Commander, care alcătuiește cele mai vestice insule ale arcului Aleutian-Commander, este situat la granița Mării Bering și a Oceanului Pacific Cea mai mare dintre insule, Insula Bering, cu o suprafață de km , are aproximativ km lungime și km cea mai lată în partea de nord Jumătatea de nord a insulei Bering este joasă, tundra este plată, iar puținele dealuri nu sunt foarte abrupte Doar partea de sud seamănă oarecum cu insula Medny Coastele insulei Bering sunt puțin adânci, iar zona de reflux se întinde uneori într-o fâșie largă, lungă de jumătate de kilometru Prin urmare, surf-ul de aici se sparge rar în apropiere, iar oceanul de obicei foșnește de departe și nu pare la fel de formidabil ca pe Medny Există multe râuri relativ mari pe insula Bering, unde somonul, somonul sockeye, somonul roz și somonul coho merg în vrac pentru a depune icre Există și lacuri mari cu un diametru de - km Există mai multe animale care nu sunt asociate cu marea, cum ar fi volei roșii, renii, diverse rațe și nisipirii Există două colonii mari de foci cu blană în jumătatea de nord Unul - Nordul - a existat din timpuri imemoriale Al doilea - cel de Nord-Vest - a apărut în fața ochilor mei la sfârșitul anilor Acum, după - ani, a crescut semnificativ și numără deja câteva zeci de mii de animale Adevărat, spre deosebire de vechile colonii stabilite, Severo-Zapadnoe este împrăștiată, locurile de harem sunt discontinue, iar animalele în sine sunt mai timide Era însorit, senin și spațios când am fost la această colonie Ochii fugeau de imagini neobișnuite: acolo unde odinioară erau dune acoperite cu ierburi groase, mii de animale zăceau, chiar pe mal și în zona de maree joasă erau lei de mare galben-maroniu, cormoranii stăteau într-o palisadă pe pietre Aici l-am întâlnit pe neașteptate pe Dmitri Abasovich Mikeladze, care sosise din Batumi Sarcina lui este să prindă și să aducă la Acvariul Batumi, unde bărbații trăiesc de câțiva ani * Continuare Începând cu numărul al almanahului pisica, femela cu pui D A Mikeladze mi-a spus că, în captivitate, focile se obișnuiesc rapid cu oamenii și se dovedesc a fi mai inteligente decât alte foci Animalelor le place foarte mult să fie mângâiate sau zgâriate în spatele urechii Insula Bering este mai așezată și chiar civilizată Au apărut vehicule de teren, tundra în multe locuri este tăiată de urmele lor, ca niște răni nevindecate Nu este o plăcere să călătoresc cu acest transport și, prin urmare, când mi s-a oferit să mă întorc în satul Nikolsky și de acolo să ajung la un alt grup de foci pe un vehicul de teren, am refuzat Și nu a regretat Într-o zi însorită, am trecut drept prin tundra Tundra, uniformă și discretă din exterior în această parte

a insulei, sub razele soarelui, a înflorit cu o gamă suculentă de culori verzi cu albul anemonelor, galbenul costumelor de baie și prințese parfumate ascunse între denivelări De pe platou se vede albastrul Marelui Ocean si distantele nemarginite pierdute in ceata Doar unul, singur, abia se vede piatra Arius Pe toți mulți kilometri de drum până la colonia nordică, am fost întâmpinați de păsările tundrei comandantului - pătlagini, care din când în când blând, dar tare, de parcă întrebau, fluierau: "Ești, ești?" Turme mari de reni sălbatici au cutreierat această tundra acum - de ani Turme separate numărau până la o mie și jumătate de capete Căprioara a fost folosită prost - a fost greu de obținut, iar acum, în vreo - ani, din mii de turme, s-au ascuns zeci mizerabile de animale în partea muntoasă de sud a insulei Restul s-au stins sau au murit sub căderile de iarnă, adesea cauzate de căprioarele înseși atunci când au încercat să ajungă la lichenii conservați Acum lichenii abia încep să-și revină, iar absența lor este deosebit de izbitoare în comparație cu insula Medny, unde te plimbi adesea mult timp pe mușchi moale de ren Cu toate acestea, istoria cerbului comandantului nu face excepție Astfel de transformări au fost descrise de americani cu renii eliberați în Insulele Pribylov Fără îndoială, dacă numerele excedentare au fost eliminate în timp util, până acum țărmurile comandantului Sigiliul Antur este listat în Cartea Roșie saritura leului de mare Sub protecție fiabilă Pescăruși cu aripi cenușii Poza autorului renul ar da o anumită producție După ce am petrecut noaptea pe Severnaya și am văzut colonia locală, parcă înghețată la nivelul anului , am vrut să fac un ocol lung, dar interesant, spre sat prin Golful Sarannaya Drumul mergea de-a lungul malurilor plate fără stânci și locuri impracticabile, atât de frecvente pe Medny Vulpile s-au întâlnit Multe rațe au înotat pe malul mării, în bălțile de reflux au fugit, observându-mă, crabi în adăposturi În fața gurilor râurilor, oamenii s-au înghesuit în mare în așteptarea unui val de somon roz și sockeye O călătorie lungă, și chiar și cu un rucsac greu, este de obicei obositoare, dar pe insula Bering, sub picioarele tale pe linia de reflux, dai peste o "pregătire" uimitor de vindecare Am decis să apelez la ajutorul lui când, după două duzini de mile, am simțit o greutate în umeri Aruncându-și rucsacul pe nisipul uscat, s-a dus să caute arici de mare Am adunat patru zeci dintre acești locuitori ciudați ai fundului mării și le-am gustat caviarul cu plăcere Trei sute de grame au fost suficiente pentru a te simți împrospătat seara, după ce a parcurs aproape de o ori și jumătate mai multă distanță În zilele rămase înainte de plecarea mea după sosirea la Nikolskoye, m-am familiarizat cu satul schimbat, m-am întâlnit cu prietenii mei comandanți Comandanții se schimbă Satul Nikolskoye a fost foarte supărat - au apărut străzi întregi de case cu două etaje, cu apartamente confortabile de ani în urmă, aprovizionarea cu produse și materiale de bază se făcea aici o dată într-un an, acum aproape în fiecare lună navele ancorează în rada golfului Nikolskaya Comunicațiile aeriene funcționează pe tot parcursul anului În general, atât viața, cât și întreaga viață a insulenilor au devenit mult mai bune Principala preocupare a locuitorilor din Komandor este focile de blană, precum și creșterea blănurilor în cuști Industriile auxiliare sunt pescuitul, creșterea animalelor și agricultura, care înregistrează progrese notabile Am fost încântat să văd că în ultimii ani, atitudinea față de protecția, reproducerea și utilizarea bogățiilor faunei s-a schimbat în bine asupra Comandanților Succesele obținute dau motive pentru a considera posibilă crearea aici în următorii ani a unei economii integrate de vânătoare și pescuit exemplare Folosind și protejând în

mod rezonabil fauna rară a Comandantului, nu trebuie să uităm de alte valori La urma urmei, Insulele Commander nu sunt doar un monument unic al naturii, ci și un pământ cu o istorie surprinzător de interesantă Nu degeaba în ultimii ani atenția turiștilor pentru acest colț a fost atât de mare Prin urmare, este necesar să ne gândim la utilizarea rațională a tuturor valorilor estetice ale insulelor Și aceasta este o sarcină dificilă, nobilă și foarte urgentă V ESAULOV FIARELE CE TRUCĂ DE-A VĂRCUL "Insula este Creta în mijlocul unei mări de culoarea vinului" - astfel de cuvinte fabuloase au fost găsite de Homer pentru celebra insulă Deja în vremurile homerice, infinit de departe de noi, Creta era palidă și goală Cultura strălucitoare care și-a primit numele de la el a murit de câteva secole Incendiile, distrugerea și devastarea, completate de dezastre naturale, au distrus palate și orașe Deprinderile olarilor și metalurgiștilor au fost uitate Noi națiuni s-au așezat pe cenușă A rămas doar sentimentul bogăției, frumuseții și înțelepciunii de altădată Probabil că mai existau pereți de palate, pictați cu fresce, cu imagini cu acrobați jucându-se cu tauri și tineri care culeseau buchete printre pajiștile înflorite În pământ au fost găsite pahare turnate cu scene de vânătoare, crabi grei de faianță, iluzorii asemănători cu cei reali și pești zburători de faianță S-au găsit vaze groase ca coji de ouă, vaze în formă de coajă Au fost pictate fie cu imagini de animale marine, fie cu ornamente asemănătoare algelor și florilor Vecinii i-au numit pe vechii cretani "oameni ai mării" Toți erau marinari Marea s-a simțit și în structura artei lor Era ca un model volubil de valuri pe nisip În însăși alternanța de fâșii înfășurate de ornamente, părțile lor întunecate și luminoase, a existat mult din reflectarea valurilor în apele puțin adânci și din modelul unei scoici de mare După imaginea peștilor, scoicilor și altor vieți marine, cretanii erau virtuoși Natura a fost întotdeauna o sursă de inspirație pentru orice artist Printre vechii maeștri ai insulei Creta, admirarea naturii s-a transformat într-un cult al acesteia, în divinizare în persoana zeiței-mamă Atitudine neobișnuit de iubitoare față de fiecare model văzut în natură - pe spatele unui șarpe, Stârc zburător (sculptură în piatră) Grecia Monedă a orașului grecesc Kishka înfățișând un vultur așezat pe un ton pe aripa unei păsări, în colorarea unui animal, străbate toată arta cretană Nu prin mijlocirea altor popoare, nici prin mâini a doua, nici pe exemplul artei lor, cretanii și-au creat sistemul figurativ Decoratori născuți, au învățat în cea mai mare măsură de la natură Observația directă stă la baza acestei arte, iar dacă cultura Greciei antice este de obicei numită dimineață, atunci acest cuvânt se aplică și mai mult culturii Cretei A existat o altă versiune a acestei culturi La nord, în Grecia continentală, s-au ridicat fortificațiile monstruoase ale lui Micene și Tirint Locuitorii acestor orașe - aheii - au distrus civilizația cretană, dar ei înșiși au căzut sub vraja artei ei Scene ale urmăririi mistreților de către câini, unde câinii arată ca niște flăcări, scene ale luptei animalelor, imagini cu rațe zburând peste stuf, și pisici care le privesc, imagini cu pești și caracatițe - totul seamănă în mod viu cu arta cretanilor Toate acestea sunt trase mai uscate, dar cu o mână fermă și puternică Severii războinici ahei, cuceritorii Troiei, erau străini de scenele grațioase ale jocurilor acrobatice și de grația fragilă a plantelor de apă Leii de o putere exorbitantă încununează porțile cetății din Micene Pumnalele grele cu două tăișuri, decorate cu incrustații și gravuri, devin obiecte de artă Scenele de lei care vânează cerbi și de vânătoare de lei le împodobesc Animalismul aheilor a atins apogeul în ceașca mică care a ajuns până la noi Relieful său

scăzut înfățișează o scenă de prindere de tauri Tema antică a artelor marțiale ale fiarei și omului este rezolvată într-un mod complet nou, într-un mod neașteptat și tragic Coarne groaznice de tauri, munți de mușchi ai lor și copite monstruoase - totul se dovedește a fi neputincios în fața cetății indiferente a rețelei Ochi rotunzi ai fiarei Fragmente din pictura unei vaze grecești din Insula Berezan Fragment dintr-un relief dintr-un pahar de la Baggio (arta cretano-miecenică) Desenele autorului cosiți de furie și durere Trupul măreț aproape că se încurcă, încurcat în plase Și există atât de multă angoasă și durere în această luptă unică a forței și viclenie victorioasă, încât ne amintim involuntar de eroul epopeei antice Agamemnon, invincibil în luptă deschisă, dar murind fără glorie în plase Arta aheică și cea cretană sunt combinate sub denumirile de artă minoică, egeeană sau cretano-miceniană Ea piere odată cu apariția noilor triburi nordice "Într-o asemenea formă am găsit trecând pe lângă tine, o, Micene Ai devenit mai pustiu decât orice pășune de capre", cuvintele aceleiași Gomra sună ca un epitaf uscat Deci, de ce sunt artiștii și criticii de artă atât de interesați de această civilizație, aparent îngropată pentru totdeauna de straturi de praf milenar? În primul rând, prospețimea extraordinară a aspectului, caracteristică maeștrilor cretani-micenieni Alături de lucrările lor, fiarele sacre ale Egiptului par de lemn, iar expresia reliefurilor asiriene este sălbatică și sumbră Fluxul de lumină al acestei arte nu s-a pierdut complet în cenușa și cenușa istoriei, ci a servit drept fundație și una dintre sursele celei mai înalte culturi a lumii antice - cultura Greciei antice Animalismul antic este un subiect imens În timpul existenței lumii antice, zeci de mii de artiști au lucrat în diferite părți ale acesteia, dintre care mulți au pictat animale Chiar și o simplă enumerare a monumentelor animalismului antic ar ocupa pagini întregi Unele dintre ele sunt celebre în întreaga lume - este suficient să ne amintim, de exemplu, lupoaica capitolină - un simbol al Romei - o operă etruscă Dar cu toată bogăția și diversitatea animalismului antic, nu a determinat în niciun fel conținutul artei antice Omul, pasiunile sale, aspectul său fizic este tema principală a artei antice Arta a îndeplinit adesea ordinele diferitelor culte Prin urmare, temele lui s-au schimbat și ele Zeii greci și romani au fost creați după imaginea oamenilor Fiara se mută într-un loc modest al unui atribut al unuia dintre culte sau pur și simplu se transformă într-un element de design decorativ Arta antică este foarte diversă, dar există o ramură a acesteia care este extrem de caracteristică - pictura în vază Nici înainte, nici după arta picturii în vază nu a atins o asemenea înălțime și semnificație Picturile murale ale vaselor cu figuri negre și mai târziu cu figuri roșii oferă cea mai bună idee despre lumea imaginilor artiștilor antici Potrivit acestora, se poate urmări și soarta animalismului în cele mai vechi timpuri În țara noastră, o idee despre picturile grecești timpurii este dată de descoperirile de pe insula Berezan, o mică insulă în largul coastei estuarului Nipru-Bug A fost acolo în secolul al VII-lea î Hr e coloniştii greci au debarcat Printre lut roșu și cereale uscate, lopețile arheologilor rup cioburi de vaze de o frumusețe uimitoare Cu cât ciobul este mai vechi, cu atât mai des se găsesc animale pe el și seamănă mai mult cu semnele imagini bazate pe arta orientală Lei, vulturi cu aripile întinse, frize întregi de căprioare care se urmăresc, scene de lupte cu animale - toate acestea amintesc de reliefurile ceramice babiloniene, leii asirieni și în special covoarele persane (mostrele lor sunt cunoscute din movilele de gheață din Altai) Și nu numai animale - toate elementele de decor

decorativ sunt împrumutate din Est Stilul acestor picturi murale se numește "covor" și este tipic pentru ceramica din insula Rodos Deci, poate gloria maeștrilor greci este nemeritată - este doar priceperea plagiatului iscusit? Ce s-au găsit? Această întrebare specială, legată în principal de animalism, poate fi adresată tuturor artei antice Într-adevăr, există o mulțime de împrumuturi în arta Greciei Antice și a Romei Antice Dar nu se putea altfel, deoarece aceste culturi sunt o sinteză, rezultatul dezvoltării tuturor civilizațiilor anterioare din Orientul Mijlociu și Mediterana Aceasta este o calitate complet diferită a artei Și, după ce au adunat descoperiri plastice și artistice din toate țările și popoarele, maeștrii antici au renunțat adesea la semnificația lor simbolică anterioară, semnificația lor anterioară Ce le păsa lor de faptul că în Orient vulturul simbolizează puterea cerului, iar berbecul soarele! Simbolurile antice au intrat în sistemul lor de imagini ca element pur decorativ În același timp, desigur, puterea figurativă a imaginii a scăzut Dar ce compoziții luxoase cu scene de vânătoare au fost create de mazaiștii romani! Ce scene de luptă între un leu și un taur pot fi găsite pe monedele lui Akanthos! Ce păsări în zbor au fost sculptate pe pietre de bijutierii greci! Niciodată în istoria artei silueta unui animal, materialele sale plastice nu au fost dezvoltate atât de atent Nu imaginea fiarei, ci frumusețea liniilor, frumusețea locului, au fost de asemenea de interes pentru maeștrii picturii în vază Chiar și astăzi aceste animale pot fi un exemplu de compoziție clară, zveltă și frumoasă, un fel de formulă animală Viața și mișcarea la un astfel de animal sunt adesea chiar mai mari decât în prototipul său estic (de exemplu, un căprior se poate zgâria cu piciorul din spate - un gest care este complet imposibil pentru un animal sacru) Dar nu există solemnitate și semnificație a animalelor egiptene la aceste animale, nu există o expresie asiriană, nu există grație senzuală a imaginilor creto-miceneene Așa că merg din țară în țară, din secol în secol, animale maiestuoase: căprioare, lei și tauri Ei merg, în continuă schimbare, pentru că un popor vede un lucru în ei, altul altul Omenirea, ca un artist care trăiește de milenii, atinge perfecțiunea într-o înțelegere a imaginii, a frumuseții și a plasticității acesteia, apoi pleacă și, uitând parțial realizarea anterioară, parțial împingându-se de ea, merge la următorul vârf și așa mai departe fără sfârșit , din ce in ce mai sus Și pe tot parcursul acestei lungi călătorii, artistul uman a fost însoțit de animale - eterne și mereu noi pentru fiecare nouă generație de oameni P YAROVITSKY PIST FOTO ACASA Interesul fotografilor amatori și profesioniști de a lucra cu obiective cu focalizare lungă "Tair- ", "MTO- " și cele importate crește în fiecare an Însă fotografia este neputincioasă fără echipamente speciale, fără dispozitive pentru montarea opticii foto, fără pistoale foto Când fotografiați păsări și animale cu un pistol foto cu optica cu focalizare lungă instalată, sunt necesare stabilitatea și manevrabilitatea camerei, focalizarea rapidă, viteze mari la fotografiere, confort în timpul lucrului și transportului, declanșarea ușoară a obturatorului și o cameră reflex cu un singur obiectiv De-a lungul anilor am examinat și testat o serie de pistoale foto Ofer o scurtă descriere a acestora Sunt în sfârșit rezolvate și își îndeplinesc pe deplin scopul? Cred că nu încă Sarcina esențială, dificilă de a focaliza rapid și convenabil lentilele în mișcare, astfel încât subiectul să fie în permanență focalizat și obturatorul să poată fi eliberat cu ușurință la momentul potrivit, nu este rezolvată Nu toate pistoalele foto au o tranziție rapidă și convenabilă de la fotografierea orizontală la fotografierea verticală

Unele modele nu vă permit să schimbați camera și obiectivul Dar pistoalele foto existente pot fi fotografiate bine, dacă este necesar, îmbunătățindu-și designul în viitor Să analizăm dispozitivul primului pistol foto (foto) Este ușor de făcut Rotire ușoară a camerei pentru fotografiere orizontală la verticală face posibilă utilizarea oricărei camere reflex cu un singur obiectiv și a oricărui un obiectiv cu focalizare lungă atât de producție internă, cât și străină, nu numai pentru film îngust, ci și pentru film lat (x) (de exemplu, o cameră Penta-con) Fixarea cablului de declanșare este moale, ușoară - sub degetul arătător al mâinii drepte Tija principală este realizată dintr-un tub de duraluminiu cu pereți subțiri Un mic arc de presiune este introdus în el, creând depozitare pentru casete de rezervă și role de film Mânerul pentru atașarea piesei foto-optice se deplasează de-a lungul tijei (pentru reglare) Cureaua de transport este atașată la două pivotări de sling - de la capătul tijei și din partea laterală a plăcii de fund a pistolului foto Photogun- (foto) este proiectat similar cu photogun- , dar au fost făcute modificări la arborele principal Faptul este că mai devreme era curbat, ceea ce nu se justifica în funcționare, mai ales la filmarea în timpul iernii La noul model, mânerul pentru montarea piesei foto-optice este realizat dintr-un tub de duraluminiu oval cu pereți subțiri, care a îmbunătățit stabilitatea și confortul la fotografiere Un obiectiv cu focalizare lungă non-standard, un tub din duraluminiu cu o lentilă I- încorporată cu o distanță focală de mm și deschidere G , este montat pe pistolul foto, este destul de potrivit pentru o fotografie pistol- Obiectivul I- poate înlocui un set complet de lentile la o cameră SLR, cum ar fi Yu- , Yu- , etc Dacă Yu- la o distanță focală de , cm are capacitatea de a fotografia nu mai aproape de , m, atunci obiectivul I- , montat în un tub și fortificat pe un pistol foto, face posibilă realizarea unei fotografii cadru complet (x) a unui fluture așezat pe o floare sau realizarea unui portret bun al unui animal Photo gun- (foto) este similar cu foto gun- , dar este pliabil și mai convenabil pentru transport Tija principală este formată din două jumătăți În cazul transportului, pistolul foto este dezasamblat în părți și se încadrează într-o pungă mică de pânză, unde sunt așezate mânerul, placa de cap și două părți ale tijei, ocupând foarte puțin spațiu Condițiile de utilizare a pistolului foto sunt aceleași ca și pentru modelul Foto pistol- (foto) Este similar în design general cu pistolul foto prezentat în fotografia I Doar suportul pentru umăr a fost schimbat Are formă de furcă, ceea ce oferă mai multă stabilitate la fotografiere, dar mai puțină portabilitate Acest model poate fi folosit cu orice aparat foto reflex cu un singur obiectiv și orice teleobiectiv și poate fotografia orizontal și vertical Mânerul, pe care este montată partea optică, este articulat, ceea ce vă permite să schimbați poziția axei optice în raport cu tija principală, creând confort la reglarea pistolului foto în funcție de designul fotografului Foto pistol- (foto) cu un design original, frumos Face posibilă utilizarea - Pistol foto- Pistol foto- Pistol foto- Cu orice aparat foto reflex cu un singur obiectiv și orice teleobiectiv, fotografiați orizontal și vertical Lungimea fundului este reglabilă Datorită fundului lat, acest pistol foto are o poziție mai stabilă, dar nu este foarte convenabil de transportat În funcționare, este similar cu pistoalele foto descrise mai sus Pistolul foto- (foto) are un stoc și un mâner din lemn Un stoc în formă de furcă cu un capăt larg este justificat și oferă o poziție stabilă, dar lungimea sa nu este reglabilă, rămânând constantă, transportul este incomod Modelul face posibilă utilizarea oricăror camere reflex cu un singur obiectiv cu

film îngust și teleobiective, fotografierea orizontală și verticală Photogun- (foto) este mai puțin convenabil decât modelele prezentate deja aici, deoarece unghiul de atașare al părții optice în raport cu opritorul din umăr nu este foarte convenabil la fotografiere Modelul este din lemn Camera și obiectivul nu pot fi înlocuite Pe mânerul pentru montarea părții optice, o placă turnantă este dispusă ca o turelă, ceea ce face posibilă filmarea orizontală și verticală Orice pistol foto afișat în fotografiile , , , , , , poate fi făcut pe cont propriu dacă doriți Pistolul foto ar trebui să fie din metal ușor, portabil și convenabil Cel mai bun va fi unul care poate fi folosit cu orice cameră reflex cu un singur obiectiv (îngust și lat) și orice teleobiectiv Nu trebuie să aibă suprafețe strălucitoare, ar trebui să fie ușor de dezasamblat și asamblat rapid la nevoie Manerul cu montajul piesei optice trebuie sa fie moletat si reglabil (miscare) in functie de constitutia fotografului Tija principală poate fi formată din două părți, ceea ce face ca pistolul să fie convenabil pentru transport Obturatorul trebuie eliberat cu o ușoară apăsare degetul arătător al mâinii drepte și au joc liber Nu este practic să folosiți și să proiectați diverse sisteme de declanșare a pârghiei care complică producția, deoarece cu orice design al unui pistol foto, este suficient un cablu flexibil, care poate fi întotdeauna plasat într-un loc convenabil pe mâner Partea din spate poate fi făcută din textolit și asigurați-vă că faceți tăieturi pe ea pentru a preveni alunecarea la umăr Puteți cumpăra un tampon de recul gata făcut de la o pușcă de vânătoare din magazin Partea din spate a capului poate fi înlocuită cu o furcă mică, dar acest lucru face ca pistolul să fie mai puțin portabil Sunt necesare pivotări pentru atașarea unei centuri înguste, deoarece este mai convenabil să țineți pistolul foto pe piept atunci când vă mișcați Doar camerele reflex cu un singur obiectiv sunt potrivite pentru fotografierea cu un pistol foto cu teleobiectiv, de preferință cu obturator înclinat Pentru a pregăti camera pentru fotografiere cu un teleobiectiv, trebuie să deșurubați obiectivul standard de la cameră și să înșurubați lentila teleobiectiv în locul său (Camera "Start" are un inel adaptor special) Apoi partea optică și camera sunt atașate de mânerul pistolului foto, unde este plasat și cablul de declanșare Nu sunt necesare ajustări suplimentare atunci când utilizați camere SLR și teleobiective La fotografiere, spatele capului trebuie apăsat pe umăr, cotul apăsat pe piept, iar focalizarea trebuie făcută cu mâna stângă Apăsați ușor pe trăgaci, în timp ce vă țineți respirația Când fotografiați cu un teleobiectiv, sunt necesare viteze mari ale obturatorului O trăsătură distinctivă a opticii cu focalizare lungă este adâncimea mică a câmpului, motiv pentru care focalizarea ar trebui făcută cu mai multă atenție, iar setarea diafragmei, dacă iluminarea permite, ar trebui setată astfel încât să mărească adâncimea de câmp a obiectului care se află lovitură Pistol foto- Pistol foto- Pistol foto- * Pistol foto- Orez : -șurub de fixare a lentilei; - mâner; - prindere miel; - tija de fund; - spatele fundului; - pivotante Dimensiunile sunt in milimetri Orez Cuplaj Dural (aluminiu) pentru cabluri standard de eliberare - filet pe cablu; - moletare Este necesar un parasolar când fotografiați cu un teleobiectiv Când fotografiați obiecte în mișcare (păsări, animale) în timpul fotografierii în mișcare, obiectivul este setat pe o scară de aproximativ - mm și, în consecință, este deschisă, ceea ce face posibilă corectarea focalizării și apăsarea butonului de eliberare atunci când un obiect apare rapid Fotografierea se poate face prin deplasarea în spatele unui subiect în mișcare, atâta timp cât viteza obturatorului este adecvată Poza

autorului vițel Fotografie de P Yarovitsky Verișoare cerb Fotografie M Obuhova FOTOGRAFIE DE GEORGIY SMIRNOV Oameni diferiți în moduri diferite ajung la creativitate, la un hobby, care devine adesea atât singura muncă, cât și scopul vieții Georgy Mikhailovici Smirnov este profesor de educație Are de ani Acum câțiva ani a devenit interesat de fotografia color A început să lucreze ca editor al agenției centrale de publicitate Morflot Acest lucru i-a permis să călătorească mult și, bineînțeles, să facă o mulțime de fotografii Subiectul lui preferat sunt animalele sălbatice și păsările Cu fiecare călătorie, biblioteca foto a lui Georgy Mikhailovici crește și tot mai multe dintre fotografiile sale apar în tipărire Fotografiile lui G Smirnov sunt laconice, finisate artistic, la scară largă și chiar și un nespecialist ar trebui să înțeleagă câtă reținere, precauție și ingeniozitate dă dovadă de Georgy Mikhailovici pentru a obține rezultate atât de strălucitoare R Dormidontov Actual cocoș de munte Bufniţă Marals Femeie de piatră în Askania-Nova Vultur auriu aripioare de ceară Icre Keklik Pe coasta Arcticii De Nord cerb M STEPANOV ÎNVĂTĂȚIȚI PE FRATII NATURALIȘTI ANDREY ȘI YURI BLOKHIN Înclinațiile naturaliste ale fraților Andrei și Yuri Blokhin au început să se manifeste deja în copilărie, posibil sub influența naturii sălbatice a Siberiei de Est (satul Jigansk, Yakutia), unde frații au fost aduși de la Moscova de către părinții lor A locuit aici de aproximativ doi ani Dar factorul decisiv a fost influența unchiului lor, un vânător și naturalist remarcabil Cu el în anii - au mers la lacul de acumulare Istra de lângă Moscova A prins șapte kilograme în gropi La vânătoare a învățat să "privadă și să vadă" Dragostea fraților pentru animale a stârnit un interes atât pentru taxidermie, cât și pentru fotografie În au fost realizate primele păsări împăiate La sfatul unchiului său, Andrei a vizitat Palatul Pionierilor de pe Dealurile Lenin cu A L Kravetsky, care a arătat procesul de realizare a unui animal de pluș După ce i-a oferit studentului două perechi de ochi de sticlă pentru primele animale de pluș, Kravetsky l-a binecuvântat în acest fel pentru muncă De fapt, pregătirea s-a limitat la asta, doar că uneori frații au vizitat Dealurile Lenin pentru niște sfaturi practice în procesul de lucru la următoarea efigie Este dificil să înțelegi această artă pe cont propriu și apoi au apelat la cărți Cartea lui Zaslavsky a fost deosebit de utilă în taxidermie După ce a memorat bine secvența operațiunilor, Andrey a umplut mai multe păsări și a început să-l antreneze pe Yuri Taxidermistul A E Rachinsky a făcut multe pentru frați Au adoptat de la el acea trăsătură profesională care îi distinge pe taxidermiști-maeștri - abilitatea de a vedea principalul lucru atunci când se face un animal de pluș, de a "simți linia", așa cum o simt artiștii Sub îndrumarea maestrului, tehnica de lucru a fost perfecționată, mișcările au devenit mai încrezătoare Latura tehnică, adică umplutura în sine, nu a mai fost dificilă Acum era necesar, bazându-ne pe propriile observații în natură, să ne imaginăm cutare sau cutare pasăre sau animal în dinamica mișcării Pentru a învăța cum să faci animale de pluș într-un timp relativ scurt, ai nevoie de o abundență de material, prin urmare, fiecare joc prins la vânătoare, frații imediat prelucrat, iar după un timp noul exponat și-a luat locul în expoziție Au fost multe animale împăiate, dar la început calitatea nu le-a satisfăcut prea mult Ar fi trebuit să văd mai mult din natură Iar frații mergeau în natură în fiecare duminică și, dacă aveau zile libere, în timpul săptămânii, voiau să vadă mai mult Ne-a plăcut în special să vedem noi specii de păsări În pădure, frații cu siguranță rătăceau cu un aparat de fotografiat La început, s-au făcut poze doar

din abordare, în timp ce rar s-au obținut poze bune A fost necesar să se schimbe metoda de tragere Primul material fotografic voluminos a fost colectat în și completat în A fost în Kazahstanul Central, unde Andrey a ajuns cu expediția laboratorului pentru protecția naturii al Ministerului Agriculturii al URSS Succesul a fost asigurat de abundența păsărilor, migratoare și cuibărătoare, strălucirea culorilor de primăvară ale naturii exotice a Kazahstanului Luând parte la lucrări științifice, etichetând saigas, numărând și sunând păsările, Andrey a înregistrat toate acestea pe film Zona, aproape lipsită de vegetație, nu permitea fotografierea din apropiere A fost necesar să se facă adăposturi - ambuscadă Pe malul lacului de acumulare, a amenajat o colibă din stuf și a petrecut ore îndelungate în ea, așteptând și făcând poze cu păsări sau saigă Pe care nu-l vei întâlni în Kazahstan în acest moment! Înlocuindu-se una pe cealaltă, o varietate de păsări s-au așezat în fața lentilei, de la nisipuri mici și cozi galbene la o lebădă mută și o rață elegantă, iar odată o pereche de pâini a căzut de nicăieri - ibis rar în aceste locuri O colibă joasă pe marginea noroioasă deschisă a lacului nu permitea mișcarea activă în interior, prinzând următorul oaspete "din zbor" al lentilei, iar ochiul atent al unei păsări stricte putea observa mișcarea; a fost necesar să împingeți cu grijă trestia și să strângeți lentila în ambrasura rezultată Pasărea strânse ochii neîncrezătoare, continuând, totuși, să facă ceva de la sine, sau se opri în fața ei și se uită cu atenție la ochiul albastru al dispozitivului Excursii în nordul european, unde se află orașul antic Kargopol și regatul rațelor lacului Lacha, în Siberia de Vest, în marele Kedrovka Puii de bufniță vulturoasă Ob, Caucazul, până în Kazahstanul Central, până la Turgai pierdut în nisipuri, până la Taimyr și Kalmykia au făcut posibilă extinderea semnificativă a impresiilor noastre și colectarea multor materiale despre fauna acestor regiuni În faimosul golf Kizlyar, din Daghestan, există o abundență de păsări de apă adunate pentru iarnă Nori fantomatici de stoluri de lebede, lanțuri de gâște chicotind, strigăte de lisăci Tăiind prin aer, aproape îndoindu-și aripile pentru o aterizare bruscă de la o înălțime mare, fluierele teal-fluiere zboară în apă În fiecare zi, trezindu-se cu mult înainte de răsăritul soarelui, Yuri mergea la numărătoarea păsărilor și își nota observațiile în jurnal Sanctuarul Ag-Gel este o oază printre pământuri sterpe Mistreți cățărându-se în suporturile junglei de stuf de-a lungul potecilor înguste Strigătul de porc al sultanilor de azur, care vor aștepta iarna aici Ape noroioase de mică adâncime cu cormorani mari și mici, stârci cenușii și albi, lisițe, diverse rațe, inclusiv rarul teal marmorat pe cale de dispariție Deasupra stepei, ca niște fregate cerești, pelicanii albi ca zăpada se înalță pe cer, iar în depărtare - un stol de mici dropii care sclipesc în soare cu aripi albe Sub picioare se găsesc gropi rare, în "desișurile" cărora se ascund iepuri maro, gâște cu frunte albă se hrănesc și se cheamă între ele în întuneric Revenind la bază, Yuri a disecat cu siguranță păsările prinse pentru colecția științifică a Institutului Pedagogic Lenin Acum Andrey lucrează la Laboratorul Central pentru Conservarea Naturii și absolvă departamentul de corespondență de științe vânătoare de la Institutul Agricol All-Union, Yuri - în laboratorul economiei de vânătoare al RSFSR Glavokhota pui de bufniță de zăpadă Zelna V GUSEV SFATURI PENTRU ÎNCEPĂTORII VERDE Alegerea câinelui de vânătoare Se recomanda sa ai doar caini de rasa si catei de origine cunoscuta Acest lucru este confirmat de pedigree-ul înregistrat în societatea vânătorilor Cheia calităților înalte ale unui cățeluș este evaluările câmpului și conformației părinților săi, bunicilor și altor strămoși A cheltui timp

și bani pentru creșterea câinilor de origine necunoscută și cu atât mai mult a mestizorilor, în opinia mea, nu are sens Alegerea rasei depinde de înclinațiile, condițiile de viață și vânătoarea sportivului însuși Pentru un locuitor al unui oraș mare, care vânează mai ales în timpul vacanței sale în perioada de vară-toamnă, cel mai bun asistent va fi un polițist sau spaniel Sătenii care sunt extrem de ocupați cu recoltarea au mai multe oportunități de a vâna cu câini Un pădurar, un vânător, un vânător - într-un cuvânt, un husky sau un câine vizuina se potrivește unei persoane care vizitează ținuturile pentru o parte semnificativă a anului Genul câinelui Mulți preferă masculii pentru a evita necazul căţeilor și să țină câinele mereu gata să plece la vânătoare altora nu le place sexul "puternic" pentru tendința de a lupta, dorința de a fugi de acasă pentru "mirese" și, în final, chiar și pentru faptul că bărbatul are nevoie de o plimbare mai lungă pentru a-și îndeplini nevoile naturale și "provocă societatea" la fiecare colţ Prin urmare, decizia cu privire la cine să înceapă - o femeie sau un bărbat, depinde de dorința și capacitățile vânătorului Lână și ulei La vânătoare, câinii ușori și peteți sunt mai convenabil, deoarece este mai ușor să-i urmărești în desișuri; nu poți confunda astfel de câini cu fiara Acasă, dimpotrivă, sunt preferați câinii întunecați monocromi, a căror haină va fi, desigur, mai puțin vizibilă pe podea și pe haine Părul scurt și neted este mai puțin murdar și aproape că nu se udă, dar protejează mai rău câinele de frig, tăiat de rogoz și de tufișuri spinoase În plus, părul aspru și scurt al unui Pointer sau al unui Fox Terrier neted mănâncă literalmente hainele și poate fi departe de a fi ușor de curățat Blana lungă a câinilor asemănători setterului îi protejează bine de frig, țânțari și daune externe; este mai ușor să-l scoți de pe haine, dar, desigur, un câine cu părul lung se udă și se murdărește mai mult pe stradă în întuneric an Blana tare și sârmă a terririlor și a polițiștilor cu păr de sârmă este foarte confortabilă, care aproape că nu se udă, protejează perfect câinele și se curăță ușor atunci când este pieptănat Este mai bine să luați un cățeluș dintr-un așternut mic (- capete), de același tip ca compoziție, dimensiune și culoare Cel mai mare și cel mai gras cățeluș nu este întotdeauna cel mai bun, de multe ori devine o creștere crudă, flegmatică Este rar să scoți un câine bun din căţeii mici Un catelus sanatos are blana neteda, lucioasa, grasime normala, sta ferm pe labe, jucaus, miscarile sunt increzatoare Când examinați, trebuie să acordați atenție mușcăturii sale - închiderea corectă a dinților, culoarea nasului, care în toate rasele este de preferință neagră Ochii trebuie să fie limpezi, de aceeași culoare, de preferință închisă, cu pleoape normale (fără inversare), de asemenea mai bune decât o culoare închisă Este necesar să verificați dacă cățelul are hernie ombilicală, să acordați atenție picioarelor, deoarece uneori apar malformații congenitale ale acestora Acestea includ, în primul rând, displazia, adică o structură anormală a articulațiilor, care provoacă șchiopătură, precum și deformări ale degetelor (numărul lor mai mic, subdezvoltarea sau fuziunea) Cățelul este în casa ta Creșterea și hrănirea Cel mai bine este să luați un cățeluș de la mamă sâmbătă, duminică - într-un cuvânt, o zi liberă de la serviciu Atunci bebelușul va avea timp să se obișnuiască cu singurătatea, cu un mediu nou într-o zi, să se sătura de fluxul de noi impresii și noaptea nu te va deranja cu strigăte plângărețe Acest lucru va fi ajutat de o cârpă - o lenjerie de pat care miroase a cuibul natal al animalului tău de companie, în care a fost înfășurat, luându-l departe de mama lui Iar căldura maternă pe un pat nou va fi parțial înlocuită cu un suport de încălzire cu apă caldă, plasat anterior sub

același pat Primul lucru de reținut pentru proprietarul cățelușului și familia sa este cum să ia corect copilul în mâini Este încă mic, mușchii și ligamentele lui sunt slabe, iar dacă trageți cățelul, ridicându-l sub labele din față, atunci este foarte ușor să-l desfigurați pe viață prin luxație sau entorsă severă Trebuie să luați un cățeluș cu ambele mâini în același timp, ridicând sub piept și fese sau din ambele părți, captând zona omoplaților și a pieptului, și nu stomacul Cățelul este impulsiv și ondulat, trebuie să-l țineți ferm, astfel încât să nu izbucnească și să cadă pe podea Este mai bine să te ghemuiești singur la cățeluș și să nu-l ridici decât dacă este absolut necesar Încă din prima zi, nu permiteți cățelușului să facă ceea ce nu îi permiteți unui câine adult: urcați în pat, pe canapea, cerșiți mâncare la masă, stați pe picioarele din spate, sprijinindu-vă pe persoana cu picioarele din față Pentru a face acest lucru, trebuie să îndurați plânsul în prima noapte, să trimiteți cățelușul "la loc" sau într-o altă cameră în timp ce stăpânii mănâncă, să vă aplecați spre copilul însuși când trebuie să-l mângâi sau să-i dai un tratați și strângeți-i ușor spatele labele când cățelul își pune labele din față pe tine Nu poți cere curățenie de la un cățel dacă nu ai cum să ieși în curte Metabolismul din corpul său este atât de intens încât un bebeluș sub luni pur și simplu nu poate rezista de la o plimbare la alta și se murdărește involuntar în casă A-l pedepsi pentru asta nu are rost Scoateți cățelul afară după fiecare somn și hrănire - vor fi mai puține bălți Curățarea poate fi simplificată dacă, de la o vârstă fragedă, înveți câinele să-și facă treaba pe un ziar, cârpă sau pânză uleioasă, unde copilul este așezat de fiecare dată când se pregătește pentru o anumită plecare Locul cățelului În condiții urbane, cățelușului i se oferă un loc într-un colț liniștit al camerei, departe de calorifere și nu în curent Pentru minciună, cel mai bine este să ai o saltea umplută cu fân, paie sau vată, acoperită cu pânză uleioasă sau polietilenă, peste care se pun fețe de pernă din material deschis la culoare care se înlocuiesc după - zile Este mai bine dacă o astfel de saltea nu stă pe podea, ci pe un suport jos (IOI cm) Spălarea unui cățel și chiar a unui câine adult cu săpun este nedorită Puritatea blanii se realizeaza prin schimbarea frecventa a asternutului si pieptanarea regulata a blanii sau, pentru cainii cu par scurt, cu o perie cu peri Dacă trebuie să spălați un cățel foarte murdar, atunci este mai bine să faceți acest lucru cu apă caldă fără săpun La urma urmei, săpunul și șampoanele spală stratul gras protector al fiecărui fir de păr, ceea ce încalcă termoreglarea și contribuie la poluarea suplimentară a blănii Legarea catelusului Este imposibil să crești un câine în lesă - va fi rahitism Dar legarea periodică a acestuia de un lanț fixat lângă locul animalului tău este foarte comodă, chiar necesară, începând de la vârsta de luni Acest se face pentru a întări comanda "La loc!", când sosesc oaspeții și în alte cazuri când este necesar ca cățelul să nu atârne sub picioare Desigur, de cele mai multe ori ar trebui să fie în stare liberă La început, trebuie să-l legați doar de un lanț, altfel câinele se va obișnui să mestece lesa Aceștia sunt învățați să stea în lesă treptat, alternând închisoarea cu afecțiunea și plimbarea, astfel încât animalul dvs de companie să-l perceapă ca pe unul dintre tipurile de serviciu pentru o persoană, și nu ca pe o pedeapsă Este absolut necesar să legați sau să încuiați un cățel jumătate de adult, și chiar un câine mare, într-o zonă rurală (la țară), dacă site-ul nu are un gard de încredere Câinele, lăsat singur, începe să caute distracție, iese în fugă în stradă, latră trecătorilor, se plimbă prin grămezile de gunoi Deci este mai bine să-i limitezi temporar libertatea, compensând

această privare cu o plimbare cu proprietarul și antrenamente Când iei un cățeluș, pregătește-te să înduri multe: tapet rupt, pantofi roade, mobilier, murdărie A roade, a târâi și a rupe este o nevoie naturală pentru un cățel sănătos Când plecați de acasă, asigurați-vă că îndepărtați micile lucruri necesare care sunt accesibile dinților lui, în special pantofi, ace, fire, pixuri Ridicați mai sus firul unei lămpi de podea, telefon, perdele suspendate, fețe de masă Într-o oarecare măsură, jucăriile distrage atenția copilului de la farse: oase crude mari, un morcov, o cale de lemn, o minge de tenis, un puc de hochei, o jucărie moale mare, de exemplu, un "cârnat" de casă făcut din cârpe aproape dimensiunea unui catelus Schenon nu poate asimila imediat numeroase interdicții, iar pedeapsa ar trebui să urmeze numai imediat după abatere și în niciun caz când ați venit de la locul de muncă, a descoperit o defecțiune și l-a împins pe vinovat, care nu este capabil să conecteze cauza și efectul cu un astfel de decalaj în timp pe mine De aceea nu poți pedepsi un câine după ceva timp după săvârșirea unei infracțiuni Acest lucru se poate face doar la fața locului și în acest moment încălcări cățeluș ale standardelor cerute, pisică), dar pot fi eliminate unui cățeluș leneș îi este frică de spațiu, de obiecte noi, de ființe vii necunoscute Treptat, reacția pasiv-defensivă este înlocuită cu una indicativă (reacție *ce este?*) Copilul învață că unele fenomene aduc plăcere, altele îi sunt indiferente, altele neplăcute (de exemplu, un supărat animal Dar toate acestea se întâmplă în mod normal doar dacă câinelui i se acordă atenție, se tratează, este scos la plimbare Un catelus care a crescut inchis, in lesa, intr-o voliera sau hambar, devine las sau las-diabolic, este incapabil de tensiune fizica si nervoasa prelungita la vanatoare Dacă infracțiunea este săvârșită la distanță de proprietar, pedepsiți cățelul aruncând asupra lui un parforos sau un obiect potrivit, sau apropiindu-se de vinovat, dar nu chemați să pedepsească În caz contrar, cățelul va asocia pedeapsa cu apropierea la comandă și va înceta să mai vină la apel Introducere în lume ma- acţiune activă - atac Cățelușul se instalează treptat, pas cu pas, în lumea unui cuib, apartament, curte Împreună cu mama sau stăpânul, se familiarizează cu strada, câmpul, pădurea, învață o mulțime de mirosuri, obiecte, fenomene, își dezvoltă atitudine față de ei Așa se formează comportamentul și sistemul nervos acestea, pregătirea și antrenamentul lui (conducere, antrenament) devin extrem de dificile și adesea inutile Îngrijirea animalelor de companie nu ar trebui să se limiteze la hrănire și curățare Este nevoie de o educație care să includă o cunoaștere treptată cu lumea, antrenament și contact zilnic cu proprietarul, care a înlocuit familia, haita și liderul câinilor domestici Plimbarea cu un caine in afara apartamentului, incintei sau curtii in care este tinut este absolut necesara pentru bunastarea acestuia, formarea sistemului nervos, contactul cu proprietarul si pregatirea pentru vanatoare Un crescător de câini urban trebuie să-și scoată animalul de companie de - ori pe zi pentru nevoi naturale: dimineața imediat după trezire, după-amiaza la - , după serviciu la - și la noapte Dacă nu este posibil să scoateți câinele în timpul zilei, vă puteți limita la o plimbare de trei ori, dar apoi doar o parte mică, de volum redus din rația zilnică este hrănită dimineața Când țineți un câine în afara casei, nu este nevoie să-l scoateți pentru plecări naturale, dar cu siguranță are nevoie de cel puțin o plimbare pe zi Am descoperit din experiență că doar câțiva crescători de câini știu să-și crească animalele de companie, astfel încât fiecare plimbare "mare* (mai mult de de minute) să aducă beneficii maxime Și pentru aceasta, mersul trebuie împărțit în mai

multe etape, parcă Primul este ca câinele să-și trimită nevoile departe de ușile și ferestrele locuințelor, locurilor de joacă și altor locuri la fel de nepotrivite Apoi, dacă teritoriul permite, trebuie să-i oferi prietenului tău patruped să alerge și să se zbată într-o stare liberă, de preferință cu unul sau doi câini pașnici care locuiesc în cartier Dar conducerea comună a câinilor, precum și comunicarea proprietarilor lor, nu ar trebui să dureze tot timpul De îndată ce animalele intră și își fac "propria afacere*, trebuie să-i amintești animalului tău de companie că are un stăpân care are nevoie si interesant de ascultat Câinelui este numit și repetat mai multe tehnici de supunere generală, alternând tehnici plictisitoare (mersul unul lângă altul, ținerea în poziția "culcat" sau "șezând") cu comenzile preferate (aduceți mingea, săriți peste o barieră joasă, veniți la comanda "Vino la mine!" pentru afecțiune și delicatețe) Și după aceea, un mic cablaj în lesă de-a lungul celei mai apropiate benzi, bulevard și chiar o stradă aglomerată va fi foarte util Atunci proprietarul va fi întotdeauna persoana principală pentru câine, iar plimbarea îi aduce beneficii maxime Pentru cainii de animale sunt deosebit de utile si plimbarile in padure si pe camp De asemenea, este mai bine să le împărțiți în două părți: prima este o ședere gratuită pe ținuturi, atunci când animalul de companie se familiarizează cu lumea naturală și învață să o facă fără a-și pierde proprietarul; iar a doua parte a mersului - drumul de întoarcere - este folosită pentru a practica tehnici generale de ascultare (mers la picior, repartizare etc) Nu ar trebui să iei doar polițiști și spaniel la plimbare prin desiș Ei trebuie să fie mereu în câmpul vizual al vânătorului, iar comportamentul lor prea independent în teren este inacceptabil Hrănirea căteilor și a câinilor Dieta câinelui ar trebui să includă suficiente proteine pentru a construi și reface țesuturile corpului, o parte dintre carbohidrații și grăsimile care completează costurile cu energie, precum și vitamine, minerale și oligoelemente necesare pentru funcționarea normală a tuturor animalelor Alimentele proteice sunt o sursă de creștere și dezvoltare pentru un cățel Acestea includ în principal carnea, peștele, produsele lactate și ouăle Carnea este cruda, de preferat nu congelata, cel mai valoros produs Hrăniți-l în bucăți corespunzătoare mărimii cățelușului Carnea tocată și resturile sunt digerate mai rău, deoarece nu rămân în stomac și trec în intestine pe jumătate fierte Un cățel este capabil să absoarbă produsele din carne nu mai devreme de vârsta de - de zile, astfel încât hrănirea mai devreme cu carne doar strica digestia bebelușilor Pentru hrănirea căteilor și câinilor, este mai bine să folosiți organe, deoarece este mai ieftină și mai completă ca compoziție decât carnea musculară Ficatul, rinichii și splina sunt deosebit de bogate în vitamine și microelemente Dar ficatul, ca și plămânii animalelor, conține adesea germeni de viermi, așa că acest aliment este cel mai bine să fie fiert Peștele de mare este mai bun, fără oase și măruntaie Înlocuiește parțial produsele din carne, reduce costurile și diversifică dieta, dar consumul prelungit de pește crud sărăcește corpul câinelui cu vitamine B, iar proteinele din pește nu sunt la fel de complete ca proteinele din carne Este util să introduceți peștele în alimentația câinilor și căteilor de - ori pe săptămână, împreună cu alte alimente proteice Dintre furajele lactate, brânza de vaci are cea mai mare valoare nutritivă (poate fi fără grăsimi) Laptele nu este atât de hrănitor, voluminos și uneori slab Chefirul, iaurtul și mai ales acidophilus sunt mai benefice, deoarece au un efect bun asupra digestiei și într-o oarecare măsură dezinfectează tractul gastro-intestinal Ouăle sunt un produs nutrițional extrem de valoros folosit

în hrănirea câinilor herghelie și a celor mai bune animale tinere Dar ouăle crude în forma lor pură sunt prost digerate, precum carnea tocată Este mai bine să le dați în amestec cu cereale (omlete sau vorbăreți) Pentru hrănirea timpurie a cățeilor (până la vârsta de de zile), sunt bune amestecurile de lapte întreg, de preferință aburit (% dintr-un pahar) cu un gălbenuș de ou crud Este necesar ca catelusul sa primeasca zilnic o cantitate suficienta dintr-un produs proteic natural cel putin intr-una din hraniri La calcularea sumei kules" Pot fi hrănite fierte în lapte sau bulion, de preferință cu adaos de legume, sau produse cu acid lactic la abur sau înmuiate Restul cerealelor sunt fierte Produsele de pâine sunt digerate de câini pentru o lungă perioadă de timp și cu o cheltuială mare de sucuri digestive Mai bine hrăni de iar produsele de panificatie sunt extrem de reduse Legume - morcovi, varză (crudă și varză murată), precum și verdeață (frunze de păpădie, salagă, urzică, aburite în mâncare fierbinte) sub formă rasă sau tocată mărunt - o sursă neprețuită de vitamine Legume fierte amestecate cu cereale - un indispensabil este necesar sa te ghidezi dupa baldachinul zilnic, amintindu-ne ca este aproximativ %- din hrana proteica consumata de catelus Produsele de pâine și cerealele din dieta unui cățel (câine adult) sunt necesare pentru a umple costurile energetice ale organismului Dintre cereale, în primul rând sunt fulgii de ovăz "Ger- Soiuri grele de pâine gri de grâu (biscuiți sau pâine învechită, ușor uscată) Volumul furajelor bogate în carbohidrați este crescut în perioadele de antrenament și vânătoare cu câini, precum și în sezonul rece cu conținut în aer liber În extrasezon la conținutul camerei, numărul de cereale aditiv aromatizant care îmbunătățește palatabilitatea furajelor Valoarea lor nutritivă (conținutul de calorii) este scăzută, așa că o creștere a proporției de legume fierte salvează câinii predispuși la obezitate de obezitatea prematură și pierderea condițiilor de muncă Este deosebit de util dovleacul fiert, care îmbunătățește aportul de furaje și alimente trăiește ca un antihelmintic ușor Fructele crude și fructele de pădure sunt, de asemenea, un supliment de vitamine foarte util pentru dieta câinilor și cățeilor Principala sursă de minerale pentru câini și căței sunt oasele moi de vită crudă, cu cartilaj și tendoane Pe lângă oasele crude, este bine ca puii să dea cărbune și cretă, pe care le mănâncă cu lăcomie în timpul creșterii rapide a scheletului Dintre suplimentele de vitamine, bogate și în oligoelemente, trebuie menționate tărâțele de grâu, care sunt aburite în alimente fierbinți Nu da dulciuri o firimitură de pâine, de la care se întorceau, după ce l-au primit în hrănitor Mâncarea trebuie să aibă consistența smântânii groase Regimul de hrănire: din momentul în care cățelul a încetat să mănânce lapte matern și până la luni este hrănit de - ori pe zi; de la la luni - de ori, apoi până la un an - de ori Oasele fierte nu sunt atât de utile, iar în cantități mari provoacă constipație și colită După ani, câinelui nu trebuie să i se dea multe oase pentru a-și păstra dinții cât mai mult timp Este periculos să hrănești oasele tubulare ale păsărilor: acestea sunt înțepate în bucăți ascuțite și pot provoca perforații intestinale cârnați care strică pofta de mâncare și digestia câinelui Ca deliciu - o recompensă atunci când dresați un câine - este mai bine să oferiți bucăți de brânză, carne fiartă sau chiar doar bucăți de pâine prăjită Majoritatea câinilor găsesc "recompensa câștigată * deosebit de gustoasă și înghit cu lăcomie ceea ce primesc pentru muncă Câinii adulți sunt hrăniți de - ori pe zi Înainte de vânătoare, antrenament, o plimbare lungă, câinele este hrănit cu cel mult ore înainte de împerechere - - ore înainte de împerechere Volumul normei ar trebui să

fie astfel încât câinele (cățelul) să nu se umfle din ceea ce a mâncat și, după ce a curățat castronul, nu ar deranja să mănânce puțin mai mult Amintiți-vă: dacă refuzați să-l hrăniți, el va fi căței de câini ruși la o varietate de legume, o oră este curățată într-un loc rece Fotografie de P Yarovitsky verdeață, carne crudă și pește de cățel și din nou oferite la următoarea oră - trebuie să vă obișnuiți de la hrănirea crescândă devreme; asta și, dacă este posibil, nu ar trebui să li se dea bucăți de la pauze lungi în masa lor de skarm (rămășițe din hrana gazdei - livani; fără condimente iute - hrănite este foarte important să urmați regimul împreună cu principalul aliment de co-hrănire; rezervoare conform regimului acceptat) În , Mihail Alexandrovich Sergeev, cel mai bătrân vânător, un cunoscător remarcabil și crescător de câini ruși, a murit Vă aducem în atenție unul dintre cele mai recente articole ale sale Este util pentru fiecare vânător competent să cunoască istoria creării raselor domestice de câini de vânătoare M SERGEEV CREATORI DE RASE Câine rusesc de rasă pură, găsit aproape exclusiv în URSS, se bucură pe bună dreptate de o mare popularitate în rândul vânătorilor Această piatră de bază a noastră are multe sute de ani de existență Nu suntem "Ivani care nu-și amintesc de rudenie" și nu renegam pozitivul creat de munca și cunoștințele multor generații anterioare Și trebuie să aducem un omagiu acelor oameni care ne-au lăsat moștenire această rasă minunată și în multe privințe de neîntrecut Pe vremea iobagilor, câinii erau crescuți în masă în vânătoarea nobiliară proprietarilor de pământ * Printre proprietari - vânătorii de câini erau oameni diferiți Foarte multe vânătoare de câini au fost ceea ce se numește "din pădure, din pin" și, în esență, au satisfăcut capriciul aleatoriu al proprietarului terenului, care nu știa cum să omoare timpul (acest lucru este descris în mod viu de E E Dryansky în minunatele sale "Note de iarbă mică") sau au purtat amprenta stăpânilor lor - boieri-tirani cruzi, precum contele Kamensky în Orel (N S Leskov "Artistul mut") sau prințul Zaborovsky, reprezentat de P I Melnikov (Pechersky) în povestea "Anii vechi" Dar au existat și vânătoare de câini bine organizate, remarcate printr-o atitudine atentă față de managementul raselor de câini Strămoșii câinilor noștri moderni provin tocmai din astfel de vânătoare În cele mai multe cazuri, acest sau acel câine de vânătoare a fost numit după numele proprietarului său Deci, în prima jumătate a secolului al XIX-lea, rușii erau foarte celebri * Vânătoarea a numit atunci nu numai procesul de obținere a vânatului, ci și toată munca necesară pentru aceasta, precum și slujitorii și câinii ținuți în canisa proprietarului câini de vânătoare Levshin, Glebov (crimson), Levashov, Kareev, Zuzin, Pavlov, Shakhovsky În a doua jumătate a secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, erau cunoscuți câini ruși, adesea numiți Kostroma, Kishinsky, Arapov, Panchulideev, Durasov, Stolypin, Butskov, Mozharov, Popov, Beklemishev, Komynin, Alekseev, Pershinsky vânătoare Aici sunt menționate doar acele vânătoare, ai căror câini fie erau renumiti în special pentru munca lor remarcabilă, fie erau strămoșii îndepărtați ai câinilor noștri moderni ruși Mulți proprietari de vânătoare au condus creșterea câinilor Deci, de exemplu, M P Glebov, dependent de vânătoarea cu câini pentru lupi, și-a vândut lui Kireevsky remarcabilii săi câini pur-sânge ruși și i-a înlocuit cu încrucișări de la încrucișarea câinilor supraviețuitori ruși pe care i-a avut cu vulpii englezi În același timp, a pornit de la faptul că câinii ruși, datorită instinctului lor excelent și a cățărării adânci atunci când vânau lup, s-au lovit rapid de iepuri, de obicei abundenți în apropierea cuiburilor de lup, iar vânătoarea de lup nu a funcționat din această

cauză Foxhounds, cu cursa lor scurtă, simțuri mai puțin puternice și o mare curtoazie, atunci când au fost încrucișați cu câini ruși, au produs câini mai potriviți pentru vânătoarea de lup O mare lucrare de fabrică cu câini ruși a fost efectuată de un crescător talentat M I Alekseev În vânătoarea Pershinsky, sub conducerea lui D P Valtsov, a fost creat un stol de vânători remarcabili de fiare purpurie Există multe exemple similare de gestionare a creșterii câinilor de vânătoare Dar toată povara îngrijirii, reproducerii, urmărirea câinilor, coordonarea haitelor și, în multe cazuri, managementul rasei culcați pe umerii câinilor de iobag: alergători de capcană, vyzhlyatnikov etc Printre acești oameni au fost mulți experți remarcabili în domeniul lor Și este de datoria noastră să ne amintim de ei pentru munca lor, datorită cărora avem câini ruși moderni Acest lucru este cu atât mai necesar cu cât în unele lucrări despre câini apar expresii semi-disprețuitoare și se acuză cănisai analfabeti de poluare a raselor de câini Unii autori scriu chiar că, în trecut, creșterea câinilor de vânătoare a fost efectuată atât de neglijent încât în timpul au ținut acasă câini englezi și francezi și au amestecat câinii noștri cu ei Totodată, nu trebuie să uităm că în secolul al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea în Europa de Vest și parțial în țara noastră a existat o dorință răspândită de a crește noi rase de animale prin încrucișări complexe Acest lucru a fost facilitat de opiniile din științele naturii din acea vreme Astfel, Buffon credea că particulele de perfecțiune, "care sunt distribuite de Dumnezeu între rase separate", atunci când rasele se amestecă între ele, "se combină și tind să În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, nici un câine rusesc de rasă pură nu a supraviețuit și că această rasă a fost creată după anii ai secolului nostru Fără îndoială, în foarte multe vânătoare, pasiunea pentru încrucișarea raselor, în special cu câinii de peste mări, a fost larg răspândită Un exemplu în acest sens a fost vânătoarea regală, care, după Petru I, și mai ales sub țarina Anna Ioannovna, s-a străduit să imite Occidentul în toate După exemplul curții și al nobililor, fabrica cea mai înaltă frumusețe "(Witt V O Din istoria creșterii cailor rusești M ,) Un exemplu reușit de creștere a unei rase în acest fel îl vedem în crearea de către A G Orlov, și apoi de către fostul său iobag V I Shishkin, a unei rase minunate de trotți Orlov, la formarea căreia au participat mai mult de rase Orlov și succesorii săi au reușit să crească o rasă remarcabilă de cai, apoi contele nu mai puțin bogat Sheremetev, în ciuda costurilor enorme și importul multor cai din rase străine, nu a reușit să scoată nimic valoros în herghelia lui Serebryonprudsky Și în multe vânătoare de câini, stăpânii lor s-au amestecat fără gânduri și nesistematic cu diferite rase de câini, ogari etc Și nu este surprinzător faptul că proprietarul vânătorii, din lene sau ignoranță, a transferat totul în mâinile nu câini foarte cunoscători, adesea interferau cu totul În același timp, nu trebuie să uităm că câinele iobag răspundea cu spatele dacă turma conducea prost Desigur, orice astfel de munca, pentru inteligența și cunoștințele lor, pentru dragostea lor dezinteresată pentru cauză Și care erau condițiile pentru munca caniselor în timpul iobăgiei? În primul rând, erau vânduți și cumpărați ca niște sclavi, ca vitele Adevărat, vânătorii de seamă (vânătorul era responsabil de toată vânătoarea de câini - ogari și câini) și cei care ajungeau (cel care ajungea era responsabil doar de oini, el conducea haita cu ajutorul vânătorilor) erau foarte apreciați de către domnilor şi au fost nevoiţi să-i trateze mai restrâns decât cu alţi iobagi, ştiind canisa s-a străduit să folosească un vyzhlet parfumat, vâscos sau mai ales

zgomotos pentru împerechere, fără a acorda atenție rasei: la urma urmei, stăpânul își va cere slujitorului nu rasa, ci doar munca haitei! Dar printre psarii iobagi existau și astfel de stăpâni ai meșteșugului lor, care uneori înțelegeau atât munca, cât și rasa câinilor mai adânc decât stăpânii lor Acești creatori ai raselor noastre de ogari și câini doresc să le aduc un omagiu pentru forțarea lor dificilă că succesul întregii vânătoare depinde de munca bună a vânătorului sau a celui care ajunge La începutul secolului al XIX-lea, locuia un foarte bogat moșier L D Izmailov, proprietarul a de suflete de iobagi Se distingea prin comportament depravat și cruzime extremă La fabrica de potasiu si la fabrica de stofe infiintate de Izmailov, iobagii lucrau ca munca grea si erau supusi la pedepse crunte si la torturi pentru cea mai mica ofensa Izmailov a avut o vânătoare uriașă de câini Aproximativ de câini au fost ținuți în Khitrovshchina din districtul Epifansky din provincia Tula, iar în Gorki din districtul Zaraisky din provincia Ryazan erau aproximativ de câini Trebuie adăugat că atrocitățile lui Izmailov au devenit totuși cunoscute la Sankt Petersburg Moșiile sale au fost luate în custodie și el însuși a primit ordin să trăiască fără pauză în Ryazan Tirania unor proprietari de pământ nu a cunoscut limite Proprietarul Samsonov locuia în districtul Kovrov din provincia Vladimir A fost un vânător de câini pasionat Avea până la de ogari și câini, inclusiv haite de câini de de câini și s-a lăudat că a fost "primul vânător din Rusia" Samsonov a cerut ca "fiecare dintre turme să conducă pe insulă nu mai mult de jumătate de oră și fără greșeală cu un șofer senior care nu s-a schimbat, în timp ce proaspăt, pregătit pentru o tură, să fie auzit nu mai mult de jumătate de verstă " Rataev, care însuși a văzut acest lucru în , adaugă: "Călătorul senior era într-adevăr un om de geniu" ("Jurnalul de vânătoare", , iulie) Înainte de moartea sa, Samsonov fără copii a scris un testament în care a dat o fermă fermei care sosește după moarte, dar cu o condiție obligatorie - să atârne toți câinii Dacă cel puțin un câine nu ar fi spânzurat, șoferul și-ar pierde terenul În "Notele unui mic-iarbă" E E Dr și Yansky, această operă clasică a literaturii de vânătoare, conține un imn de-a dreptul către vânătorul de iobag Feopen, un excelent expert în domeniul său și un observator subtil, care cu înțelepciunea sa a salvat domnii mai educați din situații dificile Deși A N Kareev, descris sub numele Aleev, este proprietarul unei , potrivit contemporanilor, faimoasa vânătoare, el însuși a fost un vânător excelent, curajos, totuși Feopen era responsabil de tot ce se afla în vânătoare și, conform instrucțiunilor sale, câinii erau împerecheați După căderea iobăgiei, marele creo al vânătorilor de câini a dispărut Dar totuși, unele dintre cele mai organizate dintre ele, scăzând în volum, au durat până la revoluție Și din nou vedem maeștri remarcabili în lucrul cu câini Iată cum descrie V Dmitriev ("Vânătoarea de câini și pușcă", , nr) opera sositului A I Chbanov, cumpărată în timpul campaniei din Crimeea de vânătorul de câini Saratov Lihaciov de la maiorul Protopopov pentru de ruble în bancnote (aproximativ de ruble în argint): " Pe vremea când locuiam (cunoscut în provincia Saratov) Protopopovsky Adria-shka (Adrian Ivanov Chebanov) sosind turma de arcuri nu știa, iar la vânătoare erau doar arcuri pentru împerechere Turma era atât de reținută și de politicoasă înainte că, fiind mereu fără arcuri, s-a smuls doar ocazional (pe cine nu trăiește păcatul și necazul?), plecând la rut sau la persecuție După ce a ratat turma pe câmp și a plasat un corn în fața ei, Adriashka a plecat cu storcătoare spre insulă pentru a astupa găurile sau pentru alte afaceri, iar turma a stat singur Pe tot timpul serviciului meu cu Adria shki, doar o singură dată a căzut

cornul și turma a mers să-l întâlnească pe Andrian, care apăruse deja de pe insulă Este descris în continuare cum, în ciuda obiecțiilor lui V Dmitriev, vânătorii de duminică au insistat din nou să arunce turma pe insula iepurilor seara, deși "erau epuizați, iar caii de la canisa erau obosiți", după ce au muncit mult pentru ca zi Adriashka, care a auzit toată conversația, a primit ordinul "Să intri la trap și să nu zăbovești pe insulă", rostește obișnuitul "Supun!", Iar el, aplecându-se spre mine (V Dmitriev -Comp), șoptește expresia lui preferată: "Ei bine, asta nu va fi!" O turmă deschisă a străbătut întreaga insulă de la atac la provocare pe o potecă și nici un câine nu a lătrat într-o insulă plină de iepuri Șoferul de pe cal a mers douăsprezece mile pe oră, scârțâind cu voce plină și pălmuind prudent pe drum cu un rapnik Nu aceasta este rezistența turmei?! Între timp, turma a funcționat bine, a alungat vulpi, lupi și iepuri chiar și pe câmpuri deschise În provincia Kaluga, vânătoarea lui I N Khrapovitsky a fost cunoscută la un moment dat După moartea sa și căderea iobăgiei, Sofrych, care a ajuns la Khrapovitsky, a fost renumit pentru priceperea sa în întreaga provincie, s-a angajat la un general bogat de pământ Generalul ia ordonat lui Sofrych să aducă turma de la la de arcuri până în toamnă, cumpărând arcuri înainte de vânătoare Dar când Sofrych a refuzat să strice haita cu câini la întâmplare, generalul l-a alungat A Zapolsky în articolul "Din memoriile unui bătrân vânător * (" Vânătoarea de câine și pușcă *, / , nr) a scris despre vânătorii neîmpărțiți I N După moartea proprietarului, toți vânătorii s-au împrăștiat la vânătoare diferite și peste tot au adus mari beneficii cu strălucirea și cunoștințele lor * Descriind vânătoarea provinciei Tambov cunoscută de el, A Zapolsky menționează vânătoarea lui T P Kanshin, căruia i-a trecut cu toți vânătorii una dintre cele mai vechi vânătoare, vânătoarea lui D M Maslov Kanshin era zgârcit și se răsfăța în desfășurare, "vânătoarea era prost întreținută: vânătorii erau prost îmbrăcați, câinii și caii erau și ei în stare de neliniște, dar, în ciuda acestui lucru, plimbarea a fost bună și pricepută datorită pasiunii și al drojdiei vechi a vânătorilor , care a încercat, după cum se spune, să nu te lovească cu fața în pământ, mai ales când vâna la vale " A Novikov a scris bine despre minunatul maestru șofer, care a știut să pună fiara acolo unde era nevoie și, în același timp, a avut talentul pentru creșterea corectă a câinilor de vânătoare în articolul "Sosirea Ivan Timofeevici" (" Natura și vânătoarea", , martie) La începutul secolului al XIX-lea, în satul Spasskoye, districtul Kashinsky, provincia Tver, a avut loc o vânătoare de câini a prințului I A Shakhovsky, al cărui șofer era Ivan Timofeevici Șahhovski avea "o turmă minunată de treizeci și cinci de câini Kostroma de rasă pură Turma de câini a prințului a fost întotdeauna potrivită în mod ideal puritatea rasei a fost menținută cu rigoare și cunoaștere deplină a materiei, iar uniformitatea câinilor a fost o consecință naturală a purebred(tm) Pe lângă aspectul exterior, turma prințului Shakhovsky s-a remarcat și prin virtuțile sale interioare: un fler subtil, parazite, neliniște și voci minunate Toate aceste calități au făcut-o atât de faimoasă, încât chiar și din provinciile învecinate - Yaroslavl, Moscova și Vladimir - adevărații vânători au venit să asculte rutul celebrului turmă Această turmă, trebuie să mai adăugăm, a fost neobișnuit de nesăbuită și vicioasă, în plus, a existat o călătorie specială, astfel încât Ivan Timofeevici a trebuit doar să pălmuiască un rapnik, iar toată turma, ca un singur câine, s-a întins într-un pat de iepure și a așteptat pentru comenzi ulterioare de la cel sosit Ivan Timofeevici a fost un vânător pasionat "La câini, era cel mai mare

cunoscător și în selecție nu ar fi cedat lui Darwin însuși, deși în anatomie și zoologie era un ignorant complet și chiar era complet analfabet" Prințul și toți vânătorii locali s-au îndreptat către el cu întrebări și pentru sfaturi, recunoscându-l pe Ivan Timofeevici drept o autoritate fără îndoială După moartea lui Ivan Timofeevici, prințul i-a ridicat un obelisc mare, rupt de proprietarul P P Maksimovici, care a cumpărat Spasskoye Ce este caracteristic acestor și multi alți maeștri remarcabili ai meșteșugului lor? Toți erau iubitori pasionați de vânătoare și de câini și mari muncitori Nu am cunoscut vânătoarea de câini din vremurile prerevoluționare Am avut însă norocul să învăț multe de la cei sosiți, supraviețuitorii și ogarii vânătorilor anterioare, excelenți experți în domeniul lor Aceștia au fost V V Krasov, mai întâi vânător în vânătoarea lui Mamontov și Svirbeev, apoi vânător al lui K V Frații Kondrat și Anton Karpovich Nikitin au trecut și ei prin școala de vânătoare de mamuți K K Nikitin a fost un călător în economia de vânătoare a consiliului raional al societății militare de vânătoare din districtul militar Kiev, iar Anton Karpovich a fost un supraviețuitor în economia Rumyantsev a OS VVOO din districtul militar Moscova Dar profesorul meu principal a fost Maxim Fomich Milovanov, etrierul lui Mamontov, nepotul celebrului călător al lui Mamontov Serghei Prohorovici Milovanov Mic de statură, uscat, bine făcut, Maxim Fomich a fost întotdeauna îngrijit îmbrăcat S-a așezat cu îndemânare pe el stratul de jos al unui pardesiu de soldat, legat cu o centură neagră cu un set caucazian Cizmele sunt întotdeauna curate Pălăria ușoară este ușor răsucită pe o parte Totul la el a denunțat dexteritatea și acuratețea Ochii lui erau remarcabili, radiind bunăvoință față de oameni Nu exista în el nici aroganță violentă, nici supunere Fomich era un bun cunoscător al vânătorii cu câini și ogari Agil și îndrăzneț, a fost cel mai bun primitor al lupilor de sub ogari la vânătoare și în cuști În , M F Milovanov și cu mine am coordonat o turmă de câini ruși în domeniul de vânătoare Zavidovsky, la care mi-am transferat pentru o vreme câinii mei, care au devenit liderii de haită Cât de drag i-a tratat Fomich cu supraviețuitorii! Și cât de atașați erau de tutorele lor! Deși, pe lângă corn, M F Milovanov a avut mereu un rapnik în mâini, dar nu l-am văzut niciodată lovind cu putere câinele Toată disciplina s-a bazat în principal pe manipularea atentă, uniformă și afectuoasă a câinilor și pe momeală, pe care Fomich o purta mereu în geantă atunci când conducea haita la urmărire sau la vânătoare Dar o boală gravă de inimă nu i-a permis lui Maxim Fomich să călărească, iar în a fost forțat să-și părăsească afacerea iubită Îmi amintesc de una dintre ultimele mele vânătoare împreună cu Maxim Fomich Am luat două plecăciuni ale celor mai câini câini Aceștia au fost doi supraviețuitori - Gromilo și Garkalo, care au supraviețuit din fosta haită a societății militare de vânătoare, sosiți excelent de către fostul sosit Bagdanov, care a servit anterior la vânătoarea de câini a contelui Stroganov, iar mai târziu a devenit ofițer în Tehnica Militară Școala de creștere a câinilor a armatei sovietice Gromilo și Garkalo aveau un instinct foarte mediocru și nu puteau lucra independent, dar se distingeau prin ceartă și nu renunțau degeaba la vot Ceilalți doi câini erau ai mei Bătrâna din a zecea toamnă Zalivka I, strămoșul câinilor cu prefix de fabrică la poreclele "vânătoare, vânătoare", de jur împrejur de la câinii haitei Musin-Pușkin din satul Golovino Districtul Syzran din provincia Simbirsk (acum regiunea Ulyanovsk) Această vyzhlovka, remarcabilă atât în sine, cât și în muncă, despre care M I Alekseev a vorbit foarte bine în presă, a fost foarte fulgeră și împletită Fiica ei din Spvay Goransky (Alatyr), sângele câinilor lui

N P Kishensky și A A Lebedev, Vodishka de vânătoare a fost un meci pentru mama ei în instinct, dar și mai vâscos Unul dintre vyzhlovki a provocat curând iepurele, turma a căzut rapid și a fiert, fără un singur chip, a condus iepurele Pe o potecă îngustă de pădure, în a doua tură, am reușit să interceptez un iepure năvalnic, o roată răsturnată peste cap după o lovitură După - secunde, câinii au aruncat iepurele pe potecă "Opreste opreste!" - și nici un câine nu a zdrobit iepurele mincinos Fomich stătea în apropiere Fața lui era luminată de un zâmbet radiant După ce a respins iepurele și a dat fiecărui câine un ham, Fomich a închis sacul și ne-am dus acasă Știam că prietenul meu nu ar trebui să fie foarte obosit Și dacă chiar și acum câinii mei și ai prietenului meu E V Schmit obțin note mari la testele de potrivire, atunci îmi amintesc mereu de profesorii noștri, cei care ajungeau și supraviețuitorii noștri, care au absorbit o mare cultură de vânătoare cu câini de la predecesorii lor Prieteni Fotografie de I Kuzkin O LOSEV ÎN SALARIU VULPE (din practica vânătorii de vulpi cu steaguri în suburbii) Vânătoarea de vulpi cu steaguri este foarte sportivă, frumoasă și, cu o conduită pricepută, poate avea succes în condițiile din regiunea Moscovei Cu toate acestea, ținuturile din regiunea Moscovei, în care există mulți culegători de ciuperci, turiști, schiori și alți iubitori de natură vara și iarna, se pare că își lasă amprenta asupra reacției înnăscute a animalului la prezența apropiată a unei persoane și, probabil, prezența frecventă a oamenilor în pădure a influențat cazurile care mi s-au părut surprinzătoare Din descrierile vânătorilor de battue din zonele slab populate ale țării s-a format o părere despre vulpe ca un animal viclean, foarte precaut, care își părăsește halul la primul semn de bătăi Pentru un vânător de vulpi de lângă Moscova, din păcate, nu este întotdeauna cazul și, uneori, trebuie să fiți pregătit să stați în cameră timp de - ore și să nu vă grăbiți să scoateți steagurile dacă vulpea nu a ieșit la voi Deci, cazuri instructive Traseul ducea din satul de vacanță Snigiri prin degajarea conductei de gaz și mai departe spre satul Khovanskoye Era seară Vulpea făcuse deja patru kilometri pe jos și nu s-a culcat În cele din urmă, poteca ne-a condus înapoi printr-o pădure de molizi presărată de furori Salariarul Viktor Dubakin a oftat uşurat şi a spus: - Poftim, haideți Cu toate acestea, o oră bună de stat pe număr nu a dat niciun rezultat Victor și-a făcut apariția și a spus că vulpea era în cerc, dar stă într-o secțiune de țeavă rămasă din momentul în care a fost pusă gazoductul Am examinat țeava: avea trei sute de milimetri în diametru și treizeci și cinci de metri lungime, un capăt era plin de zăpadă Am stat gata la capătul deschis, iar Victor a început să bată pe țeavă, trecând de pe marginea acoperită de zăpadă și apropiindu-se de mine Dar vulpea a îndurat totul și nu a ieșit sub împușcătură A început să se întunece și am ridicat asediul Odată s-a întâmplat că, în ciuda invitației de a participa la o vânătoare de vulpi, nu puteam să merg la Snigiri în zilele lucrătoare, iar o zi mai târziu, cu invidie sinceră de vânătoare, am auzit despre o vânătoare care s-a desfășurat fără participarea mea Era o zi strălucitoare de martie, schiurile mergeau bine dimineața, iar participanții la vânătoare - dinastia Dubakin - se îndreptau cu un pas larg de-a lungul crustei acoperite de zăpadă spre pădure Urma venea de pe câmp, iar în primul cerc vulpea s-a întins Doi frați și tatăl lor, Mihail Vasilievici, au agățat rapid steagurile, cel mai mic, Volodia, cu pistolul tatălui său a fost pus pe număr și a început corralul Cu toate acestea, corralul nu a avut succes - vulpea nu a mers la număr și, în general, nu au existat urme ale urmăririi ei în salariu Fiii au insistat să scoată steagurile, în timp ce tatăl,

care era principalul plătitor, a susținut că fiara se află în cerc Mai mult, în cercul, binecunoscut vânătorului, nu erau găuri Am decis să lăsăm steagurile pe loc și să verificăm cercul cu poteca de intrare Câteva minute mai târziu, poteca îl ducea pe Victor sub un molid căzut acoperit de zăpadă: nu avea nicio ieșire - fiara era aici Au pus un număr la intrare și au început să facă zgomot; vulpea nu a ieșit, apoi bătătorii au început să miște țărușii sub molid Pe leagăne, o vulpe s-a înălțat de sub labele de molid și a fost luată imediat Zăpada umedă din februarie a stropit Mergea zi și noapte, când sâmbătă dimineața am plecat spre Snigiri, el, fără încetare, se învârtea în lumină pui de vulpe Fotografie de P Yarovitsky Orez A Semenova Era toamna târziu sau începutul iernii, dar noiembrie acoperise deja pământul cu zăpadă solidă Vremea a oferit o ușurință de mers și o garanție în determinarea prospețimii traseului M-am pregătit și m-am dus la Dubakin Generația mai tânără a dinastiei cărților era ocupată cu repararea șopronului și am mers în pădure împreună cu șeful familiei, Mihail Vasilevici După ce am ieșit pe câmp, am mers de-a lungul marginii pădurii, așteptând să apară poteca de intrare a unei vulpi cu șoarecele întunecat Curând a apărut o potecă de pe câmp Vulpea mergea cu un pas uniform și calm de fiară neînfricata și bine hrănită "Acesta va cădea în curând", a spus bătrânul Dubakin Și pe bună dreptate, urma a intrat într-o aterizare verbală strânsă, nu a existat nicio ieșire Aterizarea a fost rapid semnalizată, am stat pe poteca de intrare și a început corralul Aștept, cu încordare mă uit prin desiș, din care vulpea este pe cale să se rostogolească "la trap", dar, vai, în loc de asta, apare Mihail Vasilevici și ne anunță: - În gaura Cu toate acestea, vizuina nu este clasică - bursucul, ci proaspăt săpat într-un blocaj scăzut, glorificat de un tractor-tractor în timpul plantării unui pom de Crăciun Ei și-au amintit când vulpile lași au fost "lipite" din astfel de peșteri cu un buștean și au decis să încerce Am stat cu un pistol nu departe de ieșirea din gaură și Mihail Vasilevici, hotărând să examineze mai întâi direcția mișcării, era vioi, a tăiat o tijă de nuc, a legat-o o bucată de scoarță de mesteacăn, a aprins-o și a trimis-o în întunericul pasajului Surpriza noastră nu a cunoscut limite când focul din groapă s-a stins brusc Am început să repetăm întregul proces, observând cu atenție ce se întâmpla: focul de la capătul tijei a plutit încet în interiorul gaurei, iar când tija a intrat în dărâmături pentru câțiva metri, de undeva pe lateral o bot de vulpe s-a repezit spre foc, a apucat o scoarță de mesteacăn și focul s-a stins Am fost incredibil de surprinși - până la urmă, focul a fost întotdeauna cel mai înfricoșător fenomen pentru animale! Dar nu a fost timp să ezităm, vulpea era în apropiere, apoi am legat ferm o capcană armată de capătul unui băț lung și am pus în ea scoarță fierbinte de mesteacăn Vulpea apucă repede scoarța de mesteacăn întinsă pe un băț, capcana s-a închis trântit și în curând fiara, sprijinită pe toate cele patru labe, a fost scoasă din groapă și pusă într-un rucsac faruri, iaci o alta autostrada deja acoperita de zapada Dar până am ajuns eu, zăpada se oprise brusc A fost pulberea de care are atâta nevoie vânătorul-plătitor! Ne-am urcat în mașină, am mers puțin pe autostradă pentru a scăpa cât mai repede de hotarele satului, apoi am mers pe jos în lateral, ciapoií și celălalt drum spre Podioripo Kilome ira chs | x * s trei au luat o urmă de la zero și în al doilea cerc au ocolit vulpea Cruise a fost inconfortabil, fără drumuri poieni și locuri unde ar putea fi "tăiată" (pentru a reduce suprafața pădurii acoperită cu steaguri) Drept urmare, nu au fost suficiente steaguri, iar partea din spate a coralului (dar tânără) a rămas strânsă Am stat pe numărul din partea cea mai tipică a cercului

pentru mișcarea vulpii, iar apoi frații au căzut în i Cu toate acestea, vulpea nu a venit la mine și cum s-a dovedit urmând urmele, a lăsat bătătorii să treacă pe lângă ea și apoi, ca după o riglă, a ieșit din cerc înapoi printr-un loc neacoperit cu steaguri Spre seară, vulpea a fost atrasă din nou și din nou într-un cerc mare, dar din nou a ratat opistikovul și a ieșit într-o poiană limpede prin marginea nedesenată a cercului A doua zi, am decis să luăm acea vulpe doar din motive de principiu În sau două stăpâni lipicioase de steaguri, iar compania a pornit Pe drum ni s-a alăturat un inspector local de poliție rutieră Vadim, un vânător pasionat și priceput, care a completat ansamblul nostru de vânătoare Urma vulpii a ieșit pe poiiana drumului iazovului, a cotit în pădure, a părăsit-o și i s-a părut M-am pierdut în nemărginitele enei ahs ale Underground zero, dar după un timp m-am întors înapoi spre pădure și nu m-am pierdut în al doilea cerc de la zero Vulpea e aici, anunță Victor, - începem să dăm pavilion Krui s-a umplut repede cu doi plătitori, iar vizuina a venit să pună numere Eu, ținând cont de trucurile de ieri ale vulpii, l-am sfătuit pe Viktor să se uite în urmă într-un cerc de "porți" marcate și nasuri ale lui Vadim, iar eu însumi am stat pe numărul clasic al căii de intrare Au trecut câteva minute chinuitoare de la începutul tinereții, și deodată o lovitură de zgomot, unde stătea Vadim? Alerga sa terminat Am condus până la Vadim și am văzut această față emoționată și radiantă, iar lângă el, coada aruncată înapoi, cu botul la ieșirea din cercul a, zace aceeași vulpe vicleană XS] Dacă Viktor și cu mine vânăm în zona plantațiilor de molid din apropierea câmpului Khovansky, el indică mereu cu căderea sa întărită spre o pană densă acoperită de zăpadă de brazi înghețați, înecați în ceața unei păduri de mesteacăn îndepărtate , și spune: - Îți amintești cum ai treierat aici?! Și așa a fost Scurta zi de decembrie se încheia, dar vulpea, urmărită de noi, nu s-a gândit să se culce: fie stoluri de schiori-turiști năvăliți de-a lungul poienilor vecine, fie foamea de la lipsa șoarecilor în acel an secetos nu i-a dat odihnă Vulpea a mers și a mers În fine, despre bucurie: ocolim cerc - vulpea este aici; a plati În acest timp, intră a doua vulpe! Eu, îmbrăcând repede o haină albă, stau în spatele unui molid căzut acoperit cu molid căzut și - toată atenția și auzul Sunetele rutului emoționează, picioarele se catarамă de la o plimbare lungă, MT- greu, luat la gata, trage brațele Deodată, o vulpe mare iese în stânga pe leagăne; Trag și el cade Fac o pauză, las arma jos, beau un pahar de ceai dintr-un termos și - din nou, aștept Aproximativ douăzeci de minute mai târziu văd cu ochiul drept cum o mică vulpe roșie aleargă spre mine de-a lungul steagurilor, merge în spatele unui copac O iau cu pistolul, o escortez aproape până la locul unde zace prima vulpe și trag; a doua vulpe rămâne și ea pe loc Emoția se potolește oarecum, Victor mai conduce undeva destul de departe: vântul bate dinspre el și, poate, tovarășul meu nu a putut să-mi audă împușcăturile Deodată văd: un traseu de vulpi, încet, rostogolește un iepure de câmp, se uită de sus la steaguri și repetă cursul celei de-a doua vulpi Fuga iepurelui s-a oprit brusc - a văzut o vulpe prosternată, i-au înghețat urechile, s-a ridicat pe picioarele din spate și a stat deasupra vulpei prosternate, gândindu-se: pericol sau nu? Nu mai sunt vulpi în cerc și adaug acest privitor alb la trofeele mele Victor iese, tot acoperit de zăpadă, întreabă: - L-ai luat? Mă uit la cele trei animale întinse una lângă cealaltă și, punând o mică umbră de superioritate, spun: - Iată, încearcă așa: cu o lovitură deodată trei! Victor râde vesel ca răspuns De data aceasta munca mea nu mi-a permis să-mi petrec după-amiaza de sâmbătă la Snigiri și am ajuns acolo

târziu seara Ceaiul se bea în bucătăria lui Dubakin, iar analiza ultimei vânătoare nereușite se desfășura Cazul a fost așa Vânătoarea, planificată pentru oaspeții din zonă, s-a desfășurat la început bine: vulpea a fost imediat suprapusă într-un cerc pregătit, unul dintre trăgători a luat sută la sută, (singurul) număr, și a început curralul Dar, vai, vulpea nu a vrut să meargă la acest singur număr! Apoi s-a întunecat, iar animalul a fost lăsat în steaguri pentru noapte Dimineața devreme am început să încercăm să luăm această vulpe precaută în două numere Când treci de Snigiri, apoi cotiți de la postul de poliție rutieră pe șoseaua de centură la dreapta, apoi în stânga se deschide un zid dens de plantații de pini, acoperit cu un strop de zăpadă din februarie și reprezentând o adevărată cetate pentru vulpile care vino acolo să petreci noaptea Pe această aterizare au fluturat steagurile roșii, indicând locul viitoarei vânătoare Am hotărât să urc în adâncul ei, căci era clar că fiara era vicleană, conștientă perfect de avantajele cetății sale dens plantate de pini și nu se ducea într-un loc curat Fuga a început Ca să văd cumva, a trebuit să mă ghemuiesc și să mă uit de sub copaci Au trecut patruzeci de minute Nu era niciun animal, nici împușcături În cele din urmă, bătăile erau deja destul de aproape, iar în acel moment am văzut o pată roșie fulgerând în direcția lui Victor Nu am putut să suport și am strigat: - Victor, click, m-am dus la tine! Încurajați de înfățișarea reală a vulpii, cei trei bătători și cu mine, formând un pătrat cu laturile de o sută de metri, am stârnit un zarvă groaznic Am văzut pâlpâirea fiarei care se grăbește în acest pătrat și am condus cu zgomot cursul rutei În cele din urmă, vulpea a fulgerat destul de aproape, sărind peste palier și a dispărut în grosul ramurilor Am tras de trei ori în cursul unei vulpi fulgerătoare și, spre bucuria mea, am observat că în zona celei de-a treia lovituri, o coadă de vulpe s-a ridicat pentru o clipă și a căzut din spatele unui trunchi de pin Vânătoarea se terminase * A ROGOZHKIN IN MONGOLIA ALTAI De obicei mergi la vânătoare în grabă Și deși de data aceasta m-am pregătit din timp, totuși, momentul plecării din Ulaanbaatar m-a luat prin surprindere Calea nu era aproape: aproximativ o mie de kilometri cu avionul și apoi cu mașina sute de mile de-a lungul Gobi Să intrăm pe pistă M-am repezit prin camera de hotel, amintindu-mi frenetic dacă lăsasem ceva Cel mai important lucru este "arma" Pentru a enusa oară, scotocea printr-o geantă grea cu accesorii fotografice Deci, trei camere sunt aici, două teleobiective interschimbabile și ele, film, luminometru, filtre Ce altceva? Jachetă, pulover, acte Aș vrea să prind avionul! Tsembel, un colaborator la un ziar de tineret mongol care a devenit temporar interpret și ghid, pufăi calm dintr-o țigară, aruncându-mi o privire vicleană prin ochelarii săi grei Evident că nu a aprobat acțiunile mele Mi-am amintit de proverbul mongol: "Un om bun nu poate fi grăbit" A trebuit să opresc tam-tam Se aşeză lângă Tsembel şi încercă să-şi aprindă liniştit o ţigară Dar dintr-un motiv oarecare chibritul a dansat sălbatic în mâinile lui și sa stins imediat, amânând puful liniștitor Nu e de glumă, adevăratul Gobi este înainte! Lăsați-l pe Tsembel să creadă că plecăm într-o călătorie de afaceri jurnalistică obișnuită Știu că mergem și la vânătoare Pe harta Mongoliei A închis ochii pentru un minut Înainte de drum trebuie să te concentrezi Mâna lui a găsit instinctiv un caiet în buzunarul de la piept E destul de umflat de înregistrări Acesta din urmă este rezultatul discuției de ieri în Consiliul de Miniștri al Republicii Acolo ne-am întâlnit cu lucrătorii Societății pentru Protecția Naturii și ai Societății Vânătorilor Itinerarul a fost clarificat Aimagul Gobi-Altai (regiunea, -AR) unde urma sa vizitam este

cel mai bogat din tara in specii rare de animale salbatice Și aici, poate, puteți obține cel mai complet viziunea asupra naturii Mongoliei, utilizarea și îmbogățirea resurselor sale și protecția acestora În plus, există cele mai bogate terenuri de vânătoare unde sunt vânate animale Conversația a avut loc pe o hartă imensă a rezervelor din Mongolia Erau dintre ele în și existau sanctuare Q Pe hartă sunt împrăștiate figurile celor mai valoroase animale Numărate pe specii - mai mult de : cămilă sălbatică (khavtgay), kulan, saiga, leopard de zăpadă, gazelă cu gușă, gazelă, oaie de munte, capră de munte siberiană, ular, gușă Rezervele au fost uimite de măreția lor Big Gobi, de exemplu, ocupă , milioane de hectare Când am fost surprinși de acest lucru, ni s-a amintit de dimensiunea Mongoliei Acesta găzduiește liber patru state europene în zonă: Irlanda, Spania, Portugalia și Franța Densitatea populației este scăzută Aceasta înseamnă că în cea mai mare parte a țării, natura a rămas virgină Cu toate acestea, se fac multe în Mongolia pentru a proteja și a îmbogăți resursele naturale Statul cheltuiește mulți bani pe ego Societatea pentru Conservarea Naturii este o organizație mare și influentă care reunește peste de oameni Lucrările de protecție a mediului se desfășoară activ și eficient Direcțiile sale principale sunt: munca educațională, îmbogățirea naturii (plantarea arborilor, udarea terenurilor aride), refacerea numărului de animale rare, pregătirea personalului științific, dezvoltarea turismului, inclusiv a vânătorii, protecția ariilor protejate Mongolia este membră a Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii și a Resurselor Naturale Țara a adoptat legi "Cu privire la protecția apelor", "Cu privire la vânătoare", "Legea folosirii terenurilor", "Legea privind protecția pădurilor" Este de remarcat faptul că ideile de mediu găsesc un răspuns bun în rândul celor mai largi mase ale populației Tsembel a explicat-o simplu: mongolul este un copil al naturii Respectul pentru ea absorbit cu laptele matern El cunoaște adevărata valoare a favorurilor și a defavorizărilor pământului Poporul mongol a păstrat multă vreme multe tradiții înțelepte de îngrijire a naturii De exemplu, după ce am dat peste zidărie de păsări în stepă, () \onyuv(h) Dorjraa mongolul nu avea să o deranjeze niciodată Se va asigura ca nici macar umbra lui sa nu cada pe cuib În caz contrar, conform legendei, pasărea va părăsi ambreiajul și va muri Stepa este casa nomadului, iar el se asigură că există viață și ordine în ea Iată câteva reguli minunate pe care arat (crescătorul de vite) le-a respectat din timpuri imemoriale: când pleci din tabără, lasă-l curat, ca după tine altul să pună acolo o iurtă; nu tăiați pădurea tânără - el este părintele vieții, izvorul sănătății și al prosperității pe pământ; este puțină apă în stepe - este un altar Nu-l poluați cu spălarea vaselor sau cu orice altceva Nu era permis să se ia la vânătoare tinere animale sălbatice Gândindu-se la viitor "Avem multe astfel de tradiții", a spus Tsem-bzl - Hai să ajungem la Gobi - vei vedea În pragul Gobi Pe scara de avion din Altai, am fost întâmpinați de razele de soare arzătoare și de un vânt puternic și puternic Aducea mirosul sărat-amar de stepă uscată, pietroasă În jurul orașului este un deal gol, spațios Vânturile sunt întinderi strânse Dar nu numai ei Drumurile de pământ circulă în direcții diferite Unul dintre ei ne va duce în curând la Gobi "Să începem cu muzeul", a sugerat Bavuudorzh, secretarul comitetului aimag al Revsomolului, sau Bavu, cum l-a numit pe scurt Tsembel Bavu este de inaltime medie, puternic construit Arată calm și chiar lent Dar poți simți întotdeauna puterea explozivă a unui lider de tineret în el El este vicepreședintele societății vânătorilor Aimag Și, prin urmare, în

muzeul local de cunoștințe locale, el a fost un ghid excelent pentru noi Părea să-și cunoască aimak-ul prin atingere "Mâine vom merge împreună", a spus el - Timp de trei zile Mai întâi de-a lungul lui Shargyn Gobi până la Khaliun somon Somon corespunde zonei tale Există o stație biologică a rezervației, ne întâlnim cu angajații ei și apoi vom vedea Nu va exista timp de nefuncționare - Și de ce se numește Gobi-ul tău Shargyn? - o întreb pe Bavuudorzha - Ce înseamnă asta? "Shargyn Gobi este ego-ul lui Saiga Gobi", răspunde el "Ah," dau din cap înțelegător, "asta înseamnă Deșertul Saiga" - Tsembel îmi vorbește în lateral "Gobi nu este un deșert", spune Bavu calm "Totuși, ce este de explicat? În curând vei înțelege! "Gobii sunt jigniți", îmi șoptește Tsembel, "dacă casa lor se numește deșert" Dar Bavuudorzh nu a fost jignit Ne-a arătat vesel muzeul și ne-a vorbit despre regiunea lui El este bogat, foarte bogat, pământul lui Doar că oamenii nu au descoperit încă multe Iată pietrele prețioase Au fost găsite aici, în Gobi, și aceste minereuri de asemenea Geologii au încă multe de găsit aici comori, sunt și cu siguranță vor fi găsite și puse în slujba oamenilor Deja acum Gobi se schimbă în fiecare zi Oamenii și-au dat seama că pământul ar trebui ajutat să fie generos Mai ales pe un tărâm atât de dur Primește doar - mm de precipitații pe an Vara, căldura ajunge la de grade, iar iarna, frigul duce mercurul la sub zero În timpul zilei, temperatura variază cu de grade Din cei de locuitori ai aimagului, de oameni sunt membri ai societății de conservare a naturii, în primul rând tineri Ea este inițiatoarea multor fapte bune aici În Aimag, aproape o treime din teritoriu este pământuri moarte A insufla viață în ei nu este ușor, dar este posibil Mâinile tinere construiesc - de puțuri noi pe an Saxaul este plantat în Gobi Bea puțină apă, dar dă verdețuri pe care le mănâncă animalele Asigurați pantele și câmpiile de eroziunea vântului Plopii și leuștenii sunt plantați în așezări, grădini și parcuri sunt amenajate pe terenuri irigate "Una dintre comorile de neprețuit ale locurilor noastre", a continuat Bavuudorzh, "animale sălbatice Coarne puternice atârnă în muzeu - trofee de campion: capră de munte (yangir), berbec (argali), gazelă cu gușă, deeren Există animale rare împăiate Printre ei se numără și o cămilă sălbatică (havtgay) Pe tribune sunt vechi arme de vânătoare Arce, săgeți, sulițe, cremene Mongolia nu poate fi imaginată fără vânătoare A fost de mult aici nu doar distractiv, ci riscant, obositor, dar totuși un antrenament preferat al unui crescător de vite, pescar, războinic Pe lângă capacitatea de a mânui arme, vânătorul mongol este și un călăreț iscusit, un mers excelent și un expert în obiceiurile animalelor Cel mai adesea era păstor, așa că cunoștea proprietățile diferitelor ierburi, le putea trata, înțelegea mișcarea stelelor, știa să prezică vremea Vânătoarea era considerată un nobil și demn de tot respectul Bateriile au fost întotdeauna însoțitoare de campanii militare și un bun ajutor în asigurarea armatei Și pregătiți pentru ei, luați în considerare, încă din copilărie Mongolii iubesc sărbătoarea națională Nadom În traducere, aceasta înseamnă "trei jocuri ale soților": lupte, curse de cai, tir cu arcul La concurs au participat și copii S-au compus cântece, povești, legende despre vânători și vânători Pe vremuri, dexteritatea și curajul au fost crescute la viitorii vânători încă din copilărie Raidurile ecvestre asupra lupului erau celebre Călăreții conduceau fiara și o luau de viață sau o înjunghiau cu un pumnal Mai mult, pentru fiecare lup, satul pe al cărui teritoriu a fost exploatat îi dădea vânătorului mai multe capete de vite Printre vânători, au crescut adevărați eroi populari care au făcut isprăvi pe care puțini oameni le puteau face Așa că zvonul l-a glorificat pe

vânătorul Genden, care în adolescență a ajuns din urmă cu iepuri, iar în tinerețe a prins lupi cu mâinile Era foarte rezistent și ușor la picior În timpul "Nadom" a depășit caii în fugă Unul dintre muzeele țării păstrează un portret al eroului și o descriere a faptelor sale După muzeu, după cum spunea Bavuudorj, noul venit merge la Gobi cu ochii întredeschiși Cântec despre doi frați În această călătorie am fost adesea însoțiți de un cântec Prima dată a apărut pe nesimțite și a intrat în conștiință treptat Mașina a "devorat" cu ușurință kilometri de dur și stâncos Gobi În afara ferestrei plutea încet stepa deluroasă a deșertului Era în viață, stepa asta Aici un car de fân s-a aruncat într-o nurcă Un vultur a decolat dintr-o piatră mare Deodată, un stol mare de păsări asemănătoare potârnichii, saji, a traversat calea A lăsat în urmă o turmă de oi cu un păstor cal în Delhi - halatul național mongol Petele albe ale mai multor iurte au fulgerat deoparte "Uite", mi-a spus Bavu, "ce fel de deșert este acesta? Mi-am ținut ochii pe fereastră și am ținut gata o cameră cu un teleobiectiv puternic Bavuudorzh s-a așezat lângă șofer pe scaunul din față O pușcă era la genunchi Terenul s-a schimbat în timp: fie stepă plată, dealuri blânde, fie un deal abrupt Eram mai tăcuți Dar această tăcere părea să fie însoțită de un fel de muzică Nu mi-am dat seama brusc că era un cântec prelungit, într-un ton subton Bavuudorzh a cântat, șoferul i-a repetat ecou Aici cântecul a devenit mai puternic și a debordat cu un strigăt incitant Vocea frumoasă și puternică a lui Bavu scotea melodia când tare, când surd și liniștit Apoi am observat că dintr-un motiv oarecare îmi doream să cânt cântece persistente în aceste întinderi deșertice Tsembel începu să traducă - Este un cântec de vânătoare Vechi Cu toții o cunoaștem Doi frați au plecat la vânătoare S-au iubit foarte mult, s-a întâmplat o nenorocire Cel mai mic l-a ucis accidental pe cel mai mare El deplânge trupul ucisului Nu știe cum să-l aducă acasă, să aducă un cal orfan, să arate cămașa însângerată a fratelui său rudelor sale Brusc, cântecul s-a oprit Câteva puncte care se mișcau încet au apărut în depărtare Bavu făcu un semn Mașina s-a oprit Am coborât în vârful dealului Dedesubt era o câmpie vastă scăldată în soarele fierbinte de septembrie Bavu își ridică binoclul și începu să privească cu atenție "Camile Deși se pare că există și cozi negre acolo - Să mergem repede! Pregătește-ți camera! Mașina a decolat, mai aproape, și mai aproape Punctele au început să crească Este deja clar că acestea sunt animale mari Da, într-adevăr, cămile Câteva umbre vagi pâlpâiau în spatele lor - Hai acolo, îi făcu cu mâna Bavu Am trecut pe lângă cămilele domestice care pășunau calm și ne-am repezit la poalele dealurilor vizibile în depărtare "Mai repede", a îndemnat Bavu -Aici sunt ei Trage! Mașina a depășit un grup de antilope cu picioare subțiri care se înălțau deasupra solului Gazelele cu gușă Zburau surprinzător de ușor și frumos Cozile negre zburau ca niște panicule, oglinzile de zăpadă ale cozilor fulgeră, ca și cum lire fragede de porcas grațioase ar fi plutit peste stepă Picioarele subțiri de animale sclipeau ca spițele unei roți puternic învârtite, contopindu-se într-un singur nor instabil Și urlând, erau inferioare ca viteză față de monstrul de oțel Animalelor le-a părut deodată foarte rău: au o inimă vie, nu un motor Deja poți trage Ne-am dus în lateral A declanșat obturatorul camerei Unu, doi, trei Antilopele și-au schimbat direcția Când s-au întors, erau deja departe Chase din nou Dar animalele au dispărut brusc Mașina frânează brusc, sare, alunecă pe o pantă abruptă Șoferul abia face față cu volanul Mașina se învârte ca un iepure Ne lovim cu capul de pereții cabinei, prost conceput asta petrecându-se În sfârșit ne oprim Sub noi sunt mormane de pietre ascuțite - Da, coborî privirea Tsembel "O astfel

de vânătoare se poate termina la fel de trist ca în cântec Gazelele noastre se topeau într-un sifon îndepărtat ca o linie punctată neagră Salt de leopard A trebuit să împușc leoparzi de zăpadă în Kârgâzstan la centrul grădinii zoologice Acesta nu era ca acei tineri Nu rânjea și nu se înghesuia de frică într-un colț Fiara mare și grea stătea întinsă liniștită pe grămada de beton care îi servea drept bârlog și se uită rece direct în camera de filmat cu ochii ei galben-verzui Blana lui pătată strălucea de lumini albastre Urechile scurte erau turtite M-am lăsat dus la fotografiere și nu i-am dat atenție Deodată, fiara s-a înălțat în aer, parcă ar fi fost aruncată de o catapultă și a sărit în plasa care ne desparte, ca printr-o fereastră deschisă O secundă și eram la zece metri de incintă, o lovitură surdă Grid a aruncat fiara în adâncurile cuștii spațioase O explozie de râs m-a făcut să mă opresc Angajații biostației, Tsembel și Bavu, au râs În apropiere, saigă pășunau liniștit, un fazan croncăia, vulpile corsaci de stepă se jucau Eram în singura menajerie din Mongolia la stația biologică a Marii Rezervații Gobi Ea era situată în Khaliun somon Directorul rezervației, candidat al științelor biologice tovarășul Bazar, ne-a dus prin menajerie și ne-a vorbit despre munca gării Pe baza acesteia, este planificată crearea primelor grădini zoologice din republică: în Altai, Ulan Bator Toate animalele menajeriei au fost prinse de personalul rezervației Am prins recent două cămile sălbatice Acesta este un mare noroc Este important să învățați cum să păstrați și să creșteți animale rare în captivitate Sarcina principală a rezervației este de a studia și proteja flora și fauna din Mongolia Totodată, în afara rezervației, angajații stației biologice lucrează la organizarea vânătorii - Chiar astăzi am plănuit să vizităm o brigadă de vânători din munți Acum există o producție de ibexi Ai vrea să ni te alături? întrebă Bazaar O veselie pâlpâi în ochii lui Tsembel "Dar nu vom întâlni astfel de oameni?" - a dat din cap spre leopard - Nu cred, răspunse serios Bazar - Această pisică este foarte precaută, dar împușcă acolo cai mongoli Somnul a fost oprit de un apel scăzut Ce este asta? Pare un scâncet Trase înapoi clapeta cortului Un basm Într-adevăr, cai: gri, doi dauri, negri Au căpăstru argintiu, șei de catifea roșie sclipici cu decorațiuni Gobi Lângă munții fără copaci în ceață dimineață și curățenie, strălucitoare, până la punctul de durere în ochi, cer azuriu Un vânt rece și revigorant a suflat în cort Cembel s-a trezit și el Bavu, Bazaar și vânătorii au stat de mult pe picioare Printr-un miracol, am ajuns aici noaptea târziu, aproape în întuneric, după ce am "sărit" cu mașina de-a lungul potecilor de munte timp de aproximativ km Mă uit în jur Pe malul abrupt al unui râu de munte sunt mai multe corturi, un incendiu Tabăra de vânătoare În jurul munților Există o renaștere în tabără, este o adunare pentru vânătoare Bazarul aduce un vânător de la biostația Dorzhraa la noi și la Tsembel - Este cu tine Va încerca să facă o fotografie Yangirs (capricorni -A R) sunt în apropiere și sunt mulți dintre ei - Mergem sau călărim? întreabă Dorjraa "Poți și călărești", răspundem eu și Tsembel - Și ce e mai bine? - Mai bine? - Dorzhraa a vorbit repede despre ceva cu Bazar - Probabil că mai bine pe jos Privind vânătorii Sunt de vârste diferite Aproape toată lumea este în delicatese și cizme ușoare Dorjraa este îmbrăcată într-un costum european: cizme de munte, blugi, o jachetă ușoară de catifea și o pălărie cu boruri largi Toți au arme aruncate Cel mai calibru mare Cei trei conducători și carabinele de pescuit cehe Dar unii au puști de calibru mic Acest lucru a provocat surpriză - la urma urmei, aici vânează oile de munte și ibexii! Dar glonțul mic? Mi-au explicat: în mâinile celor pricepuți, este eficient Desigur, trebuie

să vă apropiați de fiară și să vizați foarte precis Cei cu calibru mic sunt mineri pricepuți Am observat o curea de cartuș de casă interesantă pentru aceste puști O centură mică de cartuș este atașată în jurul gâtului stocului Nu trebuie să intri în buzunar Cartușele mici sunt întotdeauna la îndemână Cu coada ochiului, am observat cum niște cai se învârteau sub călăreți, apoi au izbucnit într-un trap Frisky, fiare! Vânătorii pleacă Unii dintre pescari au plecat pe jos Mergem si noi dupa Dorjraa El merge incet, dar foarte repede Urcă abrupt până la pas Înălțimea la care mergem este de aproximativ mii de metri, dar urcăm și mai sus Acolo, dincolo de trecere, sunt Capricornii În spatele nostru este o tabără, un râu, în spatele lui este un zid abrupt Foarte curând, eu și Tsembel ne dăm seama că nu putem depăși trecerea Vânătoarea la munte nu este pentru cetățeni neinstruiți! Ne sufocăm Iar Dorjraa respiră ușor, se mișcă încrezător și vesel Restul Kulans turnăm înăuntru, ne așezăm pe un deal deschis, din care se vede clar împrejurimile - Iată-i pe cei de pe, - exclamă Dorzhraa, - da, nu sunt departe de tabăra I În spatele râului, o turmă se mișcă de-a lungul stâncilor - Oaia, nu? - Nu, Yangirs! Doar că nu cred Cel puțin de goluri! Le poți vedea bine cu binoclul, deși sunt puțin mici La urma urmei, sunt câțiva kilometri până la Capricorni Se dovedește că locul în care vânăm este bogat în animale Vânătorii străini sunt adesea aduși aici Turismul internațional de vânătoare este practicat pe scară largă în Mongolia Aceasta este o afacere profitabilă pentru stat: o călătorie de vânătoare în Mongolia costă un străin câteva mii de dolari, în funcție de numărul de animale împușcate, timpul petrecut în țară, serviciul Pe lângă carne și piei, coarnele caprelor sălbatice și berbecilor sunt foarte apreciate Exportul de trofee din țară fără autorizație specială este interzis Există o fabrică de procesare a trofeelor în Ulaanbaatar Prețurile pentru coarne, piei, animale împăiate și alte suveniruri exotice în vremea noastră sunt considerabile Și astfel sunt o sursă importantă de venit Am fost prezenți la pescuitul de stat Printre vânători au fost atât profesioniști cât și îndrăgostiți Prada în acea zi era bogată - o duzină și jumătate de ibexi mari Nu existau copii și femele printre animalele împușcate Personalul stației a examinat și măsurat toate carcasele Am vorbit cu vânătorii, făcând câteva notițe în caiete Bav nu-și putea ascunde zâmbetul fericit A avut și noroc: a primit o capră bătrână cu coarne puternice, foarte frumoase Cât de reţinut, Bavu a vorbit încă o dată despre vânătoare Și-a lăsat calul în defileu de îndată ce a zărit prin binoclu un grup de Yangirs care păşteau Cel mai dificil lucru este să te apropii în secret de animalele sensibile cu o lovitură sigură Este necesar să intri de sub vânt Acest lucru necesită mult timp Și fiarele din asta și uite vor părăsi pășunea! Folosind adăposturi naturale, Bavu s-a strecurat până la - de metri până la ibexi - distanța pentru o lovitură este critică Mai aproape neobservat de ei a fost să nu se apropie Bavu a ezitat o clipă, apoi a ales o piatră plată și și-a așezat pușca pe ea pentru a putea ținti mai bine Dorjraa, după ce a terminat de măsurat trofeul, s-a plâns: - Oh, dacă ne-ar da cai S-a dovedit că am fost trimiși pe jos din precauție: cu un mongol necunoscut skim cal la munte, chiar și un călăreț experimentat trebuie să fie foarte atent Nu cu mult timp în urmă, un vânător străin nu putea face față unui cal în acest loc Și s-a întâmplat o nenorocire Munții nu tolerează inepții și frivolul izvor de vindecare Soarele strălucitor a umplut valea Munții îndepărtați păreau să se apropie de tabără Vânătorii se agitau în jurul focului Dintr-un cazan mare, unde fierbea bulion bogat, scăpau aburi parfumați Cărbuni trosneau încet, pe

care se prăjeau bucăți mari de carne de capră A fost o conversație plină de viață Tsamble și cu mine am coborât la râu Și-a rostogolit valurile albastre furtunoase peste bolovani mari Râul s-a împărțit în mai multe ramuri Pe una dintre ele stătea o colibă mică căptușită cu pietre Am intrat în ea Construcția mi s-a părut imediat ca fiind ceva misterios Acoperișul este tapițat cu hârtie de gudron Pardoseala este din chirpici, de-a lungul pereților se află bănci de lemn pe suporturi din bolovani În centru este un izvor curat, ai cărui pereți sunt căptușiți cu ciment De tavan atârnă mănunchiuri de ierburi diferite, mănunchiuri de păr de cal, cârpe colorate - Ce este asta? "Sursa", a răspuns Tsembel "Oamenii în vârstă îl consideră sacru și aduc daruri zeilor aici Și aceasta este doar apă minerală cu putere de vindecare Oamenii prețuiesc acest izvor și îi folosesc apa ca medicament Apoi, deja din tabără, am văzut cum doi călăreți pe cai spumăși au urcat la cabană Se vede de departe Au scos sacii si au umplut ulcioarele cu apa Cumva, de la sine, în jurul focului a apărut o conversație despre vânătoare, semnificația ei și sacramentele Îmi amintesc cuvintele unui vânător amator în vârstă care i-a ajutat pe pescari, Erou al Muncii din Mongolia, tovarășul Chuluun El a spus că pentru el - și, probabil, pentru mulți alții - vânătoarea este ca acest izvor curat din munți, la care tu se poate agata pentru a ușura povara grijilor, oboseala spirituală, puterea Poza autorului În Polonia, au fost efectuate studii privind numărul de căprioare și starea aprovizionării cu hrană a acestora Lipsa pescuitului duce la relocarea animalelor, animalele tinere fiind expulzate de către adulți din teritoriile pe care le ocupă către altele noi, extinzând astfel gama Până la de gâște și de rațe sunt vânate anual în RDG Prada principală sunt gâsca cu frunte albă și gâsca de fasole Dintre rațe predomină mallardul, o parte nesemnificativă a pradei vânătorilor este reprezentată de pișca roșcată și purcicul Multe lisițe sunt prinse de la alte păsări de apă - până la de mii Cocoșii, grebii mari, stârcii, becașii sunt împușcați de cel mult mie În Germania se cercetează motivele scăderii numărului de potârniche cenușie, care se înregistrează încă din Se remarcă influența condițiilor meteorologice asupra numărului acestor păsări: înălțimea stratului de zăpadă, precipitațiile anuale și temperatura Principalele motive, aparent, au fost următoarele: arătura continuă a terenurilor agricole, dominarea monoculturii, înlocuirea secară și cartof pe câmp cu alte culturi, scăderea suprafețelor pustie, efectul substanțelor chimice asupra păsărilor prin baza alimentară (insecticide, erbicide) O populație urbană de jder de piatră locuiește în Nürnberg Caracteristicile vieții pe teren stâncos fac posibil ca acest animal să trăiască într-un oraș mare Jderele se reproduc și cresc cu succes descendenți Se aseaza in nise de piatra ale cladirilor, mansarde sau scobituri Se hrănesc cu șoareci, șobolani, diverse păsări, insecte care trăiesc în oraș În Suedia, aproape toate păsările de pe litoralul țării sunt protejate prin lege Vânătoarea este permisă numai pentru unele specii de rațe și licetari Focile au fost luate sub protecție, care au fost urmărite și exterminate anterior ca prădători mâncători de pește Iranul are de specii de mamifere și de specii de păsări Cea mai mare atenție este acordată protecției ungulatelor: numărul cerbului persan, care era foarte rar în trecutul recent, este în curs de restabilire, numărul kulan (capete), oi de munte, ghepard (capete) și caprele de munte este în creștere Urșii și lupii au devenit animale comune în unele zone Se lucrează pentru protejarea și refacerea numărului de păsări Până la , milioane de păsări de vânat se adună pe locurile de iernat Este planificată organizarea creșterii fazanilor Aceste

evenimente ar trebui să permită creșterea fluxului de turiști, inclusiv de vânători În Italia, odată numeroasele capre care locuiau în Apenini au devenit rare Ultima turmă din aceste animale din - de capete trăiește în Parcul Național Abruzzo Până la jumătatea secolului al XX-lea, numărul acestora nu depășea - de capete, dar în ultimii ani s-a înregistrat o creștere a numărului pentru această rezervă Răspândirea caprelor în zonele neprotejate învecinate este împiedicată de pășunat, câini ciobănești și vânătoare Caprele trăiesc în pădurile de fag sau în pajiștile alpine, în funcție de anotimp Dușmanii caprei pot fi lupi, urși, dar nu sunt numeroși S U A Se elaborează un plan pentru relocarea caprelor în alte regiuni ale țării În Finlanda, un pericol real planează asupra complexelor de plante ale tundrei, care sunt extrem de sensibile la impacturile antropice Principalele cauze ale eroziunii sunt suprapășunatul renilor, spargerea solului de către căprioare, oameni și vehicule Dezvoltarea în continuare a turismului fără un control adecvat poate duce la procese ireversibile și la distrugerea vegetației și a solurilor din aceste zone În Turcia, numărul leoparzilor a fost mult redus A dispărut complet din multe părți ale gamei sale Principalele motive: suprapășunatul animalelor în pădurile și regiunile muntoase ale țării și scăderea numărului de ungulate sălbatice - alimente pentru leopard, creșterea dependenței prădătorilor de animalele domestice, împușcarea leoparzilor, absența restricțiilor de vânătoare , dezvoltarea deșerților îndepărtate, defrișările, amenajarea drumurilor În Scoția, într-una dintre rezervele pentru speriatul vulpilor, a fost testată eficiența unui gard de sârmă sub tensiune scăzută Colonia în care cuibăreau guillemots și eiders era îngrădită, vulpile au început să viziteze colonia mai rar, dar mulți dintre ei au învățat să ocolească gardul În America de Nord, raza lupului a scăzut drastic Numărul speciilor este scăzut aproape peste tot: nu mai mult de mie trăiesc în SUA, nu mai mult de de mii în Canada, - mii în Alaska și aproximativ de animale în Mexic Vânătorii de căprioare nu sunt dispuși să suporte niciun proiect în apărarea lupului Germania Până de curând, informațiile noastre despre adâncimea de scufundare a păsărilor de apă erau mici și inexacte Nu cu mult timp în urmă, în "Observațiile ornitologice" pur științifice (volumul , Germania), sunt date adâncimile maxime de scufundare ale unor păsări: găina de apă - m, mallardul - m, lichica - , m, grebe mic - m, rața cu creastă - m, ochi de aur - m, scafandru cu gât roșu - și rața cu coadă lungă (auleyka) - m Pentru cei mai buni scafandri, așadar, să coboare pentru hrană până la adâncime egală cu înălțimea unei clădiri de - etaje, aparent, nu există dificultăți speciale este În Finlanda, vânătorii recoltează anual o medie de de rațe sălbatice, inclusiv mai mult de jumătate din toate rațele eclozate în această țară, un sfert din populația totală de fluierători crescuți local și o mică parte din alte rațe Există șase păsări tinere pentru fiecare ucis Primul loc în rândul trofeelor este ocupat de mallards, apoi vine ceaiul-fluier, rața cu coadă lungă, wigeonul, ochiul de aur, turcoiul crapat, lopata, coda-coadă, căpăcelul roșu, crestat și negru negru În Japonia, împreună cu câinii de vânătoare europeni, a fost crescută propria lor rasă - kai, folosită pentru a căuta și crește păsări și iepuri de vânat În funcție de tipul de joc găsit, modelul mișcărilor cozii kai-ului se schimbă și el în consecință, datorită căruia vânătorul știe din timp ce animal va trebui să tragă acum În Suedia, pentru a conserva cumva răpitoarele rare, acestea sunt hrănite foarte generos iarna, inclusiv cu hrană fortificată În sezonul / , din de hrănitori au fost hrăniți cu tone de pește și alte produse Au fost hrăniți de vulturi cu coadă albă de

diferite vârste, de vulturi aurii și mai mulți vulturi pătați În numărul precedent al almanahului, cititorii au putut vedea organizarea cooperării internaționale în domeniul conservării naturii și vânătorii În acest număr oferim o scurtă privire de ansamblu asupra economiei vânătorii din țările socialiste, dar elaborată de aceiași autori A MAKSIMOV, S ROMANOV ECONOMIA VENATOAREA ŢĂRILOR DE SOCIALISM Odată cu instaurarea puterii populare în țările socialiste, s-au luat măsuri decisive pentru protejarea și creșterea vânatului și s-au făcut lucrări mari de vânătoare și gospodărire în scurt timp În Republica Populară Bulgaria, abia în au fost construite de hrănitori de vânat, în plus au fost reparate În fiecare an se recoltează pentru ungulate de tone de fân, mult furaj de ramuri, de tone de concentrate și peste de tone de furaje suculente În BNR, pentru creșterea vânatului sunt cultivate peste ha de câmpuri de hrănire și peste ha de pajiști Au fost pregătite planuri pe termen lung pentru regiuni: creșterea stocurilor de vânat, aclimatizarea și reaclimatizarea speciilor de animale locale și noi A fost elaborat un plan și s-au dezvoltat metode de combatere a braconajului și a prădătorilor dăunători În fermele de vânătoare au fost introduse măsuri biotehnice complexe, care au dat rezultate pozitive De exemplu, controlul animalelor de experiment, distrugerea prădătorilor dăunători și fertilizarea regulată de iarnă și minerale au afectat favorabil creșterea numărului de capre, care era distribuită numai în pădurile înalte și era pe cale de dispariție Prin migrație naturală, caprisele au început să se așeze în câmpie, unde nu mai fuseseră întâlnite până acum În prezent, în NRB există aproximativ de capre Cerbul roșu, care era și el pe cale de dispariție, a fost complet restaurat în fostele sale habitate prin reaclimatizare Fermele de vânătoare Sherba și Palamara au jucat un rol important în restaurare, unde au fost crescute peste de căprioare în incinte mari pentru relocare în terenurile de vânătoare În ceea ce privește amploarea, acest eveniment concurează cu practica mondială și este posibil doar într-o țară cu o economie de vânătoare bine dezvoltată Acum sunt de cerbi roșii în țară, iar calitățile lor de trofeu plasează NRB pe unul dintre primele locuri în lume În urmă cu douăzeci de ani, mistrețul era rar văzut, iar acum este omniprezent și este un obiect masiv de vânătoare Creșterea numărului acestei specii a fost facilitată de preocuparea pentru protecția efectivului inițial Acum sunt de mii de mistreți în BNR S-au depus multe eforturi pentru a conserva specii rare și valoroase de animale în Bulgaria, cum ar fi ursul, căprioara și cocoșul de munte De asemenea, s-au înregistrat progrese semnificative în creșterea numărului de cerb, care se aclimatizează rapid în zone noi Numărul său este de de capete Muflonul este în curs de aclimatizare Creșterea efectivă a animalelor sale este în mod constant, iar acum există deja aproximativ dintre aceste animale În Republica Populară Maghiară, principalele sarcini ale dezvoltării economiei vânătorii sunt creșterea numărului de animale de vânat utile în limite care să nu dăuneze agriculturii și silviculturii, creșterea rentabilității industriei, satisfacerea nevoilor muncitorilor oameni în sport și recreere și să ridice nivelul culturii lor și al protecției naturii Din punctul de vedere al protejării naturii, scopurile vânătorii de aici se reduc la protecția speciilor rare de animale, a populațiilor valoroase și a speciilor relicve individuale de animale și păsări sălbatice Baza gestionării vânătorii în Republica Ungară este planurile de dezvoltare pe termen lung pe ani și planurile de producție elaborate pentru toate fermele de vânătoare Unul dintre principiile principale ale dezvoltării economiei cinegetice este reducerea pagubelor cauzate industriilor

conexe - agricultură și silvicultură În acest scop, abundența vânatului mare, în primul rând căprioarelor și mistreților, este în scădere, iar numărul vânatului mic este în continuă creștere și, prin urmare, crește și posibilitatea de a vâna fazan, potârnichi și rață sălbatică În unele zone de pădure, căprioarele și mistreții sunt ținute în spații împrejmuite, iar pentru creșterea vânatului mic creez ferme de reproducție Ambele evenimente au ca scop intensificarea economiei cinegetice, unde se acordă o atenție deosebită măsurilor biotehnice și metodelor moderne de creștere a animalelor La planificare se face o clasificare a terenurilor de vânătoare izolate Baza evaluării lor este prezența unui aprovizionare naturală cu alimente, abundență, alimentare cu apă, Există o mulțime de mufloni în fermele de vânătoare Fotografie de Georgy Shandor (Ungaria) condiţii de odihnă etc În plus, fondurile de vânătoare sunt clasificate pe regiuni Deci, de exemplu, în partea de sud-transdanubiană a Ungariei, se recomandă reproducerea căprioarelor, iar în regiunea muntoasă de nord - muflon Se acordă multă atenție activităților de aclimatizare Se efectuează eliberarea keklikului și a potârnichii cenușii în pământ Se plănuiește reașezarea cocoșilor negri și a cocoșului de munte Furajele granulare sunt folosite pentru a hrăni animalele de vânat Republica reglementează cu strictețe stocul de vânat, raportul dintre speciile individuale și compoziția șeptelului pe vârstă și sex Speciile de animale rare și pe cale de dispariție sunt deosebit de protejate - habitatele și locurile de cuibărit ale acestora Se acordă multă atenție conservării calității animalelor, în principal proprietăților genetice ale acestuia În Republica Democrată Germană, autoritatea centrală pentru gestionarea și planificarea vânătorii este Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Industriei Lemnului Comitetul Silvic are un consiliu de vânătoare, care include reprezentanți ai fermelor de stat, poliția populară germană, instituții de cercetare, consilii regionale și societăți de vânătoare Vânătoarea în RDG este profitabilă Îmbunătățirea managementului economiei vizează în primul rând creșterea randamentului produselor de vânătoare pe unitatea de suprafață În același timp, costul pe kilogram de producție este redus în mod constant Se acordă multă atenție introducerii unor specii de vânat productive, în primul rând cerbului Ieșire analizată produse de la fiecare animal și diverse eatras pentru societățile de vânătoare individuale În legătură cu creșterea mecanizării și chimizării în agricultură, numărul iepurilor de câmp în RDG crește ușor Același lucru se întâmplă și cu potârnichile În țară au fost elaborate norme de hrănire pentru a hrăni animalele sălbatice Atenția principală este acordată creșterii proporției de furaje concentrate și suculente În Republica Populară Polonă, veniturile din vânătoare nu acoperă încă costurile, inclusiv costul daunelor cauzate de animalele sălbatice culturilor agricole și forestiere % din toate cheltuielile de vânătoare sunt acoperite de stat Se iau o serie de măsuri pentru reducerea acestor costuri, printre care: hrănirea de vară a mistreților și a căprioarelor din pădure este folosită pe scară largă pentru a atrage vânatul departe de câmpuri; prinderea jocului live pentru export; Se creează ferme de vânătoare închise pentru creșterea intensivă a fazanilor, mistreților și rațelor sălbatice În Republica Socialistă România vânătoarea și pescuitul sunt sub supravegherea Inspectoratului General Silvic de Stat al Ministerului Economiei Silvice și Materialelor de Construcții Întregul teritoriu al fondurilor de vânătoare este împărțit în zone de vânătoare cu o suprafață de mii de hectare O treime din numărul fermelor de vânătoare se află sub supravegherea directă a Inspectoratului General Silvic de Stat Două

treimi din terenurile de vânătoare sunt alocate Societății Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Datorită utilizării raționale a terenurilor în SRR, numărul animalelor de vânat a crescut brusc În prezent, comparativ cu România burgheză (în -), căprioarele din Carpați sunt vânate de ori mai mult, căprioarele de de ori mai mult, căprioarele de ori mai multe și caprisele de ori mai mult Producția de iepuri de câmp în toată țara a scăzut din cauza creșterii mecanizării și chimizării agriculturii Dintre principalele măsuri luate în România pentru intensificarea economiei cinegetice se remarcă următoarele: creșterea cunoștințelor privind managementul cinegetic al angajaților din economia cinegetică; obtinerea de furaje in ferme de vanatoare, asigurarea integrala a animalelor in top dressing; creșterea plantărilor de arbuști fructiferi și specii forestiere, care creează furaje și condiții de protecție pentru vânatul; scăderea numărului de prădători dăunători (lupi, vulpi etc); eliminarea braconajului; programarea filmărilor pe baza acreditărilor; introducerea unor specii înregistrate (cerbul carpatin, căprior, capră și mistret); fotografiere selectivă; respectarea strictă a măsurilor preventive, în special împotriva ciumei mistreților; întărirea propagandei pentru protecţia animalelor de vânat Conducerea generală a economiei cinegetice din Republica Socialistă Cehoslovacă aparține Ministerului Agriculturii și Alimentației, iar Asociația Vânătorilor Cehi gestionează organizațiile publice de vânătoare Organizațiile de planificare au dezvoltat "Principiile de bază ale conceptului pentru dezvoltarea economiei vânătorii în Cehoslovacia până în " Asociația Vânătorilor Cehi a înființat un fond special pentru dezvoltarea și îmbunătățirea economiei vânătorii, la care asociațiile de vânători contribuie anual cu anumite sume Acest fond este utilizat aproximativ astfel: % pentru creșterea vânatului mare, % pentru creșterea fazanilor, raților mallard și a altor păsări, % pentru achiziționarea de furaje pentru hrănirea animalelor sălbatice, % pentru instalarea de vânătoare echipamente, restul sumelor - pentru lucrari cinologice, achizitionare puieti etc A FORMOZOV VARA IN NORD* Note de călătorie iulie ** Dvina este putin mai jos cu Bereznyakov Am mers mult prin păduri, dar am văzut puțin În pădurile în care odinioară a fost un incendiu, sunt păduri uscate de pini fără tufăr, numeroase urme de cocoș de munte - mormane de excremente după iernare și scăldat - găuri în cântecul printre mușchi și mușchi de reni Într-o astfel de gaură, ruptă de degetele groase ale bătrânului, i-au rămas penele - se pare că se varsă Iepurii înoată aici Gonobobel, afinele coapte pe alocuri, boabele s-au înroșit, merișoarele au fructe de pădure verzi, tari Am văzut câteva perechi de aripi de ceară, sturzi de vâsc și niște monede în mlaștina cu mușchi Swifts zboară iulie În unele locuri au început să cosi (devreme în mod local) Pe nisipurile unei insule mari, am prins un ceai-choc pândind lângă apă E deja mare, dar în puf, cânepă pe aripi Pescărușul, când l-am urmărit, pentru a-mi ușura alergarea, a scuipat tot conținutul din gușă: viermi de nisip lungi de inci, solzi de pește, o lăcustă, un râme mare și un tăietor de lemne destul de mare Fugând de persecuție, a traversat canalul înotat la de pași și a început să alerge calm în jurul insulei, peste care se înălțau pescărușii cu un strigăt iulie Dimineața, luând un ibric și provizii, am mers în pădure toată ziua S-a deplasat după busolă și s-a adâncit în - verste, în aval cu verste În pădurile (amestecate) cu mlaștini și incendii de la păsări, e mai mult vânat Dintre cele care nu sunt de joc, am văzut doar un blackie, un kuksha și o bufniță Primul (kuksha - Comp) în mijlocul pădurii a ademenit câinele departe de pui, al doilea (bufniță - Comp), așezat pe coroana

unui molid uscat, a scârțâit în toată pădurea, fie întărindu-se sau slăbirea lui "kfy-kfy-kfy" la câinii de vedere Capul ei rotund privea tot timpul cu curiozitate la fiara pestriță fără precedent Bufnița stătea pe cupola molidului și anunța cu strigăt cartierul, uneori se repezi, stătea pe un ciot și, făcând un fluier, bătea din aripi; toate acestea au fost făcute pentru a atrage atenția * Încheiere Începând cu numărul al almanahului ** Toate datele sunt în stil vechi câini M-a urmărit mult timp și cu șuierat "kii-kii * m-am săturat decent Într-o mlaștină cu tușe de afine, am ridicat mai multe coase A crescut patru pui de cocoș de munte Primul puiet (uterul și - pui de cocoș de alun) a fost într-o mlaștină uscată cu afine, rozmarin și arbori rari Al doilea puiet, din uter și unul tânăr, crescut printre pădurea deasă de molizi din mlaștină, lângă poteca într-o poiană cu apă între denivelări Pe al treilea puiet m-am apropiat - vreo trepte, toate stăteau la vedere pe o mlaștină plată de mușchi; păsările, se pare, culeseau merișoare și erau uluite când am ieșit brusc din pădure Uterul a început să zboare, căzând din când în când pe pământ, ceea ce a îndepărtat câinele de puiet Este înalt ca o coasă, pictat destul de frumos, deși penele nu sunt încă toate desfăcute și coada este foarte mică În stomac se află semințele de merișor, fructe de pădure, rogoz, semințe ale altor fructe de pădure și rămășițele lor Al patrulea puiet s-a înspăimântat pe vechea zonă arsă, deja acoperită cu tufe de iarbă și fructe de pădure Am înspăimântat un puiet de cocoși într-o pădure de molizi de-a lungul unei mlaștini cu iarbă înaltă Locul este întunecat și surd Nu departe de puietul de cocoși de alun, un furnicar excavat; în general, furnicile excavate și locurile de scăldat sunt destul de numeroase iulie Noaptea, lângă peșterile de alabastru, liliecii alergau unul după altul peste pădure Cucul încă ciripește, dimineața cântă dimineața iulie Seara s-a mutat în pădure Se auzea un vânt plictisitor și întârziat, bubuitul a măturat vârfurile, apoi s-a stins, apoi s-a intensificat din nou până la un vuiet, un șuierat "hhooooooooo * hohote printre ramurile zburătoare și vârfurile ascuțite, nestăpânite Amânat de acest zgomot și de cântatul sutelor de țânțari, m-am deplasat pe marginea unei păduri dese de molizi, mărginită în dreapta de un pârâu, iar în stânga de o ardere nesfârșită Am mers încet printre cioturile și copacii căzuți, aplecându-mă uneori să culeg câteva afine sau un gonobobel albastru Deodată, din desiș, am auzit țipătul disperat al unui câine care urmărea pe cineva Lătratul s-a oprit într-un loc și a continuat de la debarcader tu Am alergat în desișul pădurii de molizi și în curând, în mijlocul zgomotului de vârfuri, am distins două sunete alternante: "yap-yap-au" câinele striga prin pădure, "kvoh-kvoh, vkop * tandru și, ca a fost, liniștitor, cocoșul de munte cloc; un "hhooooo" întins a dispărut și a acoperit acest duet Țăpăitul a devenit foarte aproape și în curând am văzut un câine cu capul sus și sprijinindu-și labele pe trunchi, iar deasupra lui, chiar în vârf, un cocoș de munte, aplecat în jos Stânga lătră (butoi - Cos), fum purpuriu împrăștiat în mijlocul desișului, iar cocoșul de munte se înghesuia în iarba înaltă Locul este o pădure densă de molid, cu fundul umed, cocoși și iarbă înaltă, lângă un pârâu și mici poieni de fructe de pădure Stomacul este plin de tulpini întregi și frunze de coada-calului moale, care este abundentă în mlaștină iulie În ciuda ploii, care din când în când cădea de pe cerul înnorat și făcea să strălucească acele și tufișurile cu mii de scântei, s-a îndreptat spre pădurea de pe malul drept al Pădurii, aici mai ales de-a lungul dealurilor - păduri rare de pini cu un ren covor de mușchi pe fund, nu este nimic în ele, doar anghilele zboară aici locuitorii pădurilor înoată în nisipul fin Am găsit un cocoș de

munte bătrân care se scălda și o mulțime de pene în apropiere, în așternut restul verdeață și semințele de boabe Mai adânc de la țărm, locurile au devenit mai pustii, și neatinse păduri dese de molid vechi, cu o tufă mică, întunecată, neospitalieră; în ei domnește tăcerea și soarele nu se joacă cu pământul Nu era nici un topor uman aici și sunt multe cuiburi de veverițe în copaci După ce am dat peste un pârâu, am mers deasupra lui o movilă Într-un loc lângă potecă, unde o pădure de pini cu fructe de pădure și băi de nisip se apropie de o mlaștină cu o pădure veche de molid, un câine a condus un pui de cocoși de alun , trrrrrərə* Eu, ca întotdeauna, am început să mă furișez, dar cocoșul de alun a început să țipe destul de liniștit, m-am mișcat mai îndrăzneț, mi-a fluierat zgomotos peste cap și, fulgerând printre vârfuri, a dispărut în pădurea bătrână de molizi A trecut mai departe Într-o poiană plină de fructe de pădure și presărată cu tufiș, a crescut un pui de cocoși de - , de mărimea unei prepelițe, ei, așa cum era de așteptat, s-au împrăștiat, iar uterul a fost îngrijorat undeva pe vârfuri Dintr-o dată, cocoșii au țipat și au trosnit aripile în jurul meu, uterul a fluturat de câteva ori și a luat câinele, cei mici s-au ascuns în copaci iulie Dimineața am mers de-a lungul coastei cu păduri și am căutat puiet de-a lungul poienilor Lângă pădurea de iarnă, în poiană, am speriat același puiet de cocoși de alun care s-a distilat ieri Uterul i-a transferat pe puii la de trepte de unde au fost am fost ieri într-o mlaștină cu rogoz și iarbă presărată cu tufiș Seara, am privit prin "teava" un trio de papuci Doi dintre ei s-au luptat tot timpul și au urmărit unul după altul cu o viteză teribilă Iepurii au ieșit toți pe maluri în desișurile de salcie: n-am văzut niciunul în pădure, ci pe mal trei, dintre care unul a fost urmărit cu înverșunare de o cioară iulie Seara, în ciuda vremii urâte uniforme, s-a mutat în pădure, este liniște, iar copacii, agățați cu picături, stau fără să se miște și fără să-și scuture vârfurile Ocazional, un fesier sau un pițigoi cu creastă dintr-un stol nomade vor scârțâi, trilurile aripilor de ceară vor răsuna, ieșind în poiană, unde sturzii se hrănesc de mult - vâsc, cinteze și dansuri de tip tap Tăcere, iar ploaia încă burniță, urlă burniță, acoperind cu ceață pădurile îndepărtate zimțate De la marginea zonei ars, pline de fructe de pădure, lângă pădurea veche de molizi, patru cocoși de munte, aproape la fel de înalți ca un cocoș de munte, s-au ridicat unul după altul și, întinzându-se spre pădurea de molizi, au dispărut în verdeața ei Am început să inspectez încet copacii și în curând am observat o siluetă pe partea laterală a coroanei ascuțite - acesta este un cocoș de munte, pufos și împrăștiat penele, aștepta vremea rea iulie Pe râu am urmărit îndelung șanul, care a plutit de-a lungul țărmului, s-a scufundat și a prins pește În fața ochilor mei, ea a înghițit câțiva pești de - inci lungime Odată am alergat până la ea în pași, în momentul în care de sub apă a apărut capul cu un pește încleștat în fălci, dar capul a dat repede din cap, cercul s-a ondulat la suprafața apei, iar șanțul a ieșit doar la mijlocul râului În bălți, în mâl, sunt mulți gerbili de toate vârstele, le caută cu sârguință licetari, magpi și pescăruși iulie Am făcut o excursie de o zi întreagă în pădure Din joc, a ridicat doar două coase, amândouă stăteau una lângă alta printre boabe și vânt de pe marginea mlaștinii În multe locuri, cocoșul de scăldat, cocoșul de munte și cocoșul negru Sub rădăcinile molidului răsturnat, locul de odihnă al kosach-ului este pene (năpârlirea păsărilor) și indicii ale hrănirii sale cu afine Am găsit capcanele de anul trecut pentru cocoși de alun pe un furnicar, păsările vizitează furnici acum Pe poteca forestieră, un husky s-a lipit de noi și a mers în cerc în față, întrebându-se

ocazional de cursul nostru Deodată, s-a auzit lătratul ei disperat Câinele stătea cu capul sus, iar pădurea răsuna din lătratul ei sonor și efervescent Multă vreme am căutat cu ochii în vârful presupusului cocoș de alun, în timp ce îi auzeam fluierul din poiană, până când, în cele din urmă, am bătut în vârf pentru a răscoli o creatură mică, strâns lipită de trunchi Se auzi o împușcătură și, coborând încet printre ramuri, de sus a căzut o ciurmă pestriță cu coadă lungă Fiara este mult mai mică decât veverița Există câteva semințe în pungile de obraz Într-o pădure deasă de pini, unde se înalță stânci pline de vânt, au speriat o bufniță vultur, care a zburat de mai multe ori și s-a ascuns într-un desiș S-a urcat în vârful unui pin bătrân și a stat acolo îndelung, privind întinderile nemărginite care se deschideau în jurul lui Vârful unui pin se legăna liniștit, iar vârfurile brazilor vecini mergeau încet, o mlaștină de turbă cu pini mici și o potecă întortocheată verde călcată în mușchi, verdele cenușiu al pinilor s-a contopit într-o fâșie noroioasă, coborând treptat spre spre nord, iar acolo unde pământul se întâlnea cu cerurile, o fâșie de păduri îndepărtate era abia albastră Vârful unui pin se leagănă, iar vârfurile taiga nesfârșită, tăcută și în retragere merg încet iulie Seara am mers la poieni Pajiștile au fost deja cosite, iar mlaștinile cu coada-calului sunt pline de verdeață proaspătă pe ici pe colo Rațele, parțial deja înghesuite în turme, au părăsit lacurile și s-au mutat complet în mlaștini, aici aderă la colțurile selectate și se întorc cu insistență acolo Zborurile încep seara iulie M-am dus în pădure după fructe de pădure, luând cu mine un husky Ea a găsit imediat veverița și apoi a început urmărirea Pădurea este destul de rară, iar eu m-am cățărat în zece copaci, împingând veverița dintr-un copac în altul Veverița, cățărându-se în vârf, se repezi rapid în jos, răspândindu-se cumva mai ales în timpul zborului și, abia atingând pământul, face un salt la cel mai apropiat copac După o lungă urmărire, a fost prinsă Veverița începe să se estompeze, "boo-søt" în mod local Pe urechi apar ciucuri Seara am mers în pădurile de pe malul stâng Aici totul este ca toamna și, printre liniștea moartă a taiga, dansurile de tip tap se cheamă unul pe altul, cintezele ciripesc, aripile de ceară, care s-au desprins din tufișul de boabe, își emit frumosul tril, țâții de mlaștină mormăie, căutând cioturi și trunchi De undeva venea "kr-kre-kre-kre" sonor al unui ciocănitor negru, însoțit de lovituri puternice ale ciocului pe un copac uscat, și aici el însuși a zburat într-o poiană cu un zbor ondulat și, țintând spre un mesteacăn, s-a urcat în vârful capului cu sărituri mari, aici din desiș, a scos capul kuksha-ului și, întinzându-și coada, a zburat peste poiană, s-a scufundat la pământ, a sărit pe un ciot și, fulgerând o coadă roșie , a dispărut în desiș, de unde s-a auzit curând, parcă, un strigăt surprins de "ea ea *, iată un iepure-iepurele, alungat în soare de țânțari, a sărit fără grabă pe drum, s-a așezat, s-a uitat în jur, și-a mișcat urechile un minut și a sărit mai departe august Pe râu încep să apară gâște: dimineața o turmă de vreo circula pe nisipuri Macaralele sunt în stoluri și rămân și pe râu Pe nisipuri au ieșit diferite tipuri de păsări de coastă și, împreună cu acestea, Hobby-urile au început să apară mai des pe nisipuri Ici și colo, pe lemn de plutire întins în jurul insulelor, își mănâncă prada Dintre pene, am distins: rămășițe de gărgăriș sau rămășișor, rămășițe de becașă, niște mici bătaie august În jurul orei dimineața, luminile misterioase ale luminii nordice au fulgerat peste râul din nord, printre întuneric și ceață Un arc palid de raze neregulate verzi-albăstrui se întindea de la țărm la țărm, iar dungi de lumină se întindeau încet de la un capăt la celălalt al arcului, dar razele

deveneau din ce în ce mai scurte, un punct luminos înnorat a înlocuit arcul și, în curând, frumusețea nopților nordice s-a stins august Zeci de urme de veveriță se întind pe nisipurile din pădurea de pe malul drept, Chali sunt migrații destul de comune Unele urme, apropiindu-se de apă, se întorc, dar apoi, supunând impulsului general, se îndreaptă din nou spre apă Veverițele traversează Dvina înot de pe malul drept spre stânga în locul unde râul este destul de îngust, urmele lor merg una de la alta la - de pași Dimineața devreme (la ora -) pe august, muncitorii de la pază au văzut vreo de veverițe înotând peste râu într-un stol; au fost spălate până la malul drept de curent A doua zi, "navigatorii" morți zăceau în multe locuri de-a lungul țărmurilor Pe nisipuri, am găsit o veveriță, care alerga nehotărâtă de-a lungul coastei, de mine la început a vrut să se ascundă cu apă, dar apoi a ieșit și s-a repezit la fugă Veverițele se apropie cu grijă de stâlpii ieșiți pe alocuri pe nisip: se pare că le face plăcere să urce de-a lungul "pădurii" din mijlocul deșertului de nisip De-a lungul tarmului se afla o urma de vulpe, care, se pare, a ajuns sa profite de prada usoara in fata veveritelor august Migrația veverițelor continuă: pe insula de nisip sunt multe piste, care o traversează de pe malul drept spre stânga Ieri s-au urcat pe pază două veverițe, am luat una cu mine, iar ea îmi pune "comanda" în cabina, bătând de pe masă călimărie, cărți, caiete, accesorii pentru arme Seara moțea pe perdea, plecând capul și acoperindu-se cu coada ei pufoasă august Vânând cu un scârțâit O dimineață înnorată de toamnă, ocazional vălul de nori coborâți se va despărți, soarele se va uita, pete luminoase se vor sparge prin ramurile groase, dar norii se vor închide din nou și din nou pădurea stă, mohorâtă ca înainte Îmi croiesc încet drum prin păduri dese de molid presărate de copaci uscați care au putrezit și s-au întunecat de mult, scoțând din când în când trilul sonor al cocoșilor Voi fluiera de câteva ori și ascult liniștit în pădure, undeva în depărtare, fesele vorbesc cu voci subțiri, sună un scurt tril de aripi de ceară, iar acum aceste sunete au încetat, un moment de calm și se aude un scrapnet atent din dreapta, din ce în ce mai mult foarte aproape s-a auzit un foșnet, iar o veveriță roșiatică cu un pufos mare a sărit cu coada din tuf în ciot, de la un ciot la un molid căzut, a alergat de-a lungul ei, a sărit ușor și repede la trunchiul un copac vecin, s-a uitat în jur, țintindu-l lateral, a coborât la pământ și a mers mai departe cu sărituri moi Tăcere din nou, lungă, chinuitoare, abia întreruptă de foșnetul sărurilor următoarei veverițe În cele din urmă, la fluierul meu invocator din desișul râpei, s-a auzit un "tsiiii-tsiiii-tsi-tsi" sonor și ascuțit Am fluierat din nou, și din nou a fost un răspuns, și așa de mai multe ori, dar deodată cocoșul de alun a tăcut și nu a scos niciun sunet Fie că era un bătrân foarte precaut, fie că încă nu a venit momentul când volanele zboară imediat la apel, dar doar eu trebuia să mă duc să caut volanele în direcția pe care am observat-o Ryab stătea pe pământ într-o afine; speriat, a zburat într-un copac și avertizat, a răsunat o împușcătură și a fluturat neputincios în iarbă următorul cocoș de cocoș răspuns pe marginea unei poieni în vârfuri dens îngrămădite, l-am depășit de câteva ori, dar nu a trebuit să trag La vreo sută de pași de acest loc, la primul fluier pe care l-am auzit, nu departe s-a auzit un răspuns Am fluierat a doua oară și prin murmurul slab al frunzelor de aspen am deslușit "prrr-prr" sonor al ondulațiilor care făcuseră zborul Încă câteva fluiere, iar Ryab, ciripind ceva melodios, se afundă în vârf și, aplecându-se, începu să privească, dar distanța nu era de douăzeci de pași și într-o clipă zăcea deja sub rădăcinile bradului său de Crăciun Ambii bărbați morți

Următoarea undă, deși a continuat să răspundă tot timpul, nu a zburat și am încercat să o obțin de la apropiere La sfârșitul urmăririi, am reușit să mă apropii destul de mult, Ryab s-a cățărat într-un brad de Crăciun căzut, am ratat ocazia și a trebuit să trag când doar o cincime din corpul lui ieșea cu privirea între două trunchiuri, drept urmare, scoarța de pini nevinovați a fost deteriorată, iar Ryab a zburat și chiar a continuat să răspundă I-a răspuns altul din desiș, dar eu nu m-am apropiat de el, ci m-am îndreptat spre casa de pază pe poteca întinsă printre poienișele presărate cu lemne uscate, fluierând tot timpul după obiceiul care se formase deja Destul de neașteptat pentru mine, din poiană s-a auzit un răspuns, un scurt fluier monosilabic, iar într-o clipă ondulațiile curgeau deja între crengi și cioturi Ucis - și s-a dovedit a fi un mascul tânăr, deja matur, cu cioturi și pene negre străpunse în gât În general, ondulațiile răspund destul de ușor, dar din anumite motive zboară slab (din care au răspuns, au zburat) Este remarcabil cât de dificil este să determinați distanța la care răspunde cocoșul de alun, am greșit aproape de fiecare dată - de pași Toate veverițele de dimineață se mișcă, dar mai ales de jos; observându-mă, cu o pufătură și un mormăit, se urcă în vârful capului Aripi de ceară îngrămădite în stoluri, hrănindu-se, se pare, cu lingonberries, bigudiuri de pădure cheamă unul la altul, în unele stoluri de mucuri, pe lângă păpăci și moskovok, există - nuci cu cap brun, de culoare remarcabilă, cu un amestec puternic de un ton cenuşiu-roşcat august Dimineaţă Soarele nu a răsărit încă în spatele zidului zimțat al pădurii, un văl alb de ceață încă plutește peste turbărele și tufe de mesteacăn noduroase ies din spate în siluete fantastice, iar noi deja ne plimbăm printre mușchi moi de mușchi presărați cu merișoare şi tufe de gonobobel îngălbenite Pădurea tocmai s-a trezit, iar pe mesteacănii îngălbeniți, aspeni roșii și pe acele verzi luxuriante ale brazilor sclipesc cu toate culorile curcubeului picături de ploaia recent terminată Soarele s-a uitat în pete purpurie prin desiș, picăturile de ploaie străluceau și mai tare, verdeața țâșnilor luminați de mușchi a devenit și mai suculentă, pădurea a reînviat și mai mult Stoluri agitate de preoți și moscoviți au zburat peste vârfuri, șuvorii începură să se cheme unul pe altul, așezați pe mesteacăni, undeva un dans clapet zburător și un crossbill și-au adăugat vocile la corul general, din desiș s-a auzit scârțâitul trist al unui cocoș roșu și, parcă, strigătul surprins al unui kuksha, cu zgomot și trosnet, o pereche de cocoși de munte zbură din afine la pini Drumul se întindea prin păduri de tip cocoș de munte: o pădure veche de molid cu pini, afine, coada-calului, mormane de vânt, pe alocuri poieni vesele și câmpii umede Au speriat un alt cocoș de munte, aparent un bătrân Nu a existat niciun răspuns la șuieratul intens al scârțâitorului - cocoșii de alun fie s-au hrănit, fie nu au vrut să răspundă cu ocazia vremii rea Ajuns la râu, șerpuind de-a lungul râpei vechi, presărată de vânt, cu niște poieni de afine, m-am deplasat de-a lungul pârâului și am cules curând un puiet de cocoși de alun de pe malul pârâului Căpșuni sălbatice coapte și parfumate pe alocuri din pădure din poieni Veverițele se deplasează prin pădure pe tot parcursul zilei, dimineața devreme am observat una înotând lângă țărm, la început am confundat-o cu un zgomot O mulțime de veverițe pe margine Pe râu este un puiet de lei minuscule, capete Pe noroiul drumului din mijlocul pădurii de lângă băltoacă sunt urme de cocoș de munte august Rula de nap Dimineata devreme Zorii sunt puțin stacojii, reflectate în apa somnoroasă a Dvinei din răsărit; insule îndepărtate, nisipuri și cotituri sunt încă ascunse în ceața dinainte de zori, încă dormind sau doar trezindu-se,

iar liniștea plutește peste întinderea nemărginită a râului Deodată, din spatele ceții, unde se ascunde insula de nisip, s-a auzit un strigăt sonor, jalnic al unei macarale, un altul i-a răspuns și, în curând, "kurrly, kurrly, kurrly" lor zgomotos zbura solemn din toate nisipurile spre tot mai strălucitor zori După ce au strigat destul, stol după stol de macarale decolează din nopțile lor și se întind în rânduri lungi spre pajiști, unde coboară încet în goluri, mlaștini și, fără a înceta să țipe, încep să se hrănească Și de jur împrejur se luminează și se luminează, este deja posibil să se distingă grupuri îndepărtate de copaci înalți și căți de fân, rațele au fluierat deja în adăposturile izolate pe timp de zi, s-au trezit și au scârțâit cai de pajiște, un soareș a țipat în pajiștea de la marginea pădurii Și în pădure, totul s-a trezit: sălcii, puii cântă, cintezele lovesc cu piciorul, un cintece scârțâie de undeva la începutul toamnei, cintezele plâng, un sturz fredonează fragmente dintr-un cântec sub ton, zeci de țâțe se urcă în ramuri În sălbăticia pădurii de molizi sunt mult mai puține păsări, nu se aude zgomot și zgomot de poieni, iar în mijlocul unei tăceri alerte se aude doar glasul trosnit al unui clopoțel, ciocănitul unei ciocănitoare pestrițe de departe august Noaptea, dungile palide ale luminii nordice pâlpâiau peste râu și pe fâșia îndepărtată de țărm După-amiaza pe o mică insulă nisipoasă am văzut mai multe turme de macarale (aici: macara, macarale), vreo în total, o pereche de gâște și o turmă de rațe; toată compania s-a așezat pașnic să se odihnească pe o insulă august Noaptea de Din întunericul și ceața cerurilor, scârțâituri și chikkivaniya păsări migratoare mici - patine sau cineva de genul acesta În timpul zilei, pe noroiul insulei, a speriat mii de rațe, în special tulpini și mallards În unele locuri există stoluri de melci mari, melci inelați și nisipișori mici Turukhtanii au apărut în pajiști Transportatorii au dispărut de mult Dansuri de tip clapete, vogtailuri albe și galbene înghesuite în stoluri mari Cheglok și derbnik lângă râu august Am plecat înainte de răsăritul soarelui și m-am îndreptat spre pădurile de pe malul drept al Dvinei, pe râul Chomokhta Ziua promitea să fie înnorată, zorii strălucea slab prin vălul norilor gri Era răcoare, iar pajiștile pline de rouă răspândeau prospețimea toamnei O pereche de lebede au zburat sus deasupra țărmului de-a lungul Dvinei; aici, la fel ca gâștele, trăiesc și cuibăresc pe lacuri uriașe de pădure Pe un loc ars dintr-un loc nisipos gol, acoperit cu pete chele de mușchi și grămezi de tufe de lingonberry, a speriat un becaș, pe altul, pe al treilea; ce făceau cu sushiul ăsta? Nu înțeleg În pădure, zgomotul și zgomotul regatului păsărilor trezite Sute de dansatori de tip tap se hrănesc cu mesteacăni, cintezele se cheamă cu nerăbdare unii pe alții, un zori cântă ceva în ton sub ton, se aud vâlci "yuyin-yin", undeva ciocănitorii se cheamă unul pe celălalt și se plantează o kuksha, un plictisitor mormăit (de cocoș de cocoș vine de la marginea zonei incendiate) Dar cu cât mai adânc în pădure, cu atât mai puține voci de păsări, iar în adâncul pădurii de molizi, un pițigoi rar, rar scârțâie, un cilindeț scârțâie , un frișon dă cu piciorul, o geacă, zburând, croncăie lângă o poiană, o ciocănitoare clocotește sau un sturz stăruie, de cele mai multe ori domnește liniștea deplină și nici măcar răspunsul ciugulei nu se aude pe scârțâit Locurile sunt foarte bune, dar cocoșul de alun nu a răspuns pe toată durata vânătorii, deși faptul că sunt aici este indubitabil septembrie Roll, cu verste mai sus Yemetsky Dimineața devreme m-am dus pe malul stâng, unde îmi privesc ochii, căci locurile sunt complet necunoscute Dimineața este liniștită, răcoroasă, păsările trezite anunță cu un scârțâit, strigăt și zgomot de

luncă și de margine Zboară patinele de luncă și sâni roșii, mucuri, moscoviții se plimbă, cântă veluciul, helixele, porușii roșii, zorile se cheamă în tufișuri, vogălele zboară în stol, frasinul de munte zboară sus, cu un cloc, glasul răgușit al geiului vine din padure, striga dergachul septembrie Seara am plecat in padure Gâștele zboară toată ziua, în turme de - de capete, vocile le vin din când în când de sus Zboară, aliniindu-se în unghi sau pe o linie transversală, atât gâscă de fasole, cât și gâște mai mici, cu gât scurt, cu o voce diferită de cea a gâștei de fasole Trecerea este foarte puternică, direcția urmată de păsări este spre est, peste S Dvina, care curge aici spre nord Imagini cu toamna adevărată în pădure: poteci împrăștiate cu frunze galbene și roșii, ramuri la vedere, goluri roșii și galbene între vârfurile de molid închis În sălbăticia unei păduri umede de molid, el a speriat valuri, dar nu le-a putut găsi în desiș, ei nu răspund scârțâitorului Sânii cutreieră în vârfuri cintezele, cintezele, cintezele zboară pe deasupra împreună cu kinglets, undeva fluieră un cilindru și o garniță șuieră În pădurile tinere, presărate de tufișuri, fie o turmă, fie un puiet de muște iscoditoare din zori, fluieră un vrăjitor și trosnește zgomotos, la marginea pajiștilor, soarele se deplasează spre miazăzi, înconjurând În locul unde pădurea întunecată de molid bătrân, presărată de vânt, coboară în zonele joase și unde arinii fragili își croiesc drum printre cocoașe printre ferigi, câinele a speriat o pereche de cocoși, iar ei, sclipind printre trunchiuri și frunziș galben cu roșcat mângâind ochiul, a dispărut în desiș Pe margine, unde se văd ciorchini de frasin de munte în număr mare, se păstrează stoluri mari de sturzi și aripi de ceară A înspăimântat iepurele și a fulgerat în iarbă cu urechile albe și părțile luminoase septembrie Dimineața s-a limpezit și a înghețat, apa de pe punte s-a transformat în gheață A fugit pentru scurt timp în pădure Aici, pe iarbă, pe cioturi, pe trunchiurile căzute, zace zăpadă albă crocantă, este un fel de prospețime revigorantă în aer și este umplut de aroma delicată a unei frunze care cad și a ace de brad Nu bate vânt, este o liniște minunată din septembrie și tot felul de voci de păsări se aud de departe De pe înălțimile reci și transparente ale cerului, se aude slab vocea guturală a unui stol de gâscă migratoare, galbenul țipă undeva în apropiere, cintezele bat cu piciorul, cintezele, cintecele, rubișorii de aur, mierlele, pipaiele, șarțurile, țâțele (acolo) este ceva nu mare aici, toți nuci și moscoviți) septembrie Undeva lângă dig, Krivoe a văzut ultima dată un cocoș de munte În zori, soarele tocmai răsărise, a zburat din pădurea curată de molizi spre țărm - se pare, să caute pietricele pe coasta de calcar alb - și, legănându-se, s-a așezat pe vârf Multă vreme a stat pe o cupolă verde închis, legănându-și și echilibrându-și aripile, luminate de razele roz ale soarelui care răsare încet, până când vaporul s-a întors și bătrânul animal de companie al taiga a dispărut din vedere Păduri de molid verde închis, păduri de aspen care se prăbușesc, păduri de mesteacăn galben, larice uriaș pe jumătate prăbușite, stânci mari de calcar, insule nisipoase și câmpii verzi presărate cu stive de pajiști fulgerau de-a lungul malurilor septembrie Trenul bubuie, bate si fluiera, prin fereastra acoperita de umezeala se vad vag varfuri zimtate trecand cu repeziciune, mesteacani galbeni, brazi ocazional abia clipesc, uneori intinderea unei mlastini de muschi din desert se intinde lat, apoi deodata padurea batrana de molizi calca ursuz iarăși până la marginea pânzei, apoi versanții îndepărtați se transformă în dealuri albastre, apoi într-un pârâu frumos și în jurul tuturor pădurilor, pădurilor, pădurilor Trenul bubuie și mă duce din ce în ce mai departe de Dvina de

Nord mohorâtă, de vechile păduri încruntate și de mlaștini moarte și tăcute La revedere, țara elanilor, lupilor, veverițelor, adio, pădurile de coci și cocoș de munte, rămas bun, lacuri de zgomotoși, adio, lebede și gâște albe ca zăpada din nesfârșitul tundra nordică I Traducerea primului capitol al cărții lui M Brander "Vânătoarea din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre" a fost publicată în ediția a -a a almanahului Astăzi oferim cititorului un alt capitol din această carte M BRANDER PRIMELE LEGI SIlVICE SI VANATOAREA În secolul al VII-lea, regele franc Dagobert a emis prima lege a vânătorii din Europa Acesta prevedea, în primul rând, că regele și nobilimea au dreptul de a vâna vânat mare Aceeași lege dădea cele mai largi puteri pădurarilor și pădurarilor, care puteau impune și colecta personal amenzi de la încălcatorii regulilor de vânătoare Au fost aplicate amenzi deosebit de mari celor care ucideau în mod deliberat sau accidental animale îmblânzite care serveau drept acoperire pentru vânători în timp ce aceștia se furișau în turmele de animale sălbatice Este destul de clar că îmblânzirea și dresarea unor astfel de animale nu a fost ușoară și costisitoare și, prin urmare, li s-a acordat cea mai mare amendă Ideea că este necesar să cruți jocul în timpul apariției urmașilor, nu și-a găsit încă un loc în regulile acelor vremuri În secolele următoare, ceremonialul, formele și regulile vânătorii s-au dezvoltat treptat Legile lui Carol cel Mare, care au văzut lumina în secolul al IX-lea, au confirmat încă o dată regulile introduse de Dagobert În Anglia, prima lege a vânătorii a fost pusă în vigoare abia în , în timpul domniei regelui danez Cnut cel Mare Această lege, în special, spune: "Poruncesc ca oricine din câmpurile sau pădurile aflate în proprietatea sa să aibă dreptul să se angajeze liber la vânătoare Dar trebuie să se abțină să-mi vâneze vânatul în acele locuri pe care le-am hotărât pentru ca acolo să aibă pace și liniște Oricine nu face acest lucru va pierde tot ce poate pierde o persoană Sensul ultimelor cuvinte era clar și fără echivoc: nimeni, sub pedeapsa de moarte, nu avea dreptul să vâneze în pădurile regale În toate celelalte locuri, vânatul și dreptul de a-l vâna erau aceeași proprietate ca și dreptul la pământ Din surse atât de simple a apărut formarea legilor engleze de vânătoare Iar cel care le-a ignorat și le-a încălcat ucigând vânatul în pădurile regale a devenit automat un criminal Odată cu capturarea Angliei de către normanzi în , începutul a început o nouă eră în viața țării Cea mai importantă consecință a acestei invazii a fost că Anglia a devenit mai conectată cu Europa centrală decât cu Scandinavia, așa cum fusese înainte Vechii curteni danezi (Thanes) și conți sași au fost înlocuiți cu cavaleri normanzi Țara a fost împărțită între cuceritori, iar cei care le-au rezistat au fost executați fără milă Prin dreptul celor puternici, au început să le aparțină și privilegiile de vânătoare Normanzii și-au introdus în vânătoare propria lor "alfabetizare muzicală de vânătoare" Fiecare etapă a vânătorii a fost exprimată în numărul și natura sunetelor cornului Deci, de exemplu, o serie de sunete scurte rapide au însemnat începutul rut Cu sunete prelungite, despărțite de pauze lungi, vânătorii și-au făcut cunoscut locul unde se află în acest moment Prada animalului la sfârșitul vânătorii a fost semnalată printr-o serie de sunete jubile, care chemau vânătorii rătăciți și câinii care își pierduseră urmele să se adune rapid la animalul învins La scurt timp după cucerirea Angliei, William a proclamat o lege privind vânătoarea Fără îndoială că această lege s-a întemeiat pe capitularele* lui Knut și încălcarea ei a fost aspru pedepsită De exemplu, acolo era scris: "Cine ucide o căprioară, un porc sălbatic sau chiar un iepure de câmp, trebuie să i se smulgă ochii"

Aceste legi de vânătoare au fost folosite fără rușine și ca arme politice Ei au oferit regelui posibilitatea, pe de o parte, de a pedepsi orice manifestare deschisă de nemulțumire și, pe de altă parte, de a-și înzestra cu generozitate susținătorii, oferindu-le privilegii de vânătoare Așadar, la scurt timp după bătălia de la Hastings, starețului Battle Abbey i s-a acordat unul dintre terenurile de vânătoare Vânătoarea asigura nu numai carne, ci și piei sau piele pentru îmbrăcăminte, încălțăminte, șei și multe alte articole Cheresteaua, lemnul de foc și dreptul de a pășuna vitele la vânătoarea în pădure erau la fel de valoroase * Capitulare - legile și ordinele regilor franci din dinastia carolingiană - Aprox pe pământul nimănui Astfel, regele putea, prin însușirea pădurilor, să obțină venituri însemnate prin încredințarea pădurarilor de protecția pământurilor Regii normanzi care au domnit după Velhelm au înțeles și au învățat rapid să aprecieze armele politice puternice pe care un strămoș puternic le-a făcut și le-a pus în mâinile lor Welhelm Rufus - moștenitorul său direct - a fost deosebit de notoriu pentru că a făcut aceste legi la fel de insuportabile pentru plebei și stăpâni deopotrivă, și acesta poate fi motivul uciderii sale Regele își putea crește pădurile și, în consecință, puterea sa politică, în funcție de modul în care a rezistat presiunii nobilimii - până la urmă, și baronii erau interesați să-și sporească moșiile Dar, din moment ce pădurile erau deja proprietatea cuiva, acest lucru se putea face în principal numai în detrimentul parcelelor împădurite regale Astfel, dacă nobilimea era mai puternică decât regele, atunci fie i-a luat o parte din pământuri, fie cel puțin nu a permis ca posesiunile regale să crească în detrimentul pădurilor lor; în același timp, când regele a depășit nobilimea în puterea sa, totul s-a întâmplat invers În timpul urcării sale la tron în , Henric I, care și-a propus să se dovedească ca un rege strict, dar drept, a scris într-un decret special privind pădurea: "Dețin, cu acordul comun al baronilor mei, pădurile mele, doar așa cum le-au avut strămoșii mei " În realitate, nu numai că deținea pădurile strămoșilor săi, dar le creștea treptat pe măsură ce puterea lui creștea Cu toate acestea, deja în , mai slabul său succesor Ștefan a fost nevoit să abandoneze pământul astfel luat Sub Richard I și Ioan, la tribunale erau numiți funcționari speciali, ale căror atribuții includeau gestionarea pădurilor și introducerea legilor privind vânătoarea și pădurile Astfel, a luat naștere o autoritate civilă specială, formată din pădurari, inspectori și manageri, care s-au implicat în protejarea animalelor sălbatice de braconieri, și a pădurilor de tăietori În plus, reprezentanții acestei autorități trebuiau să aplice legile care protejează interesele regelui, precum și să perceapă amenzi bănești pentru încălcarea acestora Acest sistem a dus inevitabil la abuzul de putere - mita a crescut enorm Situația era dificilă și pentru că clerul avea propriile lor drepturi speciale Episcopii și stareții vânau călare și cu șoimi Mai mult decât atât, ei, ca și cavalerii, au purtat lupte nestăpânite, rămânând în același timp subordonați doar legii bisericești Mănăstirile, mănăstirile și alte comunități religioase au dobândit noi bogății cu fiecare generație și, prin urmare, fiecare nou secol le-a văzut din ce în ce mai puternice Deși aplicarea legilor forestiere și de vânătoare a variat sub fiecare dintre regii normanzi, în orice moment a fost acordat dreptul de a vâna prin momeală nobilime în afara pădurilor regale În interiorul acestor păduri, nobilimea se plângea de vânătoare doar în rut Momeala a inclus vânătoarea de vânat roșu, iepure de câmp, urs și lup; au vânat căprioare, căprioare, vulpe și jder Diferența în vânătoarea acestor

animale a fost că primele au fost căutate mai întâi pe potecă cu ajutorul unui câine în lesă, apoi au fost deja otrăvite de o haită, iar cele doua au fost căutate și conduse imediat de către tot pachetul Dreptul de a crea parcuri, adică de a construi garduri în jurul anumitor terenuri, s-a plâns nobilimii regelui Întrucât parcul nu a fost construit timp de un an sau doi, nobilii au încercat în mod firesc să împrejmuiască cât mai mult pământ În interiorul gardului parcului, puteau vâna după bunul plac Una dintre distracțiile preferate ale nobililor era să conducă sau să atragă vânatul în parcurile lor din zonele neînchise din apropiere Aceasta pare să fi fost una dintre cele mai răspândite forme de braconaj și, pentru că a fost greu de detectat, a fost cauza multor procese între paznicii de pădure și proprietarii de parc Permisiunea de a vâna în timpul diferitelor domnii a fost diferită, dar a determinat în mod necesar gama de animale care aveau voie să fie vânate Pe vremea lui Eduard I, dreptul de a vâna era declarat astfel: "Peter de Moresby, preot al bisericii din Eikenskart, are voie în orice moment al anului, cu excepția lunilor în care vânătoarea este interzisă, să vâneze iepuri, au urmat vulpile și pisicile sălbatice cu câinii lui pe pământurile lui John the British Warden Vend Această vânătoare aparține regelui, iar permisiunea este dată cu condiția ca el să nu omoare vânatul mare al regelui și să nu se angajeze în momeală Drepturile de vânătoare sunt clar definite aici Ioan de Britannia avea dreptul, ca să spunem așa, la o vânătoare medie în pădurea regelui, iar Peter de Moresby a primit un "drept inferior" de a vâna iepuri, vulpi și pisici sălbatice, cu restricția de a lăsa ungulatele în pace Mențiunea lunilor interzicerii vânătorii se referea la momentul pe care legea vânătorii o definea ca fiind perioada nașterii și creșterii vânatului tânăr În acest moment nimeni nu avea voie să vâneze Introducerea lunilor fără vânătoare în legile vânătorii a fost prima încercare de protecție a animalelor în Anglia Deși a fost extrem de dificilă aplicarea acestei restricții, mai ales în zonele îndepărtate ale țării, introducerea interdicției este, fără îndoială, un pas important în conservarea vânatului Regii normanzi erau foarte pasionați de vânătoare și nu doreau ca sportul lor să decline și au pierdut un venit atât de mare încât vânătoarea le dădea Cum și-au considerat regii pădurile și cum le-au folosit este evident din următoarea instrucțiune a regelui Ioan: "Regele Roger de Neuville etc Îți trimitem pe William de Irebi, însoțit de câini și servitori, ca să vâneze mistreți în parcul Bristol După vânătoare, trebuie să ai grijă ca mistreții să șuncă au fost sărate și bine păstrate, iar pieile trebuie date pentru a fi prelucrate și depozitate așa cum a indicat William trimis Vă ordonăm să vă ocupați de întreținerea și alimentația lui William și anturajul său, în timp ce el și oamenii lui stau cu voi la comanda noastră Cheltuielile pe care le faci prin intermediul acestora pot fi returnate de la trezorier Semnat la Tower, Londra, decembrie, în al -lea an al domniei noastre Ioan " Nu este nevoie de o imaginație bogată pentru a închipui că posibilitatea unei reglementări complete a conținutului acestei vânătoare prin trezorier aparținea viitorului îndepărtat și era foarte iluzorie În ciuda greutăților și neplăcerilor pe care le-a provocat o astfel de vizită, proprietarul nedoritor a fost probabil singurul plătitor în cele din urmă, dar pur și simplu nu avea dreptul să-i refuze regelui să-și primească mesagerii Pentru a scăpa rapid de oaspeții neinvitați, pentru a le reduce la minimum vizita, proprietarul a făcut tot posibilul, oferind vânătorilor ajutorul necesar Severitatea legilor privind vânătoarea după moartea lui Ioan în s-a înmuiat oarecum și, din acel moment, niciunul dintre

cei care au încercat să omoare căprioare nu a fost executat sau torturat sau mutilat Dar urâtul obicei s-a păstrat încă în pădurile regale, când firimitura de mijloc a fost tăiată de la câini, făcându-i astfel șchioapă, pentru a împiedica vânătoarea de căprioare pe aceste meleaguri Fără îndoială, cei mai mulți muritori au fost cei care au suferit din cauza pădurarilor regali și a altor angajați, în timp ce nobilimea și clerul erau în mare măsură independente de ei Bine ati venit casă la putere a fiecărui nou monarh, legile vânătorii au devenit din ce în ce mai complicate și mai puțin eficiente În perioada lor de glorie, cavalerii au găsit noi tipuri de turnee și competiții de luptă, care erau supuse unor reguli ceremoniale complexe și precise Au fost diferențe de clasă Aceste diferențe au fost cele mai evidente în șoimul, sportul numărul unu al Evului Mediu Fiecare tip de pasăre de vânătoare era predeterminat de un rang nobil Lista începea: "Un șoim de vânătoare pentru prinți, un șoim călător pentru conți" etc Aceeași mâncărime pentru ceremonii și reguli s-a manifestat în alte domenii ale vânătorii Fiecare etapă a vânătorii și chiar fiecare parte a carcasei aveau anumite nume Fiecare notă a cornului de vânătoare a căpătat un sens specific, iar atunci când vânatul era ucis, era necesar să se respecte cu strictețe ritualul de vânătoare la măcelărirea animalului vânat Imediat după ce animalul a devenit prada vânătorilor, semnalul corespunzător acestui tip de joc a fost jucat pe corn, iar apoi s-a procedat la împărțirea prăzii După tăierea carcasei, fiecare parte a acesteia a fost anunțată cu voce tare de către unul dintre participanții la vânătoare și, în funcție de valoare, a fost dată fie câinilor, fie vânătorilor Cel puțin așa ar fi trebuit să se facă în teorie Oricine făcea o greșeală în același timp era pedepsit cu o sabie, adică era întins peste cadavrul unui animal și bătut cu partea plată a sabiei Traducere din germană de N Valov Și SHISHKIN PARFORS VANATOARE SUB TARIA MOLIEREI Se știe că marele dramaturg, actor și regizor francez, creator al genului "înaltă comedie", umanist și satiric remarcabil Moliere nu era vânător și, aparent, nu era interesat de vânătoare În piesele sale, vânătoarea este menționată doar întâmplător De exemplu, în "Funny Fashionistas" există astfel de cuvinte: "Știți că ducele m-a vizitat azi dimineață și a vrut să ia totul cu el în sat pentru a urmări căprioarele împreună b> Și gata, nici un cuvânt mai mult despre vânătoare Dar există o excepție Aceasta este piesa "The Annoying Ones" (în alte traduceri - "The Odiosas"), în care întreaga scenă a șasea a actului al doilea este dedicată vânătorii Dar cel mai interesant lucru nu este nici că Moliere s-a îndreptat brusc către tema vânătorii, ci că la prima reprezentație nu a existat nicio scenă de vânătoare - a apărut doar la a doua reprezentație a piesei De ce Molière, care nu era interesat de vânătoare, s-a îndreptat brusc către ea în această piesă? De ce nu a fost scena de vânătoare în prima versiune de Boring și de ce a apărut în a doua? Istoria scrierii și punerii în scenă The Boring Ones este indisolubil legată de numele lui Ludovic al XIV-lea și al ministrului său de finanțe Fouquet A fost unul dintre cei mai mari delapidari din istoria lumii Dar Fouquet, așa cum scria M Bulgakov în cartea sa "Viața domnului de Molière" (M ,), nu era un avar ticălos, ci un deturnător larg și elegant Și-a schimbat amante, a dat ospețe, s-a înconjurat de cei mai buni artiști, gânditori și scriitori - printre aceștia se numărau La Fontaine și Moliere Pe moșia sa, Vo Fouquet a construit un palat luxos, unde a oferit o sărbătoare magnifică în cinstea regelui, așa de viu descrisă de A Dumas în romanul "Vicomte de Brazhelon" Pentru această sărbătoare, Moliere - comandat de Fouquet - a scris piesa "Plictisitoarea", care a fost

jucată în prezența lui Ludovic al XIV-lea la august Dar înainte de a vorbi despre evenimente ulterioare, trebuie spuse două cuvinte despre piesa în sine, astfel încât scena să devină de înțeles The Boring Ones nu este de fapt o piesă în sensul obișnuit al cuvântului, ci un balet-comedie, constând dintr-o serie de interacțiuni succesive, practic fără legătură de episoade înșirate pe un nucleu intriga primitivă: diverși oameni "plictisitori" interferează cu întâlnirea îndrăgostiților Erast și Orfiza Personajele îndrăgostiților sunt conturate foarte pe scurt, dar atenția principală este acordată "plictisului", printre care vedem un jucător, un duelist, un proiector etc ; ulterior, printre personaje a apărut un vânător Toți acești reprezentanți ai înaltei societăți sunt reprezentați de dramaturg într-un mod foarte suculent, luminos, puternic satiric Piesa a avut un mare succes, după care regele l-a sfătuit pe Molière să mai introducă o scenă în The Boring În cartea sa despre Molière, M Bulgakov reconstituie aceste evenimente în felul următor: "După ce spectacolul s-a terminat, regele i-a făcut semn lui Molière și, arătând spre Jägermeister Soyekur, i-a șoptit, rânjind: - Iată un alt original pe care nu l-ați copiat Molière se strânse de cap, râse, șopti: "Observația Majestății Voastre Cum aș putea să-mi fie dor de tipul ăsta?" Într-o noapte, a introdus o nouă scenă în comedie și l-a portretizat în ea pe pasionatul vânător de căprioare Dorant " Dacă acest lucru a fost într-adevăr așa sau oarecum diferit, nu știm, dar, în general, povestea lui M Bulgakov sună destul de plauzibil Acest lucru este susținut de mărturiile contemporanilor și de cuvintele lui Molière însuși și de pasiunea lui Ludovic al XIV-lea pentru vânătoarea de căprioare În adresa sa "Către rege" (a fost publicată împreună cu "Pctisitoarea") Moliere spune direct că din ordinul regelui a introdus în piesa "un alt "plictisitor", ale cărei trăsături le avea Majestatea Voastră bunăvoința de a-mi dezvălui însuți și cine a fost recunoscut cea mai bună parte a lucrării " Iar la următoarea reprezentație, publicul chiar a văzut piesa deja cu scena în care "plictisitorul" Dorant (el însuși, însă, nu se consideră "plictisitor", ci un anume nobil rural) îi povestește lui Erast despre vânătoarea de căprioare parforos Și, în sfârșit, pasiunea regelui pentru vânătoarea de căprioare Saint-Simon, contemporan al lui Ludovic al XIV-lea, a scris în "Memoriile" sale pe care regelui "îi plăcea foarte mult să tragă și nu exista un alt trăgător atât de bine țintit și grațios ca el De asemenea, îi plăcea să vâneze căprioare Vânătoarea de căprioare se desfășura "cel puțin o dată pe săptămână, și chiar mai des în Marly și Fontainebleau " (Memorii, vol II M -L ,) În Marly și Fontainebleau se aflau castele regale, în jurul cărora se întindeau cele mai bogate terenuri de vânătoare În Fontainebleau, diplomatul rus din acea vreme A Matveev nota că "vânătoarea de căprioare și mistreți este grozavă și există multe dintre acele animale în păduri " (diplomatul rus în Franța L ,) Vânătoarea de căprioare era considerată cea mai importantă la curtea franceză "Vânătoare sau distracție", a scris A Matveev, "există cinci în capturile regale Primul ren inițial din toată Franța" Această "prima" vânătoare a fost condusă de un mare vânător, în a cărui funcție erau numiți reprezentanți ai celor mai nobile familii ale Franței Într-un cuvânt, este posibil ca un vânător atât de pasionat precum Ludovic al XIV-lea să-i fi atras cu adevărat atenția lui Molière asupra capului său de vânătoare de căprioare Citind fragmentul publicat din The Boring Ones, trebuie sa tinem cont ca nu este vorba despre o magnifica vanatoare regala, ci doar despre vanatoarea unuia din anturajul lui Textul este dat în traducerea lui Vs Rozhdestvensky conform cărții: Molière Sobr soch , vol I, M - L , D o r a n t Marchiz! Plictisitor,

după cum vezi, ici și colo Capabil să ne otrăvească momentele de fericire! Vezi tu, sunt furios Vânătoare - și ce! "Prostul m-a răsfățat Îți spun totul Erast Nu am timp acum Trebuie sa gasesc DORANT (ținându-l în sus) Oh, la naiba! Dar voi spune totul pe parcurs Ca o familie de vânători, mereu gata de luptă, Ne-am strâns în mulțime ca să omorâm căprioarele Și la ceasul hotărât am stat în bușteanul rânduit, Pe scurt, lângă pădurea din luncă Și pentru că vânătoarea este o plăcere pentru mine, m-am repezit în pădure, plin de nerăbdare Aici generalul, în cele din urmă, s-a hotărât să înceapă sfatul de a conduce căprioara, care are șapte ani, Deși, după părerea mea - rareori greșesc în semne și urme - căprioara aceea avea doi ani Pentru rut, au ales locuri și oamenii potriviți Și s-au grăbit la micul dejun cu ouă Deodată un roșu cu o sabie lungă excelent Pe un cal de reproducție, cu curaj pompos, Lăudând rasa de armăsar timp de o oră Ne întârzie cu salutul lui Și, după ce ne-a adus fiul, ne crește supărarea! Prezintă un păpuș, la fel ca tata El știe să vâneze în lung și în lat Și ar vrea să meargă cu noi în pădure Dumnezeu să te mântuiască când vânezi, De cei care sună din coarne la fiecare pas, De cei care, în fruntea unei duzini de câini nenorociți, se laudă cu trufie: "Iată o haită!" Sunt gata Acceptându-l în cercul tău și ascultând fără argumente, Am mers pe o potecă de căprioare de-a lungul pădurii în trei pachete Hei atu! Toată lumea putea observa, a condus Dogs Sar Sun claxon Căprioara a părăsit pădurea, aleargă pe un loc neted, câinii îl urmează și totul este atât de prietenos, împreună, încât îi poți acoperi cu o singură mantie mare Căprioara intră în pădure Și apoi dăm cel mai rapid din pachet Mă grăbesc nemăsurat Pe următorul roșu L-ai văzut? Erast Nu, probabil D oran t Cum! Mai puternic și mai vizibil nu există armăsar Nu cu mult timp în urmă l-am cumpărat de la Gavo Cred că nu aveți nevoie de asigurări că vânzătorul mi-a arătat respect în toate Sunt multumit de cal, m-a convins Ca nu a vandut inca un cal mai bun Armăsar arab - frunte cu semn alb, Gât de lebădă, piept, sacru de aterizare rară, Claviculele sunt ascunse, întregul corp este ferm doborât, Iar mersul și înfățișarea lui sunt pline de joacă Și picioarele! La naiba! Ce să devii! (Nu o voi ascunde, El doar a mers ascultător sub mine; Deși în ochii lui este liniște, El inspiră cu adevărat teamă tuturor angajaților Gaveau) Nu am văzut mai multe grit până acum; Și coapsele! Dumnezeul meu! Ei bine, pe scurt, este un miracol Dă-mi o sută de pistole, nu-l voi schimba cu un armăsar din grajdul regelui Galopând, am văzut deja, necrezându-mi ochilor, Cum câinii au întrecut fiara din jur, eu însumi conduc pieziș, biruitor, mirosind căldura, Am ajuns deja la câini, Drekar e singur cu mine, Căprioara e deja înconjurată; Eu, după ce am ales o cale mai scurtă, incit câinii, urlă din toată puterea Oh! Așa este când vânătorul a avut noroc? Mă urmăresc Dintr-o dată, parcă m-ar ciudă, Altul, mai tânăr, s-a lipit de căprioarele noastre Unii dintre câini aleargă după el, lăsând o urmă Si ce? Simt, marchiz, că Fino este una cu ei Și se repezi, căutând, dar-fericire!-din nou pe potecă El zboară țip eu Sun cornul victoriei: "Fino! Fino! Iată cărarea - de-a lungul dealului se întindea, Și, plin de bucurie, suf din nou în corn Deja câinii aleargă spre mine, când deodată - oh ghinion! - O căprioară tânără, schimbând direcția, Aleargă la un vecin bumpkin, și acesta strigă: "Atu, atu-l! Apuca-l! Va pleca! Câinii mă aruncă, aleargă la chemarea vecinului, eu însumi sar la el și văd amprenta urmei Dar numai pe pământ arunc o privire lacomă - Mi-e clar: această urmă nu este deloc a noastră O rușine! Repet despre diferenta dintre copite si mers, incerc sa demonstrez ca pasul nu este acelasi, scurt Vecinul se încăpățânează și, crezând că este un expert, insistă că urma

este a noastră Și în acest scurt timp, câinii merg mai departe Și într-o iritare completă, Certându-l pe prost pentru această întârziere, Îmi bat calul cu biciul și nu cruțăm pintenii, Și calul meu zboară în viteză în desiș scot câinii pe drumul vechi; Își găsesc vechea urmă încetul cu încetul; Cerbul este în apropiere - îl putem vedea deja Vin câinii Dintr-o dată, te vei surprinde Acest lucru este peste puterile mele, nu-mi vine să cred ochilor: bumpkinul nostru și apoi a stat pe drumul către fiară; Având în vedere că nu există oameni mai curajoși în jur, El smulge șaua Și lovește, aproape de-a dreptul, o căprioară în frunte, în timp ce îmi strigă: "Fiara mea este întinsă cu pistolul!" Dar cine naiba ia Saddle Pistol pe drumul câinelui? Galop spre el, furios, Și, negăsind cuvinte ca să scap doar de ceartă, înjunghi cu mânie pintenii în calul obosit Și iarăși îl duc la carieră, sprijinindu-se de arc, Fără să spun vreun cuvânt unui asemenea prost Cine este Dorant, reiese clar din cuvintele de mai sus ale lui M Bulgakov; Gaveau, cunoscut negustor de cai la acea vreme; pistole - o monedă de livre cu un conținut de aur de , g, deci de livre (livre) a fost o sumă mare pentru secolul al XVII-lea; Drekar - sosire; Fino este numele câinelui; prin "hillbilly" se înțelege un nobil rural, provincial Povestea lui Dorant transmite atât de precis și clar cursul vânătorii de căprioare care, în esență, nu necesită nicio explicație La sfârșitul unei astfel de vânătoare ("când căpriorul, obosit și alergând, trosnește", adică cade, așa cum a scris A Matveev), marele vânător a adus regelui piciorul din față stâng al căpriorului condus În timpul lui Ludovic al XIV-lea, vânătoarea de pădure a atins cea mai mare strălucire în Franța Pentru această vânătoare s-a păstrat un întreg personal de rangeri, psari, slujitori și muzicieni; toți participanții la vânătoarea parfors purtau haine speciale de vânătoare Dar vânătoarea de parfors avea o altă latură, negativă, din cauza căreia țăranii o urau puternic Cert este că, pentru a crește numărul vânatului, aproape întreaga populație a țării, cu excepția claselor superioare, a fost lipsită de dreptul la vânătoare (țăranilor li se interzicea vânătoarea chiar și pe pământurile proprii) Animalele sălbatice, inclusiv căprioarele, s-au înmulțit în număr enorm (ca să spunem în termeni moderni, densitatea lor a fost mult mai mare decât permisul) și a cauzat mari pagube economiei țărănești Un document al acelei epoci spune că "vânatul distruge totul și se apropie chiar de case De dragul păstrării vânatului, săteanul nu are nici măcar dreptul să îndepărteze buruienile vara, care îi blochează recoltele și îi strică recolta " Pentru împușcarea animalelor sălbatice, țăranii erau aspru pedepsiți și chiar uciși După cum a scris celebrul istoric francez I Taine, "Jägermeisters, vânătorii, pădurari protejează animalele cu atâta zel, ca și cum ar fi oameni, și urmăresc oamenii cu atâta zel, ca și când ar fi animale" (Originea socialului sistem al Franței moderne, Sankt Petersburg,) De asemenea, trebuie avut în vedere faptul că, pe lângă animalele sălbatice, culturile au fost afectate și de vânătorii care au galopat chiar peste câmpuri în timpul vânătorii de parfors Prin urmare, nu este nimic surprinzător în faptul că în unele locuri țăranii au încetat cu totul să se angajeze în agricultură Deci, în vecinătatea aceluiași Fontainebleau, trei sferturi din teren au rămas necultivate Și ultimul detaliu, pur vânătoresc Fii atent la cât de revoltat este Dorant de un nobil rural care a ucis o căprioară cu un pistol: "Dar cine naiba ia un pistol de șa pentru o cursă de câini Indignarea lui Dorant se explică prin faptul că în timpul vânătorii de parfor, câinii au condus căprioarele până la epuizare completă Când a căzut, un vânător a zburat la el, a sărit de

pe cal și a terminat cerbul cu un pumnal Împușcarea unui animal vânat cu un pistol era considerată proaste maniere Și așa s-a întâmplat că Molière, nefiind vânător, ne-a lăsat totuși una dintre cele mai bune descrieri ale vânătorii de căprioare parfors din Franța Gerald Durrell Animalele din viața mea Pe din engleza L Zhdanova M , "Mir", Cartea evidențiază începutul drumului tânărului Darrell, când, după absolvirea studiilor, a intrat ca simplu servitor într-una dintre cele mai bune grădini zoologice din Anglia - Whipsnade Oamenii și animalele, păstrarea și conservarea animalelor în grădinile zoologice moderne, aventurile și gândurile tânărului Darrell sunt descrise în așa fel încât să citești cartea cu un interes neclintit de mai multe ori În , editura Mysl a reeditat două cărți de J Darrell - "Arca supraîncărcată" și "Câinii lui Bafut", tipărite într-un singur volum, iar la începutul anului aceeași editură a reeditat, tot într-un singur volum, încă două cărți - "O grădină zoologică în bagajele mele" și "Moșia este o menajerie" Bengard Grzhnmek Nu există loc pentru animale sălbatice Pe cu el E Geevskoy M , "Gândirea", Cartea, scrisă în anii ai secolului nostru, împreună cu lucrările ulterioare ale lui Bernhard Grzimek despre animalele din Africa, a atras atenția comunității mondiale asupra problemelor conservării naturii "continentului negru" Observațiile unice ale lui Grzimek despre viața okapi, giganții cu piele groasă ai Africii - elefanți, rinoceri și hipopotami, au servit drept începutul multor ani de muncă pentru studiul acestor specii și a multor alte specii, la crearea unui întreg rețele de rezerve africane, organizații de cooperare creativă între biologii europeni și oamenii de știință din tinerele state africane interesate să-și păstreze resursele naturale Cartea*, scrisă cu căldură și viață, atrage cu o abundență de informații interesante, o chemare pasionată pentru păstrarea atentă a fraților noștri mai mici La începutul anului , editura "Gândirea" a reeditat cartea aceluiași autor - "Etudii australiene" Hugo van Lavck Solo Pe din engleză de M Kovaleva M , "Mir", Solo este porecla unui cățeluș mic de câine hienă, care din primele zile de viață a fost sortit unei morți premature într-o luptă dură pentru existență S-ar părea, ce este special, câte animale mor la o vârstă fragedă? Cu toate acestea, povestea dramatică a lui Solo emoționează profund cititorul, îl introduce în lumea misterioasă a tufișului african, îl face să arunce o privire nouă asupra animalelor, cărora le-au fost atribuite de multă vreme doar trăsături negative Când adevărata umanitate și eforturile dezinteresate ale zoologilor îl ajută pe Solo să se stabilească în lume și să supraviețuiască, cititorul se bucură alături de paznicii animalului Cartea conține cele mai curioase informații despre viața prădătorilor puțin studiati, trezește în oameni simpatie și interes pentru ei, dar în niciun caz milă în lacrimi A V Skaloi Pe deal M , Sovremennik, Colecția include povestea "Pe deal", povestea "Bani vii" și romanul "Panfilich și Danilych" Exotismul vânătorii de taiga, munca aspră și în același timp fascinantă a unui pescar, problemele economice și morale și etice ale vânătorii moderne sunt incluse organic în lucrările lui A Skalon, care își cunoaște perfect subiectul E A Kudusov Stau iarna M , "Gândirea", Un locuitor al orașului, un cercetător, și-a asumat riscul să facă o întorsătură bruscă în viața sa: a devenit un vânător cu normă întreagă al industriei pescuitului taiga Nu pentru un salariu mare, ci în căutarea unui leac pentru suflet și corp, Eric Kudusov a mers să-și facă milă Diligența, rezistența și experiența de muncă în expediție l-au ajutat să facă față dificultăților vieții de taiga; educația și observația au făcut posibilă abordarea creativă a unei chestiuni complexe,

înțelegerea modalităților de dezvoltare a vânătorii în timpul nostru Cititorul-iubitor de natură va citi cu plăcere această carte, vânătorul și vânătorul profesionist vor găsi în ea o mulțime de lucruri utile N D Kuzakov Taiga este casa mea M , "Gândirea", Această carte este dedicată vânătorului Evenk Avdo - Evdokia Stepanovna Boyarshina Eroina ei întruchipează cele mai bune trăsături ale locuitorilor ereditari din taiga: sârguința lor, simplitatea nobilă, fidelitatea față de datorie și respectul pentru casa lor verde - taiga Trei culegeri publicate în de editura "Literatura pentru copii" sunt consacrate lumii naturii, animalelor și atitudinii omului față de acestea Printre acestea, ar trebui să numiți în primul rând două povestiri ale scriitorului australian Colin Thiele - "Insula Magpiei singuratice" și "Furtuna și domnul Percival", publicate într-o singură carte (tradusă din engleză de A Kistiakovsky și V furnicar) Acestea sunt poveștile unei păsări flaut australian și ale unui pelican îmblânzit, care au devenit subiect de atenție și îngrijorare pentru copii Povești emoționante și triste, dar în același timp curajoase și optimiste îl introduc pe cititor în lumea naturii și a muncitorilor australieni Culegere de povestiri pi lituaniene Scriitorul și biologul Rimantas Bud-rns va fi citit cu plăcere și beneficiu atât de adulți, cât și de tinerii cititori Potrivit titlului uneia dintre povestirile din colecție, aceasta se intitulează "The Gentlehorn Returns to the Forest" Poveștile lui Budrys dedicate animalelor și păsărilor arată atitudinea umană față de lumea naturală, iar acuratețea științifică a materialelor biologice este combinată în lucrările acestui scriitor cu amuzamentul și lirismul subtil al imaginilor Eseuri de M B Ivan, incluse în colecția "Tu, eu și tot ce ne înconjoară", sunt dedicate ecologiei, nenumărate legături între lumea omului, animale și plante, legături atât de puternice, necesare și atât de fragile în epoca noastră de asfalt și oţel Aligatori și nuferi, prădători formidabili și insecte fragile - toate acestea sunt necesare lumii și, prin urmare, umanității, care uneori uită de asta L N Nagretsky, E V Stakhrov-sshgii et al Organizare și tehnică de vânătoare M , "Industria forestieră", Colecția include secțiuni despre organizarea vânătorii și achiziționarea de produse, despre kapka-new capturarea animalelor purtătoare de blană, prelucrarea pieilor și siguranța în vânătoare Acesta este un manual informativ, deși oarecum sec în modul de prezentare Fur Hunting este o colecție publicată de aceeași editură Capitolele despre biologia, vânătoarea și conservarea stocului de vulpe, vulpe arctică, câine raton, animale mici mustelide și veverițe au fost scrise de vânătorii Yu A Gerasimov, A T Voilochnkov și alții I I Simeon Siguranța vânătorii M , Rosselhozizdat, Titlul acestei cărți vorbește despre tema sa Publicația va fi utilă atât pentru vânătorii experimentați, cât și pentru cei începători A D Utkin În paza naturii M , Editura Militară, În această carte, munca de protecție a naturii este acoperită într-un aspect diferit Autorul a condus timp de câțiva ani lucrările privind protecția împotriva braconajului a terenurilor rezervației Zavidovsky și a economiei de vânătoare Sub conducerea sa a fost dezvoltată și ferm stabilită în viață o metodă de protecție de grup - o metodă de luptă rațională, metodică și, s-ar putea spune, științifică împotriva braconajului, cea mai eficientă în vânătoarea modernă Problemele de organizare a protecției terenurilor, prevenirea, suprimarea braconajului și înregistrarea documentației protocolare sunt expuse cu competență Editura "Lesnaya promyshlennost" a publicat o altă carte - "Vânătoarea" sub titlul Direcției principale de vânătoare și rezervații naturale din cadrul Consiliului de miniștri al RSFSR, precum și Laboratorul central

de cercetare al vânătorii și al rezervațiilor naturale Autorul acestui număr este K P Filonov Lucrarea este dedicată dinamicii numărului de ungulate în condițiile rezervației, dar este de mare interes și pentru muncitorii vânători Dintre lucrările științifice despre biologia animalelor de vânat, trebuie menționată în primul rând cartea lui D V Ternovsky "Biologia jderelor" (Novosibirsk, "Nauka",) Autorul, biolog de vânătoare, studiază de mulți ani nevăstucile, stoelele, dihorii, nurcile, nevăstucile siberiene, solongos și alți reprezentanți ai familiei mustelide Observațiile în natură au fost completate de cercetări în laborator, care au făcut posibilă descoperirea multor lucruri noi în viața acestor animale valoroase și secrete În seria "Animalele de joc ale URSS și habitatul lor", a fost publicată o altă carte despre jder - "Kolonok, hermine, vidră" (M , "Nauka",) La pregătirea acestei colecții a participat o echipă numeroasă de biologi, A A Nasnmovnch, M A Vaisfel'd și alții Cartea conține materiale extinse despre distribuirea stocurilor, exlogie și protecția mustelidelor Monografia lui M A Kuzmnnaya "Grouse and Pheasans of the URSS" (Alma-Ata, Nauka,) include cel mai interesant și extins material despre păsări, care sunt unul dintre principalele obiecte ale sportului și comerțului nostru În această lucrare, autorul și-a rezumat mulți ani de cercetare și materialul literar colosal Este suficient să spunem că lista de referințe include peste șapte sute de titluri Colecții dedicate animalelor rare, pe cale de dispariție și special protejate: Faună de mamifere rară URSS M , "Știință", , Specii rare de mamifere și protecția lor M , "Nauka", - materiale ale Conferinței a II-a a întregii uniuni, L V Zhirnov, A A Sludsky și alții Animale ungulate M , "Industria forestieră", N Tinbergen Comportamentul animalului Pe din engleza O Orlova şi E Panova M , Mir, Este una dintre cele mai populare lucrări din etologie, ușor de citit, frumos editată și bogat ilustrată Konrad Lorenz Inelul regelui Solomon Pe din engleza E Panova M , "Cunoașterea", Konrad Lorenz Bărbatul își găsește un prieten Pe din engleza I Gurova M , Mir, Ambele cărţi de K Lorenz, care nu degeaba este numit părintele tinerei științe a etologiei, atât de informativ și de interesant pentru toți cei care iubesc animalele, încât au devenit un fel de bestselleruri biologice Primele ediții ale acestor cărți, apărute cu câțiva ani mai devreme, s-au epuizat în câteva ore Este foarte plăcut că o gamă largă de cititori se vor putea familiariza cu a doua lor ediție Cei care sunt interesați de păsări vor fi, fără îndoială, mulțumiți de cartea celebrului ornitolog și fotograf de animale Yu B Putinsky "Viața bufnițelor" (Editura Universității din Leningrad,) Această carte informativă, bine publicată și ilustrată acoperă viața misterioșilor prădători nocturni în detaliu și în multe feluri într-un mod nou Câte nopți nedormite a petrecut autorul lângă cuiburile prădătorilor nesociabili, câte fotografii documentare a adunat în fototeca sa! Yu B Pukinsky a fost primul zoolog care a observat viața de familie a bufniței, endemică în taiga din Orientul Îndepărtat Exact autorul a reușit să arunce o privire în viața ascunsă a bufniței cu picior de ace, minuscul bufniță Ussuri De asemenea, este îmbucurător faptul că cartea lui Puka deschide o nouă serie de publicații, Viața păsărilor și animalelor noastre, planificată de Editura Universității din Leningrad În , editura de carte Kaliningrad a publicat o colecție de povești de M G Rodionova "Păsările migratoare zboară" pentru iubitorii de păsări tineri și adulți Autorul familiarizează cititorii cu căldură și înțeles cu trăsăturile biologice ale păsărilor: zboruri, viața sezonieră, cuibărit Literatura noastră cinologică a fost completată cu patru cărți noi: N A Valov Vânătoare cu

un spaniel M , FiS, Cartea a fost publicată în seria "Către tânărul vânător" V G Gusev Lanka vânătoare În aceeași serie V N Zubko și alții câini mestecați M , editura DOSAAF URSS, Catalogul celei de-a -a expoziții de câini din Moscova a Societății Orașului Moscova a fanilor de creștere a câinilor M , Această publicație este de interes pentru iubitorii de câini, deoarece, pe lângă lista expozanților, conține caracteristici scurte ale numeroaselor rase de câini, sfaturi privind creșterea puilor și reguli pentru păstrarea animalelor la Moscova Catalogul este ilustrat cu fotografii ale tuturor raselor expuse la expoziție Bibliotecile iubitorilor de păsări de companie, animale, pești și alte animale au fost, de asemenea, completate cu noi ediții: I P Sosnovsky, S M Uspensky și alții Sfaturi pentru prietenii naturii M , "Lucrător de la Moscova", V G Gusev Live corner M , "Industria lemnului", V G Gusev Animalele noastre M , "Industria forestieră", MEMORIA H P PAKHOMOVA La martie , la vârsta de de ani, după o boală gravă, a trecut cel mai în vârstă vânător și cinolog, un critic de artă talentat, un om de mare cultură, membru permanent al redacției almanahului nostru, Nikolai Pavlovici Pakhomov departe Timp de mulți ani, Nikhomov a lucrat ca director al Moșiei Municipale Abramtsevo a Academiei de Științe a URSS Cu această ocazie, Nikolai Pavlovici, cu energia sa caracteristică, a făcut o mare muncă de cercetare; a scris minunata carte "Abramtsevo", care dezvăluie pe deplin și interesant istoria apariției acestui muzeu H P Pakhomov a mai scris o serie de lucrări de cercetare despre M Yu Lermontov, S T Aksakov, A F Pisemsky, A N Pleshcheev și alți scriitori ruși Nikolai Pavlovich a fost un adevărat iubitor al naturii sale natale, un adevărat vânător cultural și un cinolog experimentat, bine pregătit, care a făcut o sumă imensă pentru dezvoltarea rasei de câini rusești în țara noastră A scris mai multe cărți despre câini și vânătoarea cu ei, a fost direct implicat în formarea rasei, acționând ca judecător și expert la expoziții și probe de teren Nivelul ridicat de dezvoltare al acestei rase, vânătorii noștri se datorează în mare măsură energiei inepuizabile și perseverenței lui H P Pakhomova Nikolai Pavlovich a fost membru al comitetului editorial al almanahului nostru timp de mulți ani și a muncit mult în dezvoltarea acestuia În , în colecțiile a -a și a -a, au fost publicate lucrările sale cele mai interesante "Portrete ale câinilor faro", în care vechii crescători de beagle din Moscova și formarea rasei de câini la Moscova au fost spuse într-un limbaj viu și viu În edițiile a XI-a și a XII-a ale almanahului au fost tipărite minunatele "Miniaturi de vânătoare" de H P Pakhomov, scris viu și interesant Iar cartea sa "Vânătoare cu câini" este cu adevărat un adevărat manual pentru vânătorii începători și îi ajută să stăpânească această vânătoare interesantă, dar foarte dificilă Trăsăturile distinctive ale personajului lui Nikolai Pavlovich au fost întotdeauna intenția și perseverența Dacă era necesar să facă o muncă utilă, nu a luat niciodată în considerare dificultăți sau timp și își ducea întotdeauna planul până la capăt Să dăm un exemplu care caracterizează în mod viu aceste trăsături În secolul trecut, a trăit un scriitor puțin cunoscut, un mare iubitor de natură și un adevărat vânător Fiodor Alexandrovici Svechin A fost autorul mai multor povestiri și eseuri publicate la un moment dat în "Jurnalul de vânătoare" și în "Natura și vânătoarea" Mai târziu, în , a fost publicată la Moscova cartea sa mică "Colecție de vânătoare și alte povești" Desigur, lucrările lui Sve-chin nu au supraviețuit până astăzi și nu au fost cunoscute cititorului modern Între timp, una dintre poveștile lui Svechin (sub titlul "Două suflete") a fost atât de bună încât I S Turgheniev însuși nu a refuzat

să-și pună semnătura sub ea, care a declarat acest lucru în mod deschis după ce a citit lucrarea menționată Și așa că Nikolai Pavlovici a decis să găsească o poveste În arhivele Bibliotecii Lenin, el a dezgropat manuscrisul operei lui Svechin și, deoarece a fost imposibil să-l scoată, Pakhomov, de comun acord cu lucrătorii bibliotecii, a stat în arhivă câteva ore și a copiat cu atenție acest manuscris în text un caiet A doua zi, Nikolai Pavlovici a adus manuscrisul redactorilor almanahului nostru Și a fost complet, cu un articol introductiv de H P Pakhomov, publicat în a -a carte a almanahului și a provocat cel mai larg răspuns din partea cititorilor Trebuie spus că Nikolai Pavlovici, până la sfârșitul zilelor sale, a participat activ și activ la publicarea almanahului, a lucrat cu sufletul său, având toată grijă posibilă pentru a-i îmbunătăți conținutul Nikolai Pavlovici nu mai este printre noi Însă imaginea lui, imaginea unui energic, vesel, sincer, binevoitor și, chiar și la o vârstă înaintată, tânăr la suflet, va rămâne pentru totdeauna în inimile celor care l-au cunoscut și au lucrat cu el Colegiul de redacție, redacția almanahului "Spații de vânătoare" SPAȚIU DE VÂNATOARE Almanah Compilat Rostislav Vadimovici Dormidontov Editorial E P Keaney Editor V V Baranchuk Artiști A V Semenov, B A Fedotov Editor artistic Yu V Arkhangelsky Editor tehnic N N Burova Corrector G Samylkina IB Nr Predată setului Semnat pentru publicare la mai A Format x / Hartie offset Căști "Acci-dent grotesc", "Times" Decalaj Conv cuptor l Uch -ed l Tiraj de exemplare Editura Nr Ordin Pret rub k Ordinul Editurii Insigna de Onoare, Cultură Fizică și Sport al Comitetului de Stat al URSS pentru Editură, Tipografie și Comerț de Carte Moscova, K- , str Kalyaevskaya, Text tastat la aparatele de fotocompunere Iaroslavl Poligraf Combinați Soyuzpoligrafprom în cadrul Comitetului de Stat al URSS pentru editare, tipărire și comerț cu cărți , Yaroslavl, st Libertate, Prieteni Fotografie de R Dormidontov